نازيلا

ياسين خيلاني

ڕۅٚمان

پێشکهشه بهو ژنهی وهک خور بهردهوام بو چواردهورهکهی دهسووتێت، به کوێستانی ئازیز

دورگهی کریتا

1

مالّی خاتوو دافنی له گوندی "کیدوّنیا" کهوتبووه ئهو پهری باخی زهیتوونهکان له نیّوان ههردوو گوندی ستالوّس و داراتسوّس له خوّرئاوای شاری 'خانیا'. خانووهکهیان به شیّوهیه کی سهیر درووستکرابوو، ئهگهرچی له روالّهتدا ههر له خانوویه کی گهوره دهچوو، به لام ئهگهر به وردی سهرنجت بدایهت ئهوا له دوو تاقم پیّکهاتبوو بهبی ئهوه ی لهیه کتر جیابووبیّتنه وه.

خانووهکه وهک ئهوهی لهسهر گردوّلهیهک درووستکرابیّت کهمیّک ناریّکی پیّوه دیاربوو، چونکه تاقمی یهکهم له دوو قات پیّکهاتبوو، قاتی خوارهوهی کرابوو به گهوری بهرازو مهرو بزنهکان، بهشیّکیشی کرابوو به تهویلهی کهرو ئهسیهکان. قاتی سهرهوهی ئهم تاقمه به قادرمهیه کی بهردینی به قسل لهسهریه که ههلّچنراو سهردهکهوت بو سهرهوه، که به دالانیّکی تهسک دهستی پیدهکردو دهروّشته ناو ژوورهکان، که له سی ژوور پیّکهاتبوون. یهکیّک لهم ژوورانه جیّگای نووستنی دایک و باوکی ئیتر ئیلاریا لهگهل دایکیدا لهو ژووره دهنووست.

ژووری دووهم ژووری ئیلاریا بوو، به لام له دوای مردنی کایکیاسی باوکییهوه لهوی نهنووستبوو، لهگه ل ئهوه شدا هیشتا ههموو کهلوپهل و شته تایبهتییهکانی لهوی بوون. ئهو ژوورهی تریش بهتهنیشت ئاشپهزخانهکهوه، که له ههردوو ژوورهکهی تر بچوکتر بوو کرابوو به کوّگهیهکی بچوک بو هه لگرتنی پیداویستییهکانیان

بهتایبهتیش لهکاتی زستاندا، که رِیْگای هاتووچوّو دهرودهشت بهرهو ناو شار قورس دهبوو.

تاقمی دووهمی خانووهکه، کهههر تهواوکهری تاقمی یهکهم بوو له ژوورو نیویک پیکهاتبوو، به لام دهرگاکهی کهمیک بهرزتر بوو له ئاست دهرگای گهورهکان، ئهگهر جوانتر دیمهنی بکهین، ئهم تاقمه له قاتی یهکهمی تاقمی یهکهم بهرزتر بوو، ههروهها له قاتی دووهمیش نزمتربوو، دیاره ئهو وهستایهی کاتی خوّی نهخشهکهی کیشاوه مهبهستی بووه، سهربانی ئهم قاته وهک حهوشهیه کی گهوره بو قاتی دووهم بهکار بیّت، له راستیشدا ههروابوو، به ئاسانی له قاتی دووهمهوه دهتتوانی برویته سهر ئهو سهربانه.

مەبەست لەمەش ئەوەبوو خەڭكى گوندى كىدۆنيا بە شۆوەيەكى گشتى لەھاويندا لەسەر سەربانەكان دەنووستن، بۆيە ئەم شۆوە ئەندازياريانەيان بۆ درووستكردنى خانووەكانيان ھەڭبژاردبوو تا بەئاسانى و بە بى ئەوەى بە قادرمەو پەيۋەدا سەربكەون پۆخەفى نووستنەكان بگوازنەوە، يان بۆ ھەر پۆوستىيەك بەئاسانى بتوانن دەستىيان بگاتە ژوورەكان و ئاشپەزخانەكە....

ئىلاريا سبەينيان كاتىك بىداردەبوويەوە پىش ھەموو جىگايەك سەردانىكى تاقمى يەكەمى دەكردو لە پەنجەرەكەوە تىر دەيروانىيە نازىلا، كە لەناو جىگاكەيدا لەپەرىيەكى بچكۆلە دەچوو پالكەوتبىت.

زورجار خاتوو دافنی سهرزهنشتی ئیلاریای لهسهر ئهم هه نسوکه و ده کردو پینی ده گوت: ناترسیت روزیک ئادریانی باوکی نازیلا بهم ره فتاره توره بکه یت و برون ئیره به جیبه پنن به نیلاریا به زهرده خه نه به که وا که وا مینی به نیلاریا به زهرده خه نه به که وه وه نادریان من بیدارده کاته وه، که وا کاتیک بو پیاسه کردن ده رواته ده ره وه.

ئهو پیاوه لهگهڵ کازیوهدا چهند بهبیدهنگی لهناو جیکاکهی دیته دهرهوهو بهناو دار زهیتوونهکاندا بهرهو کهناری دهریاکه دهروات ههنگاوهکانی له گویچکهی مندا دهزرنگینهوهو ناهیٔڵن چیتر خهوم لیبکهویتهوه!

دایکه نازانم ههمیشه ههستیکی زوّر خراپم بهرامبه به نازیلا ههیه! به لام ههرکاتیک لهپهنجه به به به به به و ده بینم هیشتا له ناو جیگاکه بیدا نوقمی خهوه شیرینه کانیتی کوّلیّک دلّخوّش ده بم و سهرزه نشتی خوّم به وه ده کهم، که خهیالی پروپوچ خهریکن ههسته کانم ده شیّویّنن، که چی بوّ روّژی دوایی ههمان ههست له لام دروست ده بیّته وه و نارامم له به به ههده کریّت و ده بیّت به سهربانه که وه له راویّچکه دا بم تا نادریان له پیّچی دار زهیتوونه کاندا ده بینمه و به نیری به کیسه کهی ده ستییه وه، که سهمونیّکی گهرم و ههندیّک قاشه قهیماغ و پهنیری برنه وه به به ده و ماله وه به لای نازیلا ده گهریّته وه.

ئادریان و نازیلا نزیکهی ده سالنیک دهبوو ئهو ژوورهیان لهمالی ئیلاریا بهکریگرتبوو. دیاره چهند سالنیک پیش ئهوهی ئادریان ئهم ژوورهیان لی بهکری بگریت و ئهوی بکاته شوینی نیشتهجیبوونی، ئهو ژووره بهتال بوو، چونکه لهدوای مردنی ئاغا کایکیاسهوه خاتوو دافنی ژوورهکهی بهتال کردبوو به نیازی ئهوهی ببیته مالی داهاتووی ئیلاریا، بهلام چهند سالنیک بهسهر مردنی باوکیدا تیپهری و ئیلاریا تهنانهت نهیتوانی دلی تاقه کوریک بهلای خویدا رابکیشیت.

روزیک له روزه خوشه کانی به هار، که هه تاو وه ک ناوینه یه کی شه وقد ار له ناسمانی سامالدا ده دره وشایه وه. ده شت و ده ر به ته واوی شین بووبوون و میشوله و خه ره نگه زه کان به رده وام به گهله به ده وری نازه له کاندا گیزه یان ده هات و که ره کان به شیوه یه که له و ده شتانه دا به له سه بووبوون هه رله خویانه وه جوته یان ده هاویشت. کارو به رخه کان تاویک یارییان ده کردو تاویک به یه کده نگ وه ک سکالا بکه نده ستیان به باع ده کرد.

ئهو رۆژه ژیان جۆریکی تر بوو، مرۆقهکان ههرله خویانهوه دلخوشبوون، کورهکان حهزیان دهکرد زیاتر له کچهکان نزیک ببنهوهو ئهگهر بو بیزارکردنیش بیت سهربخهنه سهریان و دهستبازییان لهگهلدا بکهن. ئیتر روزیک لهوه گونجاوتر نهبوو بو ئیلاریا سهفهری شار بکات و ههموو ئهو پیداویستییانه بکریت، که بو داهاتوو ییویستیان بییان دهبوو.

یهکیک له و هوکارانه ی ئیلاریا وازی لهخویندن هینا ئه و ریگا دووره بوو، که دهبوو ههموو روزیک بیبریت. ئه و حهزی له شاری خانیا بوو، به لام ئه و دهیگوت: من چهند سالنیک له و شاره دا خویندم به بی ئه وه ی دیبیتم. خو ئه م قسه ش ریگای تیده چیت مروفانیک هه بن چهندین سال له شاریکدا برین به بی ئه وه ی ئه و شاره ببینن. ئه و دهیگوت: ئه وه ی له و چهند ساله دا شاره زای بووم ریگای شاره که بوو نه ک شاره که. ئاخر ئیمه چهند منالنیک بووین ههمو و به یانییه ک زوو ئه و ریگایه مان ده گرته به ربو نه وه هی به وه ی به ی به وی به یانییه ک زوو ته و ریگایه مان ده گرته به ربو به ریگاکه دا ده گه راینه و می به می اله و ماله و می در و سه رئاوه کان ده رون و نیواره ش وابووین، چون به دوای یه کدا به یه کریز به ره و سه رئاوه کان ده رون و نیواره ش به هه مان ربتم ده گه ربینه وه بو ماله وه .

وهک ئهوه ی له منالییهوه فیرکرابوو دهبوو ههرکاتیک سهردانی شار بکات سهریک له کهنیسه ی ئاگوس نیکولاوس بدات و لهبهردهم پییهکانی خوداوه ندا چهند مومیک بو روحی باوکی و مردووه کانی تر دابگیرسینیت و ههندیک دوعایان بو بکات. لهسهره تاوه دیمه ن و که شی ناو کلیساکه زور دلته نگی ده کرد به بی ئهوه یه هوی ئه و دلته نگییه بزانیت ئهوه نده نهبیت، دهیگوت: شتیک بهربینم ده گریت و خهریکم بخنکیم، به لام ورده ورده له گهل دیمه نی تاریک و که شی بیده نگی ناو کلیساکه به شیوه یه کی راها تبوو هیچ کاتیک نه یده توانی ئه م شوینه فه راموش بکات.

له پاش سهردانی کلنیساکه ده بوو یه کسه ربه ره و له نگه رگاکه بروات و ماوه یه کی زوّر له که شتی و به له مه کان بروانیت، که به رده وام له جوله دا بوون. ئه وه ی له مله نگه رگایه سهرنجی ئه وی راده کیشا ئه و خه لکه بی شوماره بوو له پاپوّره کان ئه وه نده به پهله ده هاتنه خواره وه که ئه وه ی زیندانی بن و ده رگای زیندانه که یا له سه رکرابیته وه .

ئیلاریا لهمنانییهوه به دیمهنی ئهم لهنگهرگایه سهرسام بوو، ههرجاریک سهردانی شاری بکردایهت لهپاش کنیساکه یهکسهر دهروشت بو لهنگهرگاکه و وهک ئهو خهنکانهی لهوی چاوه رانی خوشهویسته کانیان ده کرد له یه ک به یه کی موسافیره کان راده ما، ههند یک جار ده یبینی کچیک له پاپوره که داده به زیت و به پهله خوی ده گهیه نیته باوه شی دایکی و توند به خویه وه ده نووسینیت و له خوشیدا ده ست به گریان ده کات، ئه میش دنی پر ده بوو و فرمیسک ده زیته چاوه کانی.

ههمیشه له دڵی خویدا هیوای دهخواست ئهگهر بو جاریکیش بیت سهفهریکی دووری بکردایهت تا بزانیت تامی ئه باوهشه گهرمهی دایک، کاتیک کچهکهی لهسهفهریکی دوور دهگهریتهوه چون دهبیت! کهچی ههر له لهنگهرگاکه دووردهکهوتهوه و بهرهو شهقامی "ئاکتی ئینوسیوس" دهکهوته ری ئیتر ههموو خهیالهکانی پوچ دهبوونهوه و به خوی دهگوت: من چون دهتوانم بو یهک روزیش بیت دایکم بهجی بهیلم، قهت ناتوانم ئهوهنده دلرهقانه لهدایکم دوور بکهومهوه قهت نا، نا…

ئیلاریا به شهقامی ئاکتی ئینوسیوسدا دهگاته نزیک ماسیفروشهکان، که بون و بهرامه ی دوکه نی برژاندنی ماسییه کان ئه و ناوه ی پرکردبوو، ههناسه یه کی قول هه نده کیشنت و سهیرینکی ئه و گهله نه وره سانه ده کات له سهرسه ری ماسیفروشه کان به ناو یه کدا دین و ده چن، وه ک بیانه وی ئه وانیش چیژ له و دوکه نه بونخوشه وه ربگرن، که له جهسته ی ماسی سه ر مقه نییه کان به رزده بیته وه. بروا ناکه م که سینک هه بیت بگاته ئه م شهقامی ماسیفروشانه و ئه و بونه به لوتیدا بچزیت تامه زروی له فه یه که ماسی نه بیت بیخوات ئه گه ربرسیشی نه بیت.

له بهردهم یهکیک له ماسیفرو شهکان خوی دهدات بهسهر پهرژینه له بوری درووستکراوهکاندا، که بو پاراستنی منال و کهوتنهخوارهوهی خهلکان بو نا ئاوهکه به و کهنارهدا چهقینراون. بهخهیال دهبیتهوه به منالهکهی جاران، که ههمیشه وهک مارمیلکه حهزی دهکرد بهسهر ئهم پهرژینانهدا سهربکهویت بو ئهوهی جوانتر ناو ئاوهکه ببینیت، باوکیشی ئهوهنده دهترسا جگه له تورهبوون نهیدهتوانی به شیوهیهکی تر ترسهکهی دهرببریت.

ههر رۆژێک ئيلاريا سهردانی شاری بکردايهت ئهوا ئهو رۆژه دايکی ههموو کارهکانی ماڵهوهی رادهپهراند، چونکه دهيزانی ئيلاريا برواته شار به زوویی ناگهرێتهوه، بۆیه خوٚی لهسهر ئهوه راهێنابوو، که کاتهکانی بهچاوهروانی

گەرانەوەى ئەو بەسەر نەبات و ھەموو كارەكان بە جنگاى خۆيان بگەيەنىت. ئەوەى دايكى پىشبىنى كردبوو تەواو راستبوو، چونكە ئىلاريا دەبوو ھەموو ئەو شوينانە بەسەربكاتەوە، كە بەمندائى يادگاريى لەگەلىياندا ھەبوو. ئەو ئەگەرچى وا بۆ دوانزە سال دەچىت وازى لە خويندن ھىيناوە، بەلام سال لەدواى سال زياتر خولياى بۆ خويندن دەگەرىتەوە، بۆيە ھەمووجارىكى لەسەردانى شاردا بەسەركردنەوەى قوتابخانەكەيانى لەبير ناچىت و بە حەوشەكەدا دەسورىتەوەو ئەو ھەموو منالە دەبىينىت، بەناو يەكدا دىن و دەچن و يارى دەكەن و قاقا بىدەكەن دىلى بىردەبىت و پەشىمانى ناو سىنەى تەنگ دەكات، بەلام تازە ئەو دەتوانىت چى بكات لەكاتىكدا تەمەنى بەرەو كۆتايى بىستەكان دەروات، ئەگەرچى با بۆ خۆيشى ھەروا بزانىت كچە منالەكەى جارانە....

ئهو ههر لهمنانییهوه به قهرهبانغی و ژاوه ژاوی ئهم شهقامه ئاشنایه، بۆیه زۆر بغدهربهستانه یهک به یهکی ئهو دوکانانه بهسهر دهکاتهوه، که پیویستییهکانی لهلایان دهستدهکهویت. دوای کرینی ههموو شتهکان دهگهریتهوه بو لای ماسیفروقشهکانی قهراغ ئاوهکه، که ئهو ناوهیان له دوکهل و بونی ماسی برژاو پرکردووه، وهک ههمووجاریک دوو لهفهی ماسی دهکریت و چهند قاشه پیازیک ده ئاخنیته ناو لهفهکان و دهروات لهسهر یهکیک له کورسییهکانی کهنار شهقامهکه، که دهروانیته سهر ئهو کهنالانهی بو راگرتنی بهلهم و قهیاغهکان درووستکراون دادهنیشیت و لهسهرخو دهست بهخواردنی لهفهی ماسییهکان دهکات. ههرجاریک ئیلاریا لهسهر یهکیک لهم کوردسییانه دادهنیشت وهک ئهوهی چولهکهو کوترهکان بیناسنهوه بهرهو لای بالدهگرن و لهچواردهوری کو دهبنهوه، ئهویش کوترهکان بیناسنهوه بهرهو لای بالدهگرن و لهچواردهوری کو دهبنهوه، ئهویش کاتیک ئهم دیمهنه دهبینیت ئیتر ناچار دهبیت لهفهکهی بهتهنها نهخوات و لهگهل ئهواندا بهشی بکات.

پاش پشوودان وهک ههموو جارهکانی تر دهمهو عهسر بهرهو ویٚستگای پاسهکان دهکهویٚتهری و سواری پاسی ژماره 15 دهبیّت، که بهناو ههموو ئهو گوندانه تیدهپهریّت تا دهگاته گوندهکهی ئهوان و دیسان به پیٚچهوانهوه دهگهریّتهوه.

له رِیگای گه رانه وه دا ئیلاریا له ناو پاسه که دا کچیکی جوانکیله ی سه رنج راکیش له گه ن باوکیدا ده بینیت. ئه م کچه چکوّله دوو چاوی خوّله میّشی ئه وه نده جوانی پیّوه بوو یه کسه ر سه رنجی مروّقی بوّ لای خوّی راده کیّشا.

تا رادەيەك ئەو رۆژە ناو پاسەكە بەتال بوو، كچە چكۆلەكەش بەخۆشىيەكى زۆرەوە لەنيوان كورسىيەكاندا يارى دەكرد، ھەندىكجار قاقايەكى منالانەى ئەوەندە بەجۆشى لىدەدا كەسىك نەبوو بتوانىت ئاور نەداتەوەو لەگەلىدا پىنەكەنىت.

ئیلاریا له سهر یهکهم کورسی ریزی ناوه راستی پاسهکه دا دانیشتبوو، باوکی منالهکه ش له پشته وه، به لام کچهکه لهبهر ئه وهی یاری دهکرد، زوو زوو خوّی دهگهیانده لای ئیلاریا.

ئهو مناله له شیّوهی یاریکردنهکانیدا ههستت دهکرد زوّر به تهنهایهو بهدوای هاودهم و هاورییهکدا دهگهریّت یاریی و خوّشییهکانی لهگهلّدا به شبکات، بوّیه ده تبینی زوو زوو سهری به لای پیرهمیّرد و پیره ژنهکان و دانیشتوانی ناو پاسه که لار دهکرده و بو نهوه ی سهرنجی بده نی و یارییه کی لهگهلّدا بکه ن....

ئەو لەيارىكردنى خۆى بەردەوام بوو ئەگەرچى باوكى ھەندىكجار بەزمانىك قسەى لەگەلدا دەكرد، كە ئىلاريا ھىچى لى تىنەدەگەيشت ئەوەندە نەبىت لە وەلامى كچە تىدەگەيشت كاتىك سەرى نارازىبوونى رادەوەشاند.

لهوکاتهدا منالهکه له کورسییهکانی پشتهوه بهرهو ناوه راست رایدهکرد پاسهکه بهتوندی پیچیکردهوه، ئهگهر بهاتباو ئیلاریا فریای نهکهوتایه و توند دهستی نهگرتبا ئهوا دوور نهبوو کارهساتیکی بهسهر نهیهت. منالهکه ش بهمه زوّر ترسا، چاوه گهوره خوّلهمیشییهکانی وهک چاوی کهرویشکیکی توّقیو کردبووهوه، بهلام ئیلاریا بهدهستگوشین دلّنهوایی کردو به خوّیهوهی نوساند....

ئيلاريا له دڵى خوّيدا گوتى: خوايه گيان، چهند ههست بهنزيكى ئهم مناله دهكهم، ههر لهيهكهم نيگاوه ههستم دهكرد ئهم مناله بهمن ئاشنايه، توّ بلّييت جاريّكى تر ئهم منالهم منالهم له شوينيّكى تر نهديبيّت!.

ههستکردن بهنزیکی ئهو مناله بهتهنها له روخساریدا نهبوو وهک ئهوهی ههندیکجار مروّف کهسانیک دهبینیت و پینی وایه ئهو کهسهی لهشوینیکی تر دیبیت، یان رهنگه بیناسیّت و میشکیان هاوکارییان نهکات، بهلکو ئهو نزیکییهی ئیلاریا ههستی پیدهکرد له قولایی روّحیدا بوو، ئهمهشی لهو کاتهدا ههست پیکرد بو ئهوهی لهترسهکهی برهوینییتهوه بهخویهوهی نووساند. لهلایهکی ترهوه ئیلاریا تا ئهو تهمهنه هیشتا نهک ههر منالی نهبووبوو بهلکو هیشتا لهگهل هیچ کوریکیشدا نهنووستبوو، تابلیّین ئهو ههسته ههستیکی دایکانه بووبیّت بو ئهو....

هیشتا توند بهخویهوه نووساندبوو کچهکهش ئهوهنده خوی شلکردبوو له روّحیدا ههستی به سوّزیکی دایکانه دهکرد، لهو مناله بی دایکانه دهچوو لهپریّکدا دایکیّکی بوّ خوّی دوّزیبیّتهوه. باوکیشی ئهم دیمهنهی بینی به پرتاو خوّی گهیانده لایی و به ئینگلیزی سوپاسیّکی ئیلاریای کردو دهستی منالهکهی گرت بو ئهوهی بیباتهوه بوّلای خوّی کهچی منالهکه توند خوّی به ئیلاریاوه نووساندو نهیدهویست برواتهوه بوّ لای باوکی.

دیاره ئیلاریا به هؤی ئه و چهند ساله ی له قوتابخانه بوو که میّک زمانی ئینگلیزی فیربووبوو، بۆیه به ئینگلیزی گوتی: قهیناکه با له لای من بیّت، باوکیشی له به رئه وه ئه م دیمه نه ناره حه تی کردبوو له کورسییه که ی ئه وبه رئیلاریاوه دانیشت و زوو زوو به زمانه که ی خویان قسه ی له گه ل کچه که یدا ده کرد، دیاربوو ده یوسیت له ته ندروستی مناله که ی دلنیابیت، چونکه ده یزانی هیشتا ترس به رینه داوه.

پاش کهمیّک بیدهنگی، باوکی کچهکه نهخشهیهکی دهرهیّناو له ئیلاریای پرسی، که ئایا شاروٚچکهی "ئاگیا مارینا" پهنجهشی خسته سهر ناوی شاروٚچکهکه لهسهر نهخشهکه نهبادا بهههله ناوهکهی خویّندبیّتهوه چهندی ماوه؟. له وه لامدا ئیلاریا پیّی گوت: کهوا رهنگه پانزه خولهکیّکی تریان مابیّت بگهنه ئهو شاروٚچکهیه، همروهها ئیلاریا ئهوهشی پی راگهیاند، که ئهو شاروٚچکهیه خوّی ئهوهنده دوور نییه بهلکو بههوی ئهوهی پاسهکه بهزور شویّن و دیّهاتدا دهروات ریّگاکه دوور دهکهونتهوه.

ئەلبەتە ئەم پرسیارە سەرەتایەكى باش بوو بۆ یەكترناسین و گفتوگۆكردن، سەرەتا ئیلاریا وایدەزانى ئەمانیش یەكیکن لەو گەشتیارە زۆرەى سالانە روو لەم دورگەیە دەكەن، بۆیە پرسى: كە ئایا ھەر بۆ سەردان دەرۆن بۆ ئاگیا مارینا یان لەوئ كاریکى تایبەتیان ھەیە؟.

کابرا لهوه لامدا گوتی: ئهوهی راستی بیّت ئیمه تازه هاتووینه ته ئیرهو دهمانهویّت لهوی ژووریکمان بو ماوهیه ک دهستبکهویّت، چونکه بو ههندیّک کاری پیویست هاتوومه ته ئیره، که رهنگه چهند مانگیّک یان زیاتر بخایهنیّت، من بو خوّم ههندیّک شارهزای ئهم ناوچهیه ههم و دهزانم خانووی گهشتیاری زوّری بو کری لییه، ئهمه ش له میوانخانه بو مانهوهی ئیمه باشتره.

ئيلاريا كەمێك بێدەنگ و مات بوو، دواى بيركردنەوە له كابراى پرسى ژوورێكى چۆنتان دەوێت؟. كابرا گوتى: ژوورێكى وابێت بەكەڵكى ژيان بێت، خۆ ئەگەر دوو ژووريش بێت ڕەنگە باشتر بێت.... ئيلاريا ديسان پرسى، كە ھەر دەبێت لە ئەوێ بێت، يياوەكەش لەوەڵامدا گوتى مەرج نييه....

ئەمە سەرەتاى يەكتر ناسىنى ئادريان و نازىلاى كچى بوو لەگەڵ ئىلاريا.

2

لهدوای ئه و یه کترناسینه ی ناو پاسه که ئیلاریا ئه وانی له گه ڵ خوّیاندا بو ماله وه برده وه به مه به ستی نیشاندانی تاقمه چوّله که یان، که دایکی بو ئیلاریای دانابوو. ئیلاریا هه ر له ناو دار زهیتوونه کانه وه گه شته وه حه و شه ی ماله که یان به ده نگی به رز و به زمانی یوّنانی بانگی دایکی کرد، که وا میوانی له گه ڵ خوّیدا هیّناوه ته وه دایکی کاتیک گویّی له ده نگی بوو له بانی و که وه سه ری ده رهیّناو پرسی میوانی چی دایک کاتیک گویّی له ده نگی نیو هه ر به زمانی خوّیان، که ئادریان هیچی لی ئیلاریا؟. ئه ویشت به دایکی گوت: ئه ی تو خانووه که ت بو نه وه دانه ناوه هه رکاتیک من تینه ده گه یشته وه و له گه ل نه وه پیاویکم بو هیّناویته وه و له گه ڵ هه ر

رستهیهکدا قاقایهکی بهرزیشی لیدهدا، ئهمهش خوویهکی ئهو بوو، بوّیه زوّرجار دایکی به سهرشیّت بانگی دهکرد.

ئەلبەتە ئادریان قەت نەیدەتوانی لەو دوورگەدا خانوویەکی لەوە باشتر پەیدا بكات، بۆیە یەكسەر لەگەلیاندا ریککەوت و هیچ مەرجیکی نەبوو. چونکە لەو ماوە كەمەی ناسینی ئیلاریادا ئەوەی بۆ دەركەوت، كە دەتوانیت ئەو كاتانەی بۆ كاركردن دەرواتە دەرەوە دۆستیکی باشیش بیت بۆ نازیلا. ھەروەھا ئیلاریاش بە دایکی گوت: پیاویک بۆ ئەم ماللەی ئیمه پیویسته، چونکە ئەركمان زۆرەو ھەندیک لەو ئەركانەش بۆ ئیمەی ژن زەحمەتترە، بۆیە ئەم پیاوە تا لیرەیە بۆ ئیمە زۆر پیویسته، کە ھاوكاریمان بكات لەكارووبارەكانمانداو ئیتر پیویست ناكات بۆ ھەر كاریک برۆین لە شارۆچكەكانی دەوروبەر كریکار پەیدا بكەین، لەبری ئەوەش ئەو خانووە ھەرچۆلەو ھىچ سودیکی بۆ ئیمە نییه....

ئیلاریاو نازیلا ههر زور زوو هوٚگری یه کتر بوون و ئهگهر یه کیّک پیّکهوه بیبینیایه نهیده توانی بروا به وه بکات، که ئه و دووانه به ته نها چهند روّزیّکه یه کتریان ناسیوه، ئهگهرچی نازیلا هیچ له زمانی یوّنانی و ئیلاریاش هیچ له زمانی ئه لمانی تینه ده گهیشتن، به لام ئه وه ی سهیربوو له هه موو شتیکیش تیده گهیشتن، ئادریانی باوکی نازیلاش به م یه یوه ندییه نزیکه سه ری سورما بوو.

ئادریانی باوکی نازیلا تهمهنی له ناوه پاستی سییه کاندا بوو، قریّکی خورمایی کالّی دریژو چاویّکی خولامیشی پیوهبوو، به و سهرو پیشه دریژه وه کاتیّک دهتبینی له پهنجا سالّیک دهچوو. ئهم پیاوه وه ک زوربه ی ئه لمانه کانی تر قهت پینه ده کهنی و ههمیشه تو پهبوون و بیتاقه تییه ک به پوخسارییه وه دیاربوو، به لاّم پیاویّکی خراپ نهبوو، هه تا بلیّیت له سهرخوّو ئارام بوو. شیّوه ی پوخساری ئهم پیاوه ته واو پینچه وانه ی کاراکته ری بوو، چونکه کاتیّک ده تبینی واتده زانی پیاویّکی تو په و تویه بی کهچی لهماوه ی ئه و چهند ساله دا، که لهمالی ئیلاریا دا به سهری بردبوو قه ت بو جاریّک تو په نهبووبوو، ئه گهر تو په شت بکر دبا جگه لهوه ی بروّکانی هه لاه ته کاندو دهمی به یه کده نواند. دهمی به یه کده اده دا یان سهریّکی پاده وه شاند هیچ کاردانه وه یه کی تری نه ده نواند. ئیلاریا له ماوه ی ئه و سالانه ی دواییه دا شتیکی له ده م و چاویدا خویند بووه وه، که ئادریان موّن نییه، به لکو غهمیّکی قوله نیشتو ته سهر پوخساری و ئه و ئارامی و له سه رخوییه شی بو ئه و غهمه ده گه رانده وه.

ئادریان ههر وهک له منالییهوه پاهاتبوو لهکاتیکی دیاریکراودا بو نووستن ده پویشته ناو جیگاکهی، تهواو پیچهوانهی ئهو کهسانهی تا درهنگانیک به دیار تهلهفزیونهوه یان کوپو کوبوونهوهکانی شهوانهوه دادهنیشن و بو سبهینیش تا لهناو جیگاکهدا بوگهن نهکهن بیدارنابنهوه.

ئەگەرچى ئادريان بە تەنھا لەگەڵ نازيلاى كچيدا دەژيا، لەگەڵ ئەوەشدا دەيتوانى زۆربەى كاتەكان بۆ خۆى تەرخان بكات و نازيلا لەلاى ئيلاريا بەجيبهيلنت و

برواته دەرەوەو تا دەرەنگانى شەو نەگەرىتەوە، كەچى پىيخۇشبوو ئەو كاتانەى ھەيەتى لەگەل نازىلادا بەشبكات نەك لە يانەو چايخانەكانى ناوچەكەدا بەسەر بەرىت، كە تا دەمەو بەيانى كراوەبوون.

ئەو ئيواران لەكاتى خۆيدا بۆ ماللەوە دەگەرايەوە، ھەمىشە لە كاتى گەرانەوەدا ديارىيەكى بۆ نازىلا پيبوو. ھاوينان لەبەر ئەوەى رۆژگار دريژو دونيا گەرم بوو دەستى نازىلاى دەگرت و بەكەنار دەرياكەدا تا درەنگانى شەو پياسەى پى دەكرد، يان لەگەل خۆيدا دەيبرد بۆ گوندەكانى ستالۆس و گالاتاس و تا درەنگانى نەدەگەرانەوە. ئەو شەوانەشى، كە لەماللەوە دەبوون زياتر كاتەكانيان بە يارى پوزل يان ميمۆرى بەسەر دەبرد، چونكە دەيزانى ئەم دوو يارىيە دەتوانن گەشە بە بىركردنەوەو مىشكى منال بدەن. پاش ماندوو بوون دىسان يەكىكى لەو كتىبانەى تايبەت بوون به چىرۆكى منالان لەگەل خۆيدا بۆ ناو جىگاكە دەبردو دەستى بەخويندنەوە دەكرد تا نازىلا خەوى لىدەكەوت، ھەندىكجار بۆ خۆيشى بەدەم خويندنەوە چىرۆكەكانەوە خەوى لىدەكەوت.

ئادریان ئهو شهوانهی لهکاتی خوّی زووتر خهوی لیدهکهوت ناو نابوو شهوه بهسهرچووهکان. شهوه بهسهر چووهکان بوّ ئهو ئهو شهوانه بوون، که نهیدهتوانی هیچ بهرههمیّکی ههبیّت و هیچ کاریّک ئهنجام بدات، به تایبهتی ئهو کارانهی، که دهیتوانی به تهنها له شهودا به ئهنجامیان بگهیهنیّت.

ئهو لهگهڵ ئهوهی تا درهنگی شهو نهدهمایهوه به هیچ شیّوهیهکیش بیری نایهت ڕوٚژیٚک بووبیّت تیشکی ههتاو بیّداری کردبیّتهوه. ئهو دهیگوت: چ زیانیّکی گهورهیه بو مروٚف ئهو کاتهی له بیّئاگایی خهودایه، بیّبهش بیّت لهو تیشکه بههادارهی ههتاو، که له قولایی ئهم گهردوونهدا لهناو دهریاکانهوه سهردهردیّنیّت و به میهرهبانییهکهوه بوٚمان پیدهکهنیّت و بهگهرمای روٚحی ئاشنامان دهکات و به بی هیچ بهرامبهریّک له کوّلانه تاریکهکانی شهو رزگارمان دهکات.

ئهو وا راهاتبوو دهمهو بهیان کهمیّک له ههوا فیّنکهکهی کهنار دهریا ههاّمژیّت و لهو دیمهنه جوانهی دهریای پیش خورههانهاتن وردبیّتهوهو ئهوهشی نهدهشارده، که ههندیکجار بیّداربوونهوهکهشی بو هیّرشه خهیانییهکانی دهگیرایهوه، که زوّربهی کات بهیانییان دهستیان پیدهکرد و سهریان دهکرده ناو بیرکردنهوهیی و خهویان لیّدهزراند. ئهو خوّی له یهکیّک له نامهکانیدا نووسیبووی "خهیانهکان سبهینیان وهک خهو دهردهکهون پاشان نزیک دهبنهوه له هوّش و میّشکم داگیردهکهن، ئیتر چیتر ناتوانم لهجیّگاکهدا بمینمهوه و لهدهستیان ههاندیّم".

هه لهاتن لهدهست خهونه کانی به یانیان بو خوی دریزه پیدانبوو به خهونه کان لهجیکاو که شیکی تردا، ئه گهر راستر بلیین به و هه لاتنه له ناو جیگا که یدا ده یویست خهونه کان چیتر بچر به بن، وه ک گولهه ساره ده رنه که ون و ونبن به لکو بتوانیت پارچه کانیان کوبکاته وه و به یه که وه یان بلکینی ته و خهونانه

بهتهنها خهونیک بن و چیتر به بی هیچ ئاسهواریک ونبن، به لکو دهیویست تیانبگات و لهگه ل خویاندا بیانهینیته قسه. ئهوو خهونه کان به شیوه یه تیکه ل بهیه کتر بووبوون ههند یکجار مروّق نهیده زانی کامیان خهوه راستییه که ن!.

قسهكردن لهسهر ئهم پياوهو خهونهكاني رهنگه ئهوهنده بۆ ئيمه لهم كاتهدا ئاسان نەبنت تا لە نەننىيەكانى ژيانى تىنەگەين و نەكۆلىنەوە، كە دەشنت دواتر لە دەمى خۆيەوە زۆرشت ببيستين، كە ھێشتا ئێمە زانيارىيەكى ئەوتۆمان لەبەردەستدا نىيە، ئەوەندە نەبىت، كە دەبىنىن بەيانيان زوو پىش ئەوەى لەناو جنگاکهی بنته دهرهوه له سهر سهری نازیلای بچکوله دهوهستنت و ماوهیهکی درنیژ به شیوهیهک لیی رادهمیننیت مروق ههستدهکات دهیهویت بو یهکجاری مالئاوایی لى بكات و قەت نەيبينىتەوە، لە پرىكدا دەدانەويتەوە ماچىكى سەرى دەكات و لهسهرخو دهرگای ژوورهکه دادهخات و بهناو دار زهیتونهکاندا بهرهو کهناری دەرياكە بەرى دەكەويت و ماوەيەك بە دريزايى كەنارى دەرياكەدا پياسە دەكات. كەنارى دەريا بەيانيان بۆننكى زۆر تايبەتى ھەيە، ھەندنك جار ھەستدەكەيت بۆنى پياسەى شەوانى ماسىيەكانى لێبێت، ئەو زۆرجار برواى وابوو شەوانە ماسییه کان بینه دهرهوه و لهم کهناره دا سهمای به کومه ل بکهن یان به دریژای كەنارەكە بىياسە بكەن و لەگەل گزنگى بەياندا خۆيان بهاوينەوە ناو دەرياكە. ئەو ھەمىشە دەيگوت: بۆنى ئەم كەنار دەريايەم بۆ راو ناكريْت، ئەوە بۆ چەندىن ساله ههموو بهیانییهک بهم کهنارهدا پیاسهیهکی دریْژ دهکهم و تیر لهو بوّنه هه لده مرثم به لام نه متوانيوه ئه و بونه رام بكهم....

3

 سهره رای ههموو کیشه و ناخو شییه کانی نیوانیان سهره تا ئادریان پینی وابوو ئهگه ر منالنیک دروست بکه نه ئه و به هوی سهر قالبوونیان به مناله کهوه کاتیان بو ئه و که سانه نامینیت ده بنه هوی درووستکردنی کیشه کان، به لام لهمه دا به خت یاوه ریان نه بوو، ئه گهرچی نه ک به ته نها سهردانی پزیشکه ناوداره کانی به رلین به لکو سهردانی پزیشکه کانی شاری میونشنیشیان کردبوو، که لهجیهاندا به باشترین پزیشکیک ده ناسرین لهباره ی کیشه کانی منالبوون و نه زو کییه، لههه ر ههمووشیان هه ر ئه و وه لامهیان وه رده گرت، که ئه وان هیچ کیشه یه کی نه دو ووی پزیشکه کان بوونی منال نه بوونی ئه وان په یوه ندی به باری ده رووی ده روونی کیشه یان هه بیت ئه وا دروست بونی منال که میک ئاسته م ده بیت و ئه گه دروستیش ببیت ئه وا منال یکی ته ندروست نابیت، بویه هه میشه داوای لیده کردن، که دان به خویاندا بگرن و هه ولی چاره سه ری کیشه کانی نیوانیان بده ن.

کیشهی نیوان ئادریان و میلیسیا بهجوریک بهرهو خراپی دهرویشت داهاتوویه کی باش چاوه روانی پهیوه ندییه که یانی نهده کرد. ئیمه لیره دا ناتوانین دهستی تومه ت بو هیچ کامیان درین بکهین تا به ته واوه تی گویمان له چیروک و رووداوه کان نه بیت، به لام تاکه شتیک ده توانین قسه ی له سهر بکه ین ئه وه یه ئادریان پیاویکی سه نگین بوو زور به وردی بیریی له شته کان ده کرده وه، پرسی به چوارده وره که ی ده کرد، به لام مهرج نه بوو به گوییان بکات، به لام میلیسیا زوو هه لده چوو، له گه ل هه مه له نیت مه تیک ده دا، هه لی که چوارده و شانه ی له ده اده اته و هه موو شتیکی به سه ریه کدا تیک ده دا، که ده وی اله ماوه یه کی که مدا ده ها ته و سه رخویی و هه موو ئه و شتانه ی له بیر ده کرد، که روویان ده دا.

ئهگهر ئيمه به وردى وهک لهقسهى ههنديک له پزيشکهکانهوه له پهيوهندى نيوان ئادريان و ميليسيا بروانين ئهوا دهگهينه ئهو بروايهى خوشهويستى قولنى ئهم دوانه بو يهکتر هوکارى سهرهکى کيشهکانى نيوانيان بوو، چونکه ئهو ژن و ميردانهى هيچ خوشهويستييهک له نيوانياندا نييه کهمتر تووشى بهريهککهوتن دهبن، مهگهر پويکى زوريان بهرامبهر بهيهک ههبيت، بويه دهرکهوتووه ئهو ژن و ميردانهى، که زياتر يهکتريان خوشدهويت و ئالودهن بهيهکتر له ههموو ئهوانى تر زورتر تووشى شهر وناخوشى دهبن.

گهرانهوهی ئادریان بۆ ئهم دورگهیهو بهتایبهتیش شاری خانیا لهمانگی نیساندا، ریک و راست پهیوهندی بهو سهفهرهوه ههبوو لهههمان مانگدا لهسهر پیشنیاری خاتوو کامیلیا، چوار سال پیش ئیستا لهگهل میلیسیادا بۆ ئهم شارهیان کرد.

میّلیسیا لهو سهفهره ههفتهییهدا سکی به نازیلا پربوو، واته یهکهمجار نازیلا لهم شارهدا لهناو هیّلکهدانی دایکیدا تروکا، بوّیه ئهم شاره خوّشهویستییهکی تایبهتی له دلّی میّلیسیا و ئادریاندا جیّهیّشتبوو، ئهمهش یهکیّک بوو لهو هوٚکارانهی لهپاش

چوار ساڵ ئادریان بگهریتهوه بو ههمان شار و چهند شهویک لهههمان میوانخانهدا بهسهر بهریّت، که چوارساڵ پیش ئیستا لهگهڵ میلیسیادا تییدا پیکهوه نووستبوون، بهلام ئهم جارهیان بهبی میلیسیاو لهگهڵ نازیلای بچکوّلهدا، که ئهو کاته تازه هیلکهیهکی تروکاو بوو.

ئادریان وهک هیوابهخشیک سهره تا لهگه آن نازیلادا بو ئهم شاره گه رایه وه به هیوای ئه وه ی لیره وه دهست به چاره سهری کیشه کانی بکات و کوتایی به ههموو ئه و پلانانه بهینیت به رده وام له دریان به رپا ده کرا، به آلام نه یزانی یه کیک له گونده کانی ده ره وه ی ئه و نیشتیمانی ههمیشه یی نازیلا.

رەنگە خوينەرى ئىمە ئىستا وا بزانىت ئەو دە ساللەى ژىيانى ئادرىيان لەم دورگەدا ھەروا بە ئاسانى و بە بى دەردەسەرى بەرىنوە چووە، وەك ئەوەى مرۆڤ لەنىشتىمانى خۆيدا دەيگوزەرىنىت!.

نا، به پێچهوانهوه تێپهربوونی ههر ڕۅٚژێک له ڕۅٚژهکانی ئهو ده ساڵه بوٚ ئادریان یهک ساڵی تهمهنی بوو، ههر ئهمهش وایکرد ڕوٚژ به ڕوٚژ زیاتر پیریی زهبری پێ بگهیهنێت.

لهماوه ی ئه و ده ساله دا ئادریان له مانگه کانی جوزه ردانه وه تا ئهیلول، که گه شتیار یکی زور روویان له و ناوچانه ده کرد جیگایه کی له سه ر شهقام یکی کونه شاری خانیا بو خوی دابینکر دبوو، به کاری تابلو فروشی و کوته ل و شمه کی ئهنتیکه وه بریوی ژیانی پهیدا ده کرد.

ئادریان له پیش ئهو ده سالهی ژیانیدا بهته نها هه فته یه که که که میلیسیادا له شاری خانیادا ژیابوو، به لام ههر ههموو کولان و شهقامه کانی ئهم شاره بو ئه و پربووبوون له یادگاری و له ناخه وه ده یکولاندن، له بهر ئه وهی ئه و شوینانه ی مروق یادگاری جوان و خوشی تیایدا هه یه و ده یانبه ستیته وه به رابردوویه کی جوانه وه، ئازاره که یان زور کاریگه رتره له و شوینانه ی یادگاری تالیان له گه لیاندا هه یه.

بۆ ئادریان، ئهو دوکانی متومورو فرۆش و خشل فرۆشانهی رۆژانه ئهم لهبهرامبهریاندا کاری بۆ بژیوی ژیانی دهکرد، ئهلیّی قهدهریّک به ئانقسهت بۆیه لهویّدا دایناوه تا ئازاری ئهمی یی بدات، چونکه له ماوهی ئهو ههفتهدا ئیوارهیهک نهبوو بۆ پیاسهکردن هاتبیّتنه ئهم سهر شهقامهو میّلیسیا لای نهدابیّته لای ئهو دوکانانه و شتیّکی لی نهکریبیّتن، ئاخر ئهویش وهک زوربهی ژنان زوری حهز له متومورو ئهو خشلانه بوو، که له زیو درووستکرابوون و به نرخیّکی ههرزان لهسهر شهقامهکان دهفروقشران، ئهگهرچی زور کهم بهکاریشی دههیّنان، بهلام نهیدهتوانی نهیانکریّت....

میوانخانهی پۆسایدۆن له شهقامی ئاکتی تۆمپازی لهههموو شوینهکانی تر زیاتر ئازاری دهدا، ئهگهر رۆژیک ئهو پیاوهیان بانگ بکردایهو لییان بپرسیبا: دهتوانین

بەختىكت لە ژيانتدا بدەينى بۆ ئەوەي ھەموو دەسەلاتىكت لەم دورگەيەدا ھەبىت، ئەو دەسەلاتە بۆچى بەكار دەھينىت؟ بە دلنىياييەوە بە بى ئەوەى بىر بكاتەوە، يهكسهر له وه لامدا دهيگوت: دهمهويت ئهو ميوانخانه بروخينم و بيكهم به باخچەيەك پر بنت له يارى منالانه، چونكه له دواى ئهو ئنوارهى بۆ يەكەمجار له میوانخانهی کهتهلونیا له بهرشهلونه پیکهوه نووستن، بیریی نایهت قهت ئەوەندەى ئەو ھەفتەيەى ميوانخانەى پۆسايدون چێژى لەژيان و خۆشيى لەگەڵ ميّليسيادا ديبيّت، ئهو ههميشه پيّي وابوو دوو ساني ژياني لهگهڵ ميّليسيادا بريتي بوو لهو ههفتهیه، بۆ ئهو تهنها ئهو ههفتهیه رۆژانی ئاڵتوونی ژیانی ئهو بوون، نهک لهبهر ئهوهی نازیلا بهرههمی خوشیی و چیزهکانی ئهو روّژ و شهوانه بوون، چونکه ئهو کات نه میلیسیا و نه ئادریان نهیاندهزانی چیز و خوشییهکانی ئهو هەفتەيە چ ديارىيەكى جوانىيان پيدەبەخشنت، بەلكو ئەوان هەردووكيان قەت ئەوەندەى ئەو ھەفتەيە بە دڵ يەكتريان لە ئاميز نەگرتبوو، پيكەوە پينەكەنيبوون و دلنیان خوشنهبووبوو، بویه دوای دوو مانگ پاشتر کاتیک میلیسیا ئهو ههواله خۆشەى بە ئادريان راگەياند، كەوا سكى لەو دورگەيە پر بووە، ئادريان ئەوەندەى قاقای خوشی لیدا فرمیسک له چاوهکانی ریزنهیان بهست، به پیکهنینهوه به ميّليسياى دهگوت: ئازيزهكهم سكى تو له پيّكهنين پربووه، من دلّنيام ئهو سكهى تو منالْی پیکهنینه، ده پیم بلّی ئهگهر وا نییه.... میلیسیاش به نازیکهوه خهندهیهکی ژنانهی دهکردو دهیگوت: بۆ نا ئادریان بۆ نا دوای بیستنی ههواڵی سک بربوونی ميّليسيا، ئادريان لهبهردهم قاچهكانى ميّليسيادا كهوته سهر ئهژنوّو به تكاو پارانهوهوه پینی گوت: تکا دهکهم نابیت جاریک ئهم ههواله هیچ کهس بیزانیت، بهتایبهتی کارین، ئهبیّت تا ئهم مناله لهدایک ئهبیّت ههموو دلٚخوٚشیی و بهختهوهرییهکانی خوّمان بشارینهوه، میّلیسیاش بهلّینی پیّدا، که لهلای هیچ کهس نەيدركێنێت.... كاتێكيش سكى بوو به شەش مانگ بۆ ئەوەى كەس بە ورگى بەرزەوە نهيبينيت يشووي دريزي به بي موچه وهرگرت.

ئهو ناوچهیه چهنیک بو ئادریان ئازاردهر بوو کاتیک روزانه یادگارییهکانی لهگهن میلیسیادا گهورهترو توختر دهبوو تا ئهو رادهیهی وهک بهرداش روخی بهاریت، کهچی بو نازیلا تهواو پیچهوانه بوو، چونکه ئیتر ئهو منالهکهی جاران نهبوو، روز به روز گهورهتر دهبوو، ههموو یادگارییه تالهکانی منالی به پیچهوانهی باوکییه بهرهو خاموشی و کالبوونهوه دهرویشتن و یادگارییهکانی لهگهل دایکیدا دهبوونه خهویکی کالهوهبوو.

نازیلا له شاری خانیا له هیلکهیهکهوه تروکاو له شاری بهرلین لهدایکبوو، به لام له کیدونیا گهوره بوو، بویه بهشیوهیهک روّحی گریدرابوو بهم گوندهوه هه لکهندنی ئاسان نهبوو، ئهو لهگه ل ئیلاریادا وه ک کچ و دایکیان لیهاتبوو، دوو هاوریّی ئهوهنده نزیک بوون قهت یه کیکیانت به تهنها نهدهبینی ئه و کاتانه نهبیّت، که

نازیلا له قوتابخانه بوو، به لام ئهوه نهبیّت بو ئیلاریا ئهوهنده ئاسان بیّت، به شیّوه یه که هوٚگری ئهو مناله بوو، ئهو کاتانهی لیّی دور ده کهوتهوه نهیده توانی بو ساتیّک خهیالی له لای نهبیّت. ئهگهر پیّی شهرم نهبوایه ت ئهو ئیّوارانه ش باوکی لهگهل خوّیدا بو پیاسه ی که نار ده ریاکه ی ده برد لهگهلیاندا ده روّیشت، بیّگومان بو نازیلیا شهروا بوو، چونکه ئهو کاتانه ی لهگهل باوکیدا پیاسه ی ده کرد به بهرده وامی بو دواوه ئاوری ده دایه وه و ههمیشه پیّی وابوو ئیلاریا دوایان ده کهویّت و له یشته وه ته ماشایان ده که ویّت.

به ریکردنی ده ساڵ له گوندیکی بچوکی یه کیک له دورگه ته ریکه کانی جیهان، رهنگه به گیرانه وه ئاسان بیت، به لام بو مروقیک، که قه ده ر به زور پیوه ی گریداوه، که متر نییه له ژیانی ئه و کویلانه ی زنجیر ده که نه ده ست و قاچیان و پییان ده لین برون ئیتر ئیوه ئازادن، ده بیت ئازادی مروقه کان له کویدا بیت، کاتیک ده ست و قاچیان له زنجیردا بیت.!.

رۆژانى ئەم ناوچەيە بە ھەموو گوندو شارو شارۆچكەكانىييەوە، كە بوو بوون بە سەرچاوەى بژيوى ژيان و دوا نيشتيمانى ئەو وەك سزاكەى سيزيف قورس بوون، بەلام نەيدەتوانى بەرگە نەگريت و لەگەل ھەر بيھيوايى و گلۆربوونەوەى بەردەكەدا جاريكى تر نەيداتەوە بە كۆليداو بەرەو سەر شاخەكە نەكەويتەوە رى، چونكە لەگەل ھەر نائوميدىيەكدا، كاتيك سەيرى چاوە گەورە خۆلەميشيەكانى خازيلاى دەكرد، ئەوەندە پر لەھيوا و ژيان بوون گورو ھيزيكى ترى بۆ ژيان بيدەدا تا وەك سيزيف بە بەردەكەى سەرشانىيەوە بە چياكەدا ھەلگەرىتەوەو رووبەرووى ئازارو سەختىيەكان بېيتەوە.

بۆ ئەوەى خوينەر سەرى لى تىك نەچىت، ناچارىن جار بە جار ئەوەى بىر بخەينەوە، پىش دە سال كاتىك لەناو پاسەكەدا ئىلاريا بە نازىلاو ئادريانى باوكى ئاشنا بوو تەنھا سى سالى تەمەنى بوو، ئەوكات بە زمانى ھەست و چاو لەگەل يەكتردا دەئاخافتن، بەلام ئىستا نازىلا تەمەنى سيانزە سالانە، ئەمسال دەرچوو بۆ پۆلى يەكەمى ناوەندى و زمانى يۆنانى بووە بە زمانى دووەمى دايكى، ئەگەرچى بە ئەلمانىيەكى زۆر باشىش قسە دەكات، بەلام باوكى ئەمەى پىخۆش نىيەو ئەگەر دەسەلاتى ھەبوايەت ئەوا زمانى ئەلمانى لەناو مىشكىدا دەسرىيەوە، بۆيە ئەوە ماوەى چەند سالايك دەبىت باوكى ھەولدەدات بە كەمترىن شىوە بە ئەلمانى ماوەى چەند سالايك دەبىت بەلام ئەو بەباشى تواناى خويندنەوەى زمانى ئەلمانىشى ھەيە.

وهک پیشتر باسمان کرد ئادریان روز بهروز ژیانی لهناوهوه بهرهو دوزه خ و ویرانبوون دهرویشت، بهبی ئهوهی بهیلیت کهسیک ههست بهم حالهته نالهبارهی دهروونی بکات، هوکارهکهشی ئهوه بوو لهگهل گهورهبوونی نازیلادا زیاتر ههستی بهتهنهایی دهکرد، چونکه لهدوای ئهوهی تهمهنی نازیلا بوو به شهش سال زوربهی

شهوهکان دهروٚیشته سهرهوهو لهلای ئیلاریا دهنووست، تا وای لیّهات دوای سالیّک، ئیلاریا ژوورهکهی دایکی بهجیّهیّشت و گهرایهوه بو ژوورهکهی خوّی لهگهل نازیلادا بییکهوه دهنووستن. ئیتر لهو کاتهوه ئادریان بهتهواوهتی تهنهایی بالّی بهسهر ژیانیدا کیٚشاو ئهو پهیوهندییه نزیکهی جارانی لهگهل نازیلادا بهرهو دووربوونهوه دهروٚیشت. ئهلّبهته سهرهتا ئهو به پهیوهندی نیّوان ئیلاریاو نازیلا خوٚشحالبوو، چونکه ههستی دهکرد ئیلاریا خهریکه شویّنه بو شهکهی دایکی له دهروونی نازیلادا پردهکاتهوهو نازیلا له گریّی بی دایکی دههیّنیّته دهرهوه. ئهو دهیگوت: رهنگه روّحی پاکی خوّی ئهم بهختهی پیّ بهخشی بیّت، کهوا تهمهنی له قوّناغیّکدا نهبوو گریّی بی دایکی له دهروونیدا شویّن پیّی بکاتهوه، خوٚشبهختانه دایکیّکی بو پهیدا بوو لهو کیّشه دهروونییه بیهیّنیّته دهرهوه، بهلام لهگهل ههموو باشییهکانی بو لهو کیّشه دهروونییه بیهیّنیّته دهرهوه، بهلام لهگهل ههموو باشییهکانی ئیلاریاو خاتوو دافنیدا هیشتا ئهو دایکی راستهقینهی خوّی لهدهستدابوو.

ئەم دڵخۆشىيەى ئادريان بەردەوام نەبوو، چونكە ھەستى دەكرد ئەو خۆشەويستىى و سۆزەى جاران نازيلا بۆى ھەبوو ئيتر وەك جاران نييەو سالانە چەنيك لە خاتوو دافنى و ئيلاريا نزيكتر دەبيتەوە ئەوەندە لە ئەو دوور دەكەويتەوە، ئەمەش ئەوەى نەدەگەياند، كە خۆشەويستى بۆ باوكى كەم بۆتەوە....

ئهم كيشهيه ماوهيهكى زور ميشكى ماندوو كرد، بويه ههولنى دهدا ههرچونيك بيت وهك سهردهمى منالنى زوربهى كاتهكانى بو ئهوو لهگهل ئهودا تهرخان بكات. ئهو خوى بهوه سهرزهنشت دهكرد، كه كهمتهرخهم بووه بهرامبهر به نازيلا بويه پهيوهندييهكهى بهم ئاكامه گهيشتووه نازيلا ئيستا ئهوهنده له ئيلارياوه نزيكه حهز دهكات زياتر كاتهكانى لهگهلدا ئهودا بهش بكات، نهك لهگهل باوكيدا، بهلام له راستيدا ئهمه ههموو هوكارهكه نهبوو ...!.

ئهوهی ئهم هزره خراپانهی دهخسته ناو میشکی ئادریانهوه، بهتهنها ههر ئهوه نهبوو، که نازیلا لهگهل گهوره بووندا کهمتر لهجاران پینی خوشه لهگهل باوکیدا بمینییتهوه، بهلکو ئهوه بوو ههر کاتیک لهناو دار زهیتونهکان یان لهکاتی دوشینی مهرو بزنهکاندا کاتیک ئادریانیان دهبینی وهک نهینییهکیان لهو شاردبیتهوه تهماشایه کی یهکتریان دهکرد و به نازیکهوه قاقا پیدهکهنین، ئهمهش جوّره غیره و لهخوّدامانیکی لای ئادریان بهشیوه یهک دروستده کرد وهک ئهوهی ئیلاریا شتیکی به نرخی له ئهو دزیبیت، بویه ئهو ماوه میشکی به شیوه یهک ماندوو بووبوو تاقهتی کارکردنیشی نهمابوو، زوربهی کاتهکانی به خواردنهوهی کحول و خهوهوه بهسهر دهبرد.

ئهم هزره خراپهی ئادریان بهرامبهر به ئیلاریا، که کچهکهی لی دزیوه وای لیکرد، که بخوازیّت لهو گونده بگوازیّتهوه بو گوندیّکی تر یان ئهگهر ههر بوّی نهکرا لهو دورگهیه لهگهل نازیلادا ههلّبیّت و بروات بو مهملهکهتیّکی تر. ئهو ماوهیه ئهو بهردهوام ههر لهبیریی ئهوهدا بوو دهستی کچهکهی بگریّت و بروات و گوندهکه به

جى بهێڵێت، بهڵام تاكه شتێك لهبيريي چووبوو ئهوه بوو؛ نازيلا لهتهمهني پێنج ساڵيدا بوٚ ئهوهي وهك مناڵهكاني تر بڕواته باخچهي ساوايان و پاشان قوتابخانه ههموو مافێكي وهك ههر مناڵێكي تري گوندهكه ههبێت، خاتوو دافني بوٚ خوٚي تهبهني كردبوو، واته به پێي ياسا نازيلا چيتر كچي ئادريان نهبوو بهڵكو كچي خاتوو دافني و خوشكي ياسايي ئيلاريا بوو.... ئهم قسهيهش ئهو شهوه ئيلاريا راستهوخوٚو به پێكهنينێكي گاڵته ئامێزهوه به ئادرياني گوت؛ كاتێك ئادريان بانگي ئيلارياو خاتوو دافني كرد بوٚ ژوورهكهي خوٚيي و ناخ و مێشكي خوٚي لهلا كردنهوه، كهوا به هوٚي تهواوبووني كارهكانيهوه دهيهوێت بگهڕێتهوه بوٚ ئهڵمانياو نازيلاش لهگهڵ خوٚيدا بباتهوه بوٚ لاي كهس و كارهكهي، كهچهند ساڵێكه لهيهكتر دابراون.

ئادریان ئهو شهوه بۆیه خاتوو دافنی و ئیلاریای بۆ ژوورهکهی بانگهیّشت کردبوو، که بیهویّت تیّیان بگهیهنیّت یان بهوه رازییان بکات، که ئهو چیتر هیچ کاریّکی لهم دورگهیه نهماوهو پیّویسته به زووترین کات بۆ ئهلّمانیا بگهریّتهوه....

ئيلاريا لهو كچه زيرهكانه بوو ههموو بهيانييهك شهيتان دههاته حهوشهكهيان و لهبهرى دهپاړايهوه بۆ ئهوهى وانهيهكى نوێى فێر بكات، كه له كوێوه دهست بهو رۆژه نوێيه بكات، بهلام تا بڵێيت رۆحێكى پاك و بێگهردى ههبوو، ئهگهر ئهو زيرهكيهى ئهو به ههر ژنێكى رۆح خراپ و ناخ پيسهوه با دونياى وێران دهكرد، بهلام خۆ ئهم سروشتهش ياسايهكى تايبهت بهخۆى ههيه، كاتێك ژههر دهبهخشێت به مار خۆ نابێت باڵيشى پێ ببهخشێت، بۆيه كاتێك باڵى بۆ فرين به باڵندهكان بهخشيوه بهرائهتيانى خوێندۆتهوه، ئيلارياش باڵندهيهك بوو دهيتوانى بهرزبفرێت و ههموو شتێك لهخوارى خۆيهوه ببينێت، لهگهڵ ئهوهشدا پڕ بوو له بهرائهت، بۆيه ئهو شهوه بۆ ئهوهى ئادريان له ههموو خهونه بێزاركهرو وڕێنه تاڵهكانى ناو مێشكى ئاگادار بكاتهوه داواى له دايكى كرد نازيلا لهگهڵ خۆيدا بباته سهرهوهو بهتهنها لهگهڵ ئادرياندا به جێيان بهێڵێت....

پاش ئەوەى خاتوو دافنى لەگەڵ نازىلادا ژوورەكەيان بەجێھێشت ئىلاريا بەم شێوەيە دەستى بەقسەكردن كرد: ئادريان تۆش پياويت وەك ھەموو پياوەكانى تر، تۆ دەزانىت ھەموو پياوەكانى دونيا لەوەدا لەيەك دەچن، كە لەناخى ھىچ ژنێك تێناگەن، ھەموو پياوەكانى سەر گۆى ئەم ئەستێرەيە لەبەر ئەوەى ناتوانن لە رۆحى تاقە ژنێك تێ بگەن پێيان وايە ھەموو ژنەكان لەيەكتر دەچن، بۆيە دەشێت تۆش يەكێك بىت لەو پياوە ھەۋارانەى دونيا، كە تواناى خوێندنەوەى رۆحى ھىچ ئافرەتێكيان نىيە، لەمەشدا ھىچ لۆمەيەكت ناكەم چونكە تازە وەك خێزانێكمان لىێھاتووە، بەلام ناتوانم بەسەر نىگەرانىيەكانەدا بەرامبەر بە تۆ زاڵ بەر.

زورباش لهبیرم دیّت و وا دهزانم ئیستایه ده سال پیش ئیستا لهسهر ئهو سهربانهی ئیستا ئیمه لهژیریدا دانیشتووین پرسیاری دایکی نازیلام لیکردیت. ئهو کات ئیمه

تەنھا مانگنک بوو يەكترمان ناسيبوو، دەمزانى پرسيارەكەم زۆر ئيحراج و بریندارکهره، به لام چیبکهم منیش ژنم و ههموو ژنیکیش ئهو خولیا خراپهی لهسهردایه به بی ئهوهی ئاگای لهخوی بیّت، کاتیّک لهگهڵ پیاویّکدا ناسیاوی یان هاورنیهتی یهیدا دهکات یهکهم یرسیار یرسیاری ئهوهی لندهکات، که ئایا ژننکی تر له ژیانیدا ههیه یان ههیبووه، ئهمه یه کیک له خووه خراپه کانی ژنه له گه ل ناسینی ههر پیاویکدا دهیهویت کون و کهلهبهری ناو میشک و دلّی بو دوزینهوهی ژنیکی تر بپشكنيّت، به لام ئهو ئيواره وه لامهكهى تو ئهوهنده غهمگين و شهرمنانه بوون من له تەرىقىدا خەرىك بوو بمرم و دايكىشم سەرزەنشتى زۆرى كردم لەسەر ئەوەى، من بهو يرسياره بريني ئيّوهم كولاندوّتهوهو نهدهبوايه يرسياريّكي لهو جوّرهم بكردايهت، به لام ئيستا دواى ده سال تيكهيشتم خرايي ئهو پرسياره بهتهنها له خراپی کاتهکهیدا بوو، ئهگینا ئهو کاتهش نهکرایه ههردهبوو روٚژێک بێت ئهو پرسیارهت لهلایهن منهوه رووبهروو بکریّتهوه، لهگهڵ ئهوهشدا من ئهوهنده بی ههست نهبووم ، كاتيك گويم له وه لامهكهى ئيوه بوو به شهرم و غهميكى قولهوه وه لامتان دامهوه، كهوا دايكي نازيلا له رووداويْكدا ونبووه يان لهدهستان داوه، ئيتر من هیچ نهچوومه ناو وردهکاری رووداوهکهوه، لهبهر ئهوهی نهموویست لهوه زیاتر ئازارت بدهم.

ئهگهر لهگه لت کهمیّک راستگو بم ئه و کاته کهمیّک ههستم بوّت جولا، ههر ئه و ههسته بوو لهدنی خوّمدا تا ئهمروّکه پهروه رده و گهوره ی دهکهم، به لام خوّ منیش مروّقم و ههموو مروّقیّکیش سنووریّکی بوّ سهبر و چاوه روانییه کانی ههیه.

ئادریان له ماوهی ئهم ده سالهدا روزیک نییه بیرم لهتو نهکردبیتهوه، دهزانیت ئهمه مانای چی؟ ژنان وهک پیاوان نین، لیم تیبگه، ژنان یان هیچ پیاویکیان خوشناویت یان ئهگهر خوشیان ویست شیتانه خوشیان دهویت، بویه ژنان ههمیشه له پشتی تولهوه لهو کهسهی، که خوشیان ئهویت و ئهویش سوز و خوشهویستیهکهی ئهخاته ژیر پییهوه، بویه لیت ناشارمهوه له دلمهوه خوشم ئهوییت، دهمهویت لهوه تیبگهیت، خوشهویستی ژنیک بو پیاویک چهند مهترسیداره کاتیک پیاوهکه رهتی دهکاتهوه.

ئادریان تۆ بهتهنها تاقه پیاویکی له ژیانمدا خوشم ویستبیّت، دهزانم ئهمه بۆ تۆ هیچ مانایهکی نییه، چونکه ئهگهر خوشهویستی ژنیک بۆ پیاویک مانایهکی ههبیّت ئهوا ناتوانیّت وهک تو بیخهم بیّت و هیچ نهلیّت. ئهوه شدهزانم پیاو دهتوانیّت بهرگهی زوّر شت لهژیانیدا بگریّت جگه له بهرگهی سوٚزو خوشهویستی ژنیک، که دهیهویّت لهناوی بهریّت و بوونی بسریّتهوه و لهخوّیدا بهرجهستهی بکاتهوه، ئهمه بهباشی لهتوّدا دهبینم، که ژنیک لهناخهوه چوّن ویرانی کردوویت و روژانه به بهردهوامی وردوخاشت دهکات، بوّیه دهمهویّت بزانم ئهو ژنه کییه؟ ئایا ههر دایکی نازیلایه؟. ئهگهر ئهو بیّت بی میشکییهکی گهورهیه مروّق سالانیکی دورو دریژ

خۆشەويستى لەگەڵ مردوويەكدا بكات، ئيمە دەتوانىن مردووەكانمان خۆش بوويت، بەلام ناكريت خۆشەويستىيان لەگەلدا بكەين، چونكە خۆشەويستى لە ئيستادايە، لە سبەينيدايە لەداھاتوودايە نەك لە رابووردوودا.

بهدۆزهخکردنی ژیان لهپیناو خوشهویستی مردووهکاندا بهتهنها کاری شیتهکانه، کاری ئهو کهسانهیه، که له وههمی خوشهویستی نههاتوونهته دهرهوه، ئهوانهی لهناو وههمی خوشهویستی راستهقینهدا بژین، خوشهویستی راستهقینهدا بژین، خوشهویستی راستهقینه ئهم ساتهیه، که من و تو پیکهوه دانیشتووین قسه دهکهین، له دوای ئهم ساتانهوه ئیتر شتیک نییه ناوی خوشهویستی بیت جگه له خهیالیکی پوچ نهبیت.

ئەوە چەند سانىكە من ھەر چاوەروانى ئەمشەوەم لەتۆ دەكرد ناخى خۆت لەلام بكەيتەوەو بزانم تۆ چۆن بير لەمن و نازيلا دەكەيتەوە، كەچى تا بەتازە پيٚمدهڵێيت: دهمهوێت لهگهڵ نازيلادا بگهرێمهوه بۆ ئهڵمانيا، ئهى تۆ لهبيرت چووه، که نازیلا خوشکی یاسایی منه، من دهزانم ئهوهی ئازارت دهدات ئهم نزیکبوونهوهی منه له نازیلا، ئاخر ئهوه گهمژهیی پیاوه، که قهت ناتوانیّت له ژننک تی بگات ئهگهر کچیشی بنت، پیاوهکان لهوه تنناگهن، که ژنان دونیایهکی تايبهت به خوّيان ههيه جياوازتر له دونياكهي ئهوان. تو تا ئيستاش ينت وايه نازیلا هیشتا مناله بچکولهکهی جارانهو دهبیت لهباوهشی باوکیدا بخهویت، دهبیت وهک بوکهڵهیهک ههمیشه بهدهستی باوکییهوه بنت، که بو کونی بونت بیبات. لهكاتيكدا نازيلا تهمهنى گهوره بووهو گهورهتريش دهبيّت، هيچ پياويّک لهوه تيناگات، كه بۆچى كچەكان بەمنائى زياتر لەباوكيان نزيكدەبنەوەو كاتيكيش گەورە دەبن دوردەكەونەوە، چونكە ھەموو كچەكان لە منالىدا پىويستىان بەھىزىنكى نيرينه ههيه لهپشتيانهوه بيت و له رووى رودييهوه ههست بهئارامي بكهن و تيبگهن هيزيک ههيه دهيانياريزيت ئهو هيزهش له لاي باوکانهوه دهبينن، ئهي نابینیت ئەو ژنانەى بەمنائى ھێزێکى باوكانە له پشتیانەوە نەبووە، چەند كارەكتەريان لاوازەو لە گەورەپيدا دەيانەونت قەرەبووى منانى بكەنەوە، بۆيە ههوڵ دەدەن له پشتى پياوێكهوه خۆيان بشارنهوه.

 ئادريان ئهو هزره خرايه له ميشكت لاده، كهوا بزانيت من نازيلام لي دزيويت، منیش نهبم نازیلا ژنیکی تر بو دهربرنی قسهکانی ناخی دهدوٚزیّتهوه. نازیلا ئیّستا له تەمەنىكى زۆر ھەستىاردايە، خۆت پياويت ئەوە باش دەزانىت كچان لەو تەمەنەدا چەننىك لەبەردەم مەترسى ئەوەدان كورنىك فريويان بدات و نەگبەتى بهسهريدا بهننن. تو دهبنت لهوه تنبگهيت نازيلاش وهک من و تو مروقهو دلنک به بەردەوامى لەناو سىنەيدا لىدەدات، جا بۆ ئەوەى ئەو لىدانە بە دروستى لىبدات پێوسيتي به چاودێري کهسێکه، ئهو کهسه به دڵناييهوه توٚ نيت و منم، چونکه ئهو به تهنها دەتوانىت مەراقەكانى دلى لەلاى من ھەلْرىْژىت نەك لەلاى يياوىك.... ئادريان نامەويْت هيچ شتيْكت لئ بشارمەوه، كاتيْك زۆرجار ئيْمە شۆخى دەكەين و پیدهکهنین و خوّمان له تو دهشارینهوه هیچ پهیوهندییهکی به توّوه نییه، بهلکو پەيوەندى بەو شوانە شێتۆكەوە ھەيە، كە چاوە خۆڵەمێشىيەكانى نازىلا لەناخى ئەودا بووە بە پشكۆيەك ئاگرو ئەوەندەى تر شێتى كردووە. ئێمە بەردەوام بە 'یانیس' پیدهکهنین، مهبهستم یانیسی شوانکارهیه، ئهو شیته عهشقی نازیلا رِوْشتوْته ناو سەرىيەوەو خەرىكە بەتەواوەتى دىن دەبنىت، ماوەيەكە نەك ئاگاى لە مەر و بزنەكان بەلكو لە خۆيشى نەماوەو ھەر عەسر دەياندا لەبەرو بەرەو گوندهکه به گۆرانی گوتن دهگهریتهوه.

له گوندهکهدا بهتهنها من و نازیلا نهینی شیتبوونهکهی دهزانین، بویه کاتیک گورانی و قسهکانیمان بیر دهکهویختهوه قاقا پیدهکهنین. دوینی ئیواره نیکوسی پیر لهبهر خویهوه دهیگوت: ئهم "ئاماریلیس"ه کییه وا ئهم نهگبهتهی ئهوهندهی تر تیکداوه... من و نازیلا کاتیک گویمان لهم قسهیه بوو نهمانتوانی خومان بگرین و به راکردن بهرهو مالهوه ههلهاتین و لهناو دار زهیتونهکاندا ئهوهنده پیکهنین خهریکبوو ببوریینهوه، کهچی توش بهسهردا هاتیت ئهوهبوو نهمانزانی چی بکهین جگه لهوهی وهک دوو در ههلهاتین.

ئادریان، ئهم کوره چوارده ساڵی تهمهنه، بۆ خۆی کهمێک شێتۆکهیهو لهبههاراندا به هۆی پهیدابوونی گوڵهوه ئهوهندهی تر دهردهکهی قورس دهبێت، ههر لهمناڵهییهوه له قوتابخانه دهریانهێناو کردیان بهشوانی مهرو بزنهکانی ئهم

گونده، ئه و جگه له شوانی به که لکی هیچ شتیکی تر نه ده هات، به لام وا ئیستا له وه ته ی چهند جاریک نازیلای له گه ل مندا دیوه، کاتیک رؤیشتووین بؤ سه رکیوه که خواردنمان بؤ بردووه به ته واوه تی عاشقی نازیلا بووه، رؤژ هه تا ئیواره ده رواته سه ربه ردیکی به رزو گه وره و گورانییه کانی اقیر جیل ده لیته وه و فرمیسک له چاوه کانی به خور به رده بنه وه کاتیک باس له قاره مانیتی خوی ده کات، هه ربه راستی ئه و ئیستا خون لیبووه به یه کیک له پاله وانه ئه فسانه یه کانی ناو شیعره کانی هومیروس و ده یه ویت دونیا ویران بکات له پیناو ئازاد کردنی هیلینا. شه و شیتوکه نازیلای ناو ناوه ئاماریلیس، ئاماریلیس ناوی کچه شوانیکه له شیعره کانی میگه لی فیر جیلدا.

ئهو له راستیدا عهشقی ئاماریلیس بووه نهک نازیلا، ئهو بۆیه شهیدای نازیلا بووه، چونکه وا دهزانیّت ئاماریلیسه، ئیّستا تیّگهیشتیت بۆچی ئیّمه وهک دوو در له توّ ههلّدههاتین و قاقا پیّدهکهنین، ئیّمه به یانیس و نیکوّسی پیر پیّدهکهنین، کاتیّک دهیگوت: خوّرگه دهمزانی ئهو ئاماریلیسه کیّیه...!.

من دلنیام تو بهته نها ناوی گولی ئاماریلیست بیستووه، که چهند جوان و گهشاوهیه، به لام قهت نهت زانیوه ناوی کچه شوانیکه پیش دوو ههزارسال قیرجیل له شیعرهکانیدا ناوی هیناوه، کهچی دوای دوو ههزارسال کوره شوانیک عهشقی دهبیت و عهقلی بهتهواوهتی بوی لهدهست دهدات، ئا ئهمهیه توی نیگهرانکردووه، کاتیک ده تهویت بزانیت ئیمه باسی چی ده کهین، من بهنازیلا ده لیم انماریلیس سهیرکه باوکیشت خهریکه وه کیانیسی شوانکاره دین دهبیت، وا بروات ماوهیه کی تر ئهویش له گونده که دا دهست به گورانی گوتن ده کات و ئیتر بو خویان له گهل یانیسدا ده بنه هاوری و هاو خهم و هاو چاره نووس

ئیستا تیدهگهیت ئادریان، که هیچ شتیک لهئارادا نییه جگه له خهیاله خراپهکانی ناو میشکی خوّت نهبیّت، ژیان ههروه کو جارانه، ریّک وه ک ئه و کاته یه، که تو پیش ده سال هاتیته ئیره، ئهوهی، که گوراوه شته کانی ده وروبه رته، که له چاوه روانی تودا نه بووه، ئهمه ش شتیکی ئاساییه ئه و که سانه ی، که خوّیان ناگوریّن و ههر لهیه که پیستدا ده میننه وه گورانی ئهوانی تریشیان پی هه زم ناکریّت و تا پییان بکریّت روبه رووی ده بنه وه .

ئادریان، چاوهکانت بکهرهوه خوشهویستی خهریکه لهناومان دهبات، خوشهویستی لهم مالهدا وای پیکهوه گریداوین، خهریکین دهبین به جهستهیهک. من، تو، دایکم و نازیلا ئیتر خیزانیکین، ئهمهش رهنگه پهیوهندی به قهدهری ئیمهوه ههبیت، گرنگ نییه باش یان خراپ بیت، چونکه هیچ کهسیک ناتوانیت له دهست قهدهری خوی ههلبیت. ئهوهی من به بیرو خهیالمدا بیت سالانه دهیان ههزار کهس له ولاتهکهی توه سهردانی ئهم دورگهی ئیمه دهکهن و له بازارو میوانخانهکاندا بلاو دهبنهوه

لهبهر ئهوه قهدهر نهبووه تاقه كهسيكيشم لئ نهناسيوون، من قهت به خهويش ئهوهم نهديوه روّژيك لهگهل پياويكى ئهلماندا ببمه هاورئ و دواتريش خوشم بويت. ئادريان نازانم تو چون دواى ئهو ههموو سالله لهم مالله الهم مالله اله بيريكى وا بهميشكتدا ديت، كه به جيمان بهيليت، كهسيك ههيه بتوانيت ده سال له ماليكدا بهسهر بهريّت وهك تو ئاوا به ئاسانى بتوانيت بهجيي بهيليّت، مهگهر تو دلّت نييه؟. كهسيك ئهگهر دليك لهناو سنگيدا ههبيّت ناتوانيّت به ئاسانى شوينيك بهجي بهيليّت، كه سالانيك يادگارى خوش و ناخوشى تيدا ههبووه، به بي ئهوهى هيچ يالنهريّك ههبيّت ناچارى بكات بروات....

ببوره ئادریان، من له قسهکردن ماندوو بووم و هیچ وه لامیکم لهتو دهستگیر نهبوو، بویه دهمهویی بهته به له فهر ئهوهنده ی بلیم، کهمیک بیربکهرهوه له خوت نا له نازیلا، ئیره تازه نیشتیمانی نازیلایه، ئیستا ئیمه نزیکترین کهسی نازیلاین، لهوه تی بگه نازیلا چیتر بهته نها کچی تو نییه، به لکو کچی ئهم ماله شه. تو خوت دوای سالنیک گوتت: چهند دلم خوشه، که نازیلا ئاوا به دلخوشی دهبینم لهم ماله دا دیت و دهچیت و یاری ده کات، تو خوت پیت وا نهبوو ناسینی من و مانهوه لهم ماله بهختیکی گهوره بووه پیش خوم بو نازیلا چونکه خوشک و دایکیکی دلسوزی بو پهیدا بووه، ئیتر ئیستا بو ده ترسیت ئیمه نازیلا لهده ست تو ده ربه بینن، تو ده بیت کاتیک ده ته ویت به ده ستی خوت جار نمی تی تازیلا بی دایک بکهیته وه، قه تناتوانم له وه تی بگهم پیاویک له پیناو خویدا مناله که که بی

ئادریان، له ماوهی ئهم ده سالهدا توش وه کو پیاوی ئهم مالهت لیهاتووه، من ئهوه باش دهبینم، که به چهند دلسوزییهوه کارهکانی ئهم ماله پرکردووه له سهوزهی جوّراو دهتبینم خزمهتی دارزهیتونهکان ده که یت و ئه و باخه ت پپکردووه له سهوزهی جوّراو جوّر کوّلایک دلم خوّش دهبینت، چونکه دهبینم کارهکان وه ک بینگاری ناکهیت. من ده زانم ئهگهر ئهم ماله مالی خوّشت با ههروا خزمه ت ده کرد، بوّیه بو دواجار تکات لی ده کهم باشتر بیر له خوّت و نازیلاو ئیمه ش بکهوه. ئاخر منیش گوناهم، خوّت دهبینیت به ته نها دایکیکی پیرم هه یه تهمه نی ئهوه نده ی نهماوه به جینمان بهیلایت، که چی تو لهم کاته دا ده تهویت من به ته نهایی بسییریت. تو ده زانیت لهماوه ی ئهم ده ساله دا رثیانی منت بو خوّت داگیرکردو ههرواش به ئاسانی ده ته وی نه بی هیچ هو یه کی ویّرانی بکه یت، ئه مه چ دلّ په قیه که به رامبه ر به من و ده ته ویّت له پیناوی خوّپه رستیت دا!.

ئادریان، لهماوهی ئهم چهند سالهدا ئازاریکی زورم بهدهست ئهم خوشهویستییهی خومهوه بو تو چهشتووه، ههموو شتیکم کرد بو ئهوهی دلنی تو بهدهست بهینم، به لام دواجار وه ک زوریک لهو ژنانهی له نرخ و بههای خوشهویستی خویان تیناگهن و بههارزان به پیاویکی دهفروشن به دوراوی هاتمه دهرهوه، به تهنها شتیکیش لهم

مامه لهدا قازانجم کرد خوشه ویستی نازیلایه، که چی ده ته ویت ئه ویشم لهده ست ده ربه ینیت، بویه ئه گهر من له سهر ههمو و ئه و شتانه ی پهیوه ندییان به خومه و هه یه خوش بم ئه وا له سهر نازیلا خوش نابم، چونکه من چیتر له وه دلنیا نیم، که ئایا ده توانم له م ته مه نه مدا پیاویک ده دو زمه وه، که وه ک تو خوشم بوویت، ئه گه وه شه رووبدات ئه وا ئایا بو کچیک ته مه نی گه شتبیته نزیک چله کان و به هیچ شیوه یه که له گه ل پیاویک دا سیکسی نه کردبیت ئه و به خته ی ده بیت بتوانیت ببیته دایک؟.

من بهم پرسیاره نامهویّت تو تاوانبار بکهم و ههموو هوّی شونهکردنی خوّم بخهمه ئهستوی توّ، چونکه رهنگه ئهمه قهدهری من بووبیّت، تا ئیستا نهمتوانیبیّت پیاویّکم خوٚشبوویّت و هاوسهرگیری لهگهلادا ئهنجام بدهم، خوٚ ئهگهر وهک ژنیّک ئهو بهخته شم نهبووبیّت بیمه دایکیّکی راستهقینه، ئهوا خودا به نازیلا قهرهبووی بوٚ کردوومه تهوه. من ههر کاتیّک سهردانی کلیّسای ئاگیوٚس نیکوّلاوسم کردووه، له خودای خوّم پاراومهتهوه، که ملکهچی ههر ژیانیّکم ئهو پیّم ببهخشیّت، ئهگهر ژیانیّکی راهیبهییش بیّت له "دیّری ئاگیا تریادا" بوّیه تکات لیّدهکهم، ئهگهر ههر بریارت داوه بگهریّیتهوه بو ئهلّمانیا ئهوا منیش لهگهل خوّتاندا ببه، من به شیّوهیهک به خوّشهویستی نازیلا ئالوده بووم ئهستهمه بتوانم بو تهنها روّژیکیش بیّت له دووری ئهو بریم، خوّ ئهمه ئهستهم نییه، منیش لهگهل خوّتاندا بهره، منیش بیّمخوشه بو جاریّک ئهلّمانیا ببینم و به کهس و کارهکهی توّو نازیلا ئاشنا بم، پیّمخوشه بر چاریّک ئهوهنده ئاسانه، بیّگومان ههموومان دلّخوّش دهکات، له پیّش ئهمه ریّگایهکی ئهوهنده ئاسانه، بیّگومان ههموومان دلّخوّش دهکات، له پیّش ئهمه ریگایهکی ئهوهنده ئاسانه، بیّگومان ههموومان دلّخوّش دهکات، له پیّش نهمهردووکیشمانهوه نازیلا....

بۆ دواجار تكات ليدهكهم وه لاميكم بدهرهوه، دلم به شيوهيهك له سنگمدا ئاوساوه خهريكه سنگم بتهقينيت و بيته دهرهوه، من دهمهويت له دهمى خوته گويم له بريارهكانت بيت، ئهگهر خراپيش بن بهلاى منهوه گرنگ نين، گرنگ ئهوهيه ئيمه بيخهوه وهك دوو مروقى گهوره دانيشين و گفتوگو بكهين و ناخى خومان بو ئهوهى تر ئاشكرا بكهين، هيچ شتيك نييه لهم دونيادا به دانيشتن و گفتوگو نهيهنه چارهسهركردن، تهنانهت شهرهكانيش دواجار ههر به قسه چارهسهردهكرين و كوتاييان ديت. من به تهنها يهك شتم له تو دهويت، ئهويش دهستههلگرتنه لهو خهياله خراپانهى پهيوهندييان به نازيلاوه ههيه، من له خوشهويستى خوم بو تو خوش دهبم و دان بهو ئازارانهدا دهگرم، كه لهناخهوه دهمهاپن، بهلام نازيلا نا. خوش دهبم بو و دهرگاى داريان، بهو بيدهنگييهت ئهوهندهى تر ويرانم دهكهيت، من وهك ژنيك ئهگهرچى قورسيش بوو دهرگاى دلى خوم بو كرديتهوه، ئاخر تو ناتوانيت لهوه تيبگهيت بو ژنيك چهنيك قورسه ئاوا به پاشكاوانه دهرگاى دلى خوى بو پياويك بكاتهو به بى ئهوه په به به پياويك

ئەو نهێنىييەيە، كە ژنان قەت رووبەرووى پياوێك نابنەوەو داواى خۆشەويستى

لنِناكهن، چونكه هيچ ئهوهندهى ئهوه بۆ ژنننك قورس نييه پياونك رەتى بكاتهوه، تۆ نازانىت كاتىك پياوىك ژنىك رەتدەكاتەوە ئەو ژنە چەند خۆى لا سوك و رىسوا دەبنت، چەند ھەست بە نابوتى خۆى دەكات، بۆيە دەيەونت تۆلەى خۆى لەو پياوە بكاته، كه به سوك و ناشيرين سهيرى دهكات، ئهمه بۆ ژنان زۆر زهحمهته پياويك ئەو ئيهانەى پى بكات، بەلام من ئەوە قبول دەكەم بە تەنھا لەبەر خاترى نازيلا، ئا ئادريان ههموو سوكايهتييهك لهپيناو نازيلادا قبولْ دهكهم، بۆيه هيچ مهترسهو دلّى خوّتم بو بكهرهوه، قهت شهويكى لهم شهو باشترمان دهست ناكهويّت، به بي دەمامک و به راشکاوانه لهگهڵ يهكتردا قسه بكهين، من وهک ژنێک ئهگهرچي ئەوەندە قورس بوو لەناخى خۆمدا ھەستم بە سوكايەتى دەكرد راستگۆيانە دڵى خوّمم بو كرديتهوه، بوّيه تكات ليدهكهم توّش غيرهت بده بهر خوّت و راستوّيانه ئهو شتانهم پي بڵێ، كه پێيانهوه ئازار دهچێڗٛيت، كێ دهڵێت ناتوانم هاوكاريت بكهم!. ئادريان له ماوهى ئهم ده سالهدا بايى ئهوه له تو تنگهيشتووم، كه دلت له ئەلمانيا شكاوەو ناتەويت بۆى بگەرىيتەوەو ئەمەش ئازارت دەدات، من ھەموو رِوْرْيْک ئەو دڵشكانه له تۆدا دەبينم، دەزانم شتيْک لەناوەوە دەتكرۆژێ، بەلام زۆر بيرم لێكردۆتەوەو ھەوڵم بۆ تێگەيشتنى داوه، قەت نەمتوانيوه لە نهێنىيەكەى تێبگهم، ههر بۆیه چهندین ساڵه هیچم نهدهگوت و چاوهروانم دهکرد خوّت روٚژێک ئەو نهێنييەم بۆ بدركێنيت. له ماوەى ئەم دە ساڵەدا لەوە تێگەيشتووم، كە تۆ جگە له من هیچ دلسورزو هاورییهکت لهم جیهانهدا نییه، ئهی کهواته بو ناخی خوت لهلاى ئەو ھاورى خۆشەويستەت ناكەيتەوە؟.

4

ئادریان جگهرهیهکی داگیرساند و پیکیکی تری له شهرابه سورهکهی بهردهمی به خیرایی هه لقوراند و ههناسهیهکی قولی هه لکیشاو بهم شیوهیه بو ئیلاریا کهوته قسه کردن....

ئیلاریا، من لهگهل زوریک له قسهکانتدا هاورام و ئافهرینت لیدهکهم بو ئهو ئازایهتییهی، که ههته. له ژناندا کهمجار بینوومه بهو شیوهیهی تو رووبهرووی بهرامبهرهکهیان ببنهوه و به زور بیهیننه قسه. کاتیک دهبینیت پیاوان خویان بهسهر ژناندا دهسه پینن دهگه ریتهوه بو لاوازی کارهکته ری ژنان، به لام ئهگهر ههر ژنیک ئاوا وهک تو بتوانیت تیر به دلی پیاوه وه بنیت هاوکیشه که پیچهوانه دهبیتهوه، چونکه ههموو پیاویک ئازاو بهجه رگ نییه، زوریک لهو پیاوانهی پهلاماری بهرامبه رهکهیان دهده ن و دهیانه ویت وردوخاشی بکهن پیاوه کاراکته ر

لاوازهکانن، چونکه ههمیشه لاوازهکان پهلامار دهدهن نهک بههیزهکان. ئهو کاراکتهر لاوازانه بو بهرگریکردن له خوّیان پهلاماری بهرامبهرهکهیان دهدهن.

مروّقی تهندروست و خاوهن کاراکتهری به هیز، ئه و مروّقانه نین په لامار ده ده ن، به لاکو به پیچه وانه وه مروّقه لاوازه کانن بو به رگریکردن له خوّیان بو ئه وه ی به رامبه ره که یان نه توانیت په ی به خاله لاوازه که ی ئه وان به ریّت به رده وام په لاماردی به رامبه ره که یان ده ده ن.

بمبوره ئهگهر پیت بلّیم منیش یهکیکم له و پیاوانهی، که لهبهرامبهر ژندا ههستم به ترسنوکی خوّم کردووه، منیش یهکیکم له پیاوه ترسنوکهکان و قهت ئازایهتی و بویّری ئهوهم تیّدا نهبووه لهگهل میّلیسیای هاوسهریشمدا راست و رهوان ئهوهی لهناخمدا ههستم پیکردووه و له میّشکمدا بیریم لیّکردوّتهوه بخهمه روو، ههردهم وهک کهسیّک تاوانیّکی کردبیّت و بوّئهوهی خهلک نهیبینیّت خوّمشاردوّتهوه بیّدهنگ بووم.

به درێژایی تهمهنم سهرم لهو کهسانه سورماوه تاوانێکی گهوره ئهنجام دهدهن و لهههموو کهسێک زیاتر دهمیان گهرمهو نیگای چاوهکانییان لهههموو کاتێک زیاتر تیژتره. من بهتهنها سهرم لهو مروٚقانه سورماوه، کاتێک دروٚ دهکهن و توٚ دهروانیته چاوهکانیان تا به نیگایهک تێی بگهیهنیت، که دروٚ دهکات، بوٚ ئهوهی کهمێک شهرم دایبگرێت و خهجاڵهتی بکێشێت، بهڵام چاوهکانی له ههموو کاتێک زیاتر ئهو هێزهی تێدایه نیگاکانی توٚ تێکبشکێنێت و ههموو گومانهکانی توٚ لهسهر قسهکانی ئهو پوچهڵ بکاتهوه، ئهمهش تهواو پێچهوانهی ئهو کهسانهیه ههر دروٚیهک دهکهن ئیتر چاوهکانیان پردهبێت له نیگای شهرمهزاری و لهناخی خوٚیاندا ئهوهنده ههست بهتاوان دهکهن ناتوانن له شوێنێکدا ئارام بگرن، بوٚیه دهبینیت ئهو مروٚقانه بهردهوام لههمموو کوّر و کوٚمهڵێک خوٚیان دووره پهرێز دهگرن.

ئیلاریا، بهداخهوه دهمهویّت ئهو قسهیهت پی بلّیم: ئهم جیهانه ئهوهنده پیس بووه ههریهکیّک له ئیمه پیّویستی به دروّیهک ههیه بو ئهوهی برّی، ئیمه لهسهردهمیّکی ئهوهنده خراپدا ده ژین دروّکردن وه ک پیّویستییه کی ژیانی لیّهاتووه. مروّقه کان به شیّوهیه ک پیسبوون، که س بروای به که س نهماوه به ته نه و کاتانه نه بیّت، که لهگهل یه کتردا دروّده کهن، ئیتر ئهمه نه گوناهی منه نه تو، کاتیّک مروّقه کان بهدروّکردن لهگهل یه کتردا ئاسوده ترن و راستبیّری بووه به دهردیّک ههرکهسیّک پیّوه ی بگلیّت له ناو کوّمه لگادا نابوت و ناشیرین ده بیّت.

هیوادارم به خراپ قسهکانم لیّک نهدهیتهوه، کاتیّک پیّت ده لیّم: لهم جیهانهدا چیتر شتیّک نهماوه ناوی راستگویی بیّت و مروّق بهتهواوهتی به دروّکردن، لهگهل خوّیی و دهوروبهرهکهیدا ئالوده بووه.

ئیمه چ گوناهیکمان ههیه لهسهردهمیکدا بژین مروّقهکان بهتهنها ئهو کاتانه خوّشیان و دهوییت و توّش ده هیندهی ئهو دلّخوّشییهی ئهو لهناخی خوّتدا ئازار دهچیّژیت!.

من نازانم میّژووی لهدایکبوونی یهکهم مروّق چهنده و زانستیش بهته واوه تی ئهمه ی نهسه لماندووه جگه له ههندیک گریمانه نهبیّت، بوّیه ئهگهر وا دابنیّین پیّش ده ملیوّن سال یهکهم مروّق لهسهر ئهم گوّی زهوییه لهدایکبووه، که واته به دهملیوّن سال ئینجا مروّق توانی ههموو جوگرافیای سهر زهوی، که ئهستیرهیه کی بچوکه بدوّزیّته وه و هیّشتا ملیوّنها نهیّنی تر لهسهر ئهم گوّی زهوییه و له ناو ده ریاو ئوقیانوّسه کاندا ههن، که مروّق ئاگای لیّیان نییه. ئهی ده بیّت بوّ دوّزینه وهی ئهستیره یه کی تر مروّق چهند ملیوّن سالی بوویّت تا بتوانیّت وه ک زهوی شاره زای بییت! ئیتر من ناپرسم بو دوّزینه وهی نهیّنییه کانی گهردوون چهندی ده ویّت، بوّیه ده روونی مروّقیش شتیّکه لهم بابه ته!.

تۆ بیهینه بهرچاوی خۆت کاتیک شهوانه سهیری ئاسمان دهکهین و ئهو ههموو ئهستیره دهبینین، که ههندیک چهند بهجوانی دهدرهوشینهوه، ههندیک لهو ئهستیرانهی لهبهر سۆمای چاوهکانی ئیمهدا به جوانی دهدروشینهوه دهشیت پیش له ههزاران سال لهناو چووبیت، بهلام ئیستا تیشکهکانی به ئیمه بگات، لهگهل ئهوهشدا کی له ئیمه خولیایه کی لهو شیوهی نهبووه بهختی خوی بهیهکیک لهو ئهستیرانه وه گری بدات!

مروّقیش وه ک ئه و ئهستیرانه وان، کاتیک به درهوشاوه یی خوّی نیشانت دهدات توّ نازانیت لهههناویاندا چهنیک غازی کوشنده و ژههراوی ههن، ئیمه نازانین پیکهاته ی ناخی له چ خوّله میّشی ئاگریّک و خاکیّکی پیسبوو به چهندین ماده ی ژههراوی دروست بووه، بوّیه قهت به جوانی رووکه ش ههلمه خهلهتی، له پیشدا بروّ ناو دهروون و ناخییه وه بزانه کهلکی ژیانی ههیه، بزانه ده توانیت ههوایه کی پاک ههلمژیت، یان لیّوانلیّوه له ژههری کوشنده.

ئیلاریا، تو مروقیکی زور پاک و راستگویت، ههموو ئه و مروقانه ی هاوشیوه ی تون ئازارده رن، بویه بهئاسانی لهناو کوهه لگا جیگایان نابیته وه، ئه و کهسانه ی له چوارده ورین ناخیان پر ده بیت له ئیره یی، ئهمه شه ده بیته مایه ی کینه و رق لیبوونه وه لهلایه نهوانی تره وه، ئهمه یه کیکه له خرابترین سیفه ته کانی مروقی ئهم سهرده مه، کاتیک ناتوانی وه ک به رامبه ره که ی راستگو و بویر بیت ئیره یی پری ده کات له رق و کینه.

من به پێچهوانهی زوٚربهی پیاوهکانی دونیاوه، ههمیشه خهوم بهوهوه دیوه ژیان لهگهڵ ژنێکدا بهش بکهم، که کاراکتهرێکی بههێزی ههبێت و به راستی ژن بێت، لهبهرئهوه مهرج نیپه ههرچی می بێت بتوانێت ببێته ژنێکی راستهقینه....

تۆ وەك من له پياو تێناگەيت، هەروەكو چۆن تۆ پێۺتر به منت گوت، كە پياو وەك ژن ناتوانێت له ژن تێبگات، زۆربەى پياوەكان بۆيە بەدواى ژنى لاوازدا دەگەرێن تا لاوازىيەكەى خۆيان بەسەر ئەودا بگۆړن بۆ هێزو دەسەلاتدارێتى خۆيان بسەلمێنن، تۆ دەبێت لەوە تێبگەيت لەم دونيايەدا چەنێك ژنى لاواز هەيە ئەوەندەيش پياوى لاواز هەيە، هەميشە ئەم لاوازانەش لەگەڵ يەكتردا لەململانێى ئەوەدان لاوازىيەكەى خۆيان بەسەر ئەوى تردا بۆ بەھێزى بگۆړن، بەلام چى بكەم درەنگتر تۆم ناسى! ئا ئيلاريا، زۆر درەنگ تۆم ناسى، ئەمەش ئازارم دەدات و رۆژ لەدواى رۆژ زياتر لەناوەوە ھەلاھەلا دەبم، كە ناتوانم جارێكى تر ژيانێكى نوى لەگەڵ ئافرەتێكدا دەست پێبكەمەوە، ئەگەرچى لە دݩيشەوە خۆشم بووێت.

ئيلاريا، منيش وه ک تۆ له د ڵهوه خۆشم ئهوێيت، به ڵام شکستى عهشقێکى گهوره له ناخمدا وێرانى کردووم، من برينێکى قوڵ د ڵمى لهت لهت کردووه، بۆيه تا ئێستا نهمتوانيوه وه ک پێويست پێشوازى لهو سۆزو خۆشهويستييهى تۆ بکهم!. من نامهوێت و هيچ کاتێکيش نهمويستووه ئهو کهسانهى خۆشم ئهوێن بۆ ناو برينهکانى خۆم پهلکێش بکهم، من نامهوێت له پێناو خۆويستيى خۆمدا تۆش به خۆمهوه وێران بکهم، ئا، قهت ناتوانم چاکهى کهسه باشهکان به خراپه بدهمهوه، ئهوه له ویژدانى منهوه دووره.

وه ک پیشتر بوّم باسکردیت ئهم جیهانه بهشیّوهیه ک پیسبووه، زوّربه ی مروّقه کان گورگن له بهرگی مهردا، به ته نه و کاته راستییه که یان ده رده که ویّت، که توّ فریو ده خوّیت و باوه شی سوّزو خوّشباوه ربیان بوّ ده که یته وه، له و کاته وه نیتر توّ ده بیته نیّچیریّکی خوّبه ده سته وه ده رو چاوه کانت راستییه کان ده شیّویّنیّت و ناتوانیت باوه ربه وه بکه یت ئه وه ی روّژانه بریندارت ده کات که لبه ی ئه و گورگانه یه توّ وه ک مهریّکی بیّگوناه و پاک خوّشت ویستوون نه ک ئه وانه ی به رده وام سه رزه نشتی فریو خواردنه کانت ده که ن.

ئیلاریا، لهماوهی ئهم ده سالهدا توّو دایکت لهگهل من و نازیلا ئهوهنده بهسوّز و میهرهبان بوون ههموو حهزی خراپهیهکتان لهمندا کوشت، باشهی ئیّوه زوّر له زههری خراپه بههیزتره، بوّیه هیوادارم ههر به و دلّه پاک و جوانییه وه بمیّننه وه، میّننه وه، میّوه نه وه نده پاک و بیّگهردن هیچ هیّزیّکی خراپه ناتوانیّت زهبرتان پی بگهیهنیّت، نهوه شی بییه ویّت لهگه ل نیّوه دا خراپ بیّت و زیانتان پیبگهیهنیّت، بروات ههبیّت به به بی نهوه ی به خوّتان بزانن باشیی و دلّپاکییه کانتان خراپه و زیانه کان بو خوّیان دهگه ریّنیّته وه، نهمه یه من چهند سال پیش نیستا گوتم: به ختیّکی باشم هه بووه، که خوّم و نازیلا توشمان به توشی که سانیّکه وه بووه، که نهگه ر به داوای خوّم ببوایه ت، رهنگه نهمتوانیبا له نیّوه باشتر هه لبرژیرم.

ئیلاریا، من قسهم زوّر ههیه لهگهل توّدا بیانکهم، بهلام ماندووم زوّر لهوه ماندووترم توّ لنّی تندهگهیت، ماندووبونی من بهتهنها پهیوهست نییه به غیرهکردنی نازیلاو خوّشهویستی توّوه، من شتیّکی تر له ناخهوه ویّرانی کردووم و روّژ بهروّژ زیاتر دهمهاریّت، بوّیه تکات لیّدهکهم، به جوانییهکهی خوّت لهههموو شتیّک بمبهخشه، ئهگهر بزانم دهم بهخشیت هیچ نهبیّت کهمیّک ئاسوده تر ده بم.

من بۆ خۆیشم دەزانم، كە نازیلام بە ئیوە بەخشیوە، خۆزگە دەمتوانی خۆیشم به تۆ ببهخشم، ئاخ خۆزگە دەمتوانی ئەو كارەم بكرادایەت، بەلام من جگە له پیاویکی بیکەلکی خۆپەرست هیچی تر نیم، من كەلکی هیچم نییه، هەموو گیانم دەردو نەخۆشییه بۆیە هەركەسیک لیم نزیک بیتەوە توش دەبیت، ئەوەی ئیستا ئازار دەچیژم ئەوەیه كەسیکی جوان و خۆشەویستی وەک تۆم دەردەدار كردووه....

ئیلاریا، من پیاویکی دهردهدار و پیسم، شایانی ئه و ههموو ریزو خوشه ویستییه ی تو نیم، ئه وه تا ده بینم ژیانی تویشم کردووه به ویرانه، من پیاویکی ویرانکهرم، روو له هه ر شوینیک بکه م ویرانی ده که م... ناتوانم ئه مشه و ههموو شتیکت بو باس بکه م، ئه گه ر تو به و داوایه م رازی بیت، قسه کانمان بو شه ویکی تر هه لاده گرین، ده بیت روژیک تو له ههمو و گوناهیکی من ببوریت، دلنیام لیم ده بوریت، وانییه؟. ئیلاریا، توش ماندوویت برو بنوه کات زور دره نگه، ره نگه شه وانی داها تو و بتوانین زیاتر قسه بکه ین، به لینت ده ده می ههمو و نهینییه کی ژیانمت به راستگویی بو بگیرمه وه، شه ویکی شاد شاد تر

نامه بۆ ئىلاريا

دوای ئهوهی ئادریان داوای موّلهتی له ئیلاریا کرد، ئیلاریا به دلّیکی ئاسودهوه به جیّیهییشت و گهرایهوه بوّ سهرهوه. کاتیّک گهیشته ژوورهکهی بینی دایکی و نازیلا له خهویّکی خوّشدان.

ئىلاريا لەگەڵ ئەوەى دڵى زۆر بە قسەكانى ئادريان خۆشبوو، كە راستگۆيانە لەگەڵى قسەى دەكردو باسى ئەوەشى كرد، كە لە دڵەوە خۆشى دەوێت، بەلام نیگهرانی و دوودلییهک بهروکی گرتبوو، نهیدههیشت بنوویّت. ئادریان بهردهوام باسی عهشقیّکی تیکشاوو برینداری خوّی دهکرد، که هوکاره کهی خوّشهویستی ژنیکه، دهبیّت ئهو ژنه کی بیّت؟. ئهم پرسیاره ئهوه ندهی تر خهوی لیّزراندبوو، چونکه به قسهی ئادریان دایکی نازیلا له ژیاندا نهماوه، ئهمهش ریّگای تیّناچیّت دوای ئهو ههموو ساله پیاویّک هیشتا ژنه کهی خوّی به و شیّوه یه خوّشبوویّت نه توانیّت ژیانیّکی نوی لهگهل ژنیکی تردا دهست پیبکاتهوه، ئهگهر ئهمه راست بیّت، ئهی کهوایه چوّن توانیوویهتی لهماوه ی ئهم ده سالهدا بو جاریکیش بیّت لهگهل نازیلادا بگهرینهوه و سهریّکی گلکوکهی بده ن و چه پکیک گولی لهسهر دابنیّن، که ئهمه کهمترین شتیکه شهره بتوانین بو مردووه کانمان بکهین…!.

ئیلاریا بهتهواوهتی خهوی لیزرابوو، ههرچهنده بیری دهکردهوه نهیدهتوانی ریگایهک بدوزیتهوه، که بروای پیبهینیت، ئاخر ئهگهر ئادریان لهماوهی ئهم ده سالهدا ژنیکی تریشی خوشویستبیت خو دهبوو ئهگهر لهمنیشی بشاریتهوه له نازیلای نهشاریتهوه، ئهمهیان ههر ریی تیناچیت، چونکه لهماوهی ئهم دهساله مروقیک ریشی نهتاشیبیت دهبیت چون ببیته جیگای سهرنجی ئافرهتیک بهتایبهتی له دورگهیهکی ناموی وهک ئهم دورگهدا، خو منیش ئهگهر به روحی ئهو پیاوه ئاشنا نهبووبیتم ئهوا قهت نهمدهتوانی خوشم بوویت، من روحی ئهو پیاوهم خوشدهویت نهک شیوهی.

دەبنت ئەو كەسنكى ترى خۆشبونت، كە دوورو نزيك پەيوەندىيان بەدايكى نازيلاوە ھەيە، ھەر دەبنت وا بنت، با بزانين شەوانى داھاتوو چى دەڭنت....

ئیلاریا شهوی به هوی ماندوو بوونهوه ئهوهنده درهنگ خهوی لیکهوت بو روژی دوایی خاتوو دافنی لهگهل نازیلادا به زور بیداریان کردهوه. لهگهل بیداربوونهوه دا ههستی به ماندوو بوونیکی زورکرد، لهگهل ئهوهشدا دلی زور بهوه خوشبوو ئیواره بو جاریکی تر دهتوانیت لهگهل ئادریاندا دوو به دوو دابنیشیت و رووبه رو قسهبکهن و ناخی خویان بو یهکتری بکهنهوه، بویه لهبهر خویهوه بزیهکی منالانهی کردو رویشته سهر سفرهی قاوه لتییهکه، که هیشتا خاتوو دافنی کوی منالانهی کردو رویشته سهر سفرهی قاوه لتییهکه، که هیشتا خاتوو دافنی کوی نهکردبووهوه وه پیش ئهوه ی قاوه لتی بکات، ئیلاریا فیربوو، که فراپیایه که بخواتهوه، لهو کاته دا فراپیایه ی تیکده داو کهفه کهی بو سهر پهرداخه که بهرزده بووه وه ک نهوه ی ئهو کهفه لهناو میشکی ئهودا هه لبچیت تووشی سهره سوره یه کوه کومه کومه کومه کومه که فرای برواته خواره وه بو ژووره کهی ئادریان و لهگه لیدا بکهویته وه قسه کردن.

به لام ئەوەى ئىلاريا چاوەرىنى نەدەكرد رووبەرووى بوويەوە! بۆيە ھەردوو چاوەكانى توند نوقاندو ھەناسەيەكى قولى ھەلمرى، كاتىك بىنى نامەيەك بە دەرگاكەوە ھەلواسراوەو بە يۆنانىيەكى خراپ لەسەرى نووسراوە؛ ئىلاريا، پىش ئەوەى برۆيتە رُوورەوە ئەم نامەيە بخوينەوە....

ئیلاریا نامهکهی له دهرگاکه کردهوه، به لام دهستهکانی به شیوهیه که دهلهرزی وهخت بوو نامهکهی لهدهست بهربینتهوه، سهری به شیوهیه کیژی دهخوارد، ئهگهر دهستی به دهسکی دهرگاکهوه نهگرتبا ئهوا یهکسهر بو سهر زهوییه که بهردهبووهوه. چاوهکانی ئیلاریا پربووبوون لهفرمیسک و دلی بهشیوهیه کتهنگ بوو به ئاستهم ههناسهی بو دهدرا. له پریکدا هزریک بهمیشکیدا گوزهری کرد، که ئاخو دهبیت ئهو نامه ئهوهنده خراپ نهبیت، ئهو بهو شیوه توشی ترس و نائومیدی بکات بویه، کهمیک خوی ئارام کردهوهو ههر له شوینی خویدا دانیشت. لهو کاتهدا دهستی برد نامهکه بخوینیتهوه چاوی بهیهکهم دیری نامهکه کهوت، که نووسرابوو: ئیلاریای ئازیز....

ئهم دیّره ئهوهنده دلّی خوشکرد بهیهکجار ههموو دلّهراوکی و ترسهکانی رهواندهوه و بهبی ئهوهی دیّرهکانی دواتر بخویّنیّتهوه بهخوّی گوت: مروّق چهند بوونهوهریّکی سهیره، یهک وشه دهتوانیّت دونیای لهبهرچاو تاریک بکات، ههروهها وشهیهکیش دهتوانیّت مروّق له تاریکترین و دوّزهخترین ژیانهوه دهربهیّنیّت و هیوایهکی تری بو ژیان بداتیّ.

ئيلاريا هێشتا به ههردوو دهستى نامهكهى به سنگييهوه نابوو ههناسهى شادى به قورسى ههڵدهمژى و وهك ههموو جارهكانى تر بزهيهكى منالانه لهسهر لێوهكانى بوو، لهبهر خوٚيهوه دهيگوت: ئيلارياى ئازيز.... چهند جوانه ئهو وشه، رهنگه مروٚق ههبێت بهدرێژايى تهمهنى چاوهروانى ئهوه بێت، روٚژێك يهكێك پێى بڵێت: ئازيز!. لهوكاتهى دهستى گێڕايه دواوه بوٚ ئهوهى چهند دێڕێكى تر لهنامهكه بخوێنێتهوه، چاوى كهوته سهردێڕى يهكهم، كهبهم شێوه دهستى پێدهكرد: خوٚشهويست، دهزانم چهند ساڵێكه چاوهروانى پياوێك دهكهيت پێت بڵێت، خوٚشهويست... لهگهڵ چاوى كهوته سهر خوٚشهويست و ويستى بهردهوام بێت له خوێندنهوه لهپڕ نازيلا بهههڵه داوان بهرهو لاى وهك كارمامزێكى مهرهز خوٚى گهيانده لايى و گوتى: خوٚشهويستهكهم، ئهوه چى ئهكهيت وا لهبهر ئهو دهرگا دانيشتوويت، ناشێت چاوهروانى باوكم بكهيت؟.

ئیلاریا به شیّوه یه که دلّی داخوریی، که تا ماوه یه که وه که که سیّک توشی نهخوّشی تهنگه نه فه سی هاتبیّت، نهده یتوانی به باشی ههناسه بدات و نه ده یتوانی وشه یه که چییه له زاری بیّته ده رهوه، ئهم دیمه نه شهر به راستی نازیلای ترساند، بویه خوّی به ژووره که ی باوکیدا کرد بو ئه وه ی هاوکاریان بکات، به لاّم نه ک باوکی ههر له وی نه بوو، به لکو به شیّوه یه کی سهیر ژووره که به سه ریه کدر ابوو، ئه م

دیمهنه ترسیکی سهیری خسته ناودلی نازیلا بویه بهپهله رایکرده دهرهوهو هاواری کرد باوکم...! لهگهل ئیلاریا گویی لهو هاوارهی نازیلا بوو لهشوینی خوی داچله کی و راستبووهوه و بهرهو ژوورهوه بازی دا، ژورهکهی بهههمان دیمهن بینی، که پیشتر نازیلا دیبووی، بویه توند نامهکهی لهناو دهستیدا گوشی و بهرهو لای نازیلا رویشت تا به دلنهواییکردن ئارامی بکاتهوه....

ئيلاريا به نازيلای گوت: رهنگه باوکت شهوی له قسهکانی من تورهبووبيّت، بوّ ئهوهی خوّی لهو توورهبوونانه بهتال بکاتهوه ئهو کارهی کردبيّت، هيچ بهلاتهوه سهير نهبيّت، که تا ئيستا نهگهراوهتهوه، رهنگه بوّ پياسهی کهناری دهرياکه روّشتبيّت يان رهنگه ئيستا له يهکيّک لهمهيخانهکان بيّت تا کهميّک خوّی ئارام بکاتهوه، ئاخر توّ هيشتا مناليت و لهوه تيناگهيت، که زوّربهی پياوهکان بهتهنها له مهيخانهکاندا دهتوانن خوّيان خالّی بکهنهوه و ئارام ببنهوه.

ههردووکیان پیکهوه، گهرانهوه بو قاتی سهرهوه، چهنیک نازیلا دل و میشکی لهلای باوکی بوو دوو ئهوهنده ئیلاریا دلّی و میشکی لهلای نامهکه بوو.

کاتیک ئیلاریا ئه و چهند دیّره ی نامه که ی له ناو میشکیدا ده خوینده وه و له گه ن شیرزه و تیکچوونی ژووره که به راوردی ده کرد، سه ری ده ئاوسا، چونکه ئه و چهند دیره ی نامه که ئارامییه کی زوری پیوه دیاربوو، قه ت ئیلاریا نه یده توانی بروا به وه بکات پیاوی ک له کاتی تو په بووندا بتوانی نامه یه کی ئه وه نده له سه رخو ئارام بنووسیت، راسته ئه و ههمو نامه که ی نه خویند بووه وه، به لام سه ره تا و ده ستی کردنی نامه ئاما ژه یه کیشه بو ناوه پوکه که ی، مه گه ر که سیک نه خوش بیت، له نووسینی نامه یه کدا به ئارامی و پر سوز ده ست پیبکات و له قوو لایی نامه که دا ده ست به هیرش و تو په بوون پرشانه وه بکات.

نا، قەت ئەو برواى نەدەكرد، كە ئادريان لەو كەسانە بنت، نيازى كارنكى خراپى ھەبنت يان بيەونت ئازارنك بە كەس بگەيەننت، نا، لەسەرخۆيى و سەنگى ئەو پياوە قەت كارنكى واى لنناوەشنتەوە.

ئیلاریا دهستی نازیلای گرت و لهوه دلنیای کردهوه، که هیچ شتیکی خراپ روو نادات و هوکاری تیکچوونی ژوورهکهشی بو کهمیک بیزاری و توورهبوونی باوکی لهسهر قسه و گفتوگوکانی شهوی رابردوو گهراندهوه. پاش ئهوهی ئیلاریا توانی نازیلا کهمیک له دلهراوکی و ترسهکهی ئارام بکاتهوه، داوای لیکرد بروات بو قوتابخانه و ئهوهشی پیگوت؛ که تا بهردهمی قوتابخانه لهگهلیدا دیت.

ئەوان وەک ھەمووجارەكان پيكەوە دەرۆيشتن و قسەى خۆشيان دەكرد، بەلام ئەمجارە لەبيركردەوەو ھەستەكانى ناو ناخياندا زۆر لەيەكتر دووربوون، لەماوەى دە سالىي رابردوودا ئەمە يەكەمجارە رووبدات ئيلارياو نازيلا پيكەوە بن و پيكەوە نەبن، ئەگەرچى وەک جارەكانى تريش قسەيان دەكردو پيدەكەنين، بەلام ھۆشيان زۆر لەيەك دووربوو!.

نازیلا بهردهوام ویّنهی ژوورهکهی باوکی دههاتهوه بهرچاوی، ههستیّکی سهیر بیرکردنهوهی داگیرکردبوو، کاتیّک ئهو دیمهنه دههاتهوه بهرچاوی دلّتهنگییهک فشاریّکی توندی بو سینهی دههیّناو غهمیّکی قول تا ئاستی دلّپربوون سهردلّی دهگرت.

لهتهنیشتی نازیلاوه، ئیلاریا ئهگهرچی بهردهوام وه ک جارهکانی تر قسه ی خوشی دهکرد، به لام وینه ی نامه که و ئه و چهند دیره ی سهره تای نامه که بیرکردنه وه قسه کانی ده شیواند، ئیلاریا له وه دا به ختی هه بوو، که نازیلا به ته ابه گویچکه کانی گویی لیده گرت و هیچ تینه ده گهیشت چی ده لیت، ئه گینا به باشی هه ستی به تیکچوون و بچرانی قسه کانی ده کرد.

ئىلاريا جاربەجارىك وەك ئەوەى قسەيەكى خۆشى بۆ نازىلا كردبىت دەيدا لەقاقاى پىكەنىن، نازىلاش بۆ ئەوەى ئىلاريا تەرىق نەبىتەوەو دلەراوكىكانى بىتاقەتى نەكا قاقاكانى بە ساردىيەكەوە بۆ دەسەندەوە....

ئهو رۆژه رۆژنكى سەير بوو لەنيوان ئەو دوو ئازيزەدا، لە ماوەى دە سائى رابردوودا قەت ساتىكى لەو جۆرەيان تىنەپەراندبوو، كە درۆ لەگەڵ يەكتر بكەن و رووى راستەقىنەى خۆيان لەيەكتر بشارنەوە، ئەوە رووداوىك بوو جارىكى تر دووبارە نابىتەوە، كە ئىلاريا و نازىلا بۆ رازىكردنى دلى يەكتر بەدەم يەكترەوە پىبكەنن و نەشزانن بەھى يىدەكەن...!.

پاش ئەوەى ئىلاريا تا بەردەرگاى قوتابخانە نازىلاى گەياند، جارىكى تر بۆ ئەوەى دىنەوايى بكات و بزەيەك بۆ سەرلىيوەكانى بگىرىتەوە گوتى: ئامارىلىس، خوات لەگەل، بۆ ئەوەى ھىچ نىگەران نەبىت، پاش نىيوەرۆ بەھەوالى خۆشەوە دىم بەشويىندا، بە دەستى ماچىكى بۆ ھەلداو بەپەلە بۆ ماللەوە گەرايەوە.

ئیلاریا له پنگادا ئه وه نده پهله ی بوو بگاته وه ما له وه، ئهگه ربالی هه بوایه ت ئه وا بالی ده گرت، یه که مجار بوو سلاو له که س نه کات و به پهله به لایاندا تیپه پر ببیت کاتیک گهیشته ماله وه به بی ئه وه ی قسه یه ک له گه ل دایکیدا بکات، ئه گه رچی ئه م هه لسوکه و ته به لای دایکیه وه که میک سهیر بوو رویشته ژووره که ی خوی دانیشت، بو ئه وه ی که میک ئارام بیته وه، پاشان به قولی چه ند هه ناسه یه کی هه لکیشا و نامه که ی کرده وه و ده ستی به خویند نه وه کرد

ئيلارياى ئازيز؛

'خۆشهویست، دهزانم چهند ساڵێکه چاوه روانی پیاوێک دهکهیت پێت بڵێت، خۆشهویست....' نامهوێت بهم نامهیه له ههموو شتێک نائومێدت بکهم، به ڵام ئهگهر ئهوه بریاری خودا بێت تو هی من بیت، ئهوا من به شانازییهوه ئهو بریاره قبوڵ دهکهم، به ڵام له ئێستادا به هوٚی ئهوهی هێشتا دڵم ژنێکی تر داگیری کردووه، رهنگه ئهوه نهیهته دی.

من نازانم سیحری ئهو عهشقه چییه، که وام لیدهکات توّم له دایکی نازیلا خوّشتربوویّت به لام نهتوانم ئهو له دلّم دهربهیّنم و توّ بخهمه جیّگاکهی!.

ئیلاریا، ئهی باشترین و جوانترین ژنیک لهههموو تهمهنمدا دیبیّتم، نازانم ئهو نهیّنییه چییه وام لیّدهکات نهتوانم تو لهناو دلّمدا جیّگا بکهمهوه، لهکاتیّکدا تو ههموو ژیانی منت داگیرکردووه، تو بیرکردنهوهو خهوی منت داگیرکردووه، تهنانهت هاتوویته ناو زمانیشمهوه، چونکه حهز دهکهم زوّرجاران وهک تو قسه بکهم، ئاخر ژنیک نییه لهم دونیادا وهک تو شیرین قسه بکات، رهنگه تو ئهمه نهزانیت و لهلای خوّتهوه ههستت پینهکردبیّت، کاتیّک قسه دهکهیت ههمیشه حهزمکردووه لهوکاتهدا توند بهخوّمتهوه بنووسیّنم وئهو زمانه ماچ بکهم ، که قسهی پیدهکهیت.

ئیلاریای ئازیز، بهشیّوهیه کییّت سهرسامم له رابردووی خوّم غهمبار دهبم، که نهمتوانیوه پیّشتر تو بناسم و بو هه تا هه تایه له گه ندا له ناو ئهم دورگه ته ریکه ی سهر زهوی وه ک دوو عاشق برین. ده بیّت ئه وه برانیت من به خوینی خوّم قه رزاری توّو دایکتم، تو ریانی من و نازیلات له مردن گه رانده وه، به مه شخیرانیکت له تراژیدیایه کی گه وره رزگار کرد. ره نگه هیشتا له م قسانه به ته واوه تی تینه گهیت، بویه داوات لیده که م برو له ناو سندوقه ته خته که، که خوّت به دیاری بوتهینام چه ند نامه یه که هیه بیانخوینه وه، ئه وجاله هه مووشته کان تیده گهیت.

بمبوره ئیلاریا، ئهگهر بهم رهفتارهم دلّم ئازار دابیت و نیگهرانم کردبیت، من لهژیانمدا ههلّهیهکی زوّر گهورهم کردووه، بوّیه دهبیّت باجی ئهو ههلّهی ئهمروّ بیّت یان سبه بدهم....

ههمووتانم خوش ئهويت

ئادريان

تيبيني:

ئازيزهكهم ئيلاريا، ئهم نامه كورته بده بهدهست نازيلا با ئهويش نيگهران نهبيّت.

ئیلاریا لهبهر ئهوهی زمانی ئه لمانی نهدهزانی و نهیده توانی ته نها یه ک وشه ش له نامه که ی بو نازیلا نووسرابوو تیبگات، ناچاربوو چاوه پروانی ئه وه بکات تا نازیلا له قوتابخانه ده گه پیتهوه، بو ئهوهی ناوه پوکی نامه که ی بو بخویننیته وه و بوی وه ربگی پیته سه رزمانی یونانی، ئه گه رچی بو ئه و خوه پوانکردنه ش مه رگهین وه ربگی پیته سه رزمانی یونانی، ئه گه رچی بو نه و خوه پوانکردنه ش مه رگهین

بوو، بۆیه له بهیانییهوه تا نیوه روّ، که پشووی نیوه روّی قوتابخانه دهستی پیده کرد، بهرده وام ده روّیشته ده رهوه تا ناو دار زهیتونه کان و دهگه رایه وه و دیسان نامه که ی خوّی ده خویّنده وه.

ئهو رۆژه بۆ ئىلارىا يەكىك بوو لە رۆژە ھەرە ناخۆش و پر لە دلاهراوكى و دوودلايەكانى، بۆيە خۆى پىنەگىراو كاتژمىرىك پىش ئەوەى پشوو دەست پىبكات بەرەو قوتابخانە بەرى كەوت، لەگەل ئەوەشدا ھىچ سودىكى واى نەبوو جگە لە چاوەروانىيەكى كوشندە نەبىت.

کاتیک زهنگی پشووی نیوه پر لییدا وه ک ئاویکی سارد بکه ن به پوقحیدا ههناسه یه کی دریزی هه لمری و وه ک نزا بکات ده موچاوی خسته نیوان هه ردوو له پی ده ستییه وه . له کاتی هاتنه ده ره وه ی نازیلادا مروّق به ئاسانی هه ستی به ماندووبوونیکی زوّر ده کردو چاوه گه وره خوّله میشییه کانی نیگه رانییان لیده باری، بوّیه ئیلاریا بو ئه وه ی دلنیای بکاته وه توند باوه شی پیدا کردو وه ک مناله که ی جاران به خوّیه وه ی نوساند، به لام نه یتوانی به سه ر هه سته کانیدا زال ببیت و فرمیسک به خور له چاوه کانی فواره یان به ست، ئه مه ش بووه هوّی ته قینه وه ی ئه و کانییه فرمیسکه ی له به یانییه وه له نازیلادا پیچی ده خوارد و نه یده توانی خوّی رزگار بکات.

ئهو رووداوه یهکهمین رووداویک بوو له ماوهی دهسالی هاورییهتی ئهو دووانهدا روویدابیّت، که بهو شیّوه پیّکهوه بهبی ئهوهی وشهیهک چییه لهگهل یهکدا بلیّن وا به قول بگرین و ههردووکیشیان بزانن بوّچی دهگرین!.

ئیلاریا لهبهر ئهوهی ژنیکی زور ژیر و وریا بوو، ههرزوو دهستهکانی نازیلای خسته سهر روومهتهکانی و به دهنگیکی دایکانهوه گوتی؛ ههوالیکی زور خوشی باوکتم لهلایه، بهلام تا نهگهینه مالهوه پیت نالیم، نازیلاش کهمیک بهم ههواله هاتهوه سهرخویی و زوو زوو دهیگوت؛ ده پیم بلی بزانم چییه! بهلام ئیلاریا ههر بهردهوام دهبوو لهوهی تا نهگهنه مالهوه پیی نهلیت، لهگهل ئهوهشدا بو وشهیهک دهگهرا دلی ئهوی پی رازی بکات ئهگهرچی دروش بیت، بویه له پردا ههر لهخویهوه گوتی: دهروین بو ئهلمانیا، ئا ههموومان دهروین بو ئهلمانیا. نازیلاش بهم قسهیه گهلیک دلخوش و شادومان بوو....

پاش ئەوەى گەيشتنە ماڭەوە ئىلاريا نامەكەى دايە دەست نازىلاو ئەوەشى پێگوت: كە چەند نامەيەكى ترى لە خوارەوە لەناو سنوقە تەختەكەدا بە جێهێشتووە پاشان دەرۆين ھەر ھەموويان دەخوێنينەوە.

نامه بۆ نازىلا

مالهكهى باوكى؛ نازيلا

وهک ههمیشه پیّت ده نیّم؛ گوله جوانه که، نا پیّت ده نیّم؛ گولهبه روّژه چاو زهرده که، چونکه تو بهرده وام وهک ههتاویّک بهده وری ژیانی مندا ده سوریّیته وه و گهرمایی و روناکی زیاترم ده ده یتی بو نهوه ی زیاتر بژیم

مالهکهم، دهمهویت بهم نامهیه ههموو نیگهرانییهکانت سهبارهت بهم سهفهره کتوپرهی من برهوینمهوه. رهنگه بو ئهمرو ئاسان نهبیت له من تیبگهیهت، بهلام روزیک دیت باشتر تیبگهیت، که بوچی من گهراومهتهوه بو ئهلمانیا.

من نازانم لهم سهفهرهمدا چهندم پیدهچیت، به لام لهگهرانهوهم دلنیات ده کهمهوه، ئهگهر ههر زوّر بیتاقهت بوویت ده توانیت لهگهل ئیلاریا سهردانم بکهن، من خوّم له داهاتوویه کی نزیکدا نامهیه کتان بوّ ده نیرم و ههموو شتیکتان بوّ روونده کهمهوه. توّ ههر وه ک جاران لهگهل ئیلاریا به دلخوشی به سهربهرن، ئیلاریا دایک و خوشکیکی زوّر باشه، به ته نه و ده توانیت ریکا له بیتاقه تی و خهمه کانی توّ بگریت.

مالهکهم، نامهویت بههیچ جوریک خوت نیگهرانی من بکهیت، دهمهویت ههردهم دهم به پیکهنین و دلخوش بیت. خوشم ئهوییت.... ماچچچچچچ.

باوكى خۆت

ئادرىان

نامه یهرت و بلاوهکان

دوای ئهوهی ئیلاریاو نازیلا ههریهکهو نامهکهی خوّی خویّندهوه، دلّیان بهشیّوهیهکی سهیر لیّی دهدا، چونکه هیچ شتیّک له مهغزی نامهکه تیّنهگهیشتن!. ههرچهنده بیریان دهکردهوه نهیاندهتوانی ئهو نهیّنییانه بدوّزنهوه له پشتی دیّرهکانهوه خوّیان شاردبووهوه، ئاخر ئهو جگه له ههندیّک ئیحساسی خوّی بوّ ئیلاریا و باسی گهرانهوه بوّ ئهلمانیا شتیّکی تری نهنووسیبوو. ههروهها لهنامهکهی نازیلادا باسی گهرانهوهی ئهلمانیای کردبوو، که دهتوانن له داهاتوودا سهردانی بکهن، لهمهش مهبهست چی بوو، خودا دهزانیّت!.

ئیلاریا بهتهواوهتی وهک نیچیریکی لیهاتبوو لهناو دارستانیکدا، که ههست بکات چواردهوری به توّری ئالوّز چنراوه، بوّیه به پهله لهگهلّ نازیلادا خوّیان گهیانده ژوورهکهی ئادریان و سهری سندوقهکهیان ههلّدایهوه!.

لهگهڵ ههڵدانهوهی سهری سندوقهکهدا، سهریان لهوه سورما، که به پێچهوانهی ژوورهکه ناو سندوقهکه ئهوهنده جوان رێکخرابوو، ههروهکو بۆ کهسێک ئامادهکرابێت بیکاتهوهو نامهکان لهگهڵ خوٚیدا ببات.

کاتیک ئیلاریاو نازیلا ئهم دیمهنهیان بینی ئیتر لهوه تیگهیشتن کهوا کلیلی نهینییهکان لهناو ئهم سندوقه دا شاردراونه تهوه، بویه نامهکانیان دهرهینا، که ههر یه کیکیان ژماره یه کی لهسهر بوو، به بی ئهوه ی هیچ ریکهوت و روژیکی لهسهر بیت. له بنی سنوقه که شدا ده فته ریکی کون، که دیاربوو ده فته ری یاداشتانامه ی روژانه بوو، لهسهر ههندیک لایه په چهند هیلکاری و خه تخه تین ده بینران و لههاندیک شویندا چهند دیره شیعریکیش نووسرابوون....

ئیلاریاو نازیلا نامهکانیان لهگهڵ خوٚیاندا بوٚ سهرهوه بردو بهبیٚ ئهوهی نامهکان تیک بدهن، ریّک وهک ئهوهی له سندوقهکهدا لهسهریهک بهپیّی ژمارهکان دانرابوون ریّکیان خستنهوهو له سندوقه تایبهتییهکهی ئیلاریادا لهسهریهک به پیّی ژمارهکان دایاننا و نازیلا لهسهرخوٚ دهستی به خویّندنهوهیان کرد!.

1

مالهكهم ميليسيا،

ئەوە ماوەى چەند مانگىكە لەيەكتر دابراوين، بەلام من لەھەموو كاتىكى زياتر بىرت دەكەم. پىش چەند خولەكىك لەوەى نازىلا خەوى لىبكەويت، بە شىوەيەك بىرم دەكردى، ئەگەر لەبەر خاترى نازىلا دانم بەخۆمدا نەگرتبا ئەوە دەبوو ئەمشەو تا رۆژ دەبووەوە بۆ خۆم و خۆت بگريابام، بەلام نەمدەويست نازىلاش لەگەل خۆمدا دىشكاو بكەم.

دلهکهم میلیسیا، نازیلا ئیستا خهوی لیکهوت، ئهوهنده جوانه، ئهلیی پهرییهکی بچکولهیهو لهسهر پشت راکشاوه، زور جوانه ئاخر ههر زور جوانه بالهکانی کردوتهوه و دهمی قوت داخراون. ئا لهم کاتهدا ئهم نامهیه بو تو دهنووسم، دانیشتووم و سهیری چاوه نیوه کراوهکانی دهکهم و گوی له مشه مشی لوتهکانی دهگرم، که وهک ئاوازیکی ناوازه دهروونم ئارام دهکهنهوه.

ئاخ، ئازیزهکهم، خۆزگه له شوینیکهوه ئیستا چاوت لیبایه، که چهند شیرین نووستووه، نووستنهکهی ئهوهنده منالانهو بیگهرده من لهسهیرکردنی تیرنابم، خوّت ئهمه باش دهزانیت بوّچی ههر له منالییهوه شیّتانه ئهم منالهم خوّشویستووهو بهم شیّوهیه وابهستهی بووم، چونکه روخساری توّی تیدا دهبینم.

میلیسیا، لهبیرت دیّت ههمیشه پیمدهگوتیت؛ ئهگهر خهلک یه که میلیسیای ههبیّت من دوانم ههیه، توّش به نازو پیکهنینیکهوه وهلامت دهدامهوه، که شانازی بهوه دهکهیت، که میلیسیایه کی ترت بو درووستکردووم. ههمیشه پیّت دهگوتم؛ ئهگهر خوّیشم له ژیاندا نهمینم ئهوا تو ههر میلیسیایه کت ههیه.

ئازیزهکهم، لهم کاتهدا ئهم دیّرانه بو تو دهنووسم، دهبینم نازیلا بهدهم خهوهوه پیّدهکهنیّت، تو بلّییت بزانیّت ئیّستا من قسه بو تو دهکهم! یان تو بلّییت، لهم کاته دا خه و به چییه وه ببینیت، وا ئه وه نده جوان پیده که نیت! ئه وه تا من به رده وام بو تو ده نووسم و زیاتر بزه ده یگریت، هه ندیکجاریش نیوچه وانی لیکده نیت، وه ک ئه وه ی یه کیک توره ی بکات یان بیه ویت خوشییه که ی لی تیک بدات.

ئهی کی ده ڵێت؛ ئێستا ئهویش خهو به توٚوه نابینێت و له خهوه کهیدا پێکهوه له شوێنی یارییه کهی تهنیشت ماڵ خوٚمان، سواری یه کێک له جوٚلانه کان نهبووه و به ههوادا دێت و ده چێت و داوا له توٚ ده کات زیاتر و توندتر پاڵی پێوه بنێیت وه ک ئهوه ی نیازی فرێنی ههبێت. توٚش ناوێریت توندتر پاڵی پێوه بنێیت نه کا وه ک کوٚتره کانی ناو باغچه که باڵبگرێت و لهسهر یه کێک له دره خته کان بنیشێتهوه، ئهویش قاقا پێده کهنێت و بهده نگی به رز ده ڵێت؛ زیاترو توندتر، یه هوووو....

ئازیزهکهم، خۆزگه ئیستا چۆن چاوم لهسهر روخساری نازیلا ههلناگرم و لهتهنیشتییهوه به هیواشی خهریکی نووسینی ئهم نامهیهم بو تو لهگهل تودا دهبووم و وهک ئهو شهوانهی لهسهر تهختی خهوهکهمان قسهمان بو یهکتر دهکردو یهکترمان له ئامیز دهگرت و ماچبارانی یهکترمان دهکرد، ئای خوزگه بهتهنها شهویک لهو شهوانه دهگهرایهوه، که شیتانه شهیدای یهکتر بووبووین، ئهو کات پیمان وابوو ئیتر ئهم عهشقه عهشقیکی کوتاییهو تهنانهت مردنیش ناتوانیت زهفهری پی بهریت، ئهگهرچی دلنیام لهوهی جوانترین شهویکیش لهو شهوانهش بگهریتهوه قهت تامی شهویک لهو شهوانه نادات، چونکه ههندیک سات لهژیانی مروقدا ههن بهتهنها یهک جار روودهدهن و بهس.

میلیسیا، له بیرت دیّت دوای سالّیک لهیهکترناسین بهیادی ئهو بهیانییهی، که له رامبلا دیّل مار له سهر روِخی کهنالهکه، له بهرشهلوّنه یهکترمان ناسی، گهراینهوه بو ههمان شویّن و لهههمان ساتی ئیّوارهدا لهسهر تهختهکانی کاریر دیّل مار دانیشتین و تهماشای ماسییهکانمان دهکرد، که خهلّک پارچه سهمون و خواردنی بو فری دهدان. ئهو کاته ئیّمه لهگهرمهی خوشهویستیدا بووین و له قولایی دلّمانهوه یهکترمان خوشدهویست، کهچی ههردووکمان ئهو ههستهمان لهلا دروستبوو، که قهت ئهم دانیشتنه تامی ئهو دانیشتنهی نهدهدا، که پیّش سالیّک لیّردا شهویکمان تا بهرهبهیان بهسهر برد، ئهگهرچی من ئهمهم دهرنهبری، بهلام تو نهتوانی ئهو ههسته بشاریتهوه و به پیّکهنینیّکی ساردهوه گوتت: ئهو روزه قهت دووباره نابیّتهوه!. منیش بو ئهوهی لهو نیگهرانییهت کهم بکهمهوه باوهشم پیّدا کردیت و گوتم: ئهو روزه مرد، بوو به قوربانی ئهم روزهی، که ئیّستا من و تو وهک شیّت یهکترمان خوّشدهویّت، ئهگهر ئهو روزه نهمردبا ئهوا ئهمرو لهدایک نهدهبوو، ئازیزهکهم، ئهو روزه له پیّناو ئهم روزهی ئیمهدا مرد، وهره با لیّره بروین و ئهو ساته دووباره بکهینهوه، کهوا بهبی ئهوهی پی بزانیت دلّی منت بهلای خوّتدا راکیّشا.

میلیسا، لهبیرت دیّت ئیواره که ی ئه و روزه له 'کاریر دیّل ماره وه به ره و شهقامی رامبلا به ناو ئاپوره ی ئه و هه موو خه لکه دا سه رکه و تین و دیسان پیاوه پیره که مان بینییه وه، که له سه ر شهقامه که پورتریّتی خه لکی ده کیشا. من پیشتر به رده وام باسی ئه م پیره پیاوه م بو کردبوویت، که چی تو روخساریت نه ده ها ته وه یاد.

ئەوەى سەيربوو تۆ نزيكەى بيست خولەك لەبەردەم ئەو پياوە پيرەدا دانيشتبوويت و هيچ سەرنجيّكى رووخساريت نەدابوو، بەلام من لە ماوەى دە خولەكدا نەمدەتوانى چاوەكانمى لەسەر ھەلبگرم، چونكە ھەر لەيەكەم نيگاى تۆوە غيرەيەكى قولى تيدا درووستكردم، كە قەت نەتوانم وينەكەى لەبەرچاوم بسريّتەوە.

ئەو پاشنيوەرۆى بەرشەلۆنە يەكێكە لەو رۆژانەى بە ھىچ شێوەيەك ناتوانم لەبىرىيى بكەم، چونكە ئەو رۆژەيە، كە بۆ يەكەمجار چاوم بە تۆ كەوت، بۆيە ئەگەر بڵێم: من قەرزارى ئەو پياوە پيرەم، كە پۆرترێتى بۆ تۆ دەكێشا ئەوا ھىچ زيادەرۆييەكم نەكردووە، چونكە ھەر لەيەكەم نىگاوە ئەو پياوە سەرنجى منى بەلاى تۆدا راكێشا.

ئەو بوو، ئا ئەو پياوە پيرەبوو چارەنووسى ئيمەى پيكەوە گريدا، چونكە ئەگەر ئەو پيشنيارى ئەو جۆرە دانيشتنەى لەسەر كورسىيەكە بۆ تۆ نەكردبا، ئەوا بە ھيچ شيوەيەك نەدەبوويتە جيگاى سەرنجى من.

ئهو پاشنیوه رو سیهه م جارم بوو لهگه ل پاتریکی هاو ریمدا له "که ته لونیا پلازا"وه به شهقامی رامبلادا به ره و خواره وه ببمه وه، که چی هیچ دیمه ن و نمایشیکی ئه و سه ر شهقامه به وینه ی دانیشتنه که ی تو سه رنجی رانه کیشام. من به ئیستاشه وه، که له کونجیکی ته ریکی ئه م سه رزه مینه دا خه ریکم نامه بو تو ده نووسم پرسیاری ئه وه له خوم ده که مایا بو له ناو ئه و هه مووجه نجالییه ی شهقامی رامبلادا به ته نه دانیشتنه که ی تو منی له به رده م خویدا راگرت؟.

لهماوهی ئهو چهند روزهدا من و پاتریک ههر کاتیک له ناو میتروکهی کهتهلونیا پلازاوه سهرمان دهرهینابیت و به شهقامی رامبلادا بهرهو خوار بووینهوه زیاتر کاتهکانمان به پیکهنین و قسهی بیماناو پروپوچ بهسهر دهبرد، کاتیک دهمانبینی چون مروقهکان خویان لهناو ماسکی جوراوجوردا دهشاردهوه بو ئهوهی سهرنجی گهشتیارهکان بو خویان رابکیشن.

ئیمه ههرکاتیک لهبهردهم یهکیک له نمایشکارهکانی ئهو شهقامهدا رادهوهستاین یهکسهر لهیهکترمان دهپرسی ئهوهی لهناو ماسکهکهدا خوّی شاردوّتهوه، مروّقه راستهقینهکهیه، دهبیّت ژن یان پیاو، گهنج یان پیر، رهشه یان سپی بیّت، ئیتر هیچ بهلامانهوه گرنگ نهبوو، خوّی وهک شهیتانیّکی شاخدار یان فریشتهیه کی بالدار نیشان دهدات، ئهمه کاریّکه روّژانه دهیبینین و دهیبیستین، که مروّقه کان ههریه که به شیّوهیه کی جیاواز خوّی لهناو ماسکیکدا ده شاریّتهوه، به لام ئهوهی به لای ئیمهوه گرنگ بوو ناوه وه ی ماسکه که بوو، ده روونه راسته قینه کهی ماسکه که بوو نه که پیّسته

ساخته کهی. به لام کاتیک گهشتینه بهرده م ئه و پیره وینه کیشهی کچیکی گهنجی لهسه ر کورسییه ک دانابوو پورتریتی بو ده کیشا ئیتر ئیمه ش وه ک ههموو ئه و خه لکانه ی لهده وری کوبووبوونه وه و ته ماشای ده ست و په نجه کانیان ده کرد، که چون زور به وردی و دیقه ته وه هیلی چاو و برژانگه کانی ده کیشا، ئاخر یه که مجار به لای منیشه وه سهیربوو ئه و چاوه کزه بچوکه چرچ بووانه ی پیریک توانای ئافراندنی چاویکی گهشی جوانی کچیکی گهنجی به ههموو ورده کاریه کانه وه هه بیت! به لام دواتر تیگهیشتم بینایی ههندیک که س به ته نها له چاوه کانیاندا نییه، به لکو له روح و هه سته کانیاندایه، بویه ده بینین زوریک له وانه ی بینین له ده ست ده ده ن توانای داهینانی مه زنیان هه یه .

ئازیزهکهم میّلیسیا، ئاخر ئهو پیاوه چهند پیریش بووبوو، به لام له جولهی دهست و پهنجه چرچ و وشکهکانیدا ههستت بهوه دهکرد دهیهویّت ههموو هیّزو توانای خوّی له و پوٚرتریّتهی توٚدا تاقی بکاتهوه بوٚ ئهوهی شتیکی جوانت پی ببهخشیّت، تهنانهت پاتریکی هاوریّم ئهگهرچی هیچ شتیکیشی سهبارهت به ویّنهکیّشان نهدهزانی لهبهر خوّیهوه دهیگوت؟ سهیری ئهم پیره ناکهیت، ئهلّیی خوداوهندیّکی پیرهو دهیهویّت به جوانترین شیّوه ئافرهت دروست بکات تا وهک شانازییهک قهربووی ئهو ههله بکاتهوه، که پیاوی وهک درندهیهک ئافراندووه. گویّم لیّبوو یهکیّکی تر لهتهنیشتمهوه به ئهلمانی به هاوریّکهی دهگوت: بهراستی سهرنج راکیّش و بلیمه خوّ خهریکه ویّنه که لهناو چوارچیّوه که بیّتهوه دهرهوه

ئەو چاوانەى ئەو كێشابوونى لێوالێوبوون لە سيحرى وێنەكێشان، چەندينجار ئەوەم تاقيكردەوە لەھەر سوچێكەوە تەماشات بكردايەت وەك بەدواتدا بگەڕێت نيگاكانى تێدەگرتيت.

لهبیرت دیّت لهدوای یه کترناسینه که مان پیّم گوتیت، هه ستم ده کرد جارناجاریّک چاوی ناو تابلوٚکه چاوم لی داده گریّت، توٚش قاقا پیده که نیت و ده تگوت: هیّجگار به و شیّوه یه شن نا، به لام دواتر بو خویشت ئه و راستییه ت بو ده رکه وت، که سیحریّکی سهیر له چاوو بزه ی سهر لیّوه کانیدا بوو.

ئازیزهکهم، لهم کاتهدا ئهم نامهیه بۆ تۆ دهنووسم نازیلا ئهگهرچی لهقولایی خهویکی شیریندایه و به قورسی و ئارامی ههناسه دهدات، بهلام مشه مشیکی خوش وهک ئاوازیکی ناوازه له ههردوو لوته بچکولهکهیهوه دینه دهرهوه، منیش چاوهکانم داده خهم و به ته بیر له و روژه دهکهمهوه، که تو وهک پهیکهریکی بیگیان لهسهر کورسییه ک دانیشتبوویت و هونهرمهنده پیرهکهش به قولنی رو چووبووه ناو نیگاکانی تووه. ئه و پیاوه دهیویست له پهیکهریکی بیگیان تابلویه ک بخولقینیت، که رو حی تیدابیت، ئه و کاته تو زور به ماتی دانیشتبوویت و ههندیکجار به تیلهیه کی کورتخایه نسهیری ئه و همموو حهشاماته تدهکرد لهدهوری تو هونهرمهنده پیرهکه کورتخایه نسهیری ئه و دهسته و شک و چرچ بووهیان دهکرد، که نهیدهویست

تهنانهت تاله برژانگیکیشت فهراموّش بکات، توّش لهبهر خوّتهوه جارناجاریّک بزهیه کی شهرمنانه دهکرد، که بهئاسانی مروّق ههستی بهوه دهکرد ئهو حهشاماته بهشیّوهیه ک فشاریان بوّ هیّنابووی لهپریّکا لهسهر کورسییه که راست ببیتهوه و ههلبیّیت، چونکه لهوه دهچوو ئهوه یهکهمجار بیّت له ژیانتدا له شویّنیکدا بتهویّت کاریّک ئهنجام بدهیت و خهلکانیّکی زوّریش له چواردهورت کوّببنهوهو تهماشات بکهن، ئهمه بوو ههمووجاریّک پیّم دهگوتیت، چهند ئازان ئهو هونهرمهندانه ی له کاتی نمایشهکاندا هیّزی سهیرکردنی ئهو ههموو چاوه حیواریّکیان پی لهبیرناباتهوهو توشی ههلهیه ک له نواندنهکانیاندا نابن، ئهمهش بو خوّی توانای دهویّت، ئهگهر وا نهبوایهت ئهوا ههموو کهسیّک به ئاسانی دهیتوانی ببیّته هونهرمهند.

ریکوراست ئه و دانیشتنه ی ئه و روزه ی تو ئه وه ی پیگوتم، که توش وه ک من ئه و هه سته تیدایه له کاتی هه رجوله و بزه و تیکدا ئه گه ربه ته نها دوو چاو لیم بروانیت شپرز ببم و ده ست و قاچه کانم به یه کدا بین، خو زور که سیشم دیوه یه کسه رهه لاده چن و توره ده بن، به لام ئه و روزه تو ئیتر وه ک دیلیک له سه رکورسییه که له به رامبه رهونه رمه نده پیره که دا جگه له ئارامگرتن تا ته واوبوونی کاره که نه تده توانی بو هیچ لایه که هالبیت، ئه مه بوو توی به شیوه یه که نه نادو و کرد بوو، که نه توانیت نیگه رانییه کانت له چاوه کانت دا بشاریته وه.

ئهگهر لهبیرت بیّت، له دوای یه کتر ناسینه که مان من هه موو ئه م قسانه م بو کردیت، توّش نه تتوانی قسه کانم ره ت بکه یته وه و به پیکه نینه وه گوتت: ئه وه ناخو شترین روّزیک بوو له ژیانمداو جاریکی تر به هیچ شیوه یه ک ناهیلم دووباره ببیته وه، چونکه هیچ شتیک ئه وه نده ی ئه وه بو ئافره تیک سه خت نییه بکه ویته ناو هه لویستیکه وه ده یان چاوی پیاو به شیوه یه کی سه رسوره ینه ر لیی بروانن و نه توانیت کاردانه وه یه کی هه بیت.

ئازیزهکهم میلیسیا، ئهو روزهو بهتایبهتیش ئهو کاتهی لهبهردهم هونهرمهندیکی ئهو پیردا دانیشتبوویت، بو ئهوهی پورتریتیکت بو بکیشیت و وهک یادگارییهکی ئهو شاره لهلات بمینیتهوه، ئهگهر بو تو ناخوشترین کات و روز بووبیت، ئهوه بو من خوشترین ساتیک بوو، که لهیهکهم نیگاوه حهزم بهرهو لای تو جولا، ئهگهر ئهو هونهرمهنده پیره توی له شیوهی دانیشتنهکهی "کچهی بوهیمی- رینوار" لهسهر کورسییهکه دانهنیشاندایهت ئهوا رهنگ بوو ئیمه قهت یهکترمان نهناسیباو ژیانی من و توش بهشیوهیهکی تر رهنگریز ببوایهت و هیچ کامیشمان توشی ئهو ئازاره سهخته نهدهبووین به هوی ئهو یهکترناسینهوه.

ئیتر ژیان ئاوایه میلیسیا، ههمیشه له رووداوو بهریهککهوتنیکی بچوکهوه کارهساتیکی گهوره دهخولقیت. پیاویکم لهخانهی پیرانی 'خوری ئیواره' ناسی دهیگوت: من منال بووم له ترسی بومباران و هیرشی هیزه خورائاوایی و روسهکان

بۆسەر بەرلىن لەژىرزەمىنەكاندا خۆمان دەشاردەوە، كەچى كوران و كچان لە پىچەكاندا خۆيان دەدزىيەوە بۆ ئەوەى عەشقبازى خۆيان بكەن. ئەو دەيگوت؛ خۆشەويستى لەھەموو ھىزىكى دونيا بەھىزترە، تەنانەت جەنگىش ناتوانىت خۆشەويستى رابگرىت.

میلیسیا، تو دهزانی عهشقیش بوخوی جهنگیکه وه که ههموو جهنگهکانی تری دونیا، ئهگهر هیزیک نهتوانیت شاریک داگیر بکات ئهوا بیگومان ویرانی دهکات، عهشقیش بهههمان شیوه ئهگهر نهتوانیت دلی یهکیک داگیر بکات ئهوا ویرانی دهکات، هیچ جهنگیک له دونیادا وه ک جهنگی عهشق ویرانکهر نییه، چونکه یهکجار دهستییدهکات و ئیتر کوتایی نایهت، شتیک نییه له جهنگی عهشقدا ناوی ئاشتی بیت، که ههنگیرسا تا ههموو شتیک لهگهل خویدا ویران نهکات دانامرکیتهوه.

ماله که میلیسیا، دیسان دهگه پیمه وه بو لای هونه رمه نده پیره که توی له سه رکورسییه شهق و شره که یوی دانابوو، وا ده زانم ئیستایه، به جوانی وینه کهی ئه و کاته تم له ناو خه یالمدا تومار کردووه، که چون ده ستی راستت له سه ررانت دانابوو، ده ستی چه پیشت خستبووه سه رده ستی راستت و که مین خواریش دانیشتبوویت ریک و راست رووبه رووی کابرای پیره دانه نیشتبوویت، ته نانه تا دانیشتنه که تئه وه نه و دلنیام هه موو ئه و ته ما شاوانه وه که من دیقه تی کورد سییه که شیان دابوو، که تو به خواری له سه ری دانیشتبوویت به شیوه یه که ده تروانی هه رکه سیک له وی وای ده زانی رووت له ئه وه، ئه مه ش له سه رداوای ئه و بوو نه ک خوت.

بروا ناكهم ئهو رۆژه كهسێك ههبووبێت به شهقامى رامبلادا تێپهربووبێت و ئهگهر بۆ ساتێكى كهميش بێت ههڵوێستهيهكى نهكردبێت، كهچى ئهو هونهرمهنده پيره ئهوهنده بێباكانه وێنهى دەكێشاو بهشێوهيهك لهسيماى دەم و چاوى تۆدا نوقم بووبوو وات ههستدهكرد بهتهنها له بيابانێكدا وێنه دەكێشێت، ئهو كابرايه به شێوهيهكى سهير رۆشتبووه ناو خهياڵهكانييهوه، كاتێك چاوهكانى لێكدهناو كهمێك خهياڵ دەيبردەوه وهك ئهوهى وێنهى تۆ نهكێشێت و وێنهيهكى تر لهخهياڵيدا بێت و بيهوێت لهسيماى تۆدا بهرجهستهى بكاتهوه، ههر ئهمهش بووه هۆى نهێنى و سيحرى ئهو پۆرترێته، كه تۆ ههندێجار به سهرسامييهوه دەتگوت: زۆر لهمن ناچێت و زۆریش لهمن دهچێت، منیش سهرى رەزامهندیم بۆ دەلهقاندیت و ههمان راى تۆم لهسەر تابلۆكه ههبوو، كهههم له تۆ دەچوو هەندێكجاریش هیچ لهتۆ نەدەچوو.

بینگومان ئه و روزه ئهوهنده بهدیارته وه وهستام، یان باشتر بلیم به دیار هونهرمهنده پیرهکه وه وهستام، که ئهوهنده بهسهلیقه و وردکارییه وه قهلهم و فلیه کانی لهسهر روخساری تابلوکه بهکارده هینا، که سنهبو پینی سهرسام نهبیت، به لام ئه گهر راستت ده ویت، منیش و دلنیام ئه و ههمو خهلکه ی له وی له چوارده وری ئیوه کوبووبوونه وه که سیک نهبو و وه ک من له و کاته دا بیرنه کاته وه، که ئه و پیره ده یویست وینه که یا و خهیالی ئاویته به روخساری تو بکات،

ههربۆیه ئهو تابلۆیه بهشیوهیهک سهرنج راکیش بوو، کهس نهبوو دلی بوی لینهدات و لهلای خویهوه نهلیت ئهم کچه به من نامو نییه!.

دوای ئه و ههموو ساله و تا ئه م کاته ش، که له قوربنیکی ئه م دونیاوه خهریکم ئه م نامهیه تبر دهنووسم و نازانم به دهستت ده گات یان نا هه رله گه ل وینه ی روخساری تو به ناو میشکمدا تیپه پر دهبیت یه کسه ر تابلوکه م بیر ده که ویته وه، ئهمه شهرکاره که بوو ئه و تابلویه م وه ک خوت خوشده ویست و به رده وام له ماله وه پاکم ده کرده وه، چونکه تو و تابلوکه بووبوون به به شیک له خهیاله کانی ناو میشکم و ده رچوونتان ئاسان نه بوو.

ئهم دونیایه چهند سهیره میلیسیا، ئهو روزه من نهمدهزانی، که توش هاورییهکت لهگهلدایهو لهناو ئاپورای خهلکهدا وهستاوهو چاوهروانت دهکات، جا کی لهوکاتهدا بیریکی وا به میشکیدا دههات!.

میلیسیا، چهند جاریکی تریش ئهمهم بو باسکردوویت، ئهوهی لهو روزهدا هینده ی دانیشتنه کهی تو هونه رمهنده پیره که به لامه وه سهیربوو پاتریکی هاوریم بوو، ئاخر ئه و له و که سانه یه قهت ناتوانیت پینج خوله ک له شوینیکدا ئارام بگریت و بوهستیت، که چی ئه و روزه ئه ویش وه ک بلییت هیچ پهلهیه کی نییه و حه زده کات تا کوتایی نمایشه که بمینیته وه، ریک و راست ئه ویش وه ک پیره میرده که هیچ پهلهیه کی نهبوو کاتیک به روونی له ده ست و پهنجه کانیدا ده تبینی ئه وهنده کاره کهی به لاوه گرنگ نهبو و گرنگ نه و گرنگ و گرنگ

دلهکهم، رهنگه بروا نهکهیت ئهگهر بلیّم؛ تا ماوهیهکی زوّر له تهوابوونی تابلوّکهش من ههر میّشکم له لای ئهو دهست و پهنجه چرچ بووانه بوو، که چهند بیخهمانه و به وردهکارییه کی بیّویّنه وه بایه خی به تالّی پرچ و تهنانه تاریکی برژانگهکانیش دهدا. خهیالم له لای شیّوازی دانیشتنه که و نیگاکانت بوو، نازانم وه ک سیحرم لیّکرابیّت به دریّژایی پیاسهی ئه و ئیّواره نیگاکانت به دوامه وه بوون، ئهگهر پیّت بلیّم؛ له ژیانی هاوریّیه تی من و پاتریکی هاوریّمدا قهت ریّک

نه که وتووه ئیمه پیکه وه بین و ئه وه نده ی ئه و ئیواره یه بیده نگ بین، که له دوای ته واو بوونی تابلوکه کاتیک به شه قامی جه نجالی رامبلادا به ره و له نگه رگاکه شور بووینه وه، که چی بی ئه وه ی قسه یه ک له گه ل یه کتردا بکه ین و هیچ شتیک به یه کتر بلینین به ده سته راستدا ملی شه قامی "روندا لیتورال" مان به ره و "مول دی لا به رشه لونیتا" گرته به ر. ئیمه هه ر به بیده نگی به ته نیشت یه که وه گه شتینه که نار ده ریاکه و تا کوتایی "پاسا شاریتیم به رشه لونیتا"، که ئیتر ده بو و بوه ستین به رده وام بووین له رویشتن.

کاتیک وهستاین و کهمیک سهیری دهوروبهری خوّمان کرد دونیا بهتهواوهتی تاریکی کردبوو، دهنگی شهیوّلهکان، کاتیک به گابهردهکانیدا دهکیشا بیدهنگی ئهو شهوهی شکاندبوو. وهک زوّربهی جارهکان دوو به دوو کچان و کورانمان دهبینی لهسهر یهکیّک له گابهردهکان دانیشتبوون و روویان له دهریاو پشتیان له زهوی کردبوو. ههندیّکی تریش لهسهر لمهکه خاولییهک یان شتیکیان راخستبوو به پالکهوتنهوه له ئاسمان و ئهستیّرهو دهریایان دهروانی...

ئهو شهوه ههموو ئهو خه لْكانهى لهكهنار دهرياكهو سهرگابهردهكان بوون تهنانهت ئهوانهش وهك ئيمه پياسهيان دهكرد ههريهكهيان چيرۆكيكى تايبهت به خۆيان بۆ گيرانهوه ههبوو. وهك سهرنجم دابوو ئهو مرۆقه تهنها و پيره پياووژنانهش، كه تاكه هاورپيان سهگهكانيان بوو قسهيهكيان بۆ وتن ههبوو، به لام ئيمه له دوو مرۆقى تهريك ده چووين ههريهكهمان له ئهستيرهيهكى ترهوه كهوتبيتنه خوارهوه. ئهو ههموو كاتهمان به بيدهنگى برى، برواناكهم هيچ كهسيك لهو شهوهدا ههبووبيت وهك ئيمه وا بهقولى كهوتبيته ناو بيدهنگييهوه، بۆيه لهو كاتهدا، كه دهبوو ئيتر بگهريينهوه بۆ هوتيلهكه و كهميك پشوو بدهين پاتريك گوتى: ئهو پياوه پيره نهعلهتيه ههموو شتيكى تيكدا، دهبيت ئيمه به چهنيكى تر بگهينهوه هوتيلهكه، گهدهم لهبرسانا خهريكه كون دهبيت، ئادريان ئهوه تۆ برسيت نييه؟.

ئەوەى راستى بنت نەمدەزانى چى وەلام بدەمەوە، چونكە ھەم برسىم بوو ھەم برسىشم نەبوو، ئاخر تۆ قەت حاللەتەكنكى لەو جۆرەت بەسەر ھاتووە، كە برسىت بنت و لە ھەمانكاتىشدا ئارەزووى ھىچ خواردننك نەكەيت!.

پاش ئەوەى كەمنىك سەيرى دەوروبەرى خۆم كرد گوتم: پاترىك دەتوانىن سەد مەترنىك بۆ دواوە بگەرنىينەوە، بە درنىۋايى شەقامەكە ھەر ھەمووى رىستۆرانتە تۆ برۆ شتنىك بۆ خۆت بهنىنەو مىنىش لەسەر يەكنىك لە كوردسىيەكان دادەنىشم بۆ ئەوەى كەمنىك پشوو بدەم، ئەگەر بكرنىت لەگەل خۆتدا بەتەنھا بوتلنىك ئاوم بۆ بهنىنىت خراپ نىيە، پاشان لەسەرەخۆ دەگەرنىينەوە بۆ ھوتىلەكە....

لهسهر یهکیّک له کورسییهکانی سهر شهقامهکه دانیشتم و چاوم برپیه سنوری بیّکوّتایی دهریاکه، که لهدوورهوه وهک ئهستیره دوورهکان گلوّپی چهند یهختیّکت دهبینی لهناوهراستی دهریاکهدا لهنگهریان گرتبوو، به لام بو ساتیّک دیمهنی

دانیشتن و روانینهکانی توّم له بهرچاوان کاڵ نهدهبووهوه و تا زیاتر ئهو دیمهنه دههاتهوه پیٚش چاوهکانم زیاتر به روخسارت ئاشناتر دهبووم.

ميليسيا، من يهكهمجارم بوو تو له ژيانمدا ببينم، ئهويش له بهرشهلونه نهك له بهرلين، به لام نازانم بو تا زياتر بهناو خهيالمدا دههاتيت ئهو ههستهم له لا دروست دهبوو، كه جوريك له ئاشنايهتيم لهگهلتدا ههبووبيت و ههستم دهكرد توم له شوينيك ديوه!.

ئەو ئيوارە يان باشتر بليم؛ ئەو شەوە ھەركە چاوەكانم لەسەريەك دادەنان چاوە گەورە قاوەييەكانت، كە رەش دەياننواند بە نيگايەك پييان دەگوتم؛ يادەوەرىيەك لە نيوانماندا ھەيە.

من ههر لهسهر کورسییهکه دانیشتبووم، به لام خهیالم سهفهریکی دریزی به ناو ژیانی منالایم و یاده وهرییهکانی قوتابخانه دا کردو ههموو ئه و قوتابییه هاوپیانه م به به به به کرده وه، که له تهمه نمدا ناسیبوومن. ئه و ماوه کهمه ی لهسهر کورسییه که له چاوه پوانی پاتریکدا دانیشتبووم، ههر ههموو هاوپیکانی باخچه ی ساوایان تا قوتابخانه ی سهره تایی و ناوه ندی و دواناوه ندیشم بو دوزینه وه ی توبه سهر کردنه وه، به لام نهمدوزیته وه، ئه وه شی سهیربوو چ له ژیانی گه په ک و قوتابخانه کاندا که متر کچیکی گهنم په نه و قاوه یی قرتوخ هه بوون جگه له چه ند قوتابییه کی کهم نه بینیت، که خه لکی و لاته گهرمه کان بوون، به پوونی شیوه ی یه ک به یه کیانم له خه باله.

من هیشتا خهیالم لهناو کولانی یادهوهرییهکانی منالیمدا چهقیبوون پاتریک به خوّیی و پیزایهکی بچوکهوه گهرایهوهو بوتله ئاوهکهی دایه دهستم و گوتی: ئهگهر بتهویّت دهتوانیت پارچهیهک بخوّیت.

لهوه لامدا گوتم؛ نا سوپاست ده کهم و یه کسهر گه پامه وه بو ناو خه یا له کانم و یا ده وه ربیه کانی منالی، به لام ئه مجاره یان خه یا له کانم له کولانیکی ته سکدا گیریخوار دبوو، نه ده متوانی بو پیشه وه بروم نه بو دواوه، هه رچه ند چاوه کانم داده خستن بو کوکردنه وهی بیره وه ربیه کانم و یه کخستنه وه یان له شوینیکدا، به لام به ته او پنه ی هونه رمه نده پیره که و دانیشتنه که ی تو، که به نیگا تیژه کانت ده تنواری هیچی ترم به خه یالدا نه ده هات، ئه مه ش ئه وه نده ماند ووی کردم هه ستامه سه ربی و له به رخومه وه که شیت ده سته کانم پاوه شاند و به تو په یه وتم؛ ده ک به نه عله ته با بروین، ده توانیت گوتم؛ ده ک به نه عله ته بن سیاتریک ته واو نه بوویت هه سته با بروین، ده توانیت به ده م ریگاوه پیزاکه ت بخویت، ئه ویش جگه له وه ی له شوینی خوی بیباکانه پیزاکه ی ده خوارد و قاقا پیده که نی هیچ کاردانه وه یه کی تری نه بوو، هیچیشی نه ده گوت....

بهدهم ریکاوه به کورنیشهکهی بهرشهلونیتادا بهرهوه میوانخانهکه دهگهراینهوه، جار ناجاریک نالهیهکی دهریاکه، که ههموو هیزی خوّی له شهیولهکاندا

كۆدەكردەوەو به گابەردەكانيدا دەكێشا، مرۆڤ هەستى بەوە دەكرد دەرياكەش وەك ئێمە شتێک لەناخەوە دەيھەژێنێت بۆيە وا لە پرێكدا شێتانە خۆى بەو بەردانەدا دەكێشێت....

ئازیزهکهم میّلیسیا، رهنگه بو تو ئاسان نهبیّت له دوٚخیّکی وادا من باسی ئهو یادگارییه سهرسورهیّنهرانه دهکهم، که لهماوهی چهند سالّی پیّکهوه بوونمان بوٚ جاریٚکیش نهمتوانی ههندیّک لهو رووداوانهی ژیانمت بوٚ باس بکهم.

ئهگهر لهبیرت بیّت، ههموو جاریّک به شوّخییهکهوه پیّم دهگوتیت؛ توّ وهک ژنیکی جادوباز ژیانی منت به تهواوهتی گوّری و دهستت بهسهریدا گرت، کهمیّک راستی تیّدابوو، چونکه بهشیّوهیهک تو کاریگهریت لهسهر من دانا چیتر نهمدهتوانی بوّ ساتیّکیش بیر له رابردووی خوّم بکهمهوه، به هیچ شیّوهیهک چیتر نهمدهتوانی ویّنای مردنی باوکم و دایکم بکهمهوه، کهوهک موّتهیهکی قورس بهسهر شانهکانمهوه بوون....

ئهگهر لهبیرت بیّت، بو پوژی دوایی لهکهنار لهنگهرگاکه به شیّوهیه کی سهرسوپهیّنهر توّم بینییهوه، که لهسهر تهختهکانی پردی "کاریر دیّل مار" دانیشتبوویت و سهیری ئهو ماسییانه تدهکرد، که به پوّل بهسهر ئاوهکهوه بهناو یهکدا ده هاتن و ده چوون وه ک ئهوه ی له توّوه چاوه پوانی شتیّک بن ئهوه ی سهیر بوو من و توّ وه ک ژووانیّکی تایبه تمان ههبیّت به و بهیانییه زووه گهشتبووینه ئه و شویّنه، که هیشتا تاک و تهرا خهانک بهویدا هاتووچویان دهکرد. من هیشتا دوو دلّ بووم لهوهی، که ئهوهی دهیبینم خهوه یان پاستی، بوّیه چهند جاریّک گه پامهوه بوّ رامبلا دیّل مار" و دیسان هاتمهوه ههمان شویّن، که توّ لهسهر تهختهکانی از رامبلا دیّل مار" و دیسان هاتمهوه ههمان شویّن، که توّ لهسهر تهختهکانی خوارهوه به پوّل به دهوری یهکتردا دههاتن و ئهو سنووری دانیشتنه ی توّیان به خناه ده هیشت.

میلیسیا، ئهزانی ماسییهکانیش بوونهوهریکی جوان و سهرنجراکیشن!، رهنگه ئهوانیش حهزی ئهوهیان ههبیت وهک مروّقهکان بتوانن لهناو ئاوهکان بینه دهرهوه و پیاسهیهک بهسهر وشکاییدا بکهن، ههروهکو چوّن مروّقهکان ئهو حهزهیان بو ناو دهریاکان ههیه.

ئازیزهکهم، بروا ناکهم جگه له ههفتهی یهکهمی مردنی باوکم هیچ کاتیک له ژیانمدا ئهوهندهی ئهو شهوه بهدهست بیرکردنهوهوه ماندوو بووبیتم، ئاخر جگه لهوهی لهگهل پاتریکدا شهو زوّر درهنگ گهراینهوه بو هوتیلهکه، ههمووی بهسهریهکهوه دوو کاتژمیر خهوم لینهکهوت ههر بویه بهو بهیانییه زووه له شهقامی رامبلاوه بهرهو خوارهوه به نیازی کهناری دهریاکه له بهرشهلونیتا کهوتمه ریّ، به ئیستاشهوه نازانم ئهو هیزه چیبوو بهرهو سهر پردهکهی "کاریر دیل مار" رایکیشام!. من له میشکی خوّمدا گوتم: خوّ لهویشهوه ههر دهتوانم به "موّل دی

بۆشى ئالسىنا "شدا ھەر بگەمەوە كەنارى دەرياكە، بەلام ئەوەى روويدا ئەوەبوو، كە ھەموو يادەوەرىيەكانى رۆژى رابردوو بەجارىك ھىرشىان بۆ ھىنام، نەمدەزانى چ كاردانەوەيەكم ھەبىت ئەوە نەبىت وەك شىت لەسەر بىردەكەوە دەگەرامەوە بۆ دواوەو دىسانەوە دەگەرامەوە بۆ سەر بىردەكە، بۆ ئەو شوينەى تۆى لەسەر دانىشتبوويت و لەگەل ماسىيەكاندا رازو نيازت دەكرد، نازانم رەنگە لەگەل دەرياكەدا قسەت كردبىت.

بهو بهیانی زووه ئهوهنده پهشوکا بووم نهمدهزانی بوهستم یان بهردهوام بم له رویشتن تا قاچهکانم له هیز دهکهون و بو ههتا ههتایی له رویشتن ماندهگرن، ئهوهی سهیر بوو وامدهزانی تام لیهاتووه، کهچی زوو زوو دهستهکانم له گیرفانهکانم دهردههیناو توند فوم لیدهکردن، وهک ئهوهی مهتریک بهفر لهسهر زهوی کهوتبیت.

ماله کهم، لهبیرت دیّت، ئهوه نده په شوّکابووم، هه رله پشتی توّوه ده هاتم و ده چووم و زوو زوو ده سته کانم له گیرفانه کانم ده رده هیّنا و له ده مم نزیک ده کردنه وه و فوم لیّده کردن و لهبه رخوّمه وه قسهم ده کرد، ئا بیرم که وته وه ده مگوت، ئا ئه وه خوّیه تی کچه ی تابلوّکه، توّش به پیّکه نینیّکه وه ئاوریّک بوّدوای خوّت دایه وه و گوتت، کچه ی تابلوّکه، مه به ستت منه ؟.

ئا، نا ببوره تو ئهو نیت، نا داوای لیبورن دهکهم وامزانی ئهویت، ئا لهیهکیک دهچیت. نازانم....

تۆش پرسیت: ئەو كێیه، من له كێ دهچم؟.

ئا، نازانم لهیهکیک ده چیت، نازانم کییه، ئه و دوینی له رامبلا پیریک تابلوی دهکیشا، ئا، زوّر له و ده چیت، ئهویش ههر ههمان جلی توّی لهبهردا بوو، به لام لهویش ناچیت، ئهگهرچی نیگاو روانینهکانت ههر ئهلیی ئهوه، بوّیه زوّر به پهلهو به پهروّشهوه پرسیم؛ راست توّ ئهویت وانییه؟.

تۆش وەک سروشته ئارام و لەسەرخۆکەی خۆتەوە، وەلامت دامەوەو گوتت، بەلی منیش دوینی له رامبلا لهلای هونەرمەندیکی پیر تابلۆی خۆم وەک یادگارییەکی ئەم شارە کیشاوە، بەلام دلنیا نیم ئەو کەسەی تۆ بەدوایدا دەگەریت من بیت، خۆ ئەو ھونەرمەندە پیرە رۆژانە تابلۆی دەیانی وەک من دەکیشیت، ئەوە کارەکەی ئەوە، لەو کارە زیاتر هیچ کاریکی تری نییه، وانییه....

نازانم بۆ لەوكاتەدا تۆ قسەت دەكرد من خەياللم فريبوو بۆ شوينيكى تر، تۆ قسەت دەكرد و من بەتەنها وينەكەم دەبينيت لەسەر كورسىيەكە، لەبەرامبەر بيرەى ھونەرمەندا دانىشتبوويت.

گیانی من میّلیسیا، دوای ئهوهی کهمیّک لهتهنیشتتهوه لهسهر پرده به تهخته داپوٚشراوهکه دانیشتم و پیّکهوه کهمیّک باسی ماسییهکانمان کرد، ئهوهی سهیر بوو تو پرسیت خهلّکی بهرلینیت وا نییه...!.

ئەم پرسیارە خۆسەپینەت لە دلەوە دایچلەكاندم، بۆیە نەمتوانى بەخیرایى وەلامت بدەمەوە جگە لەوەى بە چەند رستەیەكى پچر پچر ھاتمە قسە، ئا، من خەلك، بەرلین، تۆچۈن ئەمە ئەزانى...!.

بروات ههبیّت لهو کاته دا به شیّوه یه ک له ناخه وه په شوّکاوبووم زوّر ئاسایی بوو ئهگه ر وه ک دایکم بو ماوه یه ک له زمان بکه و تبام، ئاخر له وه ده چیّت ئیمه به میرات ئهم حاله تهمان بو مابیّته وه، که لهگه ل ههر هه والیّکی خورپه هی نهر دا زمانمان بو ماوه یه ک له قسه کردن بوه ستیّت و دوای ئه وه شکردن دهست به قسه کردن ده کاتیک زمانمان دهست به قسه کردن ده کاته وه ئیتر به هیواشی چاوه کانمان لیّک بنیّین و بو هه تا هه تایه خه و بمانباته وه، به لام ئه و روّن بینینی تو و خه یاله جه نجاله کانی ناو می شکی من زور له وه به هی نیر به به یه نیس نا ده به یا نه تا به نه یا در نه و به به یا نه به یا نه به یا نه در نه مان له قسه کردن بگریت.

ئازيزهكهم، دواى ئهوهى تۆ پرسيت، كه من خهلكى بهرلينم، من ئيتر لهو گومانه دلنیابوومهوه، که پهیوهندی من و تو پهیوهندیهکی زور کونه و بهههلهدا نهچووبووم، كاتيك دهمگوت؛ ئهم كچهم له شوينيك ديوهو به من نائاشنا نييه، پاتریکی هاوریشم به توانجیکهوه دهیگوت؛ منیش لهو بروایهدام ههموو ئهم کچانهی بهم شهقامانه دا دين و دهچن به من نائاشنا نين، چونکه ئيمه ی پياو لهسهيرکردني كچێؼ خۆمان نابوێرين، بۆيه ههر كاتێؼ كچێك سهرنجمان رادهكێشێت له خەيالماندا ويننەكەي تىكەل بە وينەى ئەو ھەزاران كچە دەبىت، كە پىشتر سەرنجيان راكێشاوين بۆيە وادەزانين ئەو كچەى ئەمرۆ ئەيبينين پێشتر لە شوێنێك ديومانه ئەمەش رەنگە راست بنت و رەنگە تەواو ھەللەش بنت، ئى گەمۋە خۆ كچە ئەلمانەكان زۆربەيان ئەلىنى لەناو قالبىكدا درووستكراون.... منىش يىمدەگوت؛ ئەگەر ھەر ھەموو ئەو قسانەى تۆ راست بن ئەوا بۆ ئەم كچە راست نىيە، چونكە ئەو كچە ھىچ شنوەيەكى ناچنتەوە سەر رەگەزى ئەلمانەكان، چاونكى كەستانەيى ههندیکجار رهش ئهینواند، پرچیکی قاوهیی کاڵ و پیستیکی سپی و لوتیکی ریک و قنج، لههمووی سهرنجراكيشتر برو سهرسورهينهرهكهی، كه هونهرمهنده پيرهكه لههموو جنگایهکی زیاتر بایهخی یندهدا، چونکه به هنلنکی ئهستور له یشت چاوییهوه به شیوهیهکی کهوانهیی جوان لهبهرزایی چاوییهوه بو پشتهوه چەمابووەوەو لەكۆتايىدا ھىللەكە ئەوەندە بارىك بوو، لەبەرچاوان وندەبوو، لەگەل برژانگه تیژه قولاپییهکانیدا چاوهکانی گهورهو گهشتر دهینواند، بوّیه منیش پیّم گوت؛ گەمژە ئاخر ئەوە كوينى لە ئەلمان دەچيت، زۆربەى كچە ئەلمانەكان برۆيان نييهو بەقەڭەم دروستى دەكەن، كەچى ھێشتا ئەم برۆ سروشتىيەى ئەم لە قەڭەمەكەي ئەوان جوانترو سەرنجراكيشتره.... گیانه که میلیسیا، ئه و کاته ی تو به پرسیاره سهرسو پهینه ره که ت منت خسته ناو خهیالیکی هینده چره وه بو ساتیک خوم له و شوینه دا لهبیرکردبوو، من هه ربیرم له وه ده کرده وه، ئه شیت تو کام له هاوریی منالییه کانی سهرده می قوتابخانه مبیت و ئیستا نه تناسمه وه، بویه به شپرزییه وه پرسیم توش خه لکی به رلینیت، وانییه؟ وا ده زانم ئیستایه قاقایه کی ئه وه نده به رزو خوشت به و به یانییه زووه لیدا ماسییه کان بو چرکه یه ک داچلکه ین و خویان بو بنی ده ریاکه شو پرکه وه و پاش که میک به یه له گه رانه وه بو سه رته نکایی ئاوه که.

ئهم پیکهنینه هینده شادی بهخش و دلرفین بوو سهره رای خهجالهتیی بوچوونه ههلهکهم نهمتوانی لهگهلتدا نهدهمه قاقا، دلنیام ئیستا به باشی بیرت دهکهویته وه، که ئهوهنده شیتانه پیدهکهنین ههندیک لهو ریبوارانهی به تهنیشتماندا تیده په رین سهیریکی خیرایان دهکردین و لهبهری خویانه وه ئهوانیش دهیاندا له قاقا، تهنانه ته باشی بیرم دیته وه ئهوانه شی، سهریان با ده داو به جوریک له شیتی ئیمهیان ده روانی نهیانده توانی ریگا له پیکهنینه کانیان بگرن.

به ئیستاشهوه لهوه تینهگهیشتم، هوی ئهوهبوو زور بهشوکابووم یان هوکاری ماندووبوونی شهوی رابردوو بوو نهمتوانی منیش وه ک تو زوو درک به قسهکردنی هاودیالیّکتی زمانه که ی خوم بکهم، یان هوکاره که ی ئهوه یه ههمیشه ژنان لهو بواره دا له پیاوه کان زیره ک و وریاترن، بویه توش شیّت ئاسا به و شیّوه یه دات له قاقای پیّکهنین! به لام ههرچونیّک بیّت گهمژه ییش ههندیّکجار سودی خوی هه یه چونکه ئهوه بووه هوی ئهوه ی من و تو زیاتر لهیه کتر نزیک بکاته وه و پیّکه وه قسه بکهین و من له ناو ئه و پشیّویه ده روونییه رزگار بکهیت.

ئازیزهکهم، لهبیرت دیّت له گهرمهی ئه و قاقاو پیکهنینه دا له پر چی روویدا؟. دلّنیام ئهوه شتیک نییه مروّق بهئاسانی لهبیری بکات، ئهوه ئهو ساته ئالّتونییانهیه، که مروّق لهتهمهنیدا زوّرکهم بوّی ریّکدهکهویّت، لهگهل ئهوهشدا زوّرن ئهوانه ی ریّزی ناگرن و لهکیسی خوّیانی دهدهن، ئهگهرچی له کوّتایی تهمهنیاندا وه ک خهونیّک ههمیشه لهگهلیدا ده ژین....

ئیستاش کاتیک له سوچیکی تهریکی ئهم دونیا ئهم نامانه بو تو دهنووسم، ههمیشه ئهو دیمهنه وهک فیلم بهناو یادهوهریمدا گوزهر دهکات و دلم وهک ئهو بهیانییه دهست به لیدانی خیرا دهکاتهوهو ههناسهم کهمیک تهنگ دهبیت.

ئهو کاتانهی، که تهنهام و لهگهڵ خوٚمدا بیر دهکهمهوه، ههمیشه خهون بهوه دهبینم و ئاواتهخوازیم مروٚق له ژیانیدا بهختی ئهوهی ههبوایهت بهتهنها یهک

شت له ژیانی رابردوویدا دووباره بکاتهوه، ئهو کات به دلنیاییهوه من ئهو ساتهم دووباره دهکردهوه، که رووداوه چاوهروان نهکراوهکه روویدا.

ژیانی مروّق زوّر سهیره!، ههندیّکجار وهک شهمهندهفهریّك بههوّی ههههیهکی تهکنیکی بچوکهوه لهسهر هیّلیّکهوه دهپهریّته سهر هیّلیّکی تر ئیتر بهتهواوهتی پهوتی پووتی پویشتنی دهگوریّت، ئهگهر توشی کارهساتی گهوره نهبیّت، ئیمهش وههاین زوّر پووداوی بچوک ههن سهرلهبهری ژیانمان دهگورن، ههندیّکجار وهک شهمهندهفهرهکه ئیتر پهوتی پویشتنهکه لهدهستی ئیمهدا نامیّنیّت و بوّخوّی ملی چارهنووس دهگریّته بهر، بهلام به شیّوهیهکی گشتی ههمیشه مروّق دهتوانیّت بهسهر قهیران و پووداوه چارهنووسسازهکاندا سهربکهویّت، ئهگهر بپوای بهخوّی ههبیّت.

دیاره ئهو رووداوهی لهو رۆژهدا بهسهر ئیمهداهات، که رووداویکی ئاسایی رۆژانه بوو، رهنگه له رۆژیکدا ملیونیکجار زیاتر لهوه داچلهکینهری تر رووبدات، بهلام پرسیارهکه ئهوهیه، ئهو داچلهکاندنه دهبیته هوی گورینی ژیانی چهند کهس؟.

ئیستا، کاتیک ئهم نامه دهنووسم، ویستم وه لامیکی قایلکهری ئهو پرسیاره بدوزمهوه، بویه لهسهرخو چاوهکانم نوقاند و وهک سوفییهک بکهویتهوه خهلوهتهوه، بیرم له وه لامهکه دهکردهوه، له پر شوتی پاپورهکه دایهوه به گویمداو توّم هاتهوه بهرچاو، که وهک کارمامزیکی داچلهکیو، چوّن بازره دهبهستیت بهبی ئهوهی بزانیت به و که وهک کارمامزیکی داچلهکیو، چوّن بازره دهبهستیت بهبی ئهوهی بزانیت بو کوی و ئهو شوینه چهند مهترسیداره، ئاوا خوّت فریدایه ناو باوهشی منهوه! دهزانیت ههندیک راوچی بهئهزموون ههن بهم شیوهیه راوی کارمامزهکان دهکهن ئهو کاتهی تو وهک کارمامزه توقیوهکه خوّت فریدایه ناو باوهشمهوه، ئهوهی بهتهنها ههستم پیدهکرد تهنها لیدانی خیرای دلّت و ههناسه سوارییهکت بوو، که خهریبوو دهخنکایت، پیّت وانهبیّت منیش دانهچلهکی بم و توشی ترس و داخورپان خهرووبیتم، به لام پیاوان لهم رووهوه ههمیشه لهئافره تهکان باشترن.

ئازیزی من میلیسیا، یان باشتر پیّت بلّیم؛ کارمامزه ترساوهکهی من، ئهوه چیبوو لهوکاته دا روویدا!، خودایه، ئهگهر ئهو کابرای سیکوریتیی (ئاسایش)ه هاواری نهکردبا خو به جووته وهک دوو پهیکهری زیندوو بوّناو ئاوهکه بهرده بووینه وه، ئاخر کی له ئیمه هزری بو ئهوه ده چوو، که پاپوّرهکه ش ئهو شوته قایمه ی بوّ ئاگادار کردنه وه کینیمه لیّداوه، به لام ئهو نهک ههر ئاگاداری نهکردینه وه، به لکو توقاندینی و به ته واوه تی و رو گیژی کردین. ئای چهند چیژبه خشه ههند یک سات له ژبانی مروّقد!!

ئهو کاتهی پردهکهی ژیرپیمان خهریک دهبوو دهکرایهوه، گلوپهسورهکان دادهگیرسان و دهکوژانهوه، بو ئهوهی پاپورهکه تیپهرببیت، ئهو هیزه چی بوو، کهوته ناو لهشمهوه، بیگومان هیزی خودای خوشهویستی بوو، ههمان هیز بوو له گیانی "کوپیدو دا، کاتیک "پسیشی" ئهفرینیت، بیگومان ئهگهر ویلیام بویگیرو

لەژياندا بمايەت ئەوا تابلۆيەكى ترى فراندنى لەسەر ھەمان ستايلى تابلۆى فراندنى پسيشى (Le ravissement de Psyché) دەئافراند.

ئای کارمامزه ترساوه کهم، سهره پای ترس و دله پاوکینی کرانه وه ی پرده که، که پیشتر ئیمه له سهری وه ستابووین چه ند هه ستمان به خوشی ده کرد، ئای له و ساته جوانه ی له باوه شم دامگرتیته خواره وه تو نه که هه ر به وشه به لکو به چاوه کانیشت زور سوپاست کردم، هیشتا هه ستم به گهرمایی له شت له سه ر سنگم ده کرد، ئه گه ر بلیم دوای ئه و هه موو ساله و ئیستاش کاتیک ئه م نامه بوتو ده نووسم هیشتا هه ست به ئاسه واری ئه و گهرماییه ده کهم، هه ست به نه رمی و ناسکی له شت ده کهم له و کاته دا وه ک کوپیدو باوه شم پیدا کردیت و فراندمیت بو ئه وبه ری پرده که.

ئەو كاتەى ويستم بە ھێواشى و بۆ ئەوەى ھيچ ئازارێكت پێنەگات داتبگرمە سەر زەوى ھەستم بە نارەزاييەك كرد، كە لەوە دەچوو پێت خۆش بوايەت بۆ ھەتا ھەتايە لەباوەشمدا بمێنيتەوەو بەباوەش ھەموو دونيات بگێڕم، شايەد ئەمەش بەتەنھا خەيالٚى ناو مێشكى خۆم بووبێت، نازانم، بەلام، نەدەبوو لەكاتێكى وادا، كە ھێشتا كاتژمێرێك نەدەبوو يەكتر بناسين پرسيارێكى لەوجۆرەت لێ بكم، نا ھەر نەدەبوو نابێت ئەو جۆرە پرسيارانە رووبەرى ژنان بكرێنەوە، ئەگەر دلنياش بىن لەھەستەكانمان، لەگەل ئەوەشدا ئەگەرچى ژنان پێيان خۆش نييە پياوان پرسيار سەبارەت بە ھەستەكانيان بكەن، دلشادن بەوەى پياوان خۆبەخۆ ھەستەكانيان بخوێنئەوە پراكتيزەى بكەن، ئەمەش ژنان لەخۆشەويستى ھەستەكانيان دەكاتەوە

پسیشی نازداره کهم، ئه و ساته ت بیردیته وه، هیشتا هه ر وه ک کارمامزیکی توقیو بازره ی بوسه ر گردیک به ستبیت و له ویوه ئینجا به چاوه ترساوه کانییه وه له شوینی پووداوه که بروانیت، تویش وه ها بوویت، بویه دوای تیپه ربوونی پاپوره که داخستنه وه ی پرده که، پیشنیارم بو کردیت، که بروینه کافتریایه ک له "موّل دیسپانیا" پیکه وه قاوه یه ک بخوینه وه یان قاوه لاتی بکه ین، ئیتر تویش هیچ ناره زاییه کت ده رنه بری و ییکه وه که وتینه ری

ئه وه ی سهیر بوو رویشتنی ئه مجاره ی دوو به دووی ئیمه بوی هکیک له کافیکانی مول دیسپانیا ته واو جیاواز بوو له بارودو خه که یی پیشوو، ئه مجاره ریک و راست له خومان ده چووین، له دوو مروق تازه به تازه یه کتر ده ناسن و هیشتا پهیوه ندییه که یان نه گه شتوته ئه و ئاسته ی ریکا بده ن له یه کتر نزیک ببنه وه، بویه تا ئه و سه د مه تره ی گه شتینه یه کنک له کافیکان هیچ قسه یه کمان له گه ل یه کتر دا نه کرد، ئه گه رچی هه ردوولامان حه زمان ده کرد ئه وی تر پرسیار یک یان قسه یه کمات بو کردنه وه ی ده رگای قسه کردن به لام ئه وه رووی نه دا تا سه ر میزی ئه و ریستورانته ی ده که و ته مه ردورگه ی "مول دیسپانیا".

لهو كاتهدا ههوايهكى فينكى خوش له كهنارى دهرياكهوه دههات، من پرسيم، ئهم جيكايه چونه، توش به پيكهنينيكهوه گوتت؛ خراپ نييه، خوشه.

شویدنیکی دلگیرو خوش بوو، ئهگهرچی ههریهکهمان چاوهروانی لهوی تر دهکرد دهست بهقسهکردن بکات، بهلام ئیمه وهک ئهوهی هیشتا له ژیر کاریگهری ئهو ترسهدا مابینهوه پیویستی زیاترمان به پشوو ههبوو، ئهمهش تهنها درویهک بوو دهمانویست خومانی پی رازی بکهین. باش بوو له پریکدا یهکیک له کریکارهکان بیدهنگییهکهی شکاندین و به روویهکی خوشهوه گوتی: ئهتوانم چون خزمهتان بکهم، ئهم رستهیهی به ئیسپانی، ئینگلیزی، ئهلمانی و فهرهنسی به خیرایی گوت. دیاربوو بهتهنها لهبهریکردبوو، ئهوهنده به خیرایی گوتی: له ئهلمانییهکهش تینهگهیشتین، باشبوو دهفتهری خوارنهکهی نیشان داین و تییگهیاندین، که ئازادن لهوهی چی داوا دهکهن، بهلام بهیانییان ئهم پیشنیازانهمان به نرخیکی دیاریکراو بو میوانهکان ههیه. بو نمونه؛ شوکولادیکی گهرم لهگهل چوروس (داتلی، بامیه)یکی ئیسپانی، یان کافییهک لهگهل دوو کرواسونتی فهرهنسی، هیلکهی کولاو له ئیسپانی، یان کافییهک لهگهل دوو کرواسونتی فهرهنسی، هیلکهی کولاو له

دیمهنیکی سهیر لهم جوّره کافی کراوانهدا ئهوهیه، که ههر لهگهل لهسهرمیزهکان دانیشتیت چوّلهکهکان دورت دهدهن و دهبنه هاوبهشی خواردنهکهت، جگه لهوهی سهرنجت دهگویزنه بو لای خوّیان، ئهمهش تامیکی تایبهتی ههیه به تایبهتی بوّ ئهو خیّزانانهی منالّیان لهگهلّدایه، چونکه منالّهکانیش وهک ئهم چوّلهکانه ههمیشه سهرنجی دایک و باوکهکان بهلای خوّیاندا رادهکیّشن بوّ ئهوهی بایهخیان پیّبدهن، بهمشیّوهیهش دایک و باوکهکان فرسهت دههیّنن و دهتوانن زیاتر پیّکهوه قسه بکهن.

هاتنی ئهم چۆلهکانه بۆسهر میزهکهی ئیمه لهکاتیکی زوّر خراپدا بوو، چونکه ئهوه ههلیک بوو نهدهبوو لهکیسی خوّمی بدهم، نهدهبوو ههروا بهئاسانی بهیلم بروّیت و بو ههتا ههتایه ببیت به بیرهوهرییهکی تالّ، بوّیه لهو کاتهدا چاوم چووه سهر بهلهمهکانی ئهوبهر ئاوهکه، که بهریزو بهتهنیشیتی یهکهوه به شیّوهیهکی ئهندازهیی جوان بهسترابوونهوه، لهپر خهیالم روّیشته سهر "پاساژی دی یوان دی

بۆربۆ" كە دوينى شەو لەويوە لەگەل پاترىكى ھاورىدا بە كۆرنىشەكەدا تا كۆتايى "پاساژ مارىتىم بەرشەلۆنىتا" رۆيشتىن، درەنگانى شەوىش ھەر بە خەيالى ئەو ئافرەتەى ئىستا لەبەرامبەرم دانىشتووە بەھەمان شەقامدا بۆ مىوانخانەكە گەراينەوە.

ئیستا بۆ ساتیک بیر لهوه دهکهمهوه، ئهگهر پیشنیاری پیاسهیهکی ئیوارهی ههمان شوینی لیبکهم چۆن دهبیت! کهمیک به بیدهنگی بیرم لهو پیشنیاره دهکردهوه، بهلام به خهیال دهستی لهناو دهستمدا بوو، کاتیک به کۆرنیشهکهدا پیاسه دهکهین و جارجار لادهدهینه سهر گابهردهکان و کهمیک له شهپوله تورهکان رادهمینین، ماچی یهکتر دهکهین و دیسان دهست به رویشتن دهکهینهوه.....

میلیسیا، وا دهزانم ئیستایه، من لهناو خهیالیکی زور قولدا بهرهو خوار رودهچووم، میلیسیا، وا دهزانم ئیستایه، من لهناو خهیالیکه نهمابوو، نوقمی ناو توّی خهیالی بووبووم، لهپریکدا ئهوهنده به هیمنی پرسیت؛ خهیالهکهت بهیهکجاری نهشیواند ئهوهنده نهبیت لهسهرخو بیدارتکردمهوه، کاتیک گوتت: شوّکولاده که خهریکه سارد دهبوویهوه، پاش فهرموو دهبیتهوه، راستت دهکرد خهریک بوو به تهواوهتی سارد دهبوویهوه، پاش فهرموو لیزکردن نازانم چوّن بوو، هیشتا لهخهیالدا بووم یان نیوه خهیالی گوتم؛ ئهو شهقامهی ئهوبهرهوه زور خوّش و دلگیره به تایبهتی دوای خوّرئاوابوونی ئیواران، توّش به گهرمییهکهوه وهلامت دامهوه؛ مهبهستت ئهو شهقامهیه دهرواته سهر دهریاکه؟. بهلی، لهوه دهچیّت شارهزا بیت؟. ئا بهلی لهگهل کارینی هاوریّم بوّ مهلهکردن و خوّدانه بهرههتاو روّیشتووینهته ئهویّ، بهداخهوه کهميّک تهسک و بچوکه بوّ ئهو ههموو خهلکهی رووی لیدهکهن ئهگینا بی نهزیره

ئهم قسهیه ههلیّک بوو بو من تا نیشانی بدهم، که شهوان جگه لهوهی هیّمن و کهم قهرهبالنییه له روّن دلّگیرتره، ئهگهر پیّت خوّش بیّت دهتوانین ئیّوارهیه ک پیاسهیه کی تیّدا بکهین، چهند جوان و دلّخو شکهر بوو ئهو وه لامه، کاتیّک گوتت؛ بو نا، به لام من هاوریّیه کم لهگه لدایه دهبیّت پرس به و بکهم، که گویّم لهم دیّره بوو دلّم کهوته پهله پهل و خهریک بوو لهسهر میزه که ههستمه سهریی، به شلّه تاوییه کی خو شحالانه و گوتم؛ به لی منیش هاوریّیه کم لهگه لدایه، ده توانین ههر چوارمان پیّکه وه پیاسه بکهین بو نا ... دیار بوو توّش بهم پیّشنیاره خوّشحال بوویت.

ههتاو بهرهو هه لکشان ئه رویشت و هیواش هیواش کافیکه شقه ره بالغ ده بوو، به لام ئیمه که میک بیده نگ بووین، له پریک وه ک شتیکت بیر که و تبیته وه پرسیت: ئه و هاوریت چون هاورییه که ؟. ئه و کاته من له مه غزی پرسیاره که تینه گهیشتم، تا سالانیکی دوورو درین ئینجا تیگه پشتم، که مه به ستت له 'چون هاورییه ک'چی بوو، ئه گه رچی سالانی پیکه وه بوونیشمان چه ندینجار ئه و پرسیاره م لیکردیت، هه رئه وه

وه لامه که ت بوو، که هیچ مهبه ستنکی شاراوه م نهبوو، به ته نها دهمه ویست بزانم هاورنیه کی کاتییه یان هه میشه یی.

مردنی دایکم مردنیکی ئاسایی نهبوو، شته که له پر روویدا، ئهویش پهیوه ندی به مردنی باوکمه وه ههبوو، که ئهویش ههر مردنیکی ئاسایی نهبوو، رهنگه ئهمه پهیوه ندی به خودی مردنه وه ههبیت، که هیچ کاتیک ئاسایی نییه، به بوچوونی من مردنه کان ههر ههموویان لهیه که ده چن و هیچ مردنیک له مردنیکی تر جیاواز تر نییه، ته نها جیاوازی مردنه کان کاته، ههر ئهویش بریار له سهر قورسی ئازه ره کانی ده دات، ئه گینا مردن له هه ر به رگ و رهنگیکدا بیت هه ر مردنه، ئهوهی مردنیک له مردنیکی تر جیا ده کاته وه خودی مردنه که نییه، به لکو قورسی ئازاره که یه کی که سهر ئیمه، ئهویش کاته کان ده ستنیشانی ده کات.

میلیسیا، مردن زورجار ئهبیته هوی ویرانکردنی ژیانی زیندووهکان، مردن ههمیشه کوتایی ئازار نییه وهک دهلین؛ بهلکو مردن لهههندیک کات و شویندا دهبیته هوی لهدایکبوونی ئازاری نوی، دهبیته هوی مردنی بهردهوامی کهسانی تر. تو دهزانیت لهدوای زوربهی مردنهکانهوه مروقه نزیکهکانی مردووهکه ههست به ئازاریک دهکهن و دهرینابرن، کهسیک نییه کهسیکی نزیکی لی بمریت و لهناخی خویدا ههست بهجوریک لهتاوان نهکات، ئهمه ئیتر پیکهاتهی بوونی مروقه، له دوای ههر مردنیکهوه بهرابردووی خویدا بچیتهوه تا شتیک بدوزیتهوه لهبهرامبهر مردووهکهدا خوی یع تاوانبار بکات....

منیش وهک ههر مروّقیّکی تر له دوای مردنی باوکم ئه و ههسته مله لا دروستبوو، که زوّر شت ههبوو دهبوو پیش مردن بو باوکمم دهرببریایه، به لام نهمکرد، کاتیّکیش له پریّکدا باوکم کوّچی دوایی کرد، ئیتر درهنگ بوو بو گوتنیان، ئهمه زوّر ئازاری دام، بوّیه بریارم دا ههمان ئهزموون لهگه ل دایکمدا دووباره نهکهمهوه، ئهگهرچی ئه و یادهوهرییه لهگه ل باوکمدا ههمبوو لهگه ل دایکمدا نهمبوو، ئهوهی دهمتوانی بو باوکمی باس بکهم و ئاسوده ی بکهم گیرانهوه ی بو دایکم نهک ههر سودی نهده بوو، به لکو خهمهینه ریش بوو.

میلیسیا، من ئهمهشم ههر له تو شاردهوه، بویه بمبوره، ئهمه خویهکی خراپی پیاوهکانه، که بهئاسانی ناتوانن ناخی خویان بو بهرامبهرهکهیان دهرببرن، بهتاییهتی هاوسهرهکانیان، ئهگهرچی بهردهوام لهناخیشهوه ئازاری پیوه دهچیژن. من له دوای مردنی باوکم ئیتر بریارم دا ههموو شتیک بدرکینم ئهگهر لهسهرشانیشم قورس بیت، بهلام لهگهل خویشمدا دروم کرد، یان وهک زوریک لهو مروقانه کهوتمه ناو ئهو ههلهوه، که بهلین به شتانیک دهدهن، که لهتوانایاندا نییه جیبهجیی بکهن، ئهمهش ههر لهبهر ئهوهی هیشتا بروای تهواویان بهخویان نییه، که لهو جیگای پیویست دهکات بلین نا ، چونکه دهربرینی نا ، بو نهو جوره کهسانه زور لهوه قورستره، بهلینی شتگهلیک به بهرامبهرهکهیان بدهن، که توانای جیبهجیکردنیان ئهستهمه، ئهمهش دواتر زیانهکهی له دهربرینی نا یهک زور جیبهجیکردنیان ئهستهمه، ئهمهش دواتر زیانهکهی له دهربرینی نا یهک زور

زۆرجار بەتەنها دادەنىشتم و كارم بۆ ئەوە دەكرد ھەندىك ھەستى خۆمت سەبارەت تۆو رابردووى خۆم بە راستگۆيانە بۆ دەرببرم، بەلام كە دەھاتە سەر قسەكردن ئىتر نەمدەتوانى. دەزانم ئىستا كاتىك ئەم نامە دەخوىنىتەوە، لەبەر خۆتەوە دەلىيت؛ راستم دەكرد ھەندىكجار دەمگوت؛ دەتەوىت قسەيەك بكەيت و بەلام دەشارىتەوە....

ئەگەر ئيستا تۆ بەو شيوەيە بيربكەيتەوە ئەوا مافى خۆتە، چونكە ھەستەكەت لە جيگاى خۆيدا بوو، بەتايبەتى ئەو كاتانەى پيكەوە لەسەر ميزى نانخواردنەكە دادەنىشتىن و قسەمان دەكرد.

ئازیزهکهم میلیسیا، پیاوهکانیش گوناحن، تو له رووی دهرهوه سهیری پیاوهکان مهکه، کهنهگهت و بازووی بههیز، ئهوه بهتهنها ماسکیکه ههموو پیاویک لهبهرامبهر ژناندا پیویستی پییهتی بیبهستیت، له راستیدا لهناوهوه پیاوان زورههست بهکهمایهسی بهرامبهر به ژنهکانیان دهکهن، ئهو قسهیهی بهردهوام دهیبیستین، یان ههندیکجار به توانج یان شوخییهوه دهکریت، که گوایه "پیاوان له ژنان دهترسن" راستییهکی زور تانه، ئهو پیاوهی به شوخییهوه به هاوریکهی دهنیت؛ تو لهژنهکهت دهترسیت، ئهوه ههستیکی ناخی خویهتی بهناوی کهسانی ترهوه دهریدهبریت.

شتیکی تر، که زور سهیره ئهوهیه، پیاوان لهبهرامبهر هاوریکانیشیاندا ههست به کهمایهسی دهکهن، بویه تهنانهت ناتوانن ههسته تایبهتییهکانی خویان سهبارهت به هاوسهرهکانیان لهلای هاوری نزیکهکانیشیان باس بکهن، کهچی ژنان هینده بروا بهخوبوون ئهگهر پینج خولهک له ویستگایهکی بوسدا یهکتربناسین ههموو شتیکی خویان بویهکتری باس دهکهن، بویه زورجار نهینی ژیانی خیزانهکان پیاوهکان لهریگای ژنهکانیانهوه دهیزانن.

میّلیسیا لهبیرت دیّت، ئهو بهیانییه شته سهیرهکان روویانداو پاشان پیّکهوه روّیشتین بو کافیّیهک له "موّل دیّسپانیا" تو پرسیاری پاتریکت کرد، که چوّن هاوریّیهکه؟.

ئەگەرچى من ئەو كاتە لە مەغزى پرسيارەكە تێنەگەيشتم، بەلام ھەرئەوەندەم وەلام دايتەوە، كە نزيكترين ھاورێى منالايمە، ئەو تاكە ھاورێيەكە لەمنالادا ناسيبێتم تا ئێستاش پەيوەندىيەكەمان بەردەوام بێت، بە ھۆى ئەوەى زۆر لەمال ئێمە دەمايەوە، دايكم ھەمووجار دەيگوت؛ ئى خۆ پاتريكيش وەك كورى ئەم مالەيە. جگە لەوەش تاكە ھاورێيەكە لەژيانمدا توانيبێتم بەردەوام پشتى پێببەستم، خۆيشت بەباشى دەيناسىت، چەند كورپێكى دلسۆزو باشە، كە بەداخەوە لەم دوايەدا تەواو رات لەسوەرى گۆرا، جا بۆيە لێرەدا ئەم مەسەلەم ھێنايە پێشەوە تا لەوە تێبگەيت، بەو ھەموو نزيكايەتى من و پاتريكەوە، جگە لەھەندێك كێشەى سەرەكى نێوان من و تۆ ھيچ نهێنييەكى ترى ژيانمان نازانێت، بەلام ئەگەر پاتريك ژنى ھەبوايەت چەندجارێك بىنى تۆ بەس بوو بۆ ئەوەى سەرلەبەرى نهێنىيەكانى شەرەكى لئوانىن بزانێت، ئەمەش كارێكى باش نىيە بۆ پەيوەندى نێوان خێزانەكان، وەك

بروا ناکهم هیچ شتیک هیندهی مردن شت له ژیانی مروّقه کاندا بگوریّت، مردنیّک نییه به بی کاریگه ری و خاموّشی، ته نانه ت ئه و که سانه ش جگه له سه گه کانیان هیچ که سیّکیان له ژیاندا نییه، کاریگه ری خوّیان له سه ر ئه و ئاژه له به سته زمانه داده نیّن، قه ت ریّکنه که و تووه ئه و سه گانه ببینیت، کاتیّک خاوه نه کانیان ده مرن چوّن به نوزه نوزه ده گرین!، له بیرت نایه ت جاریّک له یه کیّک له به رنامه ته له فزیونه کاندا سه گیّکی نیشاندا گوری خاوه نه که ی به جی نه ده هیّشت!

مردنی باوکی منیش زور شتی له ژیانمدا گوری، چونکه ئهوه تاکه شتیک بوو له شاه اله شاه باوکی منیش زور شتی له ژیانمدا قه بیرم لینه کردبووه وه، که چی روویدا، بویه ههمیشه شته چاوه روان نه کراوه کانن مروق زیاتر ئازار ده ده ن و توشی نائومیدی ده که ن شتیکی تر له نهینی مردنی باوکمدا ئهوه یه، که قه ت ههست ناکه م مردووه و ههمیشه له گهلیدا ده ژیم و پیموایه ههر روزیک دیت بگهریته وه بو ماله وه، یان زورجار وا ده زانم زیندووه به لام له شوینیکی تر ده ژی، تارماییه کهی به رده وام له به رچاومه، به لام بو دایکم ئه و ههسته م نییه، چونکه ده مزانی ده مریت.

ئهو پاش نیوه روّیه ی دایکم زهنگی بوّدام و گوتی؛ به په له بگهوه مالهوه باوکت له باخچه که دا بوراوه ته وه و له جوله که وتووه، منیش گوتم: خوّ هیچ رووینه داوه؛ نا هیچ رووی نه داوه، پیّشتر بینیم له سهر کورسییه که پال که وتبوو وامزانی ماندووه و وه که همووجاریک ده یه ویّت پشوویه ک بدات، به لام زوّری پیّچوو، بوّیه کاتیک گه شتمه سه ری ده بینم هیچ گیانی تیّدا نه ماوه له گه ل ئه وه شدا له شی گه رمه و

دلْیشی به هیواشی لیده دات... کورم زوو وه رهوه بو ماله وه، ده ی من ده بیت برو م به لایه وه، ته له فونیشم بو فریاکه و تن کردووه، خوات له گه ل کورم....

دایکم تهلهفونهکهی داخستهوه و به لام من هیشتا ههر تهلهفونهکهم بهدهستهوه بوو، ئهمدیوو ئهمدیوم پیدهکردو بیرم دهکردهوه دهبیت چی روویدا بیت!، ئهوه یهکهم جارمه دایکم بهو شیوه نیگهرانییه بو باوکم ببینم.

دایکم ئهگهرچی ژنیکی زورباش و دلسوزو بوو، به لام تیبینی ئهوهم کردبوو، که زور لهگهل باوکمدا ساردو سر بوو، قهت بو جاریک نهمدیبوو سوزیک بهباوکم بدات، ههمیشه باوکم باوهشی بو ئهو گهرم و گور بوو. من وای بو دهچووم دایکم قهت باوکمی خوش نهویستبیت، ئهگهرچی پیش هاوسهرگیرییان حهوت سال وهک هاوری ژیابوون.

لهو كاتانهى باوكم بۆ پياسهكردن لهگهل خۆيدا دەيبردمه دەرەوه يان شوينى يارى منالان بهردەوام ليم دەپرسى ئەوه بۆ دايكم تۆى زۆر خۆش ناويت، هەر تۆ ئەوت خۆشدەويت، هەمىشه به پيكەنينەوه ئەم وەلامەى دەدامەوه، ئەوه گرنگ نييه ئەو منى خۆشناويت ئەوه گرنگه من ئەوم خۆش دەويت، ئيتر ئەوه بەس نييه، كە تۆيشم خۆش دەويت، خوشەويستى من بەشى ھەمووتان دەكات وانييه! من بيدەنگ دەبووم و به دەسته بچكۆلەكانم توند دەستەكانيم دەگوشى و ماچيكم دەكرد.

سهیربوو دوای ئهو تهلهفونه یه که دونیا خهیان لهپریکدا رزانه ناو میشکمهوه، له منالیمهوه تا ئیستام ههمووی وه که فلاشیک به هزرمدا گوزهریان کرد، ههموو پهیوهندییهکانی نیوان من و باوکم، لهو کاتانهوه منالبووم و بهیانییان زوو دهیبردم بو باخچه ساوایان، ئهو ههمیشه زور زووتر لهکاتی خوی دهیبردمه ده ده ده ده ده بازی له رنگا حهزم لهیاریکردنه، بهتایبه تی ئهو بهیانیینه بهفری و زور دهباری، بهیاریکردن به بهفرهوه کاتیکی زورم دهکوشت، ئهو کاتانه شی باوکم دهستی دهگرتم بو ئهوهی چیتر توپه له بهفر خر نهکهم و بیهاویژم، بهشهق لهبهفره که هه نده دا، نیوه روانیش کاتیک ده هات به شوینمدا بو باخچه ساوایان کاتیکی زیاتری پیویست بوو تا بگهینه مالهوه.

باوکم هیزو وزهیه کی زوری له ژیانمدا پیده دام، دایکیشم زورجار به ئیره ییه که وه ئهمه ی ده گوت: اتو کوری باوکتی به لام مهسه له که پهیوه ندییه روحییه که بوو، بیرکردنه وهی منال وه هایه له کی سوزو خوشه ویستی زیاتر وه ربگریت به لای ئه وه دا ده روات، باوکیشم بو من پالپشتیکی گه وره بوو.

لهبیرم دیّت ئهو کاتانهی له باخچهی ساوایان و دواتریش قوتابخانهی بنه پهتی، کاتیک منالیّکی لهخوّم گهوره تر یا چهتوونتر شه پیده فروّشتم و شته کانی لی تیکده دام، نهمده ویّرا هیچ کاردانه وه یه کم هه بیّت، کاتیّک باوکم ده هات به شویّنمدا، هه ر له دووره وه چاوم پییده که وت هیّزی تولّه کردنه وه ده پویشته گیانمه وه و تولّه ی خوّم ده کرده وه.

پهیوهندی نیّوان من و باوکم پهیوهندییه کی هاوریّیانه بوو، ئهوهنده بروای پیّدهدام و قهت بوّ هیچ شتیّک نهیدهشکاندم و سهرزهنشی نهدهکرم وه که هاوریّیه که هیچ شتیّکم لی نهدهشارده وه. کاتیّک گهوره بووم و بیرم لهههندیّک شتی قوّر ده کرده وه، که ئهنجامم دابوون و به ئازایه تییه که وه یان به روّحیّکی منالانه وه بو باوکم ده گیرایه وه، لهبه رخومه وه شهرم دایده گرتم و تهریق ده بوومه وه. سهرم له وه سور دهمیّنی ئه و پیاوه چهند گهوره و دلفراوان بووه، که لهسه رههندیّک له و شتانه سزای نه داوم. ئاخر ئه و پیاوی که بوو قه ت بروای به سزا نهبوو، ههمیشه به قسه هه له کانی پیراست ده کردیته وه، به شیوه یه ک ئاموّر گاری ده کردیت، ئیتر پیویستی به هیچ سزایه ک نه بوو، تو بو خوت سهرزه نشتی خوتت ده کرد.

میلیسیا، نازانم ئیستا چون بتوانم ئه و ههسته ت بو بنووسمه وه، کاتیک گهیشتمه ماله وه و بینیم که سه لهماله وه نییه، ههستم به چوله وانییه کی زور سهیر کرد!، بهدریزایی ئه و تهمه نه ی من له و ماله دا به سهرم بردو و هیچ کاتیک ههستیکی له و جوره م له لا دروست نه بووبو و، ئه گهرچی ئه و جارانه شی، که گهراومه ته وه ماله وه و دایک و باوکم له ده ره وه بوون و که س لهماله وه نه بوو، ههمیشه ههستم به گهرمایی روز حیان ده کرد، به لام ئه و جاره جوره ساردییه کم به دی کرد، له خومه وه وام هه ست ده کرد ده میکه ئه مماله چولکراوه.

لهخوّمهوه ههستم دهکرد، یهکیکم لهو سهربازانهی لهبهرهی جهنگهکان دهگهریّنهوه بو مالهوه، بهلام کاتیّک دهگهنه مالهوه دهبینن خیزانهکانیان لهترسی جهنگ ههلاتوون و مالهکهیان به چوّلهوانی سپاردووه، ئا لهو کاتانهدا بوّنیّکی ناخوّشیش ههست پیدهکهیت، بوّنی چوّلهوانی.

ئهگەر پێت بڵێم جاران دەگەرامه ماڵهوه ههستم به گهرمایی دەرگاو پهنجهرهکان دەکرد، ههستم به زیندوێتی پهرژینی باخهکهمان دەکرد، ههستم دەکرد گوڵی ناو ئینجانهکانی دایکم روٚحیان تێدایه، درهختهکانی حهوشهکهمان جوٚره رهونهقێکیان ههبوو، که ژیانت تێدا دهبینین، بهلام ئهو جاره ههستم دەکرد ههر ههموویان له جوڵه وهستاون و هیچ گهرمایی و ژیانێکیان تێدا نهماوه، نازانم قهت ئهو ماڵهم بهو شێوه ساردو سرییه نهدیبوو، بوٚیه له خوٚمهوه ئهو هزره خراپه بهمێشکمدا هات، که چیتر ژیانی ئێمه لهو ماڵهدا کوٚتایی هاتووه، لهخوٚمهوه ههستێک پێی دهگوتم؛ همموو خهون و یادگارییهکانی مناڵی و رابردوو لێرهدا به کوٚتا دهگهن، ههموو شتێک دهبێت بهرابردوویهکی لهبیرنهکراو، بوٚیه نهمتوانی لهوه زیاتر بمێنمهوه لهو دیمهنه توققێنهره رابمێنم....

میلیسیا، ئهوهنده پهشوکاو بووم ههر لهبیرم چوو تهلهفونیک بو دایکم بکهم و ههوالی باوکمی لی بپرسم، بویه سواری ئوتومبیلهکهم بووم بهپهله خوم گهیانده خانهی فریاکهوتن. دوای ئهوهی ناوی باوکم و ئهدرهسی پیویستم پیدان، رینوینییان کردم بو بهشی سهکتهی میشک.

ئەم ھەواڭە بەتەواوەتى پەرىشانى كردم، چونكە دايكم گوتى: بوراوەتەوە. تۆ بۆڭىيت؛ ئەوە راست بىت و سەكتەى كردبىت. ھۆكارىم نەدۆزىيەوە بۆ ئەوەى بروا بكەم سەكتەى كردبىت، چونكە بەيانى پىش ئەوەى برۆم بۆسەر كار وەك ھەر بەيانىيەكى تر رۆيشتبوو بۆ سەمونخانەكەى گەرەك شەش دانە سەمونى بچكۆلەى "برۆتشن"، يەك "بەرلىنەر" و دوو دانە "گويچكەى بەراز"*ئى كرىبوو وەك زۆربەى بەيانيان لەسەر مىزى نانخواردنەكەى دانابوون. قاوەكەشى ئامادەكردبوو، بەلام سوراحى قاوەكەى لەسەر ماشىنەكە ھىشتبووەوە وەلىشىنەكەشى نەكوۋاندبووە، بۆ ئەوەى قاوەكە سارد نەبىتەوە.

من ههرچهند بیرم دهکردهوه شتیکی نائاسایی لهههنسوکهوتی بهیانیدا بدوزمهوه، به همرچهند بیرم دهکردهوه شتیکی ناریک یان نویم له ازیانی باوکمدا به دی نه کرد تا بنیم له وانه یه نهوه هوکاره که ی بووبیت، وه که هموو بهیانییه کانی تر ههمان شهوق و چالاکیم تیدا به دی ده کرد، به تایبه تی کاتیک باسی چاککردن و پاککردنه وه ی باخچه که ی ده کرد، به لام دایکم ده یگوت: پیش نیوه رو باوکم پینی گوتووه، که کهمیک سهری دیشیت و ههند یک جاریش ههستی به گیز بوون کردووه، ئه ویش به پیکهنینه وه وه لامی داوه ته وه ، که گوایا ئه وه ده رده پیرییه و هیچی تر....

میلیسیا، کاتیک رویشتمه ئه و ژووره ی باوکمی له سه رقه ره ویله یه که لی پالخرابوو، کانیله یه ک و ماسکیکی جیهازی هه ناسه دانی ده ستکرد (medical ventilator)یان بو دانابوو، له گه ل جیهازی کاردیو گرام (هیلکاری ماسولکه کانی دل شهه شهه وه ک پزیشکه که پینی گوتم؛ ته نها بو ئه وه بوو ئاگایان له چالاکی ده ماره کانی دلی بیت، که تا چه نیکی تر ده توانن له چالاکی به رده وام بن و له کویدا به یه کوتایان دیت، چونکه له سه دا هه شتای میشکی به ته واوه تی وه ستا بوو، وه ک پزیشکه که به ئه سه فیکه وه ئه وه ی گوتم: "به داخه وه هیچ به ختیک نییه "به مقسه پزیشکه که به نه سه رسورمان یان کاردانه وه یه کی که وخسارم دا به دی نه کرد!.

ئهو وا تێگهیشت، که من یا تێنهگهیشتووم، یان بهتهواوهتی گوێم له قسهکهی نهبووه، بۆیه جارێکی تر خوٚی لێ نزیک کردمهوه و بهسهر ڕاوهشاندنێکهوه گوتییهوه" هیچ بهختێک نییه" دیسان وهک ئهوهی گوێم لههیچ نهبووبێت یان هیچ پووینهدابێت، نهمتوانی هیچ کاردانهوهیهکم ههبێت، تهنها ئهوه نهبێت، شتێک لهناوه بهرقوڕگی گرتبووم و خهریک دهبوو بخنکێم، ههندێک فرمێسکیش به قورساییهک لهناو چاوانمدا قهتیس مابوون، نهیاندهتوانی بهرببنهوه، جگه لهوهی بهرچاویان لێڵ کردبووم.

توشی حالهتیکی زور سهیر بووبووم، لهشوینی خوم له ناوه راستی ژوورهکهدا بهشیوهیهک چهقیبووم، نهمده توانی تف قوت بدهم. له ژیانی روزانهمدا بههوی

57

¹⁾ بەرلىنەر و گوێچكەى بەراز دوو جۆرە شىرىنىن زياتر بەيانىيان دەخورێن (Berliner. Schweineohren(

سەرماوە زۆرجار توشى قورگ ئێشە ھاتووم، بەلام ئەم حاللەتە قورگ ئێشە نەبوو، بارێكى قورسبوو كەوتبووە سەرسنگم.

گۆمێک فرمێسک لهچاوهکانمدا قهتیس مابوون و یهک دڵۆپهیان بهرنهدهبووهوه، ههموو شتێکم بهلێڵی دهبینی، تهنانهت باوکیشم لهسهر قهرهوێڵهکه، جگه له تارمایی مروٚقێک لهسهر قهروێڵهیهک پاڵخرابوو به قورسی ههناسهی دهدا هیچی ترم نهدهبینی، به لام له راستیدا ئهو بهو شێوهیه ههناسهی نهدهدا، که من دهمبینی، ئهوه لێڵی چاوی من بوو ئهوی وهک سهرابێک دهبینی بهرزو نزم بکات.

میلیسیا، نازانم چهنیک، به لام کاتیکی زور له ناوه راستی ئه و ژووره دا به و شیوه یه مابوومه وه، تا دایکم هات و دهستی خسته سه رشانه کانم و باوه شی پیداکردم، ئیتر وه ک کانییه به رت لیگرتبیت و له پریکدا به ربهسته که بروخیت، گومی فرمیسکی چاوه کانم ته قین و ها ژهیان کرده سه ر روخسارم.

له کاتیکی وادا ئهگهر باوه شی دایکم نهبوایه ت، نهمده توانی به رگه ی ئه و ئازاره قوله بگرم، دایکم هیچی نه ده گوت، ته نانه ت نه شده گریا، پهوشی ئه و زور لهمن باشتر بوو، هه رهینده نهبیت زوو زوو ده پویشت له سه رئه و کورسییه ی به ته نیشت قه رویله که ی باوکمه وه بوو داده نیشت.

ئهو ئيواره من و دايكم تا دهرهنگانى شهو بهديار باوكمهوه ماينهوه، جار بهجاريك پزيشكيك دههات و سهيريكى شاشهى كارديو گرامهكهى دهكردو بهبى ئهوهى هيچ به ئيمه بليت دهرويشت.

کات تهواو درهنگی کردبوو، یهکیک له پزیشکهکان هاته ژوورهوه و دیسان رۆیشته لای شاشهی کاردیوّگرامهکه و دهستی لهههندیک له و وایهرو سوّندانهی له گیانی باوکم بهسترا بوون دا، به لام ئهمجاره پیش ئهوهی بروات رووی له ئیمه کردو بهبی ئهوهی چاوهروانی هیچ وه لامیک بیّت ئهم چهند قسهیهی به ئیمه گوت و لیّیدا روّیشت؛ ئیّوه دهتانهویّت تاکهی لیّره بمیّننهوه! مانهوه لیّره هیچ سودیّکی نییه، بهتهنها ماندوودهبن، لهگهل ئهوهشدا دهتوانن تاکهی بتانهویّت لیّره بمیّننهوه.... منیش وهک کهسیّک ئهژنوکانی خراپ بهرکهوتبیّت، زوّر به قورسی دهمتوانی ههنگاو بنیّم، بهرهو لای دایکم روّیشتم و داوام لیکرد، که پیّوسیت دهکات لیّره بروّین، مانهوه هیچ سودیّکمان پی ناگهیهنیّت، دایکیشم به بی هیچ نارهزایهتییهک لهسهر کورسییهکه ههستاو دهستیکی تری لهدهستی باوکم داو کهمیّک گوشی. منیش بههمان شیّوه وهک زوّربهی کاتهکانی ژیانم، که لهگهل باوکمدا بووم توند دهستیم گوشی و لهسهرخوّ دهمم له گویّچکهی نزیک کردوه، که ئهمه منم، ئادریانی کورت، گوشی و لهسهرخوّ دهمم له گویّچکهی نزیک کردوه، که ئهمه منم، ئادریانی کورت، بهلام هیچ کاردانهوهیهکم لهدهستهکانیدا ههست پی نهکرد، ئهمهش ئاماژهیهکی

یه کلاکه ره وه بوو بوّم ، که وه ک پزیشکه که گوتی: هیچ به ختیّک بوّ چاکبوونه وه ی نییه اله به نیسه اله به نیسه اله به نیسه اله نیسه که ده سال به نیسه اله به ده سوایه که ده به ده به ده به ده سوایه که ده به داد به

<u>3</u>

ميليسيا، ئهگهر بليم ئهو شهوه هيچ خهو نهرويشته چاوهكانم بروام پيبكه، لهههموو ژيانمدا هيچ كاتيك هينده ئهو شهوه درهنگه شهرابم نهخواردوتهوهو جگهرهم نهكيشاوه.

نازانم چەنێک لەسەر قەنەفەى ھۆڵەكە خەوبردميەوە، تەلەفۆنى ماڵەوە دەستى بە زەنگ لێدان كرد، بەلام بەھۆى مەستى و ماندووبوونەوە ئەگەرچى خەويشى زراندبووم، ھەر نەمدەتوانى راستبېمەوەو وەلامى تەلەفۆنەكە بدەمەوە.

زۆرى پينهچوو گويم لهتهپهى پينى دايكم بوو له قادرمهكان دههاته خوارهوه، دياربوو بهدريزايى شهو ئهويش خهوى لينهكهوتبوو، بهپهله خۆى گهيانده تهلهفۆنهكهو ههلهويكى كرد، رهنگه لهو كاتهدا بۆ كهمتر لهساتيك جاريكى تر خهوم ليكهوتبيتهوه، كه گويم له زرمهيهك بوو، وامزانى شتيك لهئاسمانهوه بهسهر خانووهكهماندا روخا، بۆيه كه بهئاگاهاتمهوه سهير دهكهم دايكم لههۆلهكدا كهوتۆته سهرزهوييهكهو بوراوهتهوهو هيشتا تهلهفۆنهكهشى بهدهستهوهيه، من به پهله ههرئهوندهم بۆ كرا تهلهفۆنهكهم لهدهست وهرگرت و گويم پيوهناو چهندجاريك ههلهو ههلهوم كرد، بهلام له توت توتيك زياتر گويم لههيچى تر

به پهله باوه شم به دایکمدا کردو راستمکرده وه، ئه و هیشتا هو شی له سه رخوی نه بوو، به هینواشی پالمخسته وه و رویشتم په رداخیک ئاوم هینا، که میکم کرد به ده مییه وه و هه ندیکم له ده م و چاوی پرژاند هه ستم به که میک کاردانه وه له روخساریدا کرد. بویه دیسان پالم خسته وه و تهله فونم بو نه خوشخانه ی فریاکه و تن کردو گه رامه وه بو لای دایکم....

ئای میّلیسیا، زوّرجار ده لیّن؛ کاتیّک ناخوّشی پیّش ئهوهی روو لهیهکیّک بکات، خوّی بوّ ئاماده دهکات نهم قسهیه ریّک بهسهر مندا شکایهوه.

دوای ئهوهی تهلهفونهکهم داخستهوه، گهرامهوه بو لای دایکم. ئهو کاته ئیمه مالمان له خورئای بوتسدام بوو. نهخوشخانهی ئیرنست قون بیرگمان لهباکوری سهنتهری شار بوو، بروام نهدهکرد ئوتومبیلی فریاکهوتن له پانزه خولهک زیاتی پی بین بهدواش بوو.

ئەگەر لەبىرت بىت، دواى لەدايكبوونى نازىلا دووجاران تۆم بە بىانووى پاركى ئاژەللەكيوىيەكان (Der Wildpark)ەوە بۆ ئەوى برد. ھەردوو جارەكەش بە روندەرقىنگ

(Runder weg) دا بهنزیک ماله کونهکهماندا روزیشتین، من به ئهنقهست نهمبردیته لای ماله کونهکهمان، نهمدهویست برینی رابردووم بکولیتهوه، نهمدهویست ههموو بیرهوهرییهکانی منالیم بووروژینم، کهچی توش وهک ههر ژنیکی تری ئهم دونیا گومانت بو ئهوه دهچوو من دهمهویت یادگارییهکانم لهگهل ژناندا دهمهزهرد بکهمهوه، ئای خودایه من و تو چهند دوور لهیهکتری بیرمان دهکردهوه.

ئهو کاتانهی نازانم تو لهخهیالی خوتدا چون بیرت له سهردانهکانی من بو پوتسدام دهکردهوه، من به بیدهنگی و بهبی ئهوهی بهیلم تو ههست به هیچ شتیک بکهیت، قسهم بو دایک و باوکم دهکردو باسی نازیلام بو دهکردن. پیمدهگوتن، ئهگهر ئیوه له ژیاندا بمابان دلنیا دهبووم لهوهی، چون به منالی ناو ئهم دارستانه جیگای بهردهوامی پیاسهکردنی من بوو، ئاواش دهبوو به شوینی پیاسهکردنی نازیلا. چون سییهکانی من به ههوای ناو ئهم دارستانه گهشهیان کرد، ئاواش نازیلا سییهکانی لیره دهکرانهوهو گهوره دهبوو، به لام ئهفسون ئیستا نازایلا وهک من چیژ له بونی ئهم دارستانه وهرناگریت.

ئهو کاتانه من قسهم بۆ دایک و باوکم دهکردو باسی نازیلام بۆ دهکردن. له دڵی خوٚمدا ههمان چیروٚکی پارکی ئاژهڵه کیٚوییهکانم له دهمی باوکمهوه بو نازیلا دهگیرایهوه، باسی پادشای پروٚسییهکانم بو دهگیرایهوه....

میلیسیا، وه کخوم تهخمینم کردبوو پاش پانزه خوله کئوتومبیلی فریاکهوتن گهیشته مالمان. به پهله ههندیک چاره سهری سهره تاییان بوکردو ئوکسجینی ده ستکردیان له ریگای ماسکیکهوه له لوتی به ست و به پهله رهوانه ی نهخوشخانه پان کرد.

من هیشتا سهرم هیندهی ئهم زهوییه قورس بوو، چاوهکانم ئاوسابوون، لهدوای ئوتوٚمبیلهکهوه لهگهڵ یهکیک له کارمهندهکاندا سواربووم. ئهو کارمهنده بهردهوام سهبارهت به دایکم پرسیاری دهکرد، منیش هیچ تاقهتی وه لامدانهوهیانم نهبوو، بوّیه زوّربهی جار به نازانم وه لامم دهدایهوه. زوّری پینهچوو گهشتینه بهشی فریاکهوتن. من شهوی رابردوو بو ههوالی تهندرووستی باوکم لیره بووم، کهچی ئهم بهیانییه بو چارهسهری دایکم هاتوومهتهوه....

دوای ئهوهی دایکمیان خسته سهر قهرویّلهیهک و بهرهو شویّنی چارهسهرکردن بردیان، داوایان لهمن کرد، که لیّره له شویّنی چاوه پوانکردندا بمیّنمهوه تا بانگم دهکهن.

شهوی رابردوو ئهوهندهم شهراب خواردبووه و جگهرهم کیشانبوو دهمارهکانی سهرم له دلّم خیّراتر لیّیاندهدا، تهواو ههستم به ئاوسانی پشتی چاوم دهکرد. له کافی ئوتوٚماتهکه قاوهیهکم کری، ههستم کرد لهکاتیّکی وادا کافی شتیّکی خراپ نهبیّت بو کهمکردنهوهی سهرئیشهکهم.

لهخۆمهوه بیریک به میشکمدا هات، که تا ههوالیکی دایکمم بهدهست دهگات سهریک لهباوکم بدهم، که ئهویش لهبهشی فریاکهوتن لهژیرچاودیری پزیشکدا بوو. باش نهدههاتهوه بیرم لهکام ژوورو هوّل بوو، بوّیه له یهکیک له خوشکهکانی ئهویم پرسی، بو ئهوهی یارمهتیم بدات، کهچی دوای ئهوهی ناوهکهی لی پرسیم، پرسی بو هیچ زانیارییهکی نویّت سهبارهت به باوکت بهدهست نهگهیشتووه!. ' نا، ههرئهوهنده نهبیّت تا نزیکهی نیوهشهو لهلای بووم هیچ گوّرانیّکی بهسهردا نههاتببوو...' گوتی؛ من ناتوانم هیچ زانیارییهکت پیبدهم لیّرهوه بهدهسته پاستدا بروّ بوّ پرسگه، لهوی دهتوانن هاوکاریت بکهن و زانیاری تهواوت بدهنیّ.

قسهی ئهم خوشکه کهمیّک تهم و مژاوی و سهیر بوو، هیچ له مهبهستهکانی تینهدهگهیشتم، لهو خوشکانه دهچوو لهم جوّره نهخوٚشخانانهدا بهردهوام لهدهست هاوکاریکردنی خهلکان خوّیان دهدزنهوه، زوّرن ئهوانهی لهم نهخوٚشخانانهدا کاردهکهن به پیّویست کارهکانیان ناکهن و له کهسانیّک دهچن بهزوّره ملی رهوانهی ئیّره کرابن.

میلیسیا، کاتیک لهبهردهم پرسگهکهدا وهستام و ناوی باوکمم بو وهرگرتنی زانیاری پیدا، ئافرهتیکی کهمیک گوشتنی زور روح سوک داوای زانیاری زوری سهبارهت به باوکم و خیزانهکهمان کرد، منیش دوای ههر پرسیاریک بهزووی وه لامم دهدایهوه، به لکو خیرا ژوورهکهی باوکمم نیشان بدات، ئهویش وهک ئهوهی هیچ پهلهیهکی نهبیت و دوای ههر پرسیارکردنیک رووی به لای هاوکارهکهیدا وهردهگیراو دهستی بهقسهکردن دهکردهوه....

روویه کی وه رگیرایه وه به لای منداو پرسییه وه، ببوره دایکت که ی له دایکبووه ؟. منیش خه ریکبوو وه لامم ده دایه وه، که چی له گه ل هاور یکه یدا ده ستی به قسانکر ده وه و نازانم ئه و هاور یّی من بو ئه وه نده که لله ره قه حه زی به تاتو و شتی وه ها نییه، خو گویشی ناده می، ده زانم پیاوان هه موویان وه ها بیزه و قن و له هیچ شتیک تیناگه ن.... روویه کی تری وه رگیرا به لای منداو به سه رسورمانه وه پرسییه وه، دایکیشتان ئیستا له به شی فریاکه و تنه، وانییه ؟. ویستم وه لامی بده مه وه، دیسان رووی به لای هاوکاره که یدا و ه رگیرا و گوتی: ئه ی پیره ژنی داماو دیاره دوای مردنی میرده که ی

توشی شۆک، بووه منیش گوتم؛ مهبهستت دایکمه، من باوکم هیشتا نهمردووه، بهتهنها هاتووم ژوورهکهم پیشان بدهیت، تکایه کهمیک زوو بکه

بهبی ئهوه سهیرم بکات رووی به لای پرینته که دا، که زانیارییه کانی چاپده کرد وهرگیّراو وه ک له گهڵ خوّیدا قسه بکات، گوتی؛ ئهوه نده ی ئهم خهڵکه پهلهیانه مردووه کان هیچ پهلهیه کیان نییه، ئهوان زوّر لهم خهڵکه ئارامترن، فهرموو لیّره دا ئیمزایه کم بوّ بکه....!.

میلیسیا، به و چاوه ئاوساوهمه وه کاتیک بهمهستی ئیمزاکردن سهرم بوسه رکاغهزهکان شورکرده وه، سهردیری بابه ته که نووسرابوو؛ کهیسی مردن، ئیتر خهریکبوو ته واو له هوش خوم بچم، ئیستاش ئهم نامه بو تو ده نووسم ئه و دیره به زهقیی و گهوره یی دینه وه به رچاوم، ئیتر ئه ژنوم شکا، له وه ش تیگهیشتم، که بوچی دوای ته له فونه که دایکم له هوشی خوی رویشت....

میلیسیا، ههموو ئهو رووداوانه له نیوان شهوو روزیک کهمتردا روویاندا، بهتهنها کهسیک توانی لهو شوکه قورسهدا هاوکاریم بکات پاتریک بوو، ئهو ههموو کارهکانی منی راپهراند. من به شیوهیهک ورو گیژ بووبووم بههیچ شتیک نهدههاتمهوه سهرخوّم.

دوای دوو روّژ له رووداوهکان پاتریک دایکمی له نهخوٚشخانه هیّنایهوه بوّ مالّهوهو ئاگاداری کردم، که تهرمهکهی باوکم ئیّستا له "شاپیّل Chapel "2 ی کهنیسهی ئیّرلویّزهره (Erlöserkirche).

لهماوهی ئهو دوو رۆژهدا كاتهكان زۆر درێژبوون، چهند هاوكار و هاورێیهكم سهردانیان كردم، ههندێكیان ههر بهتهلهفۆن سهرخوٚشییان لێكردم، بهڕێوهبهرهكهم تا ئهو كاته وامدهزانی پیاوێكی وشک و بێ دڵ و روٚحه، كهچی كاتێک هات بوٚ ماڵهوه كارتێكی دایه دهستم و پێی گوتم: دهتوانم له سێ ڕوٚژ زیاتر روخسهتت بوٚ بكهم، دهتوانم پێت بڵێم چهنێكت دهوێت لهماڵهوه بمێنیتهوه، بهڵام ئهمه باری دهروونیت خراپتر دهكات، من له توٚگهورهترم و بهو ئهزموونانهدا تێیهریوم، مانهوه لهماڵهوه زیاتر ماندووت دهكات، بوٚیه پێم باشه روٚژی دووشهمه بگهرێیتهوه بوٚسهركار، ئهمه زوٚر هاوكاریت دهكات....

پاتریک ههموو راسپارهکانی منی وهکو خوّیان بهئهنجام گهیاندبوون.

باوکم روزی ههینی سهکتهی کرد و روزی شهمه گیانی سپارد. ههر ئهو روزه پهیوهندی به بیروی ریّورهسمی بهخاک سپاردنی مردووانهوه کردبوو، داوای دهستیّک جلی جوانی باوکمی لیّکردم، منیش لهکاتیّکی وادا نهمدهزانی چ جلیّکی بدهمی

² ژوورێکی تایبهته لهتهنیشت کهنیسهکان، کاتێک یهکێک ئهمرێت بوٚ ماوهی چهندڕوٚژێک Chapelشاپێل لازوورێکی تایبهته لهوێ ئههێڵرێتهوه، بوٚ ئهوهی خزم و دوٚستهکانی دواسهردانی بکهن و دوعای بوٚ بخوێنن.

بهتهنها ئهو قاتهم هاتهوه یاد، کهدایکم به دیاری شهست سالهی تهمهنی بوّی کریبوو، به لام باوکم جگه لهو روّژه بو تاقه جاریکیش ئیتر لهبهری نهکردهوه، ئهو حهزی بهقات نهبوو، منیش بهدریزایی تهمهنم نهمدیبوو بو جاریکیش قات لهبهر بکات، ئهگهرچی ویّنهی هاوسهرگیرییهکهی لهگهل دایکمدا، که له هولّهکه ههلیانواسیبوو قاتیکی رهش و کراسیّکی سپی لهبهردا بوو، که زوّر جوان لیّی دههات، ههر لهوهشهوه دایکم عهشقی ئهوهبوو، که قات لهبهر بکات.

لهوانهیه ئهوه تاکه شتیکی باوکم بیّت بهباشی بزانم لهکویدایه، چونکه ههر بوّنهو جهژنیک دههاته پیشهوه دایکم داوای لیدهکرد ئهو قاته لهبهر بکات، کاتیکیش باوکم رهتی دهکردهوه دههات بو لای من و دهیبردمه بهردهم دوّلابهکهو نیشاندهدام و بهشان و بالی قاتهکهیدا ههلدهدا، بهلکو من بچم قهناعهت بهباوکم بکهم تا لهبهری بکات....

پاتریکم برده لای دوّلابهکهو دهسته قاتهکهم نیشانداو پیّم گوت: ئهو قاتهی لهبهر بکهن، تا مرد دایکم به ئاواتهوه بوو لهبهری بکات، هیچ نهبیّت بوّ دلّی دایکم با له دوا مالّئاوایی ژیانیدا بیبینیّت لهبهریدایه.

له دوای مردنی باوکمهوه دایکم بهتهواوهتی زمانی شکابوو، هیچ قسهی نهدهکرد، لهوه خراپتر نهیدهویست گوی لههیچ شتیکیش بگریّت، ئهمهش زیاتر ماندووی دهکردم، له دلّهوه پیمخوّشبوو زوو کاروباری ریورهسمی ناشتنهکه تهواو ببیّت و بگهریّمهوه بو سهر کارهکهم، هیچ نهبیت لهوی کهمتر مروّق دهتوانیّت بیربکاتهوه، ئهو بابهتانهشی بهردهوام قسهی لهسهر دهکریّت ههمووی لهمردنهوه دووره، به لام دایکم چی لیّبکهم!

ئەوەى لەو كاتەدا بىرم لىدەكردەوە بەتەنھا كىشەى دايكم بوو، كە بەتەواوەتى پەكى كەوتبوو، نازانم چۆن بەو ماوە كورتە ئەو ژنە ئاوا پىرو پەككەوتە بوو! دەبوو چارەسەرىكم بۆ بدۆزىبايەتەوە

بهیانی روّژی سیّشهممه زوّر زوو لهخه و ههستام، بهدایکمم گوت؛ دهرووه دهرهوه و کهمیّک ههوای پاک ههلّدهمژم، ئهگهر پیّت خوّشه لهویّشهوه سهریّک لهباوکم دهدهین، به لام ئه و بهسهر راوه شاندنیّک رهتی کرده وه.

پیش ئهوهی بروّم بوّ شاپیّله که، لهخوّهه وه پیاسه یه کی ناو "پارکی سانسوسی" کهوته سهرمه وه. به و به یانی زووه تاک و ته را خه لْکت له و ناوه دا ده بینی له گه لٔ سهگه کانیان پیاسه یان ده کرد، من بیرم له "فریدریشی دووه م" ده کرده وه ده بیّت له دوای مردنی باوکی "فریدریشی یه که م" هه ستی به چ ته نهاییه ک کردبیّت وا بیریی له درووستکردنی پارکیّکی وا به رین و گهوره کردبیّته وه. راسته ئه و له گه ل باوکیدا هه میشه ناکوّک بوو له سه ر چونیّتی به ریّوه بردنی ژیانیان، به لام دواجار هه ر کورو باوک بوون. له خوّمه وه ده مگوت: رهنگه واش نه بیّت، له دوای مردنی باوکی هه ستی

بەتەنھایى نەكردبیّت، بەلكو ھەلیّک بووبووبیّت بۆ ئەوەى خەونە شاعیرانەییەكەى و ئارەزووەكانى بۆ ھونەر بهینیّته دى

پاش پیاسه یه کی دریّژ به و به یانییه به شیّوه یه ک روٚشتبوومه ناو خه یاله کانمه وه، نازانم که یی و چوٚن په ریبوومه وه بو ناو "باخی نوی"، ئه وه ش هه لیّکی باش بوو به و به یانییه به که ناری "ده ریاچه ی پیروٚز "به رده وام بم له پیاسه.

ههرچونیک بیّت، بو نهو بهیانییهی من نهو پیاسه دهرمانیکی ئارابهخش بوو، هه لمژینی ههوای پاکی باخه که لهگه ل وردبوونه و روانین له دهریاچه که زیاتر ئارامی پیده بهخشیم و هه ستم ده کرد ئه مه باشترین تیراپییه که بو نهو رهوشه ناخوشه ی من.

پاش پیاسه یه کی دریّژ به هه مان شویّنی خوّمدا نه گه رامه وه، ده بوو بو روّیشتن بو کلیّساکه شه قامی اهیّگل ئالی بگرمه به ربوئه وه ی بگه مه شه قامی اشوّیه نهاوه را. ئه گه رچی سه رم هیّشتا قورسییه کی پیّوه بوو، به لام که میّک هه ستم به ئارامی ده روونی ده کرد، هه ستم ده کرد شتیّک له گیانمدا گوّراوه، که به ره و ژیانی ئاساییم ده با ته وه

کاتیک لهده رگای کلیسه که رویشتمه ژووره وه و به حهوشه که دا به ره و شاپیله که رویشتم، که میک هه نگاوه کانم قورس بوون، دلم دهستی به لیدانی خیراکرد، نائارامی سه را یای ته نیم. ماوه یه ک به به رده م ده رگای شاپیله که دا راویچ که م کرد، ده مویست خوم له سه روینه ی باوکم به مردووی را به ینم. له گه ل هه رهاتوو چویه کدا ده یان وینه ی باوکمم به پالکه و تنه وه و ته و تووی ده هینایه پیشچاوی خوم، هه رهموو وینه کانیش هه مان نه و قاته ی له به ردا بوو دایکم به دیاری بوی کریبوو.

شاپیلی ئه و کلّیسایه دوو ژوور بوو بهتهنیشتی یهکه وه، لهتهنیشتی هه ر ژووریک به دیواره که وه تابلویه که هه لواسرابو و ناوی ته واوو روّژی له دایکبوون و مردنی ئه و مردووه ی تیدا توّمارکرابوو، که له و ژووره دا بوو، ئه و روّژه به ته نه هه ریه که مردووی لیّبوو ئه ویش باوکم بوو، چهندینجار ناوه که ی و روّژی له دایکبوونه که یی و مردنه که یم خوینده وه، سهیر له وه دابو و هه رجاریک ئه مخوینده وه وامده زانی یه که مجاره ده یخوینده وه، له گه ل هه رخویندنه وه یوه که که می باوکم به راکشاوی و به قاته که وه له ناو تابوتیکی نیوه کراوه دا ده ها ته وه به رچاوم.

ئه و بهیانییه ئازایهتی و خۆراگرییهکی دهویست بهتهنها بروه ژووره وه بولای مردوویهکی مردوویهکی که مردوویهکی که مردوویهکی که مردوویهکی که مردوویهکی لنیه ئه و خهیانه به میشکیدا گوزهرنهکات ئهی ئهگهر لهپر مردووهکه زیندووبووهوه ؟. لهدنی خوّمدا دهمگوت: مردووی ئهم ژووره به من بینگانه نییه، گریمان زیندووش بوویهوه، خو ههرباوکهکهی جارانی منه، دننیام وهک سهردهمی منانی و نهوجهوانی توند باوه شم پیدا دهکات و له ئامیزی خوّیم دهگریت.

چاوم دادهخهم ئهو دیمهنانهی رابردوو دههینمهوه پیشچاوی خوّم، کاتیک باوکم بهخوّشهویستییه کی زوّرهوه له ئامیزی دهگرتم، لهپر ویّنهی مردوویه کی ترسناک، که بهس ئیسکه کانی مابوون له تاریکییه کهوه بهره و رووم هیرشی ده هیناو ههموو شتیکی لیّ تیکده دام....

لهمیّشکی خوّمدا دهموسیت واز له و خهیاله قوّرانه بهیّنم و لهسه رخوّ به بی نهوه ی بهیّلّم ته نهایی و نارامی باوکم بشیّویّت، دهستم برد ده رگای ژووره که بکهمه وه له پریّکدا له دیوی ژووره و کیلوّنه که بادراو ده رگاکه کرایه وه و نافره تیّک هاته ده رهوه، دیاربوو نهویش زوّرترسابوو، به پهله سلّاویّکی کردوو به رهو ناو نوّرتومبیله که ی روّیشت، که له حه و شه ی کلّیساکه دا رایگرتبوو....

میلیسیا، ئیستا کاتیک ئهمه نامه دهنووسم هیشتا ههست به و ترسه دهکهم، گیانم دیته لهرزین و دهمم وشک دهبیت، دلم تهنها بهخیرایی لینادات به لکو هینده قورس لیدهدات لهدهرهوه ههست به ترپهکانی دهکهیت.

ئەو ئافرەتە يەكىكى بوو لە گولفرۇشەكان، ھاوكارەكانم تاجە گولىنەيەكى گەورەيان بۆ سەر تەرمى باوكم لەلاى ئەو گولفرۇشە داواكردبوو، ھەروەھا كارتىكى جوانىشيان بىوە كردبوو، كە بەچەند دىرىنىك ھاوخەمى خۇيان دەربرىبوو....

ههرلهگهڵ کردنهوهی دهرگاکهدا یهکسهر چاوم بهباوکم کهوت، که لهبهرامبهر دهرگاکه لهناو تابوتێکی رهنگ خورمایی، که له داری " ماهاگونی ساپێلی" درووستکرابوو راکشابوو. درهختی ماهاگونی ساپێلی له ئهفهریقای سهر هێڵی قرژاڵ دهروێت بهتایبهتیش شاری ساپێلی نێجیریا، بوٚیه ناوهکهی ههربهناوی ئهو شارهوهیه.

لهسهدهی نوزدهدا دوای سهردانی ئهوروپییهکان بو گوندی ساپیلی، بههوی درهخته ناوازه و گرانبههاکانییهوه کردیانه شاریکی بازرگانی دارو تهخته و تا ئیستاش ئه و بازرگانییه بهردهوامه. گرنگی ئهم داره بهتهنها ههر قایمیی و بتهوییهکهی نییه، که بهرگهی چهندین سال دهگریت، بهلکو لهجوانییهکهشیدایه، کهلهیهک کاتدا چهند رهنگیک دهنوینیت و زور ساف و لوسه، ههر ئهمهشه وایکردووه، که شتی گرانبههای لی دروست بکهن.

ميليسيا، ئهگهر بليم ئهم قسهيه راستهو هيچكاتيك نايبهستمهوه بهوهى چاوهكانم فيليان ليخ كردبم، بروام پيبكه، لهو كاتهدا دهرگاكه كرايهوهو كهوتمه ناو ژوورهكهوه، به كهمتر له چركهيه ههستم كرد باوكم پيشتر چاوهكانى كرابوونهوهو لهگهل بينينى مندا به هيواشى چاوهكانى داخست. ئهم قسهيه بو ههركهسيك بكهم بروام پيناكات، بهلام ههر كاتيك بيرم لهباوكم كردبيتهوه ئهو چركهساته وهك فلاشيك ديتهوه بهرچاوانم....

نازانم ئەمە خاسىيەتى ھەموو مردووەكانە يان بە تەنھا باوكم بەو شيوە پالكەوتبوو، زۆر بەئارامى پالكەوتبوو، وەك خەوى ليكەوتبيت و لە قولايى خەويكى

خۆشدا بنت زۆر به هنواشی چاوهكانی داخستبوو، بزهیهكی ساردیش له سهر لنوهكانی دهبنیرا.

باوكم يەكنك بوو لەو پياوانەى قەت بەدەنگى بەرزو قاقا پننەدەكەنى، ئەو ھەردەم لەسەرخۆ پندەكەنى، لەگەل ئەوەشدا ھەمىشە خەندەيەكى لەسەر لىنوەكانى بوو، پنكەنىنى ئەو زۆر لە قولايى دلىدا بوو، بە ئاسانى نەيدەتوانى بۆدەرەوە شەيۆل بدات.

کهمێک لهسهر سهری راوهستام، چاوێکم بهو ناوهدا گێڕاو سهیری ههموو ئهو چهپکه گوڵ و تاجه گوڵینانهم کرد، که دوٚست و ناسیاوهکانمان له دهوری تابوتهکه بوٚیان دانابوو، دهستێکم خسته سهر نێوچهوانی، ئهگهر بڵێم ههستی بهو دهسته کرد رهنگه دروستم گوتبێت، بوٚیه هیچ ههلێك لهوه باشتر نهبوو، کهههندێک قسهی دڵی خوٚمی بکهم....

یهکیّک له کورسییهکانی ناو شاپیّلهکهم هیّنایه تهنیشتی تابوتهکهو لهسهری دانیشتم و دهستم به قسهکردن کرد....

باوکه، من زور قسهم لهگهل تودا ههبوو، دهبوو روزیک یان شهویک له شوینیک وهک دوو هاوری دابنیشتینایه، هیچ نهبیت سوپاسیکم بکردایهت، که بهبی هیچ منهت و ماندوو بوونیک چارهکه سهدهیهک زیاتر لهگهل مندا ماندوو بوویت، بهرگهی ئهو ههموو ساردو سرییهی دایکمت گرت و ههر پیت وابوو روزیک دیت خوی بیربکاتهوهو وهک سهردهمی گهنجیتی باوهشی گهرم و خوشهویستیت بو بگیریتهوه، ئهمه هیوایهک بوو بهس.

من وام دەزانى دايكم هيچ خۆشەويستىيەكى بۆت نييە، دايكىشم وايدەزانى ئەم ژيانە قەت كۆتايى نايەت، بۆيە ئۆستا لەدواى مردنى تۆ ھەست دەكەم چ ستەمۆكى لەخۆى كردووه، ئۆستا ئەو لە شۆكۆكى مەترسىداردا ژيان دەگوزەرۆنىت.

لهبیرت دیّت پیش ههفتهیه کداوام لیکردیت، که پیویسته ههرسیکمان شهویک یان دوو شهو بروّین بو دورگهکانی دهریای بهلتیک (Ostseeinseln) ئهوی جیّگایه کی زوّر گونجاو بوو بو ئیّمه، دهمانتوانی له کوّتاییه کی ههفته دا ئه و سهفه ره بکهین، لهوه زیاتری نهده ویست، به لام تو وه که همیشه به وه وه لامت ده دایه وه، که جاریّک کاته که ی نه هاتووه! ئایا به راست مهبه ست بوو چاوه روان بکه م تا ئه م وه لامه کیّستا وه ربگرم، یان هو کاریّکی تر هه بوو ...؟.

ئهو کاتانهی باوکم به ئارامی پاکشابوو، دهستهکانی خستبوونه ناو یهکهوهو لهسهر سنگی داناوبوو، ههستم دهکرد کاتیک قسهی بو دهکهم گویم بو بگریت، هیچ کاتیک ههستم نهدهکرد ئهوه مروّفیّکی بی گیانه و پاکشاوه، ههستم بهگهرمایی لهشی دهکرد، ئهگهر پهنجا سالی تریش لهویدا بمابایهتهوه من ههموو پوژیّک دهپویشتم بو لای و قسهم بو دهکرد، ئاخر لهو یهکهم سهردانهدا بو لای باوکم له شاپیلهکه بو مدورکهوت، که ئهوه دروّیهکهی گهورهیه، کاتیّک دهلیّن مردووهکان نابیستن، چونکه دوای ئهو چهند سالهش، که له ئهلمانیا دابپاوم و ناتوانم سهردانی گوپهکهی بکهم، شهوانه دیّته خهونم و گلهیی ئهوه دهکات، که بو سهردانی ناکهم و باسی یادگارهکانی خوّمانی بو ناگیپهمهوه. بپوام پیبکه، میلیسیا، ههموو شهویّک باوکم دیّتهوه خهوم و وهک چوّن له شاپیلهکه لهناو تابوتیکی جوانی له داری ماهاگونی ساپیلی درووستکراودا پاکشابوو، بزهیه کی ساردی لهسهر لیّوهکان بوو، بههمان شیّوه دیّتهوه خهونم و دوام لیّدهکات لهسهر یهکیّک له کوردسییهکان دابنیشم و قسهکانی دلّی خوّمی بو بکهم.

میّلیسیا، بمبوره لیّرهدا دهوهستم و چیتر ناتوانم بنووسم، چونکه تارماییهکهی باوکم دهبینم له شاپیّلهکهدا لهناو تابوتیّکی رهنگ خورماییدا راکشاوه و بهچاوهکانی بانگم دهکات، ههست دهکهم ئیّستا ئهو ههست به بیّتاقهتی من بکات، بانگم دهکات بو ئهوهی لهم تهنهایی و بیّتاقهتییه بمهیّنیّته دهره، بمبوره دهبیّت بروّم بو لای باوکم و ئهمشهو لهگهل ئهودا بهسهربهرم....

میّلیسیا، دویّنی شهو ویستم باسی شتیّکی نویّت بو بنووسم، دیاره پیّشتریش ههر ئهو چیروّکهم به کورتی بو باسکردوویت، به لام دریّژهی چیروّکهکان ههلگری زوّر رووداوی نهیّنین.

دەزانم پێش ئەوەى نامەكان بخوێنيتەوە حەز دەكەيت يەكەم سەردێڕ بەباسى نازيلا دەست پێبكەم.

نازیلا ئیستا کچیکی گهورهیه، ئهمسال دهردهچیت بو پولی شهشی سهرهتایی. ئیستا ئهویش وهک من و تو خهون و چیروکی تایبهت به خوی ههیه، که ناتوانیت بو باوکی باس بکات، ئایا تو ئهوه دهزانیت کچهکان ههمیشه شهرم لهباوکان دهکهن!، ئهو ئیستا ههموو چیروکهکانی له لای ئیلاریا باس ده کات، ئیلاریاش هیچ بو من ناگیرپیتهوه. ئهوان دوو هاورپی جوانن پیکهوه، ههندیکجار ههست ده کهم ئیمه ژیانی ئیلاریامان ویرانکردووه، چونکه جگه له نازیلا بیر لههیچ کهسیکی تر ناکاتهوه تهنانهت له خویشی، ئهو ههموو کاته کانی ژیانی به نازیلا بهخشیوه، هیچ کهسیک وهک نازانیت ئیلاریا چهند نازیلای خوشده ویت، بویه ده ترسم چهند سالیکی تر نازیلا له عهشقی کوریکدا گیروده ببیت و نه گهریته وه بو لامان، ئهو کاته ژیانی ئیلاریا ده بیت به دوزه خیک بو خوی، پهنگه من و تو نه توانن له ناخی کاته ژیانی ئیلاریا ده بیت به دوزه خیک بو خوی، پهنگه من و تو نه توانن له ناخی

وه کو گوتم؛ نازیلا گهوره بووه، وا بو چهند سالنیک دهبیت له لای من ناخه ویت، ده پواته سهره وه بو لای ئیلاریا، ئهمهیه وا لهمن ده کات زیاتر ههست به ته نهایی بکهم.

میلیسیا، ئیستا من لهههموو کاتیکی ژیانم زیاتر تهنهام، من پیاویکی غهریبم له دورگهیهکی تهنهای ئهم جیهانهدا، وهکو ئهم دورگه تهنهاو غهریبم، ئهشیت لهههر ئان و ساتیکدا بورکانیک لهناخمدا ههلبکات و ویرانم بکات، ئهو کاته جگه له نازیلا کی بیر لهمن دهکاتهوه، وهکو باوکم کی دوای تارماییهکانم ئهکهویّت!

ئەوە بىرم كەوتەوە دوينى شەو بۆيە نامەكەم برى و نەمتوانى دريى وىيىدەم، دەبوو برۆم بۆلاى تارماييەكەى باوكم، ھەردووكمان پيويستمان بەيەك بوو، ئىمە چەنىك پيويستمان بە مردووەكانىش بەھەمان ئەندازە پيويستيان بەئىمە ھەيە.

میلیسیا، ماوه ی ئه و پینج روزه ی باوکم له شاپیله که ی کهنیسه ی ئیرلویزه ر بوو هه موو بهیانییه زوو وه ک ئهوه ی خوم بو کاریکی گرنگ ئاماده کردبیت، یان چاوپیکه و تنیکی زور گرنگم هه بیت، به هیواشی لهمانه وه به ره و کلیساکه وه ده ر ده که و تنیک مهمووجاریک به هیواشی کیلونی ده رگاکه م باده دا، ده ترسام له وه ک نارامی باوکم تیک بده م یان له و خه و خوشه دایج نه کینم.

شتیکی سهیر ئهوهبوو، ئهگهرچی وهزعی دایکم لهوپهری خراپیدا بوو، قهت نهیده پرسی بو کوی دهروقم، بهو بهیانییه زووه تا بهردهرگاکه لهگه لمدا ده هات و لهدواوه لهسهرخو دهرگاکهی داده خست.

هەندىك شت لەژيانى مرۆقدا روودەدەن بەبى ئەوەى ھىچ سەرنجىك لەلاى مرۆقەكە دروست بكات، كەچى دواى ماوەيەك لەبەركەوتنىكى تردا كارىگەرىيەكانى دەردەكەويت و مىشكى مرۆق پردەكات لە پرسيار و سەرنج. كارىگەرىيەكانى دەردەكەويت و مىشكى مرۆق پردەكات لە پرسيار و سەرنج. ئەمەش رىك و راست بۆ من وابوو، دواى ماوەيەكى درىن لەدايكمم پرسى، كە بۆچى بۆ يەكجارىش لىنى نەپرسىم، ھەموو بەيانىيەك بەو كاتە زووە بۆ كوئ دەچم و چى دەكەم لەو ماوە درىن كى ئەردەوە دەمىنىمەوه...!. لە وەلامدا گوتى: رۆلە ھەموو دايكىك ئاگاى لە دىلى كورەكەيەتى، ھىچ دايكىكى نىيە نەزانىت منالەكەى بۆ كوئ دەروات، كاتىك دايكىك رىگا لە منالەكەى ناگرىت لەكاتىكى ناوەختدا، شەو يان نىوەشەو برواتە دەرەوە ئەوە بە دانىيايەوە دەزانىت بۆ كوئ دەروات، ئىتر ئەوە سىغەتىكى دايكانەيە بە مىرات بۆمان ماوەتەوە، زۆرجار بۆ ئەوەى منالەكە نەشكىتەوە يان تەرىق نەبىتەوە بىدەنگ دەبىن و ھىچ نادركىنىن، تۆ لە دىلى دايكان تىنىدى كورم...!.

میلیسیا، بروام پیبکه هیچ قسهیه کئهوهنده یئهوه قوّر نییه، که ده لیّت؛ اهیچ کاتیک پشت به مردووه کان مهبهسته، ئهوان ناتوانن هیچمان بو بکهنا. ئهم قسه رهنگه بو ئهو که سانه ی هیچ د ل و روّحیکیان نییه راست بیّت، خه لکانیک هه ن لهم ژیانه دا بهردیک له ئهوان زیاتر روّح و گیانی تیدایه. من بو خوّم هه تا زیاتر گهوره تر ده بووم زیاتر هه ستم به پیویستی گوره که ی باوکم ده کرد، تا ئه و کاته ی باوکم له ژیاندا بوو هیچ کاتیک ئهوهندی ئه و کاته ی مردبوو هیزی بو ژیان نهده داپیم، هیچ کاتیک هینده ی ئه و کاته گویی بو قسه کانم نه ده گرت و منیش به به به به به به کاتیک هینده ی ئه و کاته گویی بو قسه کانم نه ده گرت و منیش به به به همه موو ته مه نم نه متوانیبو و وه که که و کاتانه قسه کانی د ل کی خوّمی بو بکه م.

ئهو کاتانهی پیکهوه بووین و له لوتکهی بهختهوهریشدا بووین، من ههر پیویستم به باوکم ههبوو، بویه ههموو روزانی یهکشهممان دهرویشتمه سهر گورهکهیی و باسی یادگارهکانی منالیم بو دهگیرایهوه. دهمویست لهو ریدگهوه ههم خوم خاوین بکهمهوه ههم دلی ئهو له گورهکهدا خوش بکهم، که چهند باوکیکی باش بووه.

ئهو کاتانهی لهگهڵ توشدا کیشهم دهبوو، بهردهوام تاکه شوینیک سهردانم دهکرد و هیز و وزهم لیوهردهگرت سهر گورهکهی ئهو بوو، ههستم نهدهکرد هیچ کهسیک لهم دونیا هیندهی ئهو بتوانیت له کیشهکانمدا هاوکاریم بکات، ئاخر کهسیک نییه لهم دونیا ئاماده بیت به کاتژمیر قسهی بو بکهیت بهس تهنها گویت بو بگریت، له دلهوه گویت لیبگریت، نه قسهت یی ببریت، نه بهرپهرچی قسهکانت بداتهوه تا تهواو دهبیت، پاشانیش تو بیدهنگ دهبیت و چاوهکانت دادهخهیت بو ئهوهی گویت له وه لام و پیشنیارهکانی ئهو بیت، به ئهسپایی ده لی؛ تو لهسهر ههقی کورم، تو

مافی خوّته چوّن بیربکهیتهوه، ههموو کهس وه ک تو بیرده کاتهوه، هیچ کهسیّک نایهویّت پی لههه له کانی خوّی بنیّت، له ههموو کیشه کانی ناو خیّزاندا ههریه کهو به گویّره ی توانای خوّی ده یهویّت وه ک قوربانییه ک ده ربکهویّت، به لام ده بیّت تو زوّر لهوه گهوره تر بیت خوّت وه ک قوربانی نیشان بدهیت، پیویسته تو ههمیشه وه ک پیاویّکی گهوره و بهخشنده ده ربکهویت، ئهگهر وا نه کهیت ناتوانیت بهسهر کیشه کاندا زال ببیت و پهیوه ندییه کان به ره و خرابتر ده روّن

ئازیزم، ئیستا بیرت دهکهوینتهوه ئهو کاتانهی دهبوو به شهری گهورهمان و من به تورهییهوه مالم بهجیدههیشت، تو پیت وابوو رهنگه چیتر نهگهریمهوه بو مالهوه، به لام دوای چهند کاتژمیریک وهک پیاویکی تر دهگهرامهوه، پیاویکی بهخشندهی دهم بهخهنده، پیاویک لیوانلیو له پاکی و میهرهبانی. توش سهرت لهمه دهسورما، به لام لهراستیدا سیحری ئهو گورانه باوکم بوو، ئهگهر ئهو کاتهش ئهم قسهم پی بگوتایهی قهت نهتدهتوانی بروا بکهیت، که چون مردوویهک دهتوانیت مروقیکی زیندوو بهو شیوه سهرسورهینه ره بگوریت...!.

ئهوانهی ده ڵێن مروّق دهمرێت و لهناو دهچێت واههست دهکهم پێش ههموو کهسێک خوٚیان فریو دهدهن یان دهیانهوێت بوٚ مهبهستێکی دیاریکراو خهڵکی چهواشه بکهن، چونکه مروٚق کاتێک دهمرێت و لهناو دهچێت بوٚ ههمیشهیی له ناو ههست و نهستی ئیمهدا بسرێتهوه. لهلای من مروٚقه زیندووهکان ئهوانه نین لهبهرچاوماندا دێن و دهچن بهڵکو ئهوانهن ههمیشه لهناو ههست و هوٚشماندا ئامادهییان ههیه، ئهوانهن خهوهکانمان لهگهلدا بهش دهکهن.

رەنگە ئەمە لەلاى يەكىكى تر جياواز بىت، بەلام بۆ من باوكم لەدواى مردنەكەيەوە لەھەموو كاتىك زياتر لەگەلمدا دەۋيا و ھاوكارى دەكردم، منيش لەھەموو كاتىك زياتر پىنويستىم پىلى بوو. لەدواى ئەو رۆۋەى بۆ يەكەم جار رۆيشتمە شاپىلەكەو بە قاتە كەشخەكەوە بىنىم وەك ئەوەى لەدواى كارىكى زۆر ماندووكەر بىيەويت سەرخەوىك بشكىنىت چاوەكانى بەھىيواشى داخستبوو، تا ئىستاش بروا ناكەم ئەو بىياوە مردبىت، ھەر وادەزانم بۆيە يالكەوتووە تا يشوويەك بدا.

کاتیک لهسهر کورسییهکه لهتهنیشتی دادهنیشتم و قسهم بو کرد، یان ئهو جارانهی پرسیاریکم لیدهکردو له روخساره ساردهکهی ورد دهبوومهوه بو ئهوهی وه لامم بداتهوه ههستم دهکرد بویه چاوهکانی بهو شیوه داخستووه بهدوای وه لامیکی گونجاودا بگهریت، یان بیر لهشتیک دهکاتهوه هوشی یارمهتی نادات.

میلیسیا، تو نازانیت ئه و سهردانانه ی له و چهند روزهدا بولای باوکم دهمکردن چهند دلخوشی دهکردم، هینده دلخوشی دهکردم ئهگه ردهسه لات و توانای ئه وهم هه بوویا وهک فیرعه و نه کان مومیام بکردایه ت بو هه تا هه تایه مومیام ده کرد، به لام ئه فسوس کاته که م بوو زور زوویش تیه ری.

روزى هەينى، كە دواروز بوو تابوتەكە بەكراوەيى بهيلريتەوە زور دلتەنگ بووم، چونكە دەمزانى چيتر باوكم نابينمەوە، ئەگەرچى وينەكەى بە بەردەوامى لە ھەست و ھۆشمدا ھەروەك خۆى ماوەتەوە.

روزی ههینی دوای سهردانیکردنی باوکم بو مالهوه گهرامهوه، لهگهل دایکمدا قاوه لتیم کرد. لهسهرمیزی نانخواردنه که به هیواشی بهدایکمم گوت: ئهمرو دواروزی بینینی باوکمه، ئهمرو تا پاش نیوه رو دوا ده رفه ته بتوانیت بو دواجار باوکم ببینیت، دایکم وه ک ئهوه ی دهمیک بیت چاوه روانی خولقیکی له و جوره بیت، سهریکی ره زامه ندی راوه شاند.

ئهو ڕۆژه بۆ نانى نيوهڕۆ بهيادى باوكمهوه دايكمم بۆ يەكێك له ڕيستۆرانتەكانى كۆنەشار داوەتكرد، باوكم زۆر حەزى لەم ڕيستۆرانته بوو، چونكه تاكه ڕيستۆرانت بوو له ناوچەكه گيپهى پغالتسى دروست بكات. من هيچ كاتێك بيرم نايەت به مناڵى حەزم لەم گيپه كردبێت، هەميشه يان پيتزا يان سپاگێتييەكم داوا دەكرد، بهلام دواى ئەوەى باوكم گيپەكەى لەسەر قاپەكەى قاش قاش دەبڕى ناچارى دەكردم يارچەيەكى لەگەلدا بخۆم....

باوکم دهیگوت؛ بۆ ئهم جۆره خواردنه قورسه گهرمانه وا باشتره شهرابی سپی لهگهندا بخویتهوه، ئهو کاتانه من وام ههست دهکرد بویه ئهم قسانه دهکات، تا بههانهیهک بو ئهوه بهیننیتهوه لهگهن دایکمدا بوتنیک شهرابی سپی بخونهوه، به لام کاتیک گهوره بووم و دهمویست لاسایی باوکم بکهمهوهو وهک ئهو نان بخوم، تیگهیشتم چیژی شهرابی سپی لهگهن ئهو گیپه پفالتسییهدا چهند چیژ بهخشه، جگه لهوهش ئهگهر شهرابی سپی نهبیت چی دهتوانیت ئهو ورگی بهرازه، که به گوشتی کوتراوو پهتاته ئاخینراوه ههرس بکریت!

دایکم تهواو لاواز بووبوو، لهماوهی ئهو چهند روزهدا خواردن و خهوی تیکچووبوو، بویه کاتیک گارسونه که دهفتهری خواردنه کانی هینا، بهبی ئهوهی تهماشای بکهم داوای دوو سوپی سهوزه م کرد. سوپی سهوزه له کاتیکی وادا وه ک دهرمان وایه، جگه لهوه ی وزه به خشه ئاره زووی خواردنیشت ده کاته وه.

لهبهرئهوهی گیپهی پفالتس بهتهنها ئیوارانی کوتایی ههفته دروستدهکرا ئیمه داوای دوو کوردون بلوامان کرد به پهنیری سویسرییهوه.

پاش ئەوەى لەنانخواردن بووينەوە بەرەو شاپيلەكە، كە ليمانەوە زۆر دوور نەبوو كەوتىنەرى. لە رىگا من كەمىك نائارامى دايكم بووم، لە كاردانەوەى دەترسام كاتىك بۆ يەكەمجار مىردەكەى بە مردووى لەناو تابوتىكدا دەبىنىت و لەوە تىدەگات ئىتر ئەوە دوا بىنىن و مالئاواييە، بەلام بە پىچەوانەى بىركردنەوەكەى منەوە زۆر ئاسايى ھاتە پىشچاو، ھەستم دەكرد زۆر دلى خۆشە، كە بەو قاتەوە دەيبىنىت. بەبى ئەوەى ھىچ قسەيەك بكات كەمىك چاوى بە چەپكەگول و تاجە گولىنەكاندا گىرا، لەپر وەك ئەوەى ئەو شتەى بۆى دەگەرا دۆزىبىتىموە بەرەو لاى

چەپكێک گوڵی گەورە، كە لەلايەن ھاورێيەكى باوكمەوە ھاتبوو، گوڵێكى جێربێراى سپى (Gerbera) لێدەرھێناو كردى بەيەخەى باوكمەوە، سەيرێكى كردم و بزەيەكى تاڵى كرد، ھەستم دەكرد دەيەويست بەوە دڵى خۆى خۆش بكات، يان بىيەوێت ئەوە دوا شتێک بێت بۆ باوكمى بكات و ويژدانى ئاسودە بێت.

دوای دوعاو نزا کردن ههندیک ئاوی پیرۆزم لیپرژاند، دهستی دایکمم گرت و لهسهر کورسییهکهی تهنیشت باوکم دامنا، گوتم: دایه من دهروهه دهرهوه ههوایهک ههددهمژم تو دهتوانیت بو دواجار دوای قسهی دلت بو باوکم بکهیت، ئهمه دهتوانیت له رووی دهروونییهوه ئاسودهت بکات، بهلکو دهنگیشت بکریتهوهو بییته قسه، من دلنیام باوکم دهتوانیت بهباشی گویی له قسهکانت بیت، ئهو بهباشی گوی دهگریت و لههموو قسهیهک تیدهگات، بروام پیبکه تو ههموو قسهکانی دلی خوتی بو بکه، لهدوایدا بوت دهردهکهویت، کهچهند بهجوانی گویی لیگرتوویت و وهلامهکانی له روحی خوتدا ههست پیدهکهیت، بویه ئهو هیشتا به روح زیندووه، من ئهروم و پاش کهمیکی تر دهگهریمهوه، ههردووکمان لهم کاتهدا پیویسته به تهنها بین....

5

میّلیسیا، ئیتر ئهمه ههموو چیروّکهکه نهبوو، دوا نیوه روّی روّری شهمه له مهراسیمیّکی شایسته دا، به ئاماده بوونی خزم و دوّستانی ههموو لایه ک تهرمه که یمان برد بو گورستانی "بوّرن شتیّدته ر"و بوّ دواجار به خاکمان سپارد. روّری یه کشهمه ههندیك دوّست و خزم سهردانیان کردین، به ته نها که سیّک

روزژی یه کشه مه هه ندیك دوست و خزم سه ردانیان کردین، به ته نها که سیک تادره نگ له گه نمان مایه وه پاتریک بوو. ئه و پیشنیاریکی که میک سهیری کرد، به لام دواتر بوم ده رکه وت، که چه ند پیشنیاره که ی له جیگای خویدا بوو.

ئهو پێی گوتم؛ دایکت بهتهواوهتی نهخوش کهوتووه، سهره پای نهخوش کهوتنهکهشی له پووی دهروونییه وه بیماره، بوّیه پێویستی به کهسانێک ههیه لهچوارده وری بن تا هاوکاری بکهن لهم قهیرانه ده ربازی ده بێت. بێگومان توٚ ناتوانیت هیچ شتێکی بوٚ بکهیت، له به رئهوهی سبه ی ده بێت بروٚیته وه بوّسه رکار، ئهم پیره ژنه ش بهیانی تا ئێواره له ماڵهوه به ته نها ئهوه نده ی تر باری ده روونی خراپ ده بێت، ئهو ئێستا به ته واوه تی له قسه کهوتووه، پزیشکه کان پێیان گوتم؛ ماوه یه کی تر خوّی چاک ده بێی گوتم؛ ئادریان من ئه زمونم ههیه، ژن کاتێک ده پرواته تهمه نهوه جگه له پیاوه کهی هیچ کهسێک ناتوانێت ببێته هاوڕێ و هاوتهمه نی جگه له ژنانی وه ک خوٚیان نه بێت، بوٚیه باشترین چاره سه ر ئهوه یه ههوڵ بده یت له یکهیت، لهوی ههم

بهباشی خزمهت دهکریّت، ههم هاوری و هاودهمی بو پهیدا دهبیّت، ئهمهش ئهرکیّکی زور له کوّل تو دهکاتهوه.

سهرهتا من زوّر درّی قسهکانی بووم، نهمدهتوانی لهوه تیبگهم چوّن ههروا به ئاسانی دهست بهرداری دایکم بیم و بینیرمه خانهی پیران، بو ئهوهی لهوی بمریّت. ئهوهی من له میشکمدا بوو، خزمهتچییهک بگرم، روّرانه بیّت بو مالهوه خواردنی بو ئاماده بکات و مال پاک بکاتهوه و جلهکانی بو بشوات، خویشم ئیواران کاتهکانی خوّمی لهگهلدا بهش بکهم.

ئهم نهخشهیهی من دهکرا بو ماوهیهکی کورت کاریکی باش بیّت، به لام بو ماوهیه ماوهیه کی دریزخایه ن زهحمه بو بو بوی مانگیک ههستم به ماندوو بوون کرد، کاتیک دهمبینی رهوشی دایکم نه کباش نابیّت به لکو به رهو خرابی ده روات، بویه بیرم له قسه کانی پاتریک کرده وه و دواجار هه رئه وهم کرد، که ئه و پیشتر پیشنیاری بو کردبووم.

مروّق بو ههرکاریّک راویّژ به چهند کهسانیّکی جیاواز و به ئهزموونتر بکات، سهرکهوتنی مسوّگهرتره له کارهکهیدا. مهرج نییه تو راویّژ به ههرکهسیّک بکهیت ئیتر دهبیّت به گویّیشی بکهیت، نا مهسهلهکه ئهوه نییه، مهسهلهکه پهندهکهیه" سهری زوّر، بیرکردنهوهی زوّر". به کورتی له کوّی ئهو راویّژو پرسیارانه کردم بو ژیانی من و دایکم خانه ییران باشترین چارهسهره.

میّلیسیا، ئهگهر من بهختم ههبوایه، پیّشتر توّم دهناسی، دلّنیابووم لهوهی بهباشی و وهک دایکی خوّت خزمهتت دهکرد، بهلام منیّکی بیّ ژن و هاوری بهتهنها دهمتوانی چی بوّ دایکم بکهم، لهوه زیاتر لهخانهیهکی پیران شویّنیّکی بوّ دابین بکهم.

لهوهدا بهختیکی باشم ههبوو یهکهم زهنگم بو خانهیهکی پیران بهناوی خوری ئیواره لیدا، کهههر له نزیک مالّی خومان بوو، گوتیان یهک جیّگای بهتالمان ههیه، ئیواره حیّگای کهسیّک بوو روزی پیشتر کوچی دوایی کردبوو. یهکهمجار کهمیّک دلّم ترسا لهوهی دایکم بخهمه شویّنی مردوویهک. دوای تهلهفوّنه که ماوهیه بیرم لهوه دهکردهوه، که ئایا کاریّکی باش دهکهم دایکم بخهمه شویّنی مردوویه ک...!.

ههر لهسهر کارهکهوه تهلهفؤنیکم بۆ پاتریکی هاوریم کردو چیروکهکهم بو گیرایهوه؛ به پیکهنینهوه گوتی؛ ئادریان ئهوه به راستته بیر له شتیکی ئهوهنده بیمانا ئهکهیتهوه، ههموو خانهی پیرانهکان دوا ویستگای ژیانی ئهو کهسانهیه بوی دهرون، ئیمه ههموومان میرات ههلگری مردووهکانین. تو بیر بکهرهوه سهد سالی تر کی له خانووهکهی ئیوهدا ده ژی! خهلکانیک ئهرون بو ئهوهی ئیمه جیگایان بگرینهوه، سبهینیش ئیمه ئهرونین بو ئهوهی خهلکانی تر جیگامان بگرنهوه، ئهمه سروشتی ژیانه، من و تو و هیچ کهس بهرپرس نییه لیی. زوربهی ئهوانهی دهرونه خانهی پیران و پهککهوتهکان بو ئهوه نارون تا لهوی به ئاسوده یی برین، بهلکو دهرون بو ئهوهی به ئاسوده یی برین، بهلکو

دوای تهلهفونه که ی پاتریک که میک میشکم ئارام بووه وه، ئه و فورمانه ی به فاکس ناردبوویان ههموویانم وه ک ئهوه ی داواکرابوو پر کرده وه و به فاکس بوّم رهوانه کردنه وه، ئیتر ده بوو چاوه روانی دوا وه لام بکه م.

ئەوەى سەيربوو لەدواى پركردنەوەى فۆرمەكەو ناردنى بەبى ھىچ كىشەيەك كەمىك دالىم خۆش بوو، لەخۆمەوە وامدەزانى بارىكى قورس لەسەر شانىم كەمبۆتەوە. ئەو دالخۇشىيە ھەر دالخۇشىيەكى ئاسايى نەبوو، وەك شتىكى كاتى و راگوزەر بەبى كاردانەوە تىپەر ببىت، بەلكو لەدواى ئەوە فىرى ئەوەبووم، ئەوەى لەم برۆسەى رايانماندا ماندوو بىتاقەتمان دەكات، ھۆكارەكەى ئەو كارانەيە نەمانكردوون يان بىلىمان وايە ناتوانىن بىكەن، ھىچ شتىك ئەوەندەى كارە تەواونەكراوەكانمان بىلىمان ناكەن، بەلام درك بىكردنى لەئەنجامدانى كارەكە گرنگترە.

میلیسیا، پروسهی گواستنهوه دایکم لهمالهوه بو خانهی پیران، گهورهترین گورانکاری له ریانی مندا کرد. لهدوای ئه و قوناغه ئیتر ریانی من کوتایی پیهات و قوناغیکی تر دهستی پیکرد، ههروهک چون کاتی خوی لهدوای هاوسهرگیریم لهگه ل تودا قوناغیکی تر دهستی پیکرد....

ژیان لهبهردهم ئیمهدا بهردهوام له گوراندایه، ههندیکجار وه کتسونامی ههندهکات و ویرانمان ئهکات، ههندیکجار وه کخوریکی جوان بهسهرمانهوه دهدرهوشیتهوه، پیویسته ههردووکیان وه کخویان قبول بکهین، چونکه ئهوه سروشتی ژیانه و ئیمه ناتوانین ئهو بگورین، بهلکو دهبیت خومان بگورین، وه کحه مربا پیویسته لهگهل ئهو ژینگهی تیی ده کهوین رهنگهکانمان بگورین، ئهگینا ناتوانین له ژیان بهردهوام بین.

ئهو ناخۆشىيەى لەماوەيەكى كەمدا رووى لە من كرد، ئەگەر رووبەرووى نەبامايەتەوە، ئەوا ژيانمى بە شيوەيەكى زۆر تراژيدى تەواو دەكرد، دوور نەبوو بكەومە سەرشەقامەكان و بېمە ھاورىيى ئەو ھەزاران بى ماڵ و حاڵەى، ناو مىترۆكانى بەرلىن بووە بەشوينى ژيانىيان، لەگەڵ ئەوەشدا دەبىت سوپاسى كەسىكى وەك پاترىك بكەم، كە بەردەوام بۆ ئەوەى نەكەوم دەستى دەگرتم؛ ھاورىيى راستەقىنە ئەوە نىيە بەتەنھا خۆشىيەكانت لەگەلدا بەش بكات، بەلكو ئەوەى خەمەكانىشت لەگەلدا بەش بكا ئەوانە ھاورى نىيىن بەناوى دلسۆزىيەوە ئويانى ئاسايىت پر لە كىشەو گومانى خراپ دەكەن، بەلكو ئەوانەن لەكاتى كىشەكانداو بە دلسۆزىيەوە ھاوكارىت دەكەن تا چارەسەريان بكەيت، وا بزانم كىشەم ناوەرۆكى كىشە راستەقىنەكەى ئىمە بوو، ئەگەر بى تاقەتى لىم بگەرىت، لەئىمە نامەكانى داھاتوودا بە وردى باسى ئەوانەشت بۆ دەنووسم....

میّلیسیا، ئهو ههستهی لهیهکهم روّژهوه دوای تهلهفوّنهکهی دایکم بوّ مالهوه گهرامهوه بوو به واقیع، مالیّکی ساردو سر، بوّنیّکی ساردی تهنهایی، نازانم ههرچهند دهکهم ئهو ههستهم بوّ دهستهموّ ناکریّت، تهعبیرکردن لهو ههسته زوّر

لهوه قورستره بتوانم به نووسین دهری ببرم، چونکه لهو ماوه کهمهدا ههموو گولهکانی ناو ئینجانه و کهنار باخهکه سیس و زهرد بوون، درهختهکان وهک نهخوش کهوتبن رهنگیان ژاکابوو، ئهگهر بلیم پاییزیکی کتوپر بوو بروام پیبکه، بویه ژیان لهو مالهدا ئیتر بو من زور قورس بوو.

پاش ئەوەى ئيرواران لەكار دەبوومەوەو بەرەو ماللە چۆل وساردەكە دەگەرامەوە لەخۆمەوە دلام تەنگ دەبوو، نەمدەزانى چى بكەم!، ئاخر تا ئەو كاتەى باوكم لەرياندابوو، زۆربەى ئيرواران من لەكار بۆ ماللەوە دەگەرامەوە ئەوان لە ماللەوە نەبوون، دەرۆيشتن بۆ پياسەى ناو دارستانەكە يان بە كۆلانەكانى شاردا پياسەيان دەكرد، قەت بۆ جارىك ھەستىم بە تەنھايى نەكردبوو، ماللمان رەنگ و بۆنىكى ترى ھەبوو. خۆ ئەگەر لەمالىشەوە بووايەن، لە دواى نانخواردن زۆربەيجار دەرۆشتە دەگرو، كەمىك سەيرى تەلەفزيۆنىم دەكرد، يان لەگەل پاترىك بەتەلەفۆن قسەمان دەكردو باسى ئەو رۆزەى خۆمان دەكرد، كەچى ئىستا ھىچ شتىكىم لەوانە بۆ ناكرىت، دەرۆمە ژوورەكەى خۆم پاش چەند خولەكىك دىمە دەرەوەو دەرۆمە ھۆلەكە، ھۆلىكى ساردو سى دەلىيى دەيان ساللە مرۆۋىكى لەم سەرزەى كۆنەكان كەروويان ماللەدا نەرياوە. دەرگاى سەلاجەكە دەكەمەوە بۆنىكى ناخۆشى لى دىت، ھەندىك كردووە، ھەندىك قاپ و پەرداخى پىس لەناو مەغسەلەكەدا كلس گرتوونى، بىمىچى خانووەكە پربووە لە تەونى جالجالۆكە، سەرمىزو توحفە جوانەكان تەپ وتۆز دايېرىشىوون، ئىتر بووە بە چۆلەوانىيەك بۆ خۆى...

ئەمانە ھەمووى لەماوەيەكى كەمدا رووياندا، كە قەت جيّى باوەر نييە، ئاخر دەبوو من چى بكەم ميٚليسيا، لەوە زياتر شەوان بروٚم لەلاى دايكم لە خانەى پيران تا درەنگ بمیٚنمەوە.

ئەوەش ھەر بىيرۆكەى پاترىك بوو، چونكە شەوان كاتىك زەنگى بۆ دەدام من تەواو سەرخۆش بووم، لەوە زياتر شتىكم نەبوو بىكەم. رۆژانە كاتىك لەكار دەگەپامەوە، دەپرۆيشتم بۆ بازاپ ھەموو ئەو شتانەم دەكرى، كەوا دايكم داواى كردبوون، ئىتر كەمىك لە كافترياكە لەگەلىدا دەماوەو بەپەلە دەگەپامەوە بۆ مالەوەو دەستم بە خواردنەوە دەكرد تا تەواو ئاگام لەخۆم نەدەما، جارى واھەبوو لەسەر قەنەفەى ھۆلەكە بەديار تەلەفزيۆنەكەوە خەوم لىدەكەوت دەمەو بەيانى كاتىك مىزكردن تەنگى پىھەلدەچنىم بىداردەبوومەوە و دەپرۆيشتمەوە ناو جىگاكەم. لەوەش سەيرتر رۆژ بە رۆژ بە شىزوەيەك ئارەزووم بۆ خواردنەوە زيادى دەكرد پەلەم بوو زوو بگەمە ماللەوەو دەست بەخواردنەوە بىكەم. من ئەگەر بەو شىزوە بەردەوام بوومايە ھىزواش مىلىش دەست بەخواردەوە، ئاخر بۆيە گوتم؛ ئەگەر پاترىك نەبوايە ئىستا مىنىش يەكىكى بووم لە ئەلكھولىيەكانى ناو مىترۆكانى بەرلىن....

من زور سوپاسی خودا ده کهم، که هاور پیه کی وه ک پاتریکی پی به خشیم، ده زانم تو هیچ چاره پیت نه ده ویست، له به رئه وه ی زور و شک و قسه ره ق و له روو بوو، ئه مه شما فی خوته تو ش وه ک زور به ی خه لکی ئه م دونیایه حه زت له و جو ره که سانه بیت، که به رده وام روو خو ش و زمانلوسن، ئه گه ر در و شت له گه لدا بکه ن هیشتا هه ر به وانه ئاسوده تری، ئیتر ئه مه نه خه تای توی تیدایه نه خه تای که س، که زور یک له مرو قه کان چاره ی ئه و که سانه یان ناویت راست و ره وان حه قیقه تی خوت پی ده لیت.

میلیسیا، منیش کاتی خوّی وه ک تو بیرمده کرده وه، کاتیک پاتریک ئاوینه یه کی ده هیناو روخساره دزیوو ناشیرینه که می نیشان ده دام، به شیوه یه تو وه ده بووم قه ستم بوو بیکوژم، ده یانجار به مانگ و دوو مانگ له گه لیدا قسه م نه کردووه و پر به دلّ رقم لیّی بووه، تا دواجار بوّم ده رکه وت، ئه و راست ده کات من هه له م، پیشتر وامده زانی ئه و هه ربو خوّی که سیّکی قسه ره ق و ناخوشه، به لام به دریزایی کات بوّم ده رکه وت هه ره هه قیقه ت خوّی ره ق و ناخوشه، بوّیه هیچ مروّقیّک ناتوانیّت هه قیقه ت شیرین بکات. من له ره قییه کانی ئه وه وه و فیّری ئه وه بووم گوتنی هه قیقه ت زوّر قورستره له شکاندنی دلّی که سیّک به تایبه تی خوّشت بوویّت، ئه مه ش ئازایه تی گه ره که .

چهند ههفتهیهک بهسهر ئهو شیّوه ژیانهی مندا بهسهر چووبوو، ئیّوارهیهک زوو یهکنیک لهده رگای دا، کهمیّک مهستبووم، روٚشتم ده رگاکهم کرده وه سهیر ده کهم پاتریکه، ویستم نههیٔلم بیّته ژووره وه، ههر لهده رگاکه وه پیّم گوت؛ ها چیت ده ویّت، ده ویّت، به هیزی خوّی پالیّکی پیّوه نام و خوّی به ژوورد اکرد.

ئهو زۆربهى شهوان تەلەفۆنى دەكرد تاقەتم نەبوو وەلامى بدەمەوە، نازانم لەخۆمەوە رقم لنى بوو، راستتر بلنىم رقم لەھەموو كەسنىك بوو، سەيرە ئەو كھولە يىسە واله مرۆق دەكات كەسى خۆش نەونىت ھىچ كەسنىك.

دیمهنیک قهت لهیادم ناچیّت، دیمهنی ئهو شهوه بوو، که پاتریک منی بهپال هیّنایه ژوورهوه پیّش ئهوهی دابنیشیّت، ههرچی شوشهی شهراب، براندی، قوّدکا و ویسکی ههبوو ههر ههمووی برده حهوشهکهو شکاندنی، له سهلاجهکهدا قوتوه بیرهکانی دهرهیّناو ههموویانی پرژاند و قوتوهکانی قویاند، سهیره وهک منالیّکی بیّدهسهلات ئهو شهوه دهگریام و داوام لیّدهکرد وا نهکات، ههرکردی، پویشتم له چیشتخانهکه چهقویهکی گهورهم هیّنا بیکوژم، به چهقوّه پهلامارم دا بهلام ئهو لهمن به بهیرو دامی بهزهویدا، لهزهوییهکهدا ههر ئهوهندهم پیّدهکرا به دهست خواردنهوهکانم کوّدهکردهوهو دهمکردنه ناو دهمهوه، ئهگهر پیّم بکرابا بهزمان ههموویم ههندهگرتهوه....

میّلیسیا، هیچ ئازاریّک هیّندهی ئهو ئازاره سهخت و جهرگبر نییه ئهلکهولییهک بوتله شهرابهکهی دهستی بشکیّنیت یان بیرهکهی دهستی برژیّنیت، ئهوه برینیّکه قهت ساریّژ نابیّت.

دوای شکاندن و رژاندنی یهک بهیهکی ههموو بوتل و قوتوه کهولهکان له حهوشهکهدا بالی گرتم و بردمییهوه بو هوّلهکهو داینیشاندم و دهستی به قسهکردن کرد....

باشه دهتهویّت، بهم پهفتاره تاکهی بهردهوام بیت؟. من دلّنیام سبهی لهکارهکهشت دهرت دهکهن، ئهمهش باری دهروونیت ده هیّندهی تر خراپتر دهکات، تا وات لیّدیّت وهک ههموو ئهوانهی تو لهسهر سهمانی تر بکهویته سهرجاده، ههموو ئهوانهی تو لهسهر شهقام، ویّستگای شهمهندهفهرو ناو میتروّکان دهیانبینیت ههر ههموویان پیّشتر بهم قوّناغهی توّدا پوّیشتوون، پیّت وانهبیّت ئهوانه ههر ههموویان له چینه فاشیلهکهی ناو کوّمهلگان!، به پیچهوانهوه خهلگانی بهتوانای وایان تیّدایه پوّژگاریّک بهریّوهبهری دهیانی وهک من و توّ بووه، پهنگه به هوّی کیشهیهکی خیّزانییهوه، که نهیتوانیوه بهسهریدا زال بیّت خوّی بهو شیّوه سهرگهردان کردووه، ئا باش بوو بیرم کهوتهوه، توّ چیروّکی زیگموند مویلهری ئهندازیار باش دهزانیت، ئهو پیاوه لهبهر زوّری کارهکانی کاتی بوّ خیّزانهکهی نهبوو، ئهو پیاوهی ههموو شتیّکی ههبوو به تهنها کات نهبیّت، خانوهکهی له شهقامی تیّمپلینهر (Templiner straße) بایی ملیونیّک مارک بوو، بهلام دواجار چی بهسهر هات، بهتهنها لهبهر ئهوهی ژنهکهی ملیونیّک مارک بوو، بهلام دواجار چی بهسهر هات، بهتهنها لهبهر ئهوهی ژنهکهی ملیونیّک مارک بوو، بهلام دواجار چی بهسهر هات، بهتهنها لهبهر ئهوهی ژنهکهی

خیانهتی لیکردبوو، لهگهل یهکیک له کریکارهکانی خویدا نووستبوو، خوی توشی ئهو کارهساته کرد. ئهگهر ئهو کاتیکی زیاتری بو ژنهکه تهرخان بکردایهت ژنهکهیشی پهنای بو کاریکی لهو جوره نهدهبرد، وه کاتیکیش به خیانهتی ژنهکهی زانی نهدهبوو پهنا بهریّت بو خواردنهوه و خوی سهرخوش بکات و به شیّوهیه کی ناشیرین بهربیّته گیانی ژنهکهی تا ژنهکهیشی ناچار نهبیّت له پولیس شکاتی لیبکات، پاشانیش ئهنجامهکهی ئهوهبوو؛ به پیّی یاسا خانوو بهشیک لهسامانهکهی بو ژن و منالهکانی بیّت، بو ژن و منالهکانی بیت، به کورتی دهبوو ههرچی ههبوو وه دهستی دهکهوت لهگهل ژنهکهیدا دابهشی بکات، رثنهکهیشی چهند ههفتهیه کی پینهچوو لهگهل ئهو کورهدا بوو به هاوری، سیگموندیش ههموو چارهسهرهکهی خواردنهوه و خوسهرخوشکردن بوو تا دواجار سیگموندیش ههموو چارهسهرهکهی خواردنهوه و خوسهرخوشکردن بوو تا دواجار شهوشی بوی مابووه لهدهستی داو کهوته سهر شهقامهکان.

سالانیک دواتر بههاوکاری کهسوکارهکهی و به چارهسهریکی دریزخایه نه کهول خواردنه وه دووریان خسته وه و گه پاندیانه وه سهر ژیانه ئاساییه کهی، به لام ئه و له و ماوه دا زور شتی له دهست خویدا، کار، مال، له سهروی ههموویه وه تهمه ن، که چی گه پایه وه بو خالی سهره تا، که ده بیت له ویوه ژیان دهست پیبکاته وه، که له دهستی دابوو، له گه ل ئه وه شدا هیچ کاتیک دره نگ نییه بو ئه وه ی دهست پی بکهیته وه، له وه شدا هیچ کاتیک دره نگ نییه بو ئه وه ی دهست پی بکهیته وه، له وه شال باشتر ئه وه یه مروّق کاریک نه کات دوای باجیکی زور بگه پیته وه بو هه ما خال

میلیسیا، ئهو ئیواره تا درهنگی شهو ئادریان قسهی رق و ناخوشی بهرامبه ربه من دهکرد، به لام دواجار قسهکانی وهک زللهیه کوابوو لهخهویکی قورس و ناخوش بیدارم بکاتهوه، له قسهکانی فیربووم ئهم ژیانه وهک هیلیکی شهمهندهفه وایه ئیمه شهمهندهفه دهربچین ئهگینا یهکجار له هیله که دهربچین ئهگینا یهکجار له هیله که دهرچووین ئیتر زور زهحمه دهبیت جاریکی تر بکهوینهوه سهر هیلهکه بهردهوام بین له رویشتن.

درهنگانی شهو بهجییهیشتم و دوا قسهی ئهوهبوو؛ که دهبیت بیر له دواروزی خوّم بکهمهوه، سبهی کاتژمیر پینجی ئیواره دهیهویت لهبهردهم خانهی پیرانی خوّری ئیواره دا بمبینیتهوه. لهکاتی رویشتندا ئهوهندهم رق لیّی بوو، ئهگهر تواناو دهسهلاتم ههبوایهت له دواوه به چهقویهکهوه پهلامارم دهداو لهناوم دهبرد، بهلام من زوّر لهوه بی هیزتربووم ئهو کاره بکهم.

ئهو رۆيشت و من ئهگهرچى سهرم قورس و هيشتا ورو گيژ بووم نهمدهتوانى بنوم، قسهكانى به شيوهيهك كارى تيكردبووم نهمدهتوانى بنوم، ئهو شهوه كون و قوژبنى ئهو ماله گهرام بۆ ئهوهى تۆزيك كهول بدۆزمهوهو بيخومهوه هيچ نهبيت بۆ ئهوهى خهوم لى بكهويت بهلام نهمدوزييهوه. دواجار وهك شهيتانيك به گويمدا بچپينيت، ژير زهمينهكهم هاتهوه ياد، كه باوكم لهوى شهرابى كۆنى ههلدهگرت.

ئەوەى سەير بوو كاتێك رۆيشتمە ژێر زەمىنەكەو تەماشاى رەڧەى شەرابەكانم كرد، يەك دانە بوتڵى لى نەمابوو، خەرىك بوو بەو شەوە بدەمە قوڵپى گريان، بىرم دەكردەوە دەبێت كى ھاتبێتە ئێرەو ھەموو شەرابە كۆنەكانى باوكمى بردبێت!. لەوەتەى مناڵ بووم تا ئێستا بىرم دێت، كە باوكم لەو ژێرزەمىنەدا شەراب ھەڵدەگرێت، ھەمىشە شەرابى كۆن لە ماڵ ئێمە نەبڕاوە، بەلام ئێستا لە پرێكدا ئەو ھەموو شەرابە بۆ كوئ رۆشتوون يان دەبێت كى ھاتبێتە ئێرەو لەگەڵ خۆيدا بردبنى!.

زور دل تهنگ و نا ئومیدانه گهرامهوه سهرهوهو رویشتمه حهوشهکه به و هیوایهی یهکنک له بوتله کهولهکان نهشکابیت یان هیچ نهبیت له قنگی بوتلهکهدا شتیک مابیتهوه بو ئهوهی بیخومهوه، به لام لهویش نائومید بووم، کهلکی ئهوهشم نهبوو ئوتومبیل لیبخورم و بروم له یهکیک له مهیخانهکان ههندیک کهول بکرم....

دوای نائومیدییهکی زور ئهوهندهم رق بهرامبه ربه پاتریک له دلّدا بوو ، بیرم لهوه دهکردهوه چون بتوانم تولّهی ئهم شهوه ی لی بکهمهوه، ههر بهراستی بیرم له تولّه دهکردهوه، چونکه لههمهوو ژیانمدا هیچ کهسیّک بهو شیّوهیه ئازاری نهدابووم، بوّیه دواجار بریارمدا ههرچونیّک ههبیّت بنوم بو ئهوهی بتوانم بو سبهینی بروّمهوه بو سهر کار.

کاتیک رو شتمه ژووره کهم له سهر ره فه ی کتیبخانه بچکوله کهم چاوم به بوتلیکی بچوک "ته کیلا" که وت، ئه و بوتله دیاری پاتریک بوو، له سه فه در یکی بو مه کسیک له گه ل خویدا بوی هینابووم، بوتله که له شیوه ی ده موچاوی پیاویکی مه کسیکی نه خشینرابوو، پیاویک سمیلی زل کلاویکی مه کسیکی له سه ردا بوو، هه روه ها شالیک مه کسیکی له ملی پیچابوو، یه کیک بوو له و دیارییه جوانانه ی چه ند سالیک بوو، له سه رئه و ره فه ی ژووره که م دامنابوو، زور سه رنج راکیش بوو.

چاوپیکهوتنی ئهم بوتله کهمیک دلخوشی کردم، لهبهرخوهه بزهیهکم بو کرد، بوتلهکهم داگرت و کهمیک بهدهستهکانم سریم، چونکه توز گرتبووی، پیش ههموو شتیک شالهکهی ملیم لیکردهوهو فریم دا، پاشان سهرهکهی، که کلاویکی مهکسیکی بوو باداو قومیکم لیدا، زور تیژ بوو، وهک ئاگر ههناوی سوتاندم.

سهره رای گهرمی تهکیلاکه، که وهک ئاگر ههناوی ئهسوتاندم، کهمیّک ئارامی پیبهخشیم و توره بوونه کهی ناخمی هیورکرده وه، بویه چهند قومیّکی دیکهم لیّداو لهسه ر رایه خهکه راکشام....

تهواوی ڕوٚژی دوایی لهسهر کار به سهرئیشهوه بهسهرم برد، ئهمهش ماندووی دهکردم. رووداوهکانی شهوی رابردووم وهک خهویکی کالهوهبوو دههاتنه پیشچاو، دلنیا نهبووم، که ئایا ئهو رووداوانه بهراستی رووویاندابوو یان بهتهنها خهویک بوون.

دوای تهوابوونی کار وهک زوربه ی پوژهکانی تر دوای کپینی ههندیک پیداویستی بهره و خانه ی پیرانی خوری ئیواره به پیکهوتم. به لام ئهوه ی ئهم ئیواره ی له ئیواره کانی تر جیاده کرده وه ئهوه بوو وه ک ئیواره کانی تر دایکم له کافتریاکه نهوه بوو. ئه و زوربه ی ئیواران کاتیک سهردانم ده کرد له گه ل ههندیک له پیره ژنه کانی تر له گوشه یه کی د لگیری کافتریاکه سهرقالی یاریکردن بوون.

تاویک له ناو حهوشه و باخه که گه پام له هیچ شوینیک سوّراخیم نه کرد، ئه وه یه که مجار بوو ئه و حهوشه جوانه ببینم، که ههموو پاه وهکانی به گولّی جوان پازینرابووه، هینده دلّگیربوو له خوّمه وه ئیره بیم به و شوینه ده برد. دوای ئه وه که میّك له ناو چیمه نه که دا پیاسه م کردو هه وای پاکم هه لمرثی گه پامه وه بو ناو خانه که و پویشتمه قاتی سه ره وه، که دایکم له ژووری ژماره 311 له گه ل خاتوو دوروی بوتیا، که هه ربه دورلاین بانگی ده کرد پیکه وه نیشته جیبوون.

ميليسيا، ئيستا ئهو ژمارهيهت بيردهكهويتهوه؟. بيگومان بيرت دهكهويتهوه، چونكه ئهوه شتيک نييه له نيوانی ئيمهدا هی ئهوه بيت لهبيربچيتهوه، بهلام ئهوهی سهيربوو، بو ئهو ژمارهی ژووره جاريکی تر له بهرشهلونه بهر من وپاتريک کهوت!. پيش ئهوهی بروهه ژوورهوه، ويستم لهدهرگاکه بدهم، بهلام گويم له دهنگه دهنگيکی زوربوو، ههستم کرد ژوورهوه قهرهبالغه.

کاتیک وه ژوور که وتم دهبینم پاتریک له وی له نیوان هه ردووکیاندا له سه رکورسیه ک دانیشتووه و قاقا پیده که نن، ئه وه ی راستی بیت به بینی پاتریک زوّر دلخوش نه بووم، چونکه هیشتا له توره بوونه کانی شه وی رابردوو به تال نه بووبمه وه به که رچی وه ک گوتم؛ هه موو شتیکم به باشی نه ده ها ته وه ک گوتم؛ هه موو شتیکم به باشی نه ده ها ته وه ک گوتم ناسان بیت.

ههرلهگهڵ وه ژوورکه وتم ڕووی کرده هه ردوو پیره ژنهکه و گوتی؛ ئه وه تا نهمگوت؛ ئیستا پهیدا ده بیّت، ئیتر تیّگه یشتم به مه به ست له ژووره وه چاوه روانی کردووه تا من له وی خه جاله تبار بم و سه باره ت به رووداوه که ی شه وی رابردوو هیچی له گه لادا نه لاّم نه وینکه ئه و باش منی ده ناسی، که چه ند له به رده م دایکمدا شه رمنم، به لام چی ده که یت ... ؟.

بهساردییهکهوه روزیشتمه ژوورهوهو شتهکانم لهسهر میزهکه داناو ئاماژهیان بهو کورسییهی پیشتر بوّم ئامادهکرابوو لهسهری دابنیشم کرد، من به ساردییهک و ناخیکی پر له تورهبوونهوه، که له ناخمدا قولّپی دهدا لهسهر کورسییهکه دانیشتم، پاتریک وهک کارهکتهره نهگورهکهی خوّی، بهبی ئهوهی هیچ خوّی تیّک بدات به

پیکهنینه وه رووی له خاتوو دورلاین کردوو گوتی؛ ژیان وه ک خهونی مروّقه کان وایه به خوّشی و ناخوّشییه کانییه وه دهبیّت به رابردوو، ئه وه ی بو مروّقه کان مایه ی گرنگی پیدانه ئیستایه، مروّق پیویسته هه موو هوّش و بیری له لای ئه م ساته بیّت، که تیایدا ده ژی، چونکه کات به رده وام له تیپه رپووندایه، ژیانیش وه ک کات وایه، هه رکاتیک وه ستا ئیتر کوّتایی دیّت.

خاتوو دۆرلاین هەناسەیەكى هەڵكیشاو گوتى؛ راست دەكەیت، من چیتر حەسرەت بۆ ئەو رۆژانە ناخۆم، بەڵكو حەسرەتى من بەتەنها بیٚڵ و كچەكەمە، دەزانم هەر دیٚن بۆ سەردانم، بەڵام نازانم كەى، رەنگە من پەلەم بیٚت ئەگینا دەزانم هەر دیٚن!. منیش بە سەرسورمانیٚكەوە پرسیم؛ بۆ بیٚڵ و كچەكەت لە كویٚن؟.

ههر لێرهن، لهبهرلین، ئهوان له من تورهن بۆیه سهردانم ناکهم، ئهگهرچی دهزانم ههر دێن، ههرکاتێکیش هاتن ئیتر من به ئاسودهیی ئهمرم.

ویستم ههندیک پرسیاری تری لیبکهم، دایکم قسهکهی لهدهم وهرگرتم و گوتی؛ ئهو داماوه جگه لهوهی توشی بیرچوونهوه بووه کهمیکیش خهلهفاوه، بویه وازی لیبهینن، روزانه له خوارهوه ههر پیاویک ئهبینیت بهپهله بانگم ئهکات و ئهلیت ئهوه بیله، خو پیاوهکانی ئیرهش زوربهیان حالیان لهئهم باشتر نییه.

ئەو ئيوارە تا درەنگى شەو ماينەوەو بە قسە خۆشەكانى خاتوو دۆرلاين پيدەكەنين، ئەو ژنە ناتوانم بلنيم مىشكى لەدەستدابوو، بەلام لەناو خەوو خەيالاتىكى زۆر سەيردا دەژيا.

ئەوە لەبىرم چوو باسى ئەم خانەى پىرانە بكەم، كە بەتەنھا خانەيەك نەبوو بۆ چاودىرى و خزمەتكردنى پىرەكان بەلكو لەھەمانكاتىشدا شوينى چارەسەر بوو، دەتوانىن بلىن نەخۆشخانەيەكى بچوكىش بوو بۆ ئەو پىرانەى كىشەى تەندروستىشيان باش نەبوو. لە دواى كەمتر لە مانگىك دايكم دەنگى كرايەوەو تەندروستى بەرەو باشتر دەرۆپشت....

ژیان ئاوایه میلیسیا، ئیمه به منالی لهدایک ئهبین و دواتریش ههر به منالی ئهمرین، ئهگهر پیت بلیم ئهو ماوهیهی بهردهوام تا درهنگی شهو لهلای دایکم ئهمامهوه قهت ههستم نهدهکرد له خانهیهکی به تهمهنهکانم، بهلکو ههستم دهکرد له خانهیهکی منالانم!

چهند سهیره! مروّف وه کخور وایه سهره تا به رهنگ و تیشکیکی لاوازه وه سهرهه ننه دات، ورده ورده لهگه ن بالاکردندا پیده گات و ده گه شیته وه تا نیوروّ، له نیوه روّدا کامل ده بیّت، ئیتر له ویّوه ورده ورده جاریّکی تر به هیّواشی به ره و لاواز بوون هه نگاو ده نیّت و گهشی و گهرماییه که ی به ره و کزبوون ده روات تا پیش ئاوابوون.

خور پیش ئەوەى ئاوا بیت كزو ماندوو دەبیت، تیشكەكانى گەرماییان لیدەبریت، هەوریکى سادە ئەتوانیت بیهیزرترى بكات، ئەتوانیت هەناسەكانى بخنكینیت، بە

پیچهوانهی هه لهاتنهوه، هیچ ههوریک ناتوانیت ههناسهکانی بخنکینیت، چهند پهله ههوری رهش و بور دهوری بگرن ناتوانن ریگا له درهوشانهوهی بگرن.

دیاره ههر بهم مهبهسته ش ئهم خانهیان ناو ناوه "خانهی خوّری ئیّواران"، واته ئهوانهی وه ک خوّر سوری ژیانیان بهرهو تهواو بوون ده روات، وه ک خوّری ئیّواران لاواز دهبن و دواجار لهم کهناری خانه دا به یه کجاری ئاوا دهبن، ئهگهرچی لهدوای ئاوابوونیش وه کو هه تاو گهرماییه که یان بو ماوه یه کاریگهری به سهر ژیانمانه وه ده میّنیّت.

دوای ئهو ئێوارهی سهرانی دایکم کردو پاتریکم لهوی بینی، تا درهنگی شهو مامهوه، ئهگهرچی پاتریک زووتر روٚیشت، به لام من پێمخوٚش بوو زیاتر بمێنمهوه، قسهکانیان ئهوهنده خوٚش و چێژ بهخش بوو حهزم نهدهکرد به جێیان بهێڵم.

کاتیک له پیگادا بو ماله وه دهگه پرامه وه هه بیرم له پاتریک ده کرده وه، بو ئه و شهوه به و شیوه قورسه منی ئازاردا، ئهگه به هاو پی و دلسوزی من بوو خو ده پتوانی پیگایه کی تر بگریته به رو ئازارم نه دا، دواتر هه رخوم وه لامی خومم دایه وه، که ئه و زور هه ولی لهگه ل مندا دا به لام من به گویم نه کرد، په نگه ئیتر نائومید بووبیت، به هه رحال سه ره رای ئازاردانه که شی شتیکی خرابی نه کرد.

لهدوای ئهوجارهوه ئیتر ئیواران دهرویشتم بو خانه که و تا دره نگی شه و دهمامه وه کاتیکیش ده گهرامه وه ئهوه نده ماندوو بووم یه کسه ر خه وم لیده که وت، ئه وه ی خوشبوو زوربه ی پیره کان بووبوون به هاوریم ، پیاویکی قسه خوشی لیبوو ناوی فرانک هه ده رله گهل ده رویشتمه ژووره وه و ده گهیشتمه کافتریاکه یه کسه ر ده هات به پیرمه وه و دهستی به قسه کردن ده کرد، وام هه ست ده کرد ئه و پیاوه له هه مووت ته مه نیدا هیچ که سیک ئه وه نده ی ئه و ماوه ی من گویم لیده گرت که سیک گویی لی نه گرتبیت. ئیستا تاقه تم نییه هه موویت بو بگیرمه وه ، چیروکی ژیانی ئه و به شیک بوو له میژووی شاراوه ی شاری به رلین. ئه و باسی سیاسه تی نه ده کرد، ئه و باسی ژیانی ئاسایی ئه و خه لکه ی ده گیرایه وه له دوای ویرانکردنی له لایه نه هی هاو په یمانه کانی روزائاوا له لایه ک و هیزه کانی سویای سوری سوقیتی له لایه کی تره وه ، ده یکوت ؛ ئه م ئه لمانیا به تاییه تیش شاری به رلین قه رزاری ژنه کانیتی ، تو نه مه پیره ژنه ئازاکانی به رلین پاکیانکرده وه و دروستیان کرده وه و بونیاد نرایه وه . ئه م شاره له سه رشانی ئه مانه پاکرایه وه و بونیاد نرایه وه . ئه م شاره له سه رشانی ئه مانه پاکرایه وه و بونیاد نرایه وه . ئه م شاره له سه رشانی نه مانه پاکرایه وه و بونیاد نرایه وه . ئه م شاره ده سه رشانی نه مانه پاکرایه وه و بونیاد نرایه وه . ئه م شاره ده رون پاکیانکرده وه و دروستیان کرده وه . و دروستیان کرده وه . دروستیان کرده وه .

کاتیک گوتیان؛ جهنهراڵ ئالفرید یودل بهبی هیچ مهرجیک بهرلینی تهسلیمی هیزه داگیرکارهکان کردووه من تهمهنم 14 سالان بوو، ئهو کاته ئهگهرچی کهمیک درهنگ بوو لهگهڵ ئهوهشدا زوّر دلٚخوٚشکهر بوو، بوّیه بوّ هیچ شتیک درهنگ نییه، چونکه ئهگهر ئهوهشی نهکردایهت ئهوا ئهوهشی مابوو لهسهر دهستی روسهکان ویّران و لهناو دهبرا، ئهوان زوّر بیّرهحم بوون بهرامبهر به ئهلمانهکان، رقیّکی زوّر

ئەستوريان بەرامبەر بە ئەلمانەكان ھەبوو، ھىچ بەرلىنىيەك نىيە ئەوە نەزانىت، كە روسەكان بەتەنھا نەھاتبوون ئەلمانيا داگير بكەن، بەلكو ھاتبوون تۆللەى خۆيان بكەنەوە.

جیاوازی نیّوان روس و ئهمهریکییهکان لهوهدا بوو، ئهمهریکییهکان پیّش ئهوهی نیازی داگیرکردنی شویّنیکیان ههبیّت یهکسهر پهلامار نادهن ویّرانی بکهن و ههموو شتیّک لهناو ببهن، بهلّکو پروپاگهندهیهکی زوّر بلّاودهکهنهوه، که ئهوان نیازی داگیرکردنی هیچ شویّنیکیان نییه، بهلّکو بهتهنها دهیانهویّت خهلّکهکه له دهستی رژیّمه فاشییهکهیان رزگار بکهن، ئهمهش وا دهکات ویّنهی ئهمهریکییهکان له داگیرکاریّکهوه بگوّریت بو رزگارکهریّک، بهلام روسهکان تهواو پیچهوانهی ئهمهریکییهکان لهوناه دویرد، ههموو شتیکیان ویّران دهکردو ههموو کهسیّکیان لهناو دهبرد، بویه زوّری پینهچوو ههلهاتن له ژیردهستی روسهکان، که بهشیّکی زوّری بهرلینیان بهدهستهوه بوو بهرهو لای روّژئاوییهکان دهستی پیکرد، سهرکهوتنی ئهمهریکییهکان له جهنگه داگیرکارییهکانیدا ئهوهیه لهدوای داگیرکاری ترس و توّقاندن بلّو له جهنگه داگیرکاریییدیان نین، بهلکو بوّ ناکهنهوه، ههولدهدهن زیاتر خهلّکهکه دلّنیا بکهنهوه، کاریگهری باشی لهسهر پزگارکردنی خهلّکهکه لهویّن، ئهمهش تا رادهیهک کاریگهری باشی لهسهر خهلّکهکه دادهنا.

فرانک دهیگوت: ئهو روزانه بو ئیمه زور سهخت بوون، بهتایبهتی دوای ئهوهی دهیانگوت جهنگ بهتهواوهتی کوتایی هاتووه، ئهوه بو ئیمه درویهکی گهوره بوو، بهتهنها جهنگی پیاوهکان کوتایی هاتبوو، بهلکو جهنگی ئیمه ئهوانهی لهزیاندا مابووین تازه دهستی پیدهکرد، راستتر بلیم جهنگی ژنه بهدبهختهکان تازه دهستی پیدهکرد، و بی ئاو کارهبایی و پاککردنهوهی شهقام و بالهخانه روخاوهکان….

ئهم شاره تۆ دەيبينيت، لهههر كوێيهكهوه دەڕۆشتيت وێرانه بوو، شهقامهكانى بهرلين ئاپارتمانى وێران، ئۆتۆمبيل و كەرەستەى تێكشكاو دايپۆشيبوون، مرۆڤ جگه لهبۆنى خوێن و لاشهى كەوتوو ئاسەوارێكى ترسناك هەستى بەھيچى تر نەدەكرد. ئاوو كارەبا نەبوو نەخۆشىيەكى زۆر بلاو بووبووه، وەك باسيان دەكرد نزيكەى نيو مليۆن بريندار لهم شارەدا هەبوو، هەموو نەگبەتييەكان بۆ ژنەكان مابووه، جگه لهئەركى دايكايەتى شەوو رۆژ بە بىێ وەستان كاريان بۆ پاككردنەوەى ئەم شارە دەكرد، ژنم دەبينى لەكاتى كاركردندا منالەكەى بە كۆلەوە بوو ئاپارتمانە روخاوەكانيان پاك دەكردەوە، ژنە بەتەمەنەكانت دەبينى لە چاوەروانى كورەكانياندا لەسەر بەردى خانووە رووخاوەكان دادەنيشتن و چاويان دەبرييە وێستگاى شەمەندەڧەرە روخاوەكان، بە ئومێدى ئەوەى شەمەندەڧەرێكى شكاوو مۆسربازە شكستخواردوو دۆراوەكان بهێينێتەوە.

دانیشتن لهگهڵ ئهم پیاوهدا زوٚر خوٚشبوو، بهس کیشهیهکی ههبوو قهت لهسهر یهک باس بهردهوام نهدهبوو، لهباسی میْژووی شاری بهرلینهوه دوای جهنگی جیهانی دووهم، لهپپ باسهکهی دهگوپی بو شویدنیک هیچ پهیوهندیهکی به باسهکهی پیشووهوه نهبوو، بو نمونهی دهیگوت؛ ئهو سهردهمه ههموو میترو و ویستگای شهمهندهفهرهکان ویران کرابوون، بهئاستهم شهمهندهفهر هاتوچوی دهکرد، شهمهندهفهریک لهشویدیکه ببزووتایه بهجاریک سهد کهس خوّی پیا ههدهواسی، کهچی ئیستا ئهو ههموو ویستگا گهورهو جوانهمان ههن، شهمهندهفهری خیرا، کهس تاقهتی نییه لهسهر کورسییهک لهگهل یهکیکی تردا دابنیشیّت، فارگونیک جیگای پهنجا کهسی تیا ئهبیته کهچی بیست کهسی تیدایه ههریهک لهسهر کورسییهک دادهنیشیّت، کهس چارهی ئهوی تری ناویّت، نازانم ئهم خهلکه بو وایان لیهاتووه، من ههرکاتیک سواری شهمهندهفهر ئهبم ئهروّم بو ئهو کوردسییهی یهکیکی لییه، من ههرکاتیک سواری شهمهندهفهر ئهبم باسی سهفهرهکهمی بو دهکهم باسی ئهوهی لهگهلیدا قسه دهکهم، باسی ئهم ژبیانه، باسی سهفهرهکهمی بو دهکهم باسی ئهوهی دهکهم، جاران روّژیکمان ئهویست لهبهرلینهوه تا بگهینه "بودهن زیّ"....

میلیسیا، ئیتر که باسی بوده ن زی ده هاته پیشه وه ئه م پیاوه ههموو قسه کانی پیشووی لهبیر ده چوو به س باسی پیاسه ی بوده ن زی و ده زگیرانه که ی ده کرد، باسی خواردنی ئه و ناوچه یه ی ده کرد، دیاربوو ژنه که ی خوی زورخوش ویستبوو، به لام زووتر مردبوو، کورو کچیکی هه بوو، له ماوه ی ئه و ساله ی من هاتوو چوی ئه و خانه م ده کرد یه ک جار چاوم پییان که وت، ئه وان ته مه نیان له سه روو چله کانه وه بوو.

ژیانی ئه و خانه ژیانیکی زوّر پاک و بینگهردبوو، ئه و خه لکه له وی بوون ههموویان دلیان وه ک منال ناسک بوو، به ساده ترین شت ده گریان، وه ک منال زوو دلیان ده شکا، ههرزووش چاک ده بوونه وه، به ساده ترین شت دلیان خوّش ده بوو، هه ستت ده کرد هه ریه که یان کولیک قسه ی نه و تراویان له سنگدایه، ههمو و نهینییه کانی ژیانی رابردوویان به بی هیچ فشاریک ده در کاند.

میٚلیسیا، ئهو مروٚقانه زوٚر گوناح بوون کهس نهبوو گوی له چیروٚکه پهنهان کراوهکانیان بگریّت، مهرحهبای یهکیّکت بکردایهت یهک کاتژمیّر قسهی بو

دەكردىت، سەرەتا چونكە فير نەبووبووم گوئ لەخەلكى تر بگرم زوو بيتاقەت دەبووم، دەمگوت؛ كى تاقەتى ورينەى ئەم ھەموو بيرەى ھەيە، بەلام دواجار بۆم دەركەوت ئەو ورينانە بەشيك بوون لە راستى ژيانى ئەو كەسانە، لەگەل ھەر يەكيكىاندا دادەنىشتىت، ھەستت دەكرد وەك گوناھبارىك بۆ ئەوەى پاكبيتەوە دان بەگوناھەكانىدا دەنىت.

یهکیّک له خراپترین سیفهتی ئهو پیرانه ئهوهبوو نهدهبوو لهگهڵ چهند دانهیهکیان پیٚکهوه دابنیشت، باشتر بوو ههمیشه لهگهڵ یهک دانهیان دابنیشتیت، چونکه ئهوان سهره رای ئهوهی زوربهیان گوییان گرانبوو گویشیان نهدهگرت، ههرههموویان دهیانویست قسه بکهن، جاری وا ههبوو یینج کهس بهیهکجار قسهیان دهکرد.

نزیکهی ههشت مانگ بوو بهردهوام شهوان تادرهنگ لهلای دایکم دهمامهوه، ئیتر له ژوورهکهی خوّی بیّت یان له کافتریاکه. لهو ماوه دا خاتوو دوّرلاین تهندروستی بهرهو خراپی دهروّیشت، تهوا حالّی پهریّشان بووبوو، ئهمهش ناعه داله تییه کی تری ئهم دونیا بوو، که ئهو پیرانه تا هاوری و هاودهمیّکیان بوّ پهیدا دهبوو زوو یهکیّکیان لهکیس ده چوو. لهگهل تیّکچوونی باری تهندروستی خاتوو دوّرلایندا ههستم دهکرد باری تهندروستی دایکیشم کهمیّک گوّرانی بهسهردا هاتبوو.

ئيوارهيه کوه که ههموو ئيواره کانی تر رو شتمه وه بو سهردانی دايکم، نازانم بو چی ئه و ئيواره کهميک دوا کهوتم، دهبينم کچيک کهميک له تهمه نی من گهوره تربوو له گهل دوو منالدا لهوی بوو، ئهوه يه کهمجارم بوو ئه و کچه ببينم، ئی خاتوو دورلاينيش وه که بيستبووم که سی نه بوو سهردانی بکات، ده بوو کی بيت....!.

ههرکه رۆیشتمه ژوورهوه دایکم وهک ئهوهی میشکمی خویندبیتهوه نههیلیّت هیچ بلیّم، گوتی؛ ئهوه مانویّلای کچی دوّرلاینه، ئهو نهیگوت؛ دیّت سهرم ئهدات، قسهکهی دوّرلاین راست دهرچوو.

کچهکه تهوقهی لهگه آدا کردم و خوّی پیناساندم، دوو منانی خنجیلهی لهگه آدا بوو، به آلام خاتوو دوّرلاین لهگه آن ئهوهی رهوشی زوّر خراپ بوو له سهر قهره ویّله که ی پالکه و تبوو چاوه کانی لهخوّشیدا ده بریسکانه وه، بزه له لیّوه کانی نه ده بران، له به رخوّیه وه ده یگوت، ئیّلا ههر ده مزانی دیّیت، ههر ده مزانی به ته نها به جیّم ناهیّلیت بمرم، خوّرگه بیّل یش ده هات، ده زانم ئه ویش دیّت.

منیش دهمیّک بوو مهراقی ئهوهم بوو بزانم کچهکهیی و بیّل له کویّن، ئهوه کچهکهیم بینی ئهی بیّل بویه رووم له مانویّلا کردو گوتم؛ به زمانی دایکییهوه پرسیم؛ ئیّلا ئهی بیّل له کویّیه، بو ئهوهیس نایهت سهریّکی لی بدا زوّر حالّی پهریّشانه...!.

ئیلا دای له قاقای پیکهنین، گوتی؛ منیش نازانم لهوهتهی ههم بهس ناوهکهیم بیستووه، ئهوه گهنجیکی ئهمهریکی بووه دایکم کاتی خوّی شهیدای بووه، ماوهیهکی زوّر لهگهل دایکمدا پهیوهندی سیّکسی ههبوو، دلنیام لهگهل کچانی تریشدا ههمان

پهیوهندی ههبووه، لهپریکدا دیار نامینیت، وهک دایکم دهیگیرایهوه سائیک به له درووستکردنی دیواری به رلین بووه، ئه م دیار نهمانه وا له دایکم ده کات ته واو شهیدای ببیت و دونیا به دوایدا بگهریت، ئه نیت بو دوزینه وه سه ردانی هه موو سه ربازگه ئه مه ریکییه کانم ده کرد، که چی پییان راده بواردم، به جاریک ده دوانزه سه ربازییان ده هیناو ده یانگوت؛ ئه مانه هه مووی بیل ن، تا روز یکیان ئه فسه ریکی بیت ئه مه ریکی بیت نه و بیله تو باسی ده که یت له وه ناچیت ئه مه ریکی بیت له وه ئه چیت ئینگلیزه کان بده یت، نه و نارویت سه ریک له سه ربازگه ئینگلیزه کان بده یت، نه وان زور شه یدای ژنانن.

وهک دایکم دهیگیرایهوه، ههر لهبهر ئهوهی به ئینگلیزی قسهی کردووه وای زانیوه ئهمهریکییه، نازانم، منیش لیم دهپرسی، باشه به چ زمانیک قسهتان لهگهل یهک دهکرد، دهیگوت؛ راستی بیرم نهماوه، نا ئیمه قسهمان زوّر نهدهکرد، لهبهر ئهوهی ههر بهیهک دهگهشتین دهممان لهناو دهمی یهکدا بوو بهچی قسه بکهین، پهیوهندی ئیمه قسه نهبوو....

دایکم دهیگوت؛ دیارنهمانی ئهو کوره ههر لهخوّمه زوّر کاری تیّکردم، بوو بوو به خولیای ناو سهرم، ئهگهرچی ئهو تاکه سهربازیّکی بیّگانه نهبوو پهیوهندیمان لهگهلیدا ههبووبیّت، به لام دیار نهمانی له پریّکدا برینداری کردم، خوّ ئهگهر شتهکه بهو شیّوه کتوپره نهبوایهت و پیّشتر بیگوتبا دهروّمهوه بوّ ولاّتهکهی خوّم یان دهمگوازنهوه بوّ شویّنیّکی تر ئاسایی بوو....

ئیلا سهرهتا به توانجیکی گالاته ئامیزهوه چیروکی دایکی و بیل ی دهگیرایهوه، به لام کاتیک گهیشته سهر ئهوهی، که گوتی؛ نازانم دایکم ده لیت؛ که گوایا من کچی بیل م تونی دهنگی هیواش و غهمگین دهبوو، کاتیک قسهی دهکرد لچی ههلاده قورتاند بهردهوام دهبوو له چیروکه که ی دوای دیار نهمانی بیل به چهند مانگیک دایکم ههستی کردووه سکی پره، ئهگهرچی ئهو لهو ماوه دا لهگهل پیاوانی تردا نووستووه، به لام دهیگوت؛ دلنیام تو له بیل یت.

ئەو شەوە كاتىكى زۆرخۆشمان بەسەربرد، مناللەكان زۆر دلىان بەوە خۆشبوو بۆ يەكەمجار داپىرەيان دىبىت، مناللەكان بە ھۆى خويندنەوەى چىرۆكەكانەوە زۆر زوو ھۆگرى داپىرەيان دەبن، داپىرە بۆ مناللەكان گەنجىنەيەكە لە چىرۆك و بەسەرھاتى خەيالى، بەلام داپىرەى ئەوان لەوە نەدەچوو بتوانىت خەياللەكەى ئەوان ئاسودە كات.

له دانیشتنهکهدا ئیلا به غهمبارییهکهوه گوتی؛ له دوای تهمهنی پینج سالییهوه ئهمه یهکهمجاره دایکم ئهبینم، ههمیشه ههوالیم له ریکای نهنکمهوه ئهبیست، ئهو منی به خیوو گهوره کرد، بویه تا مرد خزمهتم کرد، خوم ئهزانم نهنکم چ رهنجیکی لهگهلدا کیشاوم تا گهورهم بکات و لهسهر پییهکانی خوم بم وهستینیت، ههر

ئهویش هانیدام ئهم ئیواره بیم و سهردانی دایکم بکهم، رهنگه ئهمهتان لهلا سهیر بیّت مردوویهک بتوانیّت کاریگهری لهسهر زیندوویهک دابنیّت!.

نهنکم ژنیکی زور روّح پاک بوو، دلسوّزی ئه و بوّ خیزانه که یکه م وینه بوو، هه موو جار به خوّی ده گوت؛ ده بیّت گوناهیکم کرد بیّت وا خوا به م کچه سزای داوم. دایکم هه ر به گهنجی نه نکم و باپیرم به جی ده هیلیّت و سکی له من پر ده بیّت، پاشانیش ناتوانیّت وه ک دایکیک به رپرسیاریّتی دایکایه تی هه لبگریّت، ئاخر ئه گه ر ژنیک نه توانی منال ببیّت به دایک گوناحه به یلیّت سکی پر ببیّت، بوّیه مه رج نین هه رچی توانی منال دروست بکات ببیّته دایک، هه موو ژنیک ده توانیّت منال دروست بکات، به لام که م ژن ده توانی ببیّت ده توانی ببیّت به دایک، دایکی منیش یه کنیک بوو له و ژنانه ی نه یتوانی ببیّت به دایک، ده توانی ببیّت به دایک، ده توانی ببیّت به دایک، ده توانی ببیّت به دایک، ده تو بردمیه لای خوّی، ئه گینا ده بوو له خانه ی نه و جوانان به خیّو بکرایه م.

لهم ههفتهیهدا چهند جاریک نهنکم هاته خهوم و داوای لیکردم سهردانی دایکم بکهم، به لام من ههر لهخهوه که شمدا دواکهیم پهت ده کردهوه، تا پوژی یه کشهمه سهردانیکی گوپی نهنکم کردو پاش دوعا خویندن داوام لیکرد دهست لهو داوایهی هه لگریت، پاشان پویشتم بو کلیسا چهند مومیکم بو مردووه کان داگیرساند و لهخودا پارامهوه یارمه تیم بدات، ریگای راستم نیشان بدات.

شهوى رابردوو خهويكى زور سهيرم بينى، له خهوهكهمدا له "لوست گارتن" بەرامبەر (دۆمەكەى بەرلىن) وەستابووم نەنكم بىنى بە جلىكى سپىيەوە لە "دۆم"هکهوه هاته دهرهوهو بهبئ ئهوهی لیّم نزیک بیّتهوه ههر لهدوورهوه داوای لنكردم شوينى بكهوم، ههر لهخهوهكهمدا دوودل بووم لهوهى شوينى بكهوم، چونكه وهک بیستوومانه شوێنکهوتنی مردوو لهخهودا به جلی سپییهوه نیشانهی مردنه، بۆيە ھەر لەخەوەكەمدا خەمى مناللەكانم بوو، كە ھىنشتا بچوكن بۆ ئەوەى بەجىنيان بهنِلْم، هنِزنِكي تريش لهخهوهكمدا پالْي پيوه دهنام شويْني بكهم، ئهوهبوو دواجار پیّش ئەوەى برواتە ناو "دۆم"ەكەو لەبەرچاوم ونببیّت دواى كەوتم، لەوكاتەدا خەرىكبوو دەرگاى دۆمەكە دابخريّت خۆم بەژوردا كرد، دەبىنم مەسىح لەسەر تەخت دانیشتووه، نهنکیشم بهپهله بهسهر قادرمهکاندا، که به فهرشی سور داپوشرابوون رِوْیشته تهنیشت مهسیح و رووی بهرهو لای من وهرگیرا، سهرهتا وامزانی ئهو هوّله چۆڭە بەلام لە پرىكدا سەر كورسىيەكانى بربوون لەخەلك، منيش ھەر وەستاوو واقورماوبووم، نەنكم بانگى كردمه پێشەوه، منيش بەترسێكى زۆرەوە وێنەى خاچم كَيْشَاو رِوْيشتمه پيشهوه، كاتيك روويشتمه پيشهوه وهك وينهيهكى كاڵ هيواش هيواش تۆخ بيتهوه ژنيكم ئەبينى به جليكى سپييهوه لهناو لانكهيهكى به پيخهفى سپی دایو شراو پالکهوتبوو، تاجه گولینهیهکیش لهسهر سهری دانرابوو، کاتیک بهتهواوهتی گهیشتمه بهردهمی و روخساره ساردو سپییهکهیم بینی زانیم ئهمه ژنێکی مردووه لهناو ئهم لانکهدا پاڵکهوتووه، ئيتر لهوێدا وهستام و نهمتوانی هيچ ههنگاویکی تر بنیم، نهنکم به دهستی ئاماژهی بهو کورسییه کرد، که لهتهنیشتی بوو دانیشم.

من هیشتا حهپهسابووم، من لیره چی ئهکهم!، لهخهوهکهمدا وامدهزانی ئیتر زیندوو نابمهوه و بر ههتا ههتایه ناگهریمهوه لای منالهکانم، گیانم ئارهقهی دهردهدا، خهریکبوو لهرزم لیدههات؛ مهسیح دهستیکی بهرزکردهوه و گوتی؛ هیچ مهترسه، تو دهگهرییتهوه بو لای منالهکانت، ئهوان له ژوورهکهی خویان نووستون، به گریان بیداریان مهکهوه، خودا بو خوی ئاگاداری ههموو شتیکه، دایکی توش وهک دایکی همموومان بیگوناهه، خودا له ههموو دایکهکان خوش ئهبیت، ئازارهکهی توش له خاجهکهی من قورستر نییه، که نهتوانیت لهدایکت خوش بیت، من لههموو خاجدهرهکانم خوش بووم، دایکهکان هیچ گوناهیکیان نییه، که پیاوهکان وهک شهیتان فریویان ئهدهن، کاتیکیش به ههموو گوناههکانی خویان سکیان پر ئهکهن ئیتر له بهکهوله شهیتانیهکانیییانهوه له دهرگاکانی پشتهوه دهرونه دهروهو له دهرگای پیشهوه به کهولی مروقانهوه دینه ژوورهوهو داوای سزای گوناههکانیان دهکهن. ههموو گوناههکاندایه....

ئەوە دایکتە لەبەردەمتدا بیکومان تۆ نایناسیتەوە، ئەو سزای خۆی بەزیادەو لە ژیاندا وەرگرتووه، بۆیە ئەمرۆ تۆ ھاتوویته ئیرە تا بیبەخشیت، ئەو دەمیکە داوای لیبوردنی له تۆ کردووه، تۆ ئیستا دایکیت، ئەبیت له دلی دایکیک بۆ منالەکەی تیبگەیت، دایکیک، دایکیک بۆ منالەکەی تیبگەیت، دایکیک ئەگەر مناللەکەشی فری بدات ناتوانیت له دلی دەریبهینیت، بۆیە لەژیاندا ئەوەندە ئازار دەچیژیت سزای ئەو فریدانه بەزیادەوە وەردەگریت.

مهسیح له پرێکدا لهبهر چاوهکانم لهسهر تهختهکهی بهرزه دهبووه تا گهیشته ژێر گومهزی کڵێساکه، ئیتر بهجله ئاودامانه سپییه درێژهکهیهوه به سهقفهکهوه نوسا، له پرێکدا روناکییهکی زوّر له چواردهوری تیشکیان دایهوه، منالانێکیش باڵیان ههبوو بهرهو ئهو ههڵدهفرێن، ئهوهی من دهیڵێم رێک بوو به تابلوٚکهی ریمبراندت، تابلوٚی "روٚیشتن بوٚ ئاسمان"، به راستی کاتێک ههستم دهکرد لهناو روناکییهکهدا مهسیح له تاقێکی ئاسماندا وهستابوو، له خوارهوهش لهناو کهشێکی تاریکدا قوتابییهکانی ئهبینران، من ههر وا مات مابووم سهیری باڵی منالهکانم ئهکرد بهرهو ئاسمانه روونهکه دهفرین، نهنکم خهیالهکهی پێبریم، له پرێکدا ههستم کرد یهکیک له منالهکان بهردهبنهوه بو خوارهوهو بهدهم خهوهوه قیژاندم، پیاوهکهم، که بهتهنیشتمهوه نووستبوو لهمن زیاتر ترسا، هاواری کرد ئهوه چی بوو…؟.

ماوهیهک نهمتوانی وه لام بدهمهوه، سهیری چواردهوری خوّم کرد، سهیری جیّگهو ژوورهکهم کرد، ههموو شتیّک له جیّگای خوّیدا بوو، به میّردهکهم گوت هیچ نییه، خهویّکی ناخوّشم بینی، روّیشتمه ژووری منالهکان ئهوان له شیرینی خهودا بوون، دهستم دهلهرزی کهمیّک سهیرم کردن، نهمدهویّرا ماچیان بکهم، نهکا خهبهریان بیّتهوه، به لام له دلّی خوّمدا ماچم کردن و گهرامهوه بو ژووری نووستنهکه،

نهمتوانی چیتر بنومهوه، بۆیه بریارم دا، ههرچۆنێک ههبێت، ئهگهر دایکم له ژیاندا مابێت بیدۆزمهوهو سهردانی بکهم، ئهوهبوو له رێگای دائیرهی نیشتهجێبوونهوه زانیم لهژیاندا ماوهو ئێستا لهم خانهی پیرانهیه.

میّلیسیا، ئهوهی ئیّلا سهبارهت به نهنکی باسی دهکرد، من تهواو بروام پیّی ههبوو، که مردووهکان چوٚن دهتوانن ریّنماییمان بوٚ ژیان بکهن.

پیش ئەوەى برۆینە دەرەوە، ئیلا ماچیکى دایکى کردو چاوى پر بوو لە فرمیسک، دایکى بەدەم خەوەوە بزەیەکى بۆ کرد، بزەیەکى دلخۆشى، هیشتا چەپکە گولەکەى ئیلاى بەدەستەوە لەسەر سنگى دانابوو خەوى لیکەوتبوو.

لهسهر قادرمهکان، کاتیک هاتینه خوارهوه دهستخوّشیم له ئیلا کرد، بوّ سهردانهکهی و بهکاریّکی باشم ههنسهنگاندو باسی ئهوهم بو کرد، که دایکی چهند به حهسرهت بوو بو بینینی ... بهردهوام وهک پیشبینی کردبوو دهیگوت؛ کچهکهم دیّت، دهزانم ههر دیّت

میلیسیا. ژیان پره له چیروکی سهیر، ئهو شهوهی من و ئیلاو منالهکانی ژوورهکهی دایکمانمان بهجیهیشت، دایکم پیشنیاریکی سهیری کرد، ئهگهر راستت دهویت سهیریش نهبوو، داوای کرد، که ئهگهر بتوانم له سهمون فروشهکهی گهرهکی خومان دو سهمونی بچوک، دوو بهرلینه و دوو گویچکهی بهرازی لهگهل مرهبایهکی قهیسی خومالی لهگهل دهستمدا بو بهرم، ئهو گوتی؛ دهمیکه تامی سهمون و شیرینی ئهو سهمونخانهم نهکردووه، حهز دهکهم بهیادی جارانهوه قاوه لتی سبهینیم به شیرینییهکانی ئهوی بیت، منیش لهسهر داواکهی دایکم بهیانی کهمیک زوو لهمال وهدهرکهوتم و ههموو ئهوانهم کری دایکم داوای کردبوون، بهلام چیم بینی، ئهوی نهدهبوو رووبدات روویدا…!.

وهک ههموو جاریک پیش ئهوهی بروه و رووره وه چهند تهقهیهکم لهدهرگاکهدا دهدا، به لام هیچ دهنگیک له ژوورهوه ههست پینهدهکرا، بویه لهسهرخو دهگاکهم کردهوه دهبینم دایکم لهوی نییه، خاتوو دورلاینیش وهک چون شهوی رابردوو به جیمهیشتبوو به بی ئهوهی جوولهی کردبیت، چهپکه گولهکهی به ههردوو دهستی لهسهرسنگی دانابوو، چاوهکانی داخستبوون، بزهکانی شهوی هیشتا لهسهر لیوهکانی بوو، چهند جاریک بانگم کرد، هیچ وه لامی نهدایهوه، دهستم خسته سهر ناوچهوانی ساردوسر، دهستم برد دهستهکانی بهرز بکهمهوه و لیدانی دلی بیشکنم دایکم و دوو خوشک به پهله هاتنه ژوورهوه، به لام درهنگ بوو....

میلیسیا، ژیان زور لهوه دلرهقتره من و تو بیریی لیده که ینه وه، مروّف ئه گهر بییه ویّت ئه توانین رقمان لهههموو که سیّک بیت، ئیمه به ئاسانی ئه توانین رقمان لهههموو که سیّک بیّت، به لام ئازایه تی له وه دایه بتوانین ههموو که سیّکمان خوّش بوویّت، هیچ شتی که به مروّف ده توانیت له یه که کاتدا به هوّو بی هوّ رقی له ههموو که سیّک کاتدا به هوّو بی هوّ رقی له ههموو که سیّک بیّت، که چی نه توانیّت به پیچه وانه وه ههموو که سیّک خوّش بوویّت؟.

کاتیک من ئهم نامهیه بو تو دهنووسم و چیروکی خاتوو دوروتیام بیردهکهوی تهوه، ده نیم؛ مروق لهبهرامبهرهکهی چهند تورهش بیت، بهرامبهرهکهی چهند غهدری لیکردبیت و ئازاری دابیت هیشتا شایانی ئهوهیه له دوا ساتهکانی ژیانیدا لیی ببورین، هیچ نهبیت نههیلین به ئازارهکانی پهشیمانییهوه بو دواجار چاوهکانی لیک بنیت، ئهگینا دواتر ژیانی خومان پر دهبیت له ئازار.

من بروام وایه ئهگهر ئیمه لیبورده نهبین بهرامبهر ئهو کهسانهی خراپهمان لهگهلدا دهکهن و دواتر پهشیمان دهبنهوهو داوای بهخشینمان لیدهکهن، ئهوا دواتر ئازاری پهشیمانییهکهی ئهوان ناهیلیت خهومان لیبکهویت، مروّق، که مرد ئازارهکانی لهگهل خویدا نابات، بهلکو بهجیی دههیلیت بو ئهوهی کهسیک ههبیت وهک مهسیح بیدات به کولیدا، ئهو کهسه کییه! بیگومان ئهوانهن، که ناتوانن مردووهکان ببهخشن....

ئەى كەوايە بۆ ئەو مرۆۋانەى رۆزگارىكى يەكتريان خۆشويستووە، لەبەرامبەر يەكتر لىنبوردە نەبن، ئايا ھىچ شتىكى ھەيە ئەوەندە قورس بىت مايەى بەخشىن نەبىت!. مىلىسىا، من ھەركاتىكى بىر لە خاتوو دۆرلاين ئەكەمەوە جگە لەبزەكەى سەر لىنوى ھىيچ شتىكى تريم بىر ناكەوئىتەوە، ھەموو ژيانى ئەو ژنە پر لەئازارى پەشىمانى بوو، بەلام دواجار چونكە ئەيزانى ھەللەيەو دانى بە ھەللەكانى خۆيدا دەنا زۆر بەئاسودەيى چاوەكانى لىكنا، دلنيام كچەكەشى چىتر مۆتەكە خەوى لى تىكى نادات. لە سەردانىكىمدا بۆ لاى دايكم، شەوئىكيان لىم پرسى، كە بەراستى باوكمى خۆشنەدەوبىت، يان چ ھۆكارىكى ھەبوو ئەوەندە لەگەل باوكم ساردبوو؟.

لهوه لامدا گوتی: نا، به پیچهوانهوه من ئهوم له دلهوه خوش ئهویسیت، باوکیشت ئهوهی باش دهزانی، به لام ئیتر ژنان بهو شیوهیهن، بو ئهوهی میرده کانیان زیاتر بایه خیان پیبدهن، پییان خوش نییه ههموو خوشهویستی خویانیان بو دهرببرن، ژن ههیه بهتهواوی ژیانی خوی نهخوش دهرده خات بو ئهوهی بهرده وام میرده کهی له باوه شی بگریت و وه ک منال دلی رابگریت، ئهمه پیی ده لین مه کری ژنان، دیاره ههر ژنیک بو خوی ده زانیت چون خالی لاوازی میرده کهی میرده کهی بو بایه خدان پیی به کار به پینیت، ئادریان، من پیش ئهوهی دایک بم ژنم، بویه پیت ده لیم؛ ههموو ژنیک حه ز ده کات جیگای سهرنجی پیاوان بن، تو قهت ئه و پرسیاره ت له خوت کردووه، بوچی نیوان بوک و خهسو ههمیشه ناکوکه!، لهبه رئه وه ی دایک کوره کهی

خوّی خوّش ئهویّت، به لام له رووه کهی تره وه وه ک ژنیکیش له وه تیدهگات، که بوکی چوّن ده یه ویّت دلّی کوره کهی به لای خوّیدا رابکشیّت، چونکه پیشتر خوّیشی بووک بووه و باش له نهیّنی دلّی بوکه کان تیدهگات، بوّیه دواجاریش ده بینیت هه ر بوکی سهرده که ویّت. ئهمه ش پیّی ده لیّن جهنگی ژنه کان بو بهده ست هیّنانی دلّی پیاوه کان.

به لام سهبارهت به باوکت من زور پهشیمانم، هیچ نهبیّت ئیتر دهبوو لهم کوتایی تهمهنمدا زیاتر بایه خم پیبدایه و دلیم رابگرتایه ت، نهمکرد و ئهویش کتوپر رویشت و به جییهیشتم، ههموومانی به جیهیشت، ئادریان، هیچ دهردیکم نییه جگه له پهشیمانی نهبیّت، پهشیمانی ئهمکوژیّت، ئهو جارانه ش لهگه ل تودا ئهرومه سهر گوره کهی زمانم ئهبهستریّت، لهدلی خوّمدا زوّر قسهی بو ئهکهم، به لام درهنگه درهنگ....

میلیسیا، لهدوای گیرانهوهی قسه کانی دایکم، به یه که شیوه دهمتوانی یارمه تی بده م، ئه ویش رفزانی یه کشه ممه که میک زوو ده رفیشتم به دوایداو دهمبرد له سهر گوره که ی باوکم به جیم ده فیشت و پیمده گوت؛ من ئه روقم له کافییه ک قاوه لاتی ده که م، تا دیمه وه به ده نگی به رز قسه ی بو بکه، چیت له دلدایه به باش و خراپه وه پینی بلی، دلانیابه گویی لیت ده بیت، ته نها به م ریگه یه ده توانیت هه ردووکتان ئاسوده بکه یت. پاشانیش ئه گه رامه وه ده مبرد بو مه راسیمی نزاکردن له کلیسا و له ویش دوای نزاکردن چه ند مومیکی داده گیرساند، ئیتر هه ستم ده کرد ته ندروستی به ره و باشتر ده روات، به لام مردنی خاتو و دور لاین هه موو شتیکی تیک داو دیسانه وه باری ته ندروستی دایکم به ره و خراپی رویشت تا ئه و کاته ی شه ویک ویست بووی به قادرمه کاندا برواته خواره وه، به قسه ی خوی ده یگوت؛ سه رم گیزی خواردووه، به لام هه رچییه که بیت بو و به هوی به ربوونه وه له قادرمه کانی قاتی دووه مه وه تا قاتی هه که م، جگه له حه وزی له پینج جیگه قاچه کانیشی شکابوون.

ئهو ماوهیه زوّر بیّتاقه بووم، چونکه دایکم روّژ به روّژ تهندروستی به ته واوه تی تیک ده چوو، که سی نه ده ناسییه وه، قسه ی نه ده کرد، له به شی چاره سه له ژیر چاود یری وردا بوو. منیش بو ئه وه ی نه روّمه وه بو ماله وه و وه ک جاران ده ست نه که مه وه به خوارد نه وه، سه ردانی خانه که م ده کرد، ههند یکیان بووبوون به هاوریّم، فرانک، که پیّشتر باسم کرد ده هات و به زوّر یه خه ی ده گرتم و قسه ی بو ده کردم، ده یگوت؛ دایک خه تای خوّی بوو، ئه ی بو بانگی منی نه کرد یارمه تی بده م، به خوا ژنیکی جوان بوو، به لام زوّر که لله ره ق بوو، زوو زوو ده می لی نزیک به کردمه وه و به نزمی ئه یگوت؛ حه زم لیّیبوو زوّر، به لام ئه و زوّر و شک بوو قسه ی ئه کردمه وه و به نزمی ئه یگوت؛ حه زم لیّیبوو زوّر، به لام ئه و زوّر و شک بوو قسه ی له گه که که که ده بووه وه می نا چاک ده بووه وه می نا چاک ده بی نازنی و ام قه ت نه دیبوو، خوزگه چاک ده بووه وه ، ئا چاک ده بی نازنم چاک نه بیّت و هیچ خه مت نه بیّت من لیّره م....

سهره رای بیّتاقه تی خوّم زوّر جار قسه کانی ئهم پیاوه ده ی خستمه پیّکه نین، چونکه داماوه خوّی پیّویستی به وه بوو یه کیّک ئاگای لیّی بیّیت، چونکه ههر ده می قسه کردنی باش بوو ئهگینا رهوشی ئه ویش زوّر باش نه بوو، نه یده توانی پیّنج مه تر بروات....

8

به کهمتر له مانگیک دوای ئهو رووداوه، دایکیشم لهو خانهیه کوچی دوایی کرد، ئیتر ئهوهنده بیّتاقه بووم نهمدهزانی بهچی بیّتاقه تییه کم دهربکهم! بهیانیه کی پاتریک هات بو لام بو ئهو شوقه ی چارلوّته ن بورگ، که دواجار من و تو پیّکهوه تیّیدا ژیاین.

ئهو كاتهى تۆ بۆ يەكهمجار سەردانت كردم نزيكهى سى ھەفتە بوو ئەو شوقە دوو ژووريەم گرتبوو. دواى مردنى باوكم و نيشتەجيبوونى دايكم له خانهى پيران خانووەكهى خۆمانم به كريدا، ئەوەبوو دواى لەدايكبوونى نازيلا فرۆشتم و ئەو خانووە نوييەمان پيكرى.

ئهو بهیانییه پاتریک پیشنیاریکی سهیری بو کردم ئهویش ئهوهبوو پیکهوه بو پینج پوژ سهفهریکی بهرشهلونه بکهین، بو ئهوهی ههناسهیهکی نوی بدهم و کهمیک میشکم ئارام بیتهوه، سهرهتا من ناپازیبووم، به لام کاتیک بلیته کانی نیشاندام و گوتی؛ لهبهر ئهم سهفهره ههفتهیه پشووم وهرگرتووه، ئیتر نهمتوانی دلی بشکینم.

ئهو ئێوارهی به شهقامی رامبلادا هاتینه خوارهوهو توٚمان بینی لهبهردهم پیره وێنهکێشهکهدا دانیشتبوویت بوٚ ئهوهی پوٚرترێتێکت بوٚ بکێشێت دوو روٚژ بوو ئێمه گهشتبووینه بهرشهلوٚنه. ئێستاش بیر لهو ئێوارهیه دهکهمهوه نازانم ئهو سیحره چی بوو، ئێمهی لهوێدا راگرت…!.

ئه و کاته من پیم وابوو ئهگهر کیشانی ئه و تابلو له شوینی کارکردنی ئه و هونه رمهنده پیره ببوایه ته وا په و هه رنه یویستایه ته واوی بکات بو ئه وه هه موو پوژیک تو دابنیت و له پوخسارو سیمات وردبیته وه، به لام ئه و نهیده توانی له سه رئه و شه قامه و له نایوره ی ئه و خه لکه دا ئه و کاره بکات.

ئاخ، میلسیا ئهم دونیا چهند ستهمکاره، تو دهزانیت گولهکان ئهو کاتانه سیس دهکات و ههلدهوهرینیت، که لهههموو کاتیک زیاتر بونیان خوشه، تو بلییت ئهو بونه خوشهی کوتایی تهمهنییان ئارهقکردنهوهی مهرگ نهبیت؟. بو نا خو مروقهکانیش پیش ئهوهی بمرن تایهکی بهرز لهشیان دهتهنیت و ئارهق دهکهنهوه،

به لام ئاره قکردنه وه ی مروّقه کان به پیچه وانه ی گوله کانه و بونیکی ناخوش ده رده ن، که پره له بونی نائومیدی و ئازار....

میلیسیا، له بیرت دیّت دوای ئهوهی له ریستورانتهکهی موّل دیّسپانیا ههستاین و به رامبلا دیّل مارادا گهراینهوه بهسهر ههمان پردی بهیانیدا پهرینهوه، تو به پیکهنینهوه دهتگوت؛ له پر له ژیر پیماندا نهکریّتهوهو بو ناو ئاوهکه بهربینهوه!، منیش دهمگوت کوا گویّم له شوتهکه نییه، لهپر بهدهم دهمویست لاسایی شوتهکه بکهمهوه. طوتتتت....

ميّليسيا، له بيرت ديّت دواجار له كويدا يهكترمان بهجي هيّشت؟. ريّك لهلاى پهيكهرى شيّرهكان ى گوْره پانى دهروازه ى ئاشتى (Plaça Portal de la Pau) لهويّشدا زوّر قسهمان كرد، نازانم باسى چيمان دهكرد، بهلام دهزانم قسهمان زوّربوو بو گوتن!. ههردووكمان حهزمان نهدهكرد لهيهكتر داببريّين، بهلام نهماندهويّرا به ئاشكرا ئهو حهزه دهرببرين.

دوای ئهوهی ئیتر کات بهرهو نیوه پو ده پویشت و ههریه که مان هاو پییه کمان له هوتیلکه به جیه پیشتبوو، ده بوو له یه کتر دابب پین و بگه پینه وه بو لای هاو پیکانمان، نامه ویت دروّت له گه لادا بکه م، ئه گهر من ئه و به یانییه پاتریکم له هاتنه ده ره وه م ناگادار بکردایه ته وه ده متوانی له گه لاتدا تا هوتیلکه بیم، به لام ده مزانی کاتیک پاتریک بیدار ده بینه وه و من له وی نیم حالی چون ده بیت. به یانی پیش ئه وه ی له هوتیله که بیمه ده ره وه به ئه نقه ست بیدارم نه کرده وه، چونکه ئه و له من ده ترسا شتیکم لی به سه ربیت یان شتیک به سه رخوم به پنم، نازانم ئه و خه یاله پروپوچانه چی بوون روّش تبوونه ناو میشکییه وه

یهکیک له جوانترین وینهکانی تو لهبهرچاوم ئه وکاته بوو، که مالئاواییمان لهیهکتر کردو پیم گوتیت؛ ههر بو زانین من له هوتیل کهتهلونیا له و راسته شهقامه ی رامبلا بهدهستی چهپدا نیشتهجیم، بو ئیواره شلهبیرت نهچیت لهلای پهیکهری شیرهکان، لهم گورهپانه چاوهروانم، توش به پیکهنینیکه وه گوتت؛ زور باشه، به دهستیش ماچیکت بو ههلدام، ئهوه دیمهنیکه ههمیشه لهخهیالمدا زیندووه، منیش له جیگای خوم وهستابووم سهیری توم دهکرد دهرویشتیت و جار نا جاریک ئاوریکت دهدایه وه تا بهته واوه تی لهبهرچاوم ونبوویت.

مێلیسیا، ئای چهند بهپهله بووم، تا ئێواره بێت.... ئهو ڕۅٚژه درێژترین ڕۅٚژێک بوو تیایدا ژیابێتم.

كاتنك گهیشتمهوه هوتنلهكه دهبینم پاتریک زور شپرزه له هوللی پیشوازیکردنهکه دیت و دهچیت. ئهو منی نهبینی، لهپشتهوه دهستیکم خسته سهرشانی، خهریک بوو له تورهییدا بتهقیتهوه، به لام منی به دلخوشییهوه بینی دانی بهخویدا گرت، منیش هیچم نهگوت؛ تهنها ئهوه نهبیت بانگم کرده کافتریاکهو لهسهرخو ههموو شتیک بوگیرایهوه.

وابزانم ئهم بهسهرهاتهم چهند جاریک بو گیراویتهوه، که چون پاتریک به هیچ شیوهیه ک بروای نهدهکرد، که من و تو یهکترمان بینیوه، ههر وای دهزانی هیشتا لهناو خهیالهکانی شهوی رابردوودا ده ژیم، که پیم دهگوت؛ من بهم کچه نائاشنا نیم، دوای ئهوهی پیکهوه کافییهکمان خواردهوه، باسی ههموو بهسهرهاتهکهم به وردی بو گیرایهوه، له چاویدا ئهوهم دهخویندهوه، دهیوسیت بروا به قسهکانم بکات، بهلام هیشتا گومانی له راستی چیروکهکه ههبوو.

کات له نیوه رو نزیک ده بووه وه، ئه و گوتی: برسیمه، هیشتا قاوه لّتیم نه کردووه، با بروّینه شویّنیک نانیّک بخوّین. منیش پیّم گوت: برسیمه و برسیشیم نییه، ئه و وایده زانی تیّکچووم یان به ته واوه تی عه قلّم له ده ست داوه. ئاخر مروّق کاتیّک نائرارام بیّت ئهگه ربرسیشی بیّت ئاره زووی خواردنی نییه.

له هوتیّلهکه وهدهرکهوتین، له کوّلانه تهسک و پیّچاوپیّچهکاندا ریستوّرانتیّکی گچکهمان بهرچاو کهوت، ئهگهر ههلهم نهکردبیّت نزیکی مالهکهی پیکاسو بوو، نازانم تهواو بیرم ناکهویّتهوه شویّنیّک بوو له نیّوان رامبلا و ئهو موّزهخانهدا، سهره رای کوّنی و ته سکی شویّنه که وه ک لهده ره وه دیار بوو لهناوه وه دلّگیر بوو.

من لهوی نانی نیوه روّم خوارد، پاتریکیش نانی بهیانی چونکه ئهو لهو کهسانه بوو بو قاوه لّتی کردن سهیری کاتی نهده کرد، ده بوو قاوه لّتی بکات، ههرکاتیّک لهخهو ههستیّت.

کات نزیکی یه کی پاش نیوه رو بوو به و شوینه مان به جیهیشت و گه راینه و بو هوتیله که، من ده مویست هه رچونیک بیت سه رخه و یک بشکینم، چونکه به دریزایی شهوی رابردوو نه متوانیبوو بنووم. پاتریک، گوتی؛ ما دام تو لیره ده مینیته وه من ده رومه ده ره وه پیاسه یه ک ده که م و ده گه ریمه وه

میلیسیا، چەنیک لەسەر رایەخەکە راکشام لەگەل چاوەکانم دەنایە سەریەک تۆم دەھاتەوە بەرچاو، كە چۆن لەبەردەم ھونەرمەندە پیرەكەدا دانیشتبوویت، لەپر خەیاللەکانم دەرۆشتەوە بۆسەر كرانەوەی پردەكەو باوەش پیاكردنەكەی تۆ، سەیرە زۆر سەیرە، ئیستاش دوای ئەو ھەموو ساللە ئەم چیرۆكانە بۆ تۆ دەگیرمەوە، كاتیک دەگەمە سەرباسی باوەشەكە ئەلیی ئیستایە، ھەست بە گەرمی باوەشەكەت دەكەم، ھەست بە نەرمى لەشت دەكەم بەر دەستەكانم دەكەوتن، ھەست بەو يۆكەنىنە دەكەم بۆ دواوە ئاورت دەدايەوەو بەدەست ماچۆكت بۆ ھەلدام....

منیش به ههمان شیّوهی ئهو لیموّکانم قاش کرد، خویّکهم خسته سهرقایهکهو چهند پیّکیّکم به لیّموّی سهوزو خویّوه خواردهوه، باش بوو بهو شیّوهیه توانیم بخهوم.

هینده ماندوو بیخه و بووم ئاستهمییهکهی ههر ئهوهبوو خهوم لیبکهویت، ئیتر بو خوّم روٚچووبوومه ناو قولایی خهوهوه، رهنگه کاریگهری تهکیلاکهش بووبیت، کاتیک پاتریک بیداری کردمهوه کاتژمیر نزیکهی پینجی پاش نیوهرو بوو.

نازانم باش بیرم نهماوه ئهو کاتهش وا بزانم لهبیرمان چووبوو کاتیک بو یهکتر بینینه که دیاری بکهین، به لام ههرچونیک بیت مهبهستمان ئیواره بوو، پاتریک بهمه پیده کهنی، دهیگوت؛ لهم ولاته کی دهزانیت ئیواره کهیه، تا دهی شهو ئیوارهیه!.

ئەو راستى دەكرد، بەراست دەبوو كاتژمێر چەند يەكتر ببينين؟ لەبەر ئەوەى من پەلەم بوو بۆ بينينت وامدەزانى تۆش بەھەمان شێوەيت، كەچى بۆچوونەكەم راست دەرچوو، تۆش تووشى ھەمان حاللەت بوويت، بۆيە ھەردووكمان لە كاتێكى گونجاودا بەيەكگەيشتىن.

کاژمیر شهشی دوای نیوه روّ، که هیشتا خوّر به ئاسمانه وه بوو، من و پاتریک له رامبلاوه به ره و "پلاسا دیّل پورتال دی لا پاو" به ناو جه نجالی شهقامه که به ره و خوار بووینه وه، ئیمه هیچ قسه مان له گه ل یه کتر نه ده کرد، ئه گه رچی من به بوون له گه ل پاتریکدا بووم به لام به خه یال له گه ل توّدا بووم. پاتریکیش هیشتا له گومانیکی قولدا بوو، له گه ل ئه وه شدا به بی ئه وه ی هیچ بلیّت شوینم که و تبوو.

کاتیک گهشتینه گۆرهپانهکه خه لکیکی زور لهدهوری پهیکهری شیرهکان وینهیان دهگرت، کوریک دهستی کچیکی ده گرت بو ئهوهی سواری یهکیک له شیرهکان ببیت و وینهیه کی یادگاری بگریت، یهکیکی تر دهستی دهکرده ملی شیریک و داوای له کهسیک دهکرد وینهیه کی بگریت.

من و پاتریک بهبی ئهوهی هیچ قسهیهک لهگهل یهکتردا بکهین ماوهیهک بهدهوری گۆرهپانهکهدا سوراینهوه، پیم وابیت سی چارهک تیپهریبوو له پریکدا تو کارین دهرکهوتن. پاش یهکتر ناسین چهند وینهیهکمان لهوی لهلای پهیکهری شیرهکان گرت، ئهو وینانه جوانترین یادگاری من و تو بوون.

پیشهاتهکان ههر لهسهرهتاوه دیاربوو، من و تو زیاتر بهرهو نزیکبوونهوه دهرویشتین، به لام کارین و پاتریک زور دلخوش نهبوون به یهکترناسین، کارین دهیوسیت من بو خوی بم و توش بو پاتریک، وه ک کاتی خویشی پیم گوتیت؛ من کیشهم لهگهل کاریندا نهبوو، ئاسایی بوو وه ک دوو هاوری پیکهوه لهو ئیوارهیهدا پیاسه بکهین، به لام نهمدهویست توم له کیس بچیت.

کارین به مهبهست دهیویست من بۆ ئهو بم، راسته ژنان له پیاوان ههستیارترن به رامبهر خویندنه وه ههستی پیاو، به لام له راستیدا زور زوو من درکم به ههستی کارین کرد، نه که ههر به رامبهر به خوم، به لکو به رامبه ربه توش، تو له دلیاکی خوت نه تده توانی له وه تیبگهیت ئه و ژنه چهنیک پره له ئیره یی به رامبه ربه تو، ئه و کاته نهمویرا ههستی خوم به راستی ده رببرم، چونکه تازه یه کترمان ده ناسی، ده ترسام پهیوه ندییه که مان هه ر له سه ره تاوه شکست بخوات، بویه دانم به خومدا گدت.

میلیسیا، جوانی تو به و دلیاکی و ساده بیه ته وه بوو، به بی ئه وه ی مه به ستت بیت مروقت به ره و لای خوت کیش ده کرد، ئه مه ش کارینی پر له ئیره یی کرد بوو، ئه و به ته نه نه و شته به ته نه و به تاریخته و ها مو و نه و شته باشانه ی به قاچه کانی خویان بو لای تو ده ها تن بات بو خوی .

بهباشی دیّتهوه بیرم کاتیّک به "موّل دی بوّش ئهلسینا"دا لهژیّر پالمهکاندا پیاسهمان دهکرد، ئهو به بیانووی سهیر کردنی بهلهمهکانهوه کهمیّک رایگرتین، دهیویست ههلیّک بدوّزیّتهوه سهرنجی من بهلای خوّیدا رابکیّشیّت و ببیّته ههلیّک بوّ ئهوهی توّ له پاتریک نزیک بکاتهوه، بهلام کاتیّک من له مهبهستهکهی تیگهیشتم لهناخهوه توشی ههلّچونیّکی دهروونی خراپ بوو، ئهگهرچی دهرینهدهبری بهلام بهئاسانی منیش و پاتریکیش ههستمان پیکرد، جگه له توّ نهبیّت، که لهدونیا جوانهکهی خوّتدا بوویت و قسهت دهکرد و قاقا پیدهکهنیت، توّ بهبیّ ئهوهی ئاگات لهخوّت بیّت و مهبهستت بیّت ئهوت لهناخهوه وردتر دهکرد.

ئازیزهکهم میلیسیا، جوانی تو بهتهنها له پوخسارتدا نهبوو، بهلکو جوانی تو هیزیکی سیحراوی بوو لهناختهوه دههاته دهرهوه و بهرامبهرهکهتی بهلای خویدا پادهکیشا، ئهوهی کارینی کردبوو به هاوپیی تو ئهوهبوو ئهو سیحرهت لیبدزیت یان ئهو پهیوهندییه جوانه مروقانهیهی تو له پیگای ئهو هیزه شاراوهوه دهستت دهکهوت بو خوی ببات، ئهو هیچ کاتیک کاری چاکهی بو تو نهدهویست، ئهو بهتهنها هیزه جادوگهرییهکهتی دهویست، لهچاویدا ههندیکجار ئهوهم دهخویندهوه، ئهگهر پیی بکریت تیکت بشکینیت، بهس بو ئهوهی نیشانی بدات ئهو له تو بههیزتره ئهو ئیواره بو من یهکیک بوو له ئیواره ههره جوانهکانی ژیانم، بهتایبهتی کاتیک گهیشتینه کهنار دهریاکهو ههتاو بو دواجار به پهنگیکی سورهوه بهرهو کوتایی بی

سنووری دهریاکه روّدهچووه خوارو له دوای خوّی کوّمهنیّک تیشکی پرتهقانی به جیهاندا یهخش دهکرد.

ئهو ئيواره جگه له كارين نهبيت ههر ههموومان خهيالمان له ناو ئهو ئاوابوونه جوانهى ههتاودا فريبوو. راسته ئهو به نيگاو چاوهكانى سهيرى ئاوابوونهكهى دهكرد، بهلام خهيالى له شوينيك بوو دوور له جوانى ئهو ئيواره، ئهو كاتيك ههموو ههوليكى خوى دهخسته كار بو ئهوهى دلى پياويك بهدهست بهينيت و شكستى دهخوارد به تاوانى توى دهزانى، چونكه تو بهبى هيچ مهبهستيك دلى ههردووكمانت بهدهست هينابوو.

میلیسیا، خوشباوه ری و ساده یی تو گهشتبووه ئاستی ساویلکه یی، نه ده بوو چیتر ئهوه نده ساویلکه بیت هه ست به و هه موو غه دره نه که یت ئه و ژنه به ناوی هاوریتی و دلسوزییه وه له تو ده کرد. ئه و هه رله یه که مروزی بینینمانه وه هه موو هه ولیک کی ده دا من ببات بو خوی، به لام کاتیک له هه وله کانیدا له گه ل من شکستی ده خوارد توله ی خوی له تو ده کرده وه، که چی تو هه ریده که نیت و سه رت باده دا و بروات نه ده کرد، تا کاره ساته که گه یشته ئه مروز شه روزه

دوای پیاسه ی ئه و ئیواره ی "پاساژ ماریتیم" له به رشهلؤنیتا، کاتیک بو هوتیله که گهراینه وه پاتریک خوی دا به سهر جیگه که پدا و گوتی؛ زور ماندووم، منیش چونکه دلم خوشبوو به پیکه نینه وه پرسیم؛ مروّق دوای پیاسه یه کی دریّژ له گه ل ئافره تاندا چون ئه بیّت بلیّت ماندووم! هه ناسه یه کی هه لکیشاو وه ک خووکه ی خوی به ده نگیکی ره ق گوتی؛ هه ندی ک ئافره ته هه نه وه نده و زه ی نیگه تی نه گیانیاندایه،

لهگهڵ ههر بینێکیان شهکهتت دهکهن و ههموو وزه نێگهتیڤهکهی خوٚیان لهتوٚدا بهتاڵ دهکهنهوه. منیش یهکسهر زانیم مهبهستی کارینه، ههر به فزولی پرسیم؛ مهبهستت کێیه؟. وتی؛ ئهو نهعلهتییه، کارین، باشه بوٚ نهیدهتوانی بالانسی خوٚی رابگرێت، ههندێک کهس سهیرن، خوٚ مهرج نییه هاوڕێیهتی ههر بوٚ ئهوه بیٚت خوٚشهویستی و عهشق دروست بکات، ئیمه ئهتوانین لیّره هاوڕێ بین، پێکهوه بروٚین بوٚ ئوپیرا، بوٚ پارکهکان، بو دیسکوٚکان و کهناری دهریا، نازانم وهک هاوڕێ دهتوانین ییکهوه بروٚین پیکهوه بروّین خوازیاری بین، ئهشیّت دواتریش یهکترمان خوشبوویّت، ئهشیّت قهت ئهوهش روونهدات، بهلام.... بهلام چی پاتریک، بیلی ههمووی، ههرچی لهسهر دلّته بیلیّ، منیش درکم بهو گرژییهی دروستی کردبوو کرد، هیوادارم کاریگهری خراپی لهسهر میلیسیا نهبیّت، ئهو تهواو جیاوازه، نازانم چهوکاریّک ئهو دوانهی کردووه به هاوریّ، هیچ لهیهک ناچن، ئهو ههر له یهکهم بینینهوه، کاریک کهبهردهم هونهرمهنده پیرهکهدا دانیشتبوو دلّم بوّی خورچهی کرد، بینوتهواو چیواوانهی کارین وزهیه کی پوّزهتیفی وا له روّحیدایه مروّق بو خوّی بهلکنش دهکات.

گوتم: پاتریک، له دوای ئهو ئیوارهوه دهزانیت میلیسیا چون میشکی داگیر کردین، دهبیت میشکی چهنی تریشی وهک ئیمه به خویهوه ماندوو کردبیت، بهبی ئهوهی ههستی پیبکات، لهگهل ئهوهشدا رهنگه ئهوه قهدهریک بیت من و ئهو بهیهکهوه ببهستیتهوه، ئهگینا چون من بهو بهیانییه زوو دهروهه دهرهوهو ئهویش وهک ئهوهی چاوهروانی من بکات، له کهناری دهریاکه بهو بهیانییه دادهنیشیت و سهیری ماسیهکان ئهکات...!.

میّلیسیا، لهدوای پیاسه ی ئه و ئیّواره وه پاتریک بریاریدا بو پیاسه کردن لهگه لِّ ئیّوه دا نهیه ته ده رهوه، ئه و ئیتر وه ها بوو، که سیّکی خوّشدو نهبوو، لهگه لِّ رهقییه که شیدا زوّر راستگو بوو، ئه و که سیّک بوو له ژیانیدا بوّی گرنگ نهبوو بهرامبه ره که ی چوّن لیّی تیّده گات، ئه وه نده بوّی گرنگ بوو راستگو بیّت لهگه لِّ خوّیی و به رامبه ره که ی، ئه مه ش له ژیانیدا کاری کردبووه سه ر پهیوه ندییه کوّمه لایه تییه کانی.

من ئەو بریارەى پاتریکم زۆر پی باش نەبوو، چونکە دەمزانى کارین ھەموو ھەولانىكى خۆى دەدات، ئەگەر من بۆ خۆى نەبات ئەوا نەھىلىن تۆش بۆ من بیت، ئەمە راستىيەك بوو، لە دواى رۆژى دووەم كاتنك بەبى پاتریک پیاسەمان كرد بەھەموو دلپاكىيەكەى خۆتەوە ھەستت بەوە كرد، كە دەيەونىت كىشەيەك دروست بكات بۆ ئەوەى لەيەكتر دوور بكەوينەوە.

هەندىك مرۆقى دەمامكدار هەن، كاتىك دەيانەويت هاورىكەيان لەبەرچاوى خەلكى تر بشكىنن بۆ ئەوەى خۆيان بەرزبكەنەوە پەنا بۆ گالتەكردن دەبەن، ئەو ئىوارە ھەموو گالتە و شۆخىكردنىكى كارىن لەگەل تۆدا دەيويست پەيامىكى ژەهراوى بە

من بگهیهنیّت، توش سادهو ساکار، وهک منالنیّک قاقا پیدهکهنیت و دهتریقایتهوهو ههستت به ژههری ناو قسه شیریینهکانی نهدهکرد.

ئهوهی سهیره کهسانی وهک تو هینده وزهو هیزی پوزهتیف لهناویاندا دهگهشیتهوه همموو هیزه باش و پوزهتیفهکان بهلای خویدا رادهکیشیت تا له هیزه خراپ و وزه نیگهتیفهکان بیپاریزن. دهیانجار من ئهم قسهم پیگوتیت؛ لهم دونیا دوو هیز ههن بهردهوام له جهنگدان هیزی خراپه و هیزی چاکه، ئهوانهی سهر بههیزی چاکهن و دونیا به جوانی و دلیاکییهوه ئهبین و بهتالن له رق و کینه بهرامبهر به دونیاو خویان ههمیشه پلان و خراپهکارییهکان، که لهدژی ئهنجام ئهدرین ئهگوریت بو کاری باشه، ئیتر ئهوانه ئهمه ناو ئهنین بهخت، بهلام له راستیدا شتیک نییه ناوی بهخت بیت، ئهوه هیزی چاکهیه ئهو کهسه باشانه ئهپاریزیت له هیزه خراپهکان، که دونیا و خهلک به تاریکی ئهبینن.

ئهو ئيواره من و تۆو كارين برياربوو بيكهوه برۆينهوه ههمان ريستۆرانت له 'مۆل ديسيانيا' كافييهك بخۆينهوه و ههنديك قسه بكهين. ئهو ريستۆرانتهى يهكهم بهيانى بۆ يهكهمجار پيكهوه دانيشتين و قاوه لتيمان كرد، كهچى كارين ئهمهى پيخۆش نهبوو، له خۆيهوه ههستى به مهترسييهك دهكرد، كه بۆ ههتا ههتايه ليم نائوميد بيت و پهيوهندى من و تۆ ببيته پهيوهندييهكى راستهقينه، بۆيه له خۆيهوه ريگاكهى پيگۆرين بهرهو "مۆل دى بهرشهلۆنه" و بهدهم شۆخى و گالتهپيكردنهوهو پيگاكهى پيگۆرين بهرهو "مۆل دى بهرشهلۆنه" و بهدهم شۆخى و گالتهپيكردنهوهو به شهقامى "رۆندا ليتۆرا" دا گهشتينه " باخچهى مۆسين و ساحلى لۆبيرا" (Cactaceae) چونكه مرۆڤ ههستى نهدهكرد له باخچهيهكى ئاسايى پر گول و گولزارو فوارهى مرۆڤ ههستى نهدهكرد له باخچهيهكى ئاسايى پر گول و گولزارو فوارهى سهرنجراكيشدا بيت، بهلكو مرۆڤ وايدهزانى له باخچهيهكى تايبهت به دركەكاندايه، ئهمهيه ههميشه پيمدهگوتيت گولهكان گول رادهكيشن و دركەكانيش دركى.

ئهوهی کارین لهو ئیواره دا ویستی ئهوه بوو، به هه ر نرخیک بیت تو له به رچاوی من بخات و هه ندیک وینه ی ناشیرین له سه ر تو دروست بکات، ئه و ده یویست هه رچونیک بیت له ریگای هه ندیک گالته کردنه وه هه ندیک راستی له سه ر تو بلیت، به لام تو زور له هه ندیک گالته کردنه وه هه ندیک راستی له سه ر تو بلیت، به لام تو زور به پیچه وانه وه هه موو قسه کانت به پوزه تیف وه رده گرت و پیت وابوو ئه و په سنت ده کات، ئه ویش به م ساویلکه یه یو دلخوش بوو، که ده توانیت به بی ئه وه ی تو به خراپ قسه کانی وه ربگریت مه به ساویلکه یا که به من به من به من به که یه ده توانیت به لام کاتیک زانی من باش تیده گه م ئه و ده یه ویت چی بگه یه نیت به که که که که که که که که که بید از کرده وه وه هه مو و پلانه کانی ئه و به جاریک شکستی خوارد.

ئهو ئێمهی بهم ڕێگادا هێنا، بۆ ئهوهی ئێمه لهشوێنێک دانهنيشين، که يادگارييهکمان پێکهوه ههيه، ئهو جۆره مرۆڨانه لهناخهوه هێنده بچوک و گرگنن ناتوانن بهرگهی دانيشتنێک بگرن، که دوو کهس قسهی هاوبهشيان پێکهوه ههيهو ئهو هيچ شتێکی نييه، ئيتر لهبری ئهوهی گوێ بگرێت و چیژ له دانیشتنهکه ببینێت يان ههندێ شتی نوێی گوێ لێبێت ههوڵ دهدات تێکی بدات، بۆ ئهوهی خوٚی قسهی ههبێت، ئهو نهیدهویست ئهو ئێواره ئێمه بهباسکردنی یادگاریی سادهی روٚژی رابردوو ئازاری بدهین، ئهو باش خوٚی دهناسی، که ناتوانێت پێنج دهقه بهرگهی گفتوگوٚی نێوان ئێمه بگرێت، که باسی شتێک دهکهین جگه له رێککهوت هیچی تر نهبوو، بوٚیه بهو رێگایهدا بردینی، که ئهویش لهمهیدانهکهدا بتوانێت گهمهی خوٚی بکات، نهک وهک سهیرکهرێک تهماشا بکات، ئهوهبوو چونکه نیازی لهگهڵ ئێمهدا خراپ بوو بهجێگایهکی گهیاندین وهک ئاوێنهیهک بوو پشتی دهمامکهکهیمان نیشان بدات....

ئهو کاتهی لهبهردهم چهند کاکتوٚسیّکی جوٚری "ئیٚشینوٚ سیٚرویس" (Echinocereus) دا وهستاین، کهههر له ژیژکیّک دهچوو گولّی لهسهر نابیّت، ههر له راستیشدا "ئیٚشینوّ" به لاتینی واته ژیژک، منیش به شیٚوازه گالاتهکردنهکهی خوٚیهوه رووم بهلای کاریندا وهرگیٚراو گوتم؛ ئهم کاکتوٚسه زوٚر سهرنجراکیٚشه، که ئهتوانیّت له ریّگای گولهکانهوه ههناوی درکاوی بشاریّتهوه، پاشان رووم بهلای یهک ریز کاکتوٚسی تردا وهرگیٚراو به پیٚکهنینیٚکی گالاته ئامیّزهوه گوتم؛ ئهم کاکتوٚسانهش گوناهیان نییه وهک درک هاتوونهته بوون، رهنگه ئهوانیش حهزیان بکردایه گول بن، بوّیه ئهبینین زورجار دهمامکی گول لهسهر دهنین…!

کارین بهم قسانهی من وهک بهرکهوتنی درکی کاکتوّسهکان یهکسهر ههستی بهئازارهکهی کرد، به لام من هیچ خوّم تیّکنهداو بهردهوام بووم لهسهر گالتهکردنهکهی خوّم، چونکه ئیتر کاتی ئهوه هاتبوو بیوهستیّنم، بوّ ئهوهی خوّی نیشان بدهم....

ئهگهر بیرت بیّت، لهدوای ئهوهی چهند ههنگاویک روّیشتینه ئهو لاوهو گهشتینه لای گولزاری گولاله سورهکان، که مروّقی بوّ خوّی پهلکیش دهکرد، بهلام له راستیدا ئهویش ههر کاکتوّس بوو له جوّری "تریگلوّشیدیاتوّس" (Triglochidiatus) که لهههمان خیزانی "ئیشینوّ سیّرویس"ه، هیچکاممان درکمان بهوه نهکرد ئهشیّت درکیک ئهوهنده گولی جوان بگریّت! ئهوهی " تریگلوّشیدیاتوّس" له کاکتوّسهکانی تر جیادهکردهوه ئهوهبوو بوّخوّی له توّپهله تهلیّکی درکاوی ده چوو گولّی گرتبیّت، بهلام لهژیّرهوه تهونیّکی جالّجالوّکه بوو له درک، ریّک و راست لهو مروّقانه ده چوو دهتوانیّت به دهمامکیّکی جوانهوه چزووه ژههراوییهکانی ناخی بشاریّتهوه، من ههر ئهمهنده م گوت، ههموو کاکتوّسهکان سهر به یه کخیرانن ههر دهمامکیّکی گولّ لهسهر نیّن دواجار ناتوانن درکه ژههراوییهکانی ناخیان بشارنهوه.

کارین باش لهمهبهست و کروٚکی قسهکانی من تیدهگهیشت و لهناخهوه پرپبوو له تورهبوون و رق بهرامبهرم، به لام رینگای لیدهگرت بو نهوهی تو درک بهمهسهلهکان نهکهیت، بویه کاتیک ههستی کرد تو ش خهریکی له مهبهستهکانی من تیدهگهیت، ئیتر نهیتوانی ری له رق و تورهبوونهکهی بگریت و تهقییهوه، نهم تهقینهوه تهنها یهک قازانجی ههبوو، نهویش نهوهبوو کهمیک تو ی به ناگا هینایهوه تا له مهبهستی قسهکانی تیبگهیت....

یهکێک له سیفهته خراپهکانی مروٚقی لاواز ئهوهیه لهههر شکست و دوٚڕانێکدا بوٚ ئهوهی سوٚزی چواردهورهکهیان بوٚ خوٚیان ڕابکێشن پهنا دهبهنه بهر سواڵی بهزهیی، کارینیش دهیزانی لهگهمهیهکی دوٚڕاودایه دهبوو کارێک بکات توٚپهکه بکهوێتهوه قاچی خوٚی یان بهرامبهرهکهی لهسهر گرژییهکانکهمێک خاو بکاتهوه، ئهوهبوو ماوهیهک خوٚی بێتاقهت نیشانداو دواتریش دهستی بهسهریهوه گرت، که گوایه سهری دێشێت تا بهو بیانووهوه توٚ بگهڕێنێتهوه بوٚ هوتێلهکه. دوا کارتی ئهو بوٚ قهرهبووکردنهوهی دوٚڕانهکهی دهبوو بهکاری بهێنێت ئهوهبوو تو لهگهڵ خوٚیدا بو هوتێلهکه بگهڕێنێتهوه، لهدوای ئهوهش چیتر نههێڵێت ڕوٚژانی داهاتوو له بهرشهلوٚنهدا چاومان بهیهکتر بکهوێتهوهو بو ههتا ههتایه لهیهکتر ونببین.

میلیسیا، ئهوه ی لهو ماوه کهمهی من له پهیوهندی نیوان ئیوه تیگهیشتم ئهوهبوو، ئهو بهباشی ههموو خاله لاوازهکانی توی دهناسی و دهیزانی چون سوزی تو بهلای خویدا رابکیشیت، دهیزانی چون باشییهکانی تو بو خراپییهکانی خوی بهکاربهینیت. دواتر باشتریش لهوه تیگهیشتم پهیوهندییهکهی نیوان ئیوه باشییهکانی تو رایگرتبوو، ئهگینا ئهو لهو کهسانه نهبوو به ئاسانی بتوانیت بهسهر رق و کینهکانی ناخیدا زالبیت.

لهوه دهچوو ئهو ماوهیهی من بهجیم هیشتبوون هیچ قسهیهکتان پیکهوه نهکردبیت، وهک دوو کهسی نهناسراو ههریهکهتان لهسهر سوچیکی کورسییه دریژهکه دانیشتبوون، منیش بهبی ئهوهی دابنیشم داوام کرد ئهگهر پیتان خوشبیت دهتوانین بگهریینهوه، توش به سهرسورمانهوه سهیریکت کردم، به لام من به چاوداگرتنیک ههموو شتیکم تیگهیاندیت، به بزهکهی لیوتدا منیش وه لامهکهی خوم وه رگرت.

کاتیک گهشتینهوه " پلاسا دیل پۆرتال دو لا پاو" هیشتا دونیا تاریکی نهکردبوو، وهک جارهکانی پیشوو له تهنیشت یهکیک له پهیکهری شیرهکانهوه وهستاین بو ئهوهی مالئاوایی لهیهکتر بکهین. کارین هیشتا ههر خوی زور بیتاقهت نیشان دهداو جار ناجاریک دهستی بهسهرییهوه دهگرت، ئهو ئهوهنده رق لهدل بوو نهیدهویست به چاو سهیری ئیمه بکات، ههر کاتیک ئیمه قسهمان دهکرد ئهو رووی خوی وهردهگیرا، ئهمهش ههلیکی باش بوو بو ئهوهی به دزی ئهوهوه کارتی هوتیلهکه بخهمه ناو دهستهوه.

ئای چەند سەیر بوو میلیسیا!، کاتیک دەستم خسته ناو دەستەوە بو ئەوەی کارتەكەت بدەمی له ریگای پەنجە باریکەکانتەوە ھەستم بە لیدانی دلت دەكرد، بەلام چارەیەکی ترمان نەبوو جگە لەوەی بو ئەوەی بەیەكتر بگەینەوە، بەو شیوەیە لەیەكتر جیاببینەوە.

پیش ئهوهی خواحافیزی لهیهکتر بکهین تو پرسیت، که ئایا سبهی کاتمان دهبیّت لیّره چاومان بهیهک بکهویّتهوه؟. ئهم قسهیه کارینی داچلّهکاند، بوّیه نهیتوانی چیتر بیّدهنگ بیّت، لهبری من وه لاّمی دایهوه، که پیّویست ناکات ئیّمه یهکتر ببینینهوه، ئهو گوتی: که گوایا سبهی شویّنی تایبهت ههیه بوّی بروّن بوّیه کاتیان نابیّت، توّش به سهرسورمانیّکهوه سهیریّکت کرد، به لاّم هیچت نهگوت....

ئیتر بهبیدهنگی ئیوه روزیشتن، منیش تا ماوه یه کشانم خستبووه سهر پشتی یه کیک له شیره کان و له دواوه زور به ته وسه وه ته ماشای توّم ده کرد، که جارنا جاریّک بوّ دواوه ئاوریّکت ده دایه وه، خوّشییه ک به دلّ و ده روونم ده گهیشت و ئومیّدی زیاتری ده دامی

9

کاتیک گهشتمهوه هوتیلهکه چهند خولهکیکی کهمی مابوو بو نوی شهو، کهمیک بیتاقهت بووم. پاتریک لهدهرهوه بوو، چونکه ئهو کاتانه کاتیکی گونجاو بوو بو دهرهوه و شهقامهکان لهههموو کاتیک زیاتر دهخروشان. ماوهیهک له ژوورهکهدا هاتم و رویشتم و بیرم له قسهکانی کارین و خوّم دهکردهوه نهمدهزانی کاریکی باشم کردبوو یان خرای، تا زیاتر بیرم دهکردهوه زیاتر ئارامم لهبهر ههلدهگیرا.

ميليسيا، ليت ناشارمهوه زوّر دهترسام ئيتر نهتبينمهوه، بهلام خهيالي ئاوردانهوهكانت هيزو هيواى زياتريان دهدامي، ههنديكجاريش لهبهر خوّمهوه دهمگوت؛ دهى خوّ ئهگهر ئهويش نزيكبوونهوهى منى پيخوش بيّت، لهبهرلينيش بيّت ئهمدوّزيّتهوه، چونكه ههموو ناونيشانهكانى خوّم بو نوسيووه. لهم بيرو خهيالانهدا بووم پاتريك گهرايهوه بو هوتيلهكه، ئهويش بي تاقهت دياربوو، بويه ليّم پرسى بيّتاقهت دياريت، له وهلامدا گوتى؛ نا به پيچهوانهوه زوّر ماندووم، لهو كاتهوهى توّ

رۆيشتوويت منيش به پێ بهناو شاردا دهسورێمهوه، ماوهيهكى زۆره ئهوهنده به پێ نهروٚيشتووم، به لام توٚ لهوه ناچێت باش بيت!.

پاش ئەوەى پاترىك دوشەكەى تەواو كرد، بريارماندا لەدەرەوە شتىكى سوكە بخۆين پاشان برۆينە يەكىكى لە بارەكان بەتايبەتى ئەو بارانەى تا درەنگى شەو مۆسىقاو سەماى زىندوو پىشكەش دەكەن، لە بەختى ئىمەدا ئەو شەوە شوينىكى گونجاو نەبوو لىنى دابنىشىن و كاتىش بەرەو درەنگبوون دەرۆيشت، ئەگەرچى لەو شارە ھىچ كاتىك درەنگى نىيەو تا دەمەو بەيانى خەلك بەسەر ئەو شەقامانەدا دىن و دەچن. كاتىرمىر نزيكەى يانزەى شەو بوو پاترىك گوتى: من زۆر ماندووم پىمخۆشە بۆ ھوتىلەكە بگەرىنىنەوە، بە پىچەوانەوە من ئەوەندە نائارام بووم ھىچ پىمخۆش نەبوو لەكاتىكى وادا بۆ ژوورىكى بچوك بگەرىنمەوە، چونكە لەو كاتانەدا لەو شوىنلەكە بچوكانەدا ھەست بەتەنگە نەفەسى دەكەم، بۆيە گوتم؛ تا بەر دەرگاى ھوتىلەكە بېچوكانەدا دىم، دواتر دەرۇم تا ماندوو دەبم بەتەنھا پىاسە دەكەم.

من هیچ شتیکم سهبارهت به پیاسه کهی ئیواره بو پاتریک نه گیرابووه وه، که چی له چاوه کانیدا کاتیک سهیری ده کردم ئه وه م ده خوینده وه بزانیت چی روویداوه، له وه ش زیاتر سهباره ت به و پیاسه یه هیچ نه یپرسی، ئه وه یه که مجاریش بو و بهیل نیت به ته نه لینی جیاب به وه و نه پرسیت بو کوی ئه روّم و نیازی چیم هه یه. ئه و مروّق یکی زور سه یر بوو، هه ر له منال پیه وه کاره کته ریکی سارد و سری هه بوو، له گه ل ئه وه شدا نه ویت و رقت لینی بیت.

من بۆیه تا بهردهم هوتیلهکه لهگهلیدا رۆیشتم و چهندین باسی توّو کارینم هیّنایه بهرباس بو ئهوهی سهبارهت به پیاسهکهی ئیّواره پرسیاریّکم لیّبکات و منیش داخی دلّم ههلّبریّژم، بهلام ئهو ههر هیچ بهلایهوه گرنگ نهبوو، بوّیه چارم نهبوو لهوه زیاتر تا درهنگی شهو لهدهرهوه بهسهر بهرم.

له رامبلا به خهیانیکی قونهوه بهرهو سهر دهریاکه بوومهوه، نازانم چهنیک کاتم پینچووبوو تا گهیشتمه "رامبلا دیل مار" ئهوهی لهههمووی سهیرتر بوو "پلاسا دیل پورتال دی لا پاو"م تیپهراندبوو به بی ئهوهی بزانم چون، ئاخر بو پهرینهوه بهو گورهپانهدا ههر دهبیت بوهستیت تا گنوپی ترافیکهکان سهوز دهبیت، ئهگینا ئوتومبیل دهتشیلیت، ههرچهند بیرم دهکردهوه نهدههاتهوه یادم کهیی و چون بهو گورهپانهدا تیپهربووبووم.

پهرپینهوه به و گورهپانهدا، که چهند یادگارییهکی کهم به لام جوانم لهگه لیدا ههبوو میشکی ماندوو کردبووم و خهیالمی تهوا داگیرکردبوو. لهسهر یهکیک له

کورسییهکانی کهنار ئاوهکه، که روّژانه خه لّک لهویّدا دادهنیشن و له دونیای جوانی دهریاکه دهروانن دانیشتم. دهمویست سهیری ماسییهکان بکهم، به لام کاتیّک روناکی گلوّپهکان لهسهر شهپوّلهکان یارییان دهکرد نهیدههیّشت بهجوانی له دیمهنی پوّله ماسییهکان بروانیت، بوّیه وازم هیّناو چاوم برییه شیّلمان و پایه ئاسنینهکان، که به روناکییهکی شین داپوّشرابوون. رهنگی شینی ئهم پایانه لهگهل گلوّپی عامودهکان به شیّوهیهکی زوّر سهرسورهیّنه تا قولایی دهریاکه شوّربووبوونهوه. رامان به شیّوهیهکی قول لهرهنگهکان خهیالتی بهرهو جیهانیّکی تر دهبرد، مروّق وایدهزانی شاریّکی گهوره به بالهخانه بهرزهکانییهوه روّچوونهته ناو دهریاکه یان ههستت دهکرد لهسهر ئهو پرده باریکه شاریّکی گهوره ههیهو روناکییهکانی لهناو شهستت دهکرد لهسهر ئه و پرده باریکه شاریّکی گهوره ههیهو روناکییهکانی لهناو ئوهکهدا رهنگی داوه تهوه. ئهگهر کهسیّک تابلوّی "ئهستیّرهکانی شهو بهسهر رووباری روّن" ی اقان گوّخ ای نهیدبیّت ناتوانی لهو رهنگانه تیبگات چوّن له پنتیّکهوه بو ناو قولایی ئاوهکه شوّر دهبنهوه.

میّلیسیا، من هیّشتا رهنگهکان خهیالهکانمی لهگهل خوّیاندا بوّ ناو قولایی دهریاکه شوّرکردبووهوه یهکیّک دهستی خسته سهرشانم و گوتی: ئهوه توّ لیّرهیت؟!.

سهرهتا زوّر داچڵهكیم، ئاخر هیچ ئهوهندهی ئهوه ناخوّش نییه کهسێک له پردا لهناو خهیاڵێکی قوڵ بهئاگات بهێنێتهوه. ناتوانم بڵێم ترسام، لهگهڵ ئهوهشدا دڵم کهوته تهپ تهپ، دهستهکانم دهلهرزین و ههناسهم کهمێک تهنگ بوو. سهرهتا وامدهزانی دهنگهکه زرنگانهوهی گوێم بووه، بهڵام دهستهکه دهستی مروّقێک بوو دایچڵهکاندم، کاتێک ههستامه سهرپێ و ئاوڕم بوٚ دواوه دایهوهو توٚم بینی بروام به چاوهکانی خوٚم نهدهکرد، نهمدهتوانی بروا بکهم، که توٚش بهم درهنگی شهوه لیٚره بیت، بوٚیه وهک شیّتیک پهلامارم دایت و توند باوهشم پیدا کردیت، دواتریش زوٚر سوپاسم کردیت، که ههڵوێستیکی خرایت بهرامبهرم نهنواندو خوٚشییهکهت لی تیک نهدام. دهزانیت ئهگهر دوای ئهوهی وهک شیّت باوهشم پیداکردیت و له زهوی بهرزم کردیتهوه کاردانهوهیهکی خرایت بنواندایهت لهوانهبوو بو ههتا ههتایه کردیتهوه کاردانهوهیهکی خرایت بنواندایهت لهوانهبوو بو ههتا ههتایه نهمتوانیبایه جاریّکی تر لیّت نزیک بیمهوه!.

ئەوە دووەم جار بوو لە دوو رۆژى جياوازدا لەھەمان شويندا بە بى ئەوەى ئاگام لەخۆم بىت تۆ لەباوەش بگرم، دواترىش ھۆشم ھاتەوە سەر خۆم بە ھيواشى دامنايتەوە سەرزەوى و داواى لىبوردنم كرد، كە نەدەبوو رەفتارىكى وا بنوينم، بەلام تۆ وەك خووە جوانەكەى خۆت بە پىكەنىنەوە گوتت؛ نا ئاساييە، بەلام پىم بلى ئەوھەموو كاتە لىرە چاوەروانت دەكرد؟.

ئهم پرسیاره کهمیّک بهلامهوه سهیر بوو، بۆیه به سهرسورمانهوه گوتم: چاوهروانی چی، من کهمیّک پیّش ئیستا بیّتاقهتی هیّنامی بو ئیّره، هیّشتا قسهکانم تهواو نهکرد له روخساری توّدا ههستم بهههلهیهک کرد، بهلام نهمدهزانی ههلهکه چییه وا یهکسهر کاریگهری لهسهر توّدانا، ههستم دهکرد بهو قسانهم کهمیّک نائومیّدم

کردبوویت، ئهوه بوو دواتر کهمیّک قسهمان کردو تو کارتهکهت نیشان دام، که له پشتهکهی له سهروی ئهدرهسی بهرلینهوه به قهلهمیّکی جیاواز نووسیبووم شهوان له دوای کاتژمیّر دهو نیوهوه لهلای ماسییهکان ئهبم...!.

ئای به و نووسینه چهند خهجالهت بووم، دوایی بوّم روونکردیته وه، دوینی ئیواره ئه و دوو دیّرهم لهسهر کارته که نووسی به و مهبهسته ی ئهگهر لهیه کتر ونبووین، بوّ ئه وهی یه کتر بدوّزینه وه شهوان بیّینه وه بوّ "کاریّر دیّل مار" بوّ ئه و شویّنه ی یه که مجار یه کترمان تیا بینی، ئیتر دویّنی لهبیرم چوو کارته که تابه بده میّ، ئهمروّش ئهوه نه شیرزه و به پهله ئه دره سه کهم نووسیم گویّم به وه نه دا چی له سهره وه نووسراوه و دواتر چی رووده دات، بو ئه وه ی دلّت بده مه وه می دایت، هه روی ه دو و قه له می جیاواز نووسراون.

شهویکی خوشبوو، ههوای فینکی دهریاکه لیّی دهداین، بهسهر پرده تهختینه که دا بو نهو شوینه ده رویشتین یه که مجار یه کترمان بینی. به هیواشی و هیمنی به ناو روناکییه کاندا ده رویشتن تا گهشتینه ئه و جیّگایه ی یه که مجار تو لیّی دانیشتبوویت، به رامبه ر به باله خانه ی " موّل دی به رشه لوّنه " ئه و باله خانه ی له دووره وه له پایوّریکی گهوره ده چیّت له و که ناره دا له نگه ری گرتبیّت. تو باسی ئه وه تکرد، که کاتژمیریک زیاتره لیره یت و چاوه روان ده که یت، ئیتر نائومید بوویت و ده تویست بو هوتیله که بگه رییته وه، به لام چاوت به من که وت، باسی ئه وه شت کرد، په یوه ندی نیوان تو و کارین زوّر باش نیه و هه ست ده که م به م په یوه ندیه ی من و تو رازی نییه، ئیتر نازانم هوکه ی چییه.

ئهو شهوه تۆ كهمێك غهمباربوویت، ههستم دهكرد لهگهڵ خۆتدا له جهنگیكی گهورهدا بیت، دهتویست ئهم پهیوهندییه نوێیهی نیٚوان من و تو به شیٚوهیه مامهڵهی لهگهڵدا بكهیت كارنهكاته سهر پهیوهندییه دیٚرینهكهی نیٚوان تو و كارین، ئهمهش ماندووی دهكردیت، چونكه كارین لهم رووهوه نهك نهیدهویست هاوكاریت بكات، بهڵكو كیشهی بو دروستدهكردیت. بو ئهوهی كهمێک پیٚکهنین و بزه بو سهر لیّوهكانت بگیرمهوه منیش كهوتمهوه باسی هونهرمهنده پیرهكه، كاتیْک تابلوکهی بو دهکیشایت، بیرت دیّت پیّم گوتیت: به بی ئهوهی تو بناسم ههر لهخومهوه غیرهم لهو هونهرمهنده پیره دهكرد، پاتریکیش گالتهی پیدهكردم.

لیّم پرسیت؛ که ئایا ههستت چوّن بوو کاتیّک توّ دانیشتبوویت ئهو حهشاماته سهیریان دهکردیت؟ توّش گوتت: ئهوه شتیّکه جاریّکی تر ئهستهمه دووبارهی بکهمهوه، ناخوّشترین کاتیّک له ژیانمدا ئهوهبوو، کاتهکان تهواو نهدهبوون، حهزم دهکرد به زووترین کات تابلوّکه تهواو بکات ئهگهر زوّر خراپیش بیّت و هیچیش لهمن نهچیّت، بهس لهو شویّنه دهرباز بم. کهمیّک بیّدهنگ بووین، ههردووکمان وهک ئهوهی بیر لهیهک شت بکهینهوه سهیری ئهو ههموو رهنگه جوانهمان دهکرد بهسهر ورده شهیوّلی کهنالهکهدا پهرش بووبوون. لهبهر خوّمهوه پرسیم؛ رهنگه درکهکان

ئازاریان دابیّت....!. توّش پرسیت درکی چی؟. وه لامه که ی من ئه وه بوو ئه گهر هه رکه سیّک برواته ناو باخیّکی درکاوییه وه ده بیّت چاوه روانی ئه وه ش بکات درکیّکی پیّدا بچه قیّت و ئازاری بدات....!. ئیتر توّتی گهیشتیت، سهریّکی رازیبوونت له قاندو بزه یه کی تالّت کرد.

ئاى ميْليسيا، ئەم رۆزگارە چەند سەيرە، ئەو شەوە ئيْمە لە چ دونيايەكدا بووين و ئەم شەويش ھەريەكەمان لە كويين، من ئيستا لەوپەرى تەنھايى و نائوميديدا نامە بۆ تۆ دەنووسم له چ دونيايەكدام!. زۆر باشم له بيره، جا بلّى ئەوە شتيكه مرۆڤ بتوانیّت لهبیری بکات، کاتیّک شانمان بهیهکهوه نووساندبوو، نازانم سهیری سنوری بێڮۅٚتایی دەریاکهمان دەکرد یان مانگی چوارده، که وهک توٚپێکی خر به ئاسمانهوه ئەدرەوشايەوە، ھەردووكمان خەيال تا لاى تريفەكانى مانگ و ئەو سەرى دەرياكە بردبووینی، به بی ئهوهی وشهیهک لهگهڵ یهکتردا بلنین گویمان له موسیقای ورده شەپۆلەكان دەگرت، كە لەگەڵ روناكى گڵۆپەكاندا ئاوازيكى ھيمن و ئارامكەرەوەيان دەۋەنى، شەپۆلەكان بە ئارامى بەردەوام لەو ئاوازەى دەريايان دە ۋەنى، كە تىكەللەيەك بوو لەدەنگى ئاوو شەو لە ھاۋەو بىدەنگى، لە دوو مرۆقى ماندوو دهچووین بیانهویّت لهو کهنار ئاوهدا ماندویّتی خوّیان بشکیّنن، وهک دوو مرۆڤى ماندوو تا زياتر به بيدەنگى دەماينەوەو گويمان لەو ئاوازە ھيمنەى كەناڭەكە دەگرت، كە شەپۆلى دەرياكان لەگەڵ خۆياندا دەيانھێنا زياتر شانه کانمان شل دهبوو، تا ئهو کاتهی چیتر شانه کانمان نهیانتوانی یه کتری راگیربکهن و سهرمان نا بهسهری یهکترهوه. ئهوه چی بوو، خودایه له پریکدا روويدا!.

میّلیسیا، لهبیرت دیّت له پریّکدا سهرت لهسهرم ترازاو کهوته سهر رانم، خوّ ئهگهر فریا نهکهوتبام مهترسی بهربوونهوه شهبوو، بوّیه بهپهله داوام لیّکردیت بروّینه سهر یهکیّک له کورسییهکانی پشتهوه دابنیشین، ئهو کورسییه دریّژهی لهتهخته درووستکرابوو، دوای سالیّکی تر گهراینهوهو شهویّک تا درهنگ لهسهری دانیشتینهوه، منیش پیّش ئهوهی دابنیشین گوتم؛ وهک یهکهمجار من لهم سهری کورسییهکه دادهنیشم و توّش رابکشی و سهربخهره سهر رانم. ئای له دلّ و دهروونی مروّق چهند نهیّنی سهیری تیّدایهو کهس پهی پیّنابات خاوهنهکهی نهبیّت!.

کاتیک تو پالکهوتیت و سهرت لهسهر رانم دانا و منیش دهستم به رومهتهکانتدا دههیناو یاریم به قرّت دهکرت، بیرم لهو کاته دهکردهوه، که بو یهکهمجار توّم لهبهردهم هونهرمهنده پیرهکهدا بینی و دلّم خورپهیهکی کرد، به پاتریکم گوت: نابیّت بروّین، من ئهوهستم تا تهواو دهبیّت، چونکه ههست دهکهم، شتیّک من بهو کچهوه گری دهدات، ئیتر ئهویش به توانجهکانی خوّی کهمیّک گالتهی پیّکردم، بهلام دوای ماوهیهک دوورکهوتینهوه ههستم دهکرد میشکی ئهویشت داگیرکردووه. بهداخهوه ئیمه زوّر دوور کهوتبووینهوه، بوّیه تا گهراینهوه نه تو مابوویت نه

هونهرمهنده پیرهکه، جنگاکهی هننده بهتال بوو، بروام نهدهکرد قهت پیشتر مروّقیک لهو شوینه دا دانیشتبیت، ئیتر به نائومیدییهکهوه بهرهو کهناری دهریاکه روّیشتین و تا درهنگی شهو ماینهوه، به لام ئهوهبوو من خهوم لینهدهکهوت، بویه بهیانی زوو وهک شتیکم لی ونبووبیت و بهدوایدا بگهریم بهرهو ئهم شوینه هاتم و توّم بینییهوه.....

تۆ چاوهكانت داخستبوو، هیچ قسهت نهدهكرد، نهمدهزانی بیر لهچی دهكهیتهوه، به لام من ههر بهردهوام دهستم به رومهته ناسكهكانتدا دههیناو یاریم بهقرت دهكرد، دهمزانی ئهمه چیزو خوشییهكت پیدهبهخشیت، به لام من ههر له خهیاله سهیرو سهمهرهكانی خومدا بووم و ههندیکجار بو ئهوهی له خوم دلنیا ببمهوه، چاوم دادهخست و دهمكردهوه توم لهباوه شمدا دهبینی، سهیری ئهو خهلكانهم دهكرد له پشتمانهوه بهسهر پردهكهدا دهپهرینهوه، جار ناجاریک دهنگی بالندهیهک، توتهی بهلهمیک دلنیای دهكردمهوه، که لهخهودا ناژیم و ئهمه راستییه، به دهست من نهبوو ئهگینا ژبانم لهویدا دهوهستان، ئیستاش ئهگهر دهسهلاتیکی خودایانهم ههبیت ژبانم دهگیرمه بو ئهو شهوه و بو ههتا ههتایه لهویدا دهیوهستینم.

له دڵی خوٚمدا دهمگوت؛ هیچ شتیک لهگهڵ قهدهردا ناکریّت، من لهیهکهم نیگاوه شتیک دلٚمی ئهنگاوت، لهدوای یهکهم بینینهوه هیزییک بهرهو لای یهکتری رادهکیٚشاین، ئاخر ناسینی من و تو زوٚر کورت بوو ئهو ههموو شته روویاندا، ئهوهیه دهلیّن؛ "عهشق زمانی ههیه" ئیمهش بهبی ئهوهی قسهیهک لهگهڵ یهکتردا بکهین له گفتوگویهکی عاشقانهدا بووین.

ههموو دهست بهرکهوتنیکی من به روخسارو تائی پرچهکانت پربوون له وشهگهلیک زمان ناتوانیت بیانئیت، کاتیک دهستم به لوته قنجه جوانهکهتدا دههیناو تو زیاتر رفدهچوویته ناو خهیالهوه منی لهناخهوه دهههژاند، که هیچ وشهیهک توانای ئهو ناخ ههژاندنهی نییه. بو ئهوهی بمهویّت زیاتر بتدویّنم و وه لامی داواکارییهکم بدهیتهوه، پهنجهم لهسهر لوتتهوه بو سهر لیّوهکانت داگرت، توّش به هیّواشی ماچت کرد، ئیتر ماچی ئهو پهنجهیهم بهسبوو بو ئهوهی لهخوشهویستی تو بو من دلنیا بم، بهتایبهتی دوای ئهوهی توّش ههمان کارت ئهنجام داو دهستت بهرزکردهوه بوّلای لیّوهکانم، به لام من ههر بهیهک ماچهوه نهوهستام، دهیان ماچی دهستم کردیت، ماچی یهک بهیهکی پهنجهکانت، بوّنی نیّنوّکه بویاخاوییهکهم دهکرد، بو من ئهو کاته هیچ شتیّک ئهوهندهی ئهو ماچانه چیژبهخش نهبوون، بوّیه سهرم بو سهر روومهت دانهواندهوه و پرسیم دهتوانم؟. توّش دهمت نزیک کردهوه و به ماچیکی وه لامت دامهوه، ئیتر هیّندهی ئهستیرهکانی ئاسمانی ئهو شهوه ماچ رژایه ماچیک که که که که دار باوه....

دونیا بومهلیّل بوو ئیمه بهرهو هوتیلهکانمان گهراینهوه، سهرهتا من نهمهیشت تو بهتهنها بگهرییتهوه بویه تا بهردهرگای هوتیلهکه لهگهنتدا هاتم، لهویش تیر ماچمان کرد. کاتیک گهشتمهوه هوتیلهکهی خوّم کاتژمیّری هولّی پیشوازیکردنهکه پینج دهقه له پینج و نیوی بهیانی لایدابوو. پاتریک پرخهی دههات، به لام من خهوم نهدههات، ئاسهواری لیّوهکانی تو هیشتا لهسهر لیّوم نه روّشتبوون، وهک جاری پیشوو له بوتله تهکیلاکهی پاتریک دوو پیکم خواردهوه، کهمیّک ئارامبوومهوه خهوم لیّکهوت.

كاتژمير نوّى بهيانى پاتريك بو قاوه لتى بيدارى كردمهوه، چيشتخانهى هوتيلهكه تا كاتژمير ده كراوهبوو، منيش گوتم: نان ناخوّم دهمهويّت بخهوم، ئيتر ئهو لهسهرى نهروّيشت، منيش نووستمهوه.

کاتژمیر دووی پاشنیوه پو دیسان پاتریک بیداری کردمه وه، که چیشتخانه ی هوتیله که کراوه یه که کراوه هه ستام. به خیرایی دوشیکم کرد، پاشان لهگه ل پاتریک پویشتمه خواره وه.

له چێشتخانهکه پاتریک گوتی؛ ئهوه دهزانیت سبهی ئێمه دهگهرێینهوه بو بهرلین، کاتهکهمان تهواو بوو، دهبێت ئهمرو چیمان بووێت بیکرین و خوٚمان بو گهرانهوهی سبهی ئاماده بکهین، ئهم قسهیه وهک ئهوه وابوو له پرێکدا بهردێکی قورس بدهن بهسهرمدا، به نابهدڵییهکهوه گوتم؛ ئهزانم.

میلیسیا ته نها شتیک، ئه و روزه دلی خوشکردم ئه وه بوو، که تو ئیواره ده هاتیت بو هوتیله که بو لای من، کاتژمیر حه وتمان دانابوو، من ئه مه به پاتریک گوتبوو؛ به لام له وه ده چوو زور بروا نه کات، یان به کاریکی باشی نه زانیت، چونکه ئه و ده م و چاوی منی ده خوینده وه، روزیک باش بووم و روزیک خراپ، ئه وه شی ده زانی کارین تا پیی بکریت ناهیلیت ئه م پهیوه نده یه سه ربگریت، ئه و له کوتاییه که ی ده ترسا، به لام هیچی نه گوت، به ته نه اسه ریکی له قاند.

ئهو دوا نیوه رو زیاتر بویه حه زم ده کرد له گه ل پاتریکدا بو بازار کردن بروه ده ده وه تا دیارییه کت بو بکرم ببیته یادگاریکی جوان له لات، به لام نهمده زانی چی بکرم! پیاوان به شیوه یه کی گشتی له دیاریی کرین بو ژنان لاوازن، که م پیاو هه یه بزانیت دیارییه کی گونجاو بو خوشه ویسته که ی بکریت، به بی ئه وه ی پیشتر پیشینه یه کی ده بینیت، ته بی نهوه ی پیشتر پیشینه یه کی نه بین نه بیت، ته نازانن ژماره ی پیلاوی ژنه کانیان چه نده، سه ره رای ئه وه ی هیشتا بو که سیکی وه ک من، که یه ک دوو روز بوو توم ده ناسی، هه روز ره حمه تو بوو بتوانم دیارییه ک بکرم، که ته واو ئه و شته بیت تو حه زت لییه تی باتریک له مه شدا به فریام که وت. ئه و گوتی: برو دوای چه ند کچیک بکه وه بزانه پاتریک له مه شدا به کام له دوکانه کاندا ده که ن و زیاتر بایه خ به چی ده ده ن بزانه چ شتیک روز سه رنجیان راده کیشیت. منیش وه ک ئه و گوتی؛ وامکرد، به شیوه یه کی شتیک روز سه رنجیان راده کیشیت. منیش وه ک ئه و گوتی؛ وامکرد، به شیوه یه کی

گشتی ئهوانه ی من چاود نریم ده کردن و هاوته می تو بوون حه زیان له دوکانی پینلاوو جلوبه رگ فروشه کان بوو، هه ندیکیشم ده بینی خویان به دوکانی مت و مورو فروشه کاندا ده کرد و ده یان ئه نگوستیله، گواره و ملوانکه یان تاقی ده کرده وه، ئه مه شه هزر نکی باشی پیدام، که ده توانم شتیکی له م بابه ته بکرم.

ههروا به کۆلانه تهسکه قهرهبالغهکهی "کاریر دی سانتا ئانا"دا دهرویشتین، دوکانیک نهبوو سهرنجت بو لای خوی رانهکیشیت، تهنانهت دوکانی کافی و جگهره فروشهکانیش. بازارهکانی ئهم کولانه هیزیکی جادوویی سهیریان ههبوو، که خهلاکیان بهلای خویاندا رادهکیشا، مهرج نهبوو تو ههموو شتیک بکریت، بهلام دهبوو لهبهردهم ههریهکیک له دوکانهکداندا ههلویستهیهک بکهیت....

چوار کچ له پیشمانه وه بوون به ئه لمانی قسه یان ده کرد، به پاتریکم گوت؛ ده لَیی چی پرسیکیان پی بکه ین، ئیستا ئه وان ده زانن کچان له م سهرده مه دا حه زیان له چییه، به لام پاتریک وه ک ئه وه ی گویی له قسه که م نه بووبیت به چاک و خراپ وه لامی نه دامه وه. ئیمه به رده وام به دوای ئه و کچانه وه بووین، تا بزانین زیاتر چ شتیک سهرنجیان پاده کیشیت، ئه مه ش ئاسان نه بوو، چونکه شتیک نه بو و سهرنجیان پانه کیشیت و له به رده میدا هه لویسته یه ک نه که ن. گه وره ترین کیشه ی ئیمه ئه وه بوو کات خه ریک بوو دره نگ بکات، ئه گه رئیمه ش به پیی ئه و کچانه برو شتینایه ئه وا به کات میریک سه د مه ترمان نه ده بری، باش بو و به ختی ئیمه له به رده م دوکانیکی به کات ره وه وان به واو به

ئەوان لەبەردەم جامخانەكەدا وەستابوون بە سەرسورمانەوە لەيەك بەيەكى گوارە، ملوانكەو ئەنگوستىلەكانىان دەروانى، ئاخ و حەسرەتيان بۆ ھەلدەكىشا، چونكە نرخەكانىان لەوە گرانتر بوو ئەوان بتوانن بەدلى خۆيان لىلى بكرن. ئىمە لەتەنىشتىيانەوە بەھەمان شىوە وەستابووين و لە خشلەكانمان دەروانى، كە بەراستى ئەوەندە شتى ناسك و جوان لە جامخانەكەدا نمايشكرابوون ئىمەش حەزمان رۆيشتبووە سەريان، لەپرىكدا چاوم كەوتە سەر ملوانكەيەك، كە لە ئالتونى سپى درووستكرابوو دلايكى پىيوەبوو، دلەكەش نقىمىكى سورى لەسەر بوو، ئەمە تا رادەيەك ھزرىكى خستە ناو مىشكمەوە، كە بزانم چى بكرم. بۆيە كچەكانمان لەبەر جامخانەكەدا بە جىيھىشت و رۆيشتىنە ژوورەوە، پرسيارى ئەو ملوانكەمان كرد، جامخانەكەدا بە جىيھىشت و رۆيشتىنە ژوورەوە، پرسيارى ئەو ملوانكە، كە دلم رۆيشتە سەرى ئەو ملوانكە بوو بەدرىزايى ژيانى پىكەوە بوونمان ھەمىشە لەملتدا بوو. ئەوەى لەو ملوانكەدا بەتەنھا سەرنجى راكىشام زنجىرە بارىكە ناسكەكە بوو. كەوەك دوو ئەلقە خرابوو، كە لە ئالتونى سپى درووستكرابوو، بەلكو دو دلەكە بوو، كەوەك دوو ئەلقە خرابوونە ناو بەكەوە.

سهریکی زنجیره که له رنگای کونیکه وه بهسترابوو به یه کیکیانه وه، که ره نگی زیوی بوو به "روّدیوّم" روویوّشکرابوو، ئه وسهری زنجیره که به ههمان شیّوه له ریّگای کونیکه وه به دلهکهی تره وه، که ره نگی زهردبوو به ئالتون روویوّشکرابوو بهسترابووه وه، به بی ئه وهی هیچ که سیّک بزانیّت کام دلّیان له ناو ئه وی تریاندایه، یان کامیان له پیشدا روّیشتوّته ناو ئه وی تره وه، هی شتا له دوکانه که ههر ئه مدیو ئه ودیوم پیده کرد بو ئه وهی بزانم کام دلّیان روّیشتوّته ناو ئه وی تریانه وه، پاتریک پرسی ئه وه ده ته ویّت چی له و زنجیره بکه یت؟. گوتم: هیچ به س ئه مه ویّت بزانم ئه مدوو دلّه کامیان له ناو ئه وی تردایه ...! وه که هموو جاریّکی تر ئه گه ر قسه یه کی به دلّ نه بوایه تسه ریّکی راده وه شاند، ئیتر منیش تیده گه یشتم، که نایه ویّت وه لام بداته وه بوّیه وازم هیناو داوام له ئافره ته فروّشیاره که کرد، که بوّ دیاری بوّم بین حبیته وه د

میلیسیا، تا ئهو کاتهی گهرامهوه بو هوتیلهکهو چاوهروانی هاتنی تو بووم من ههر بیرم لهو دوو دله دهکردهوه، که دهبیّت کامیان له پیشدا چووبیّته ناو ئهوی ترهوه!، پاتریکیش به توانجهوه دهیگوت؛ بیکومان ههر دهبیّت یهکیکیان پیشتر چووبیّته ناو ئهوی ترهوه.

کاتیک گهشتینهوه هوتیلهکه بیست خولهکیکی مابوو بو حهوت، لهگهل پاتریکدا له بارهکه ده خولهکیک دانیشتم و بیرهیهکم لهگهلدا خواردهوه، پاشان داوای پوخسهتم لیکردو سهرکهوتمه سهرهوه بو ژوورهکه، ههندیک جانتاو جلهکانم ریک کرد، دهستم به گیرفانمدا کرد ملوانکهکهم دهرهینا، که له کاغهزیکی دیاریی پیچرابوو، چهند جاریک ئهمدیو ئهودیم پیکردو دیسان ههمان پرسیار کهوتهوه ناو میشکم، دهبیت ئهم دوو دله کامیان له پیشدا روشتبیته ناو ئهوهی تریان و لهدهرگا درا...!.

دهرگاکهم کردهوهو به روویهکی خوّش و پیکهنینهوه پیم گوتیت: بهخیر بیّت بو ژووری 311، به لام پیم بلّی دوو دلّ، کاتیک له شیّوهی ئه لقهیهکدا روِ شتبنه ناو یهکهوه، دهبیّت کامیان له پیشدا روِ شتبیّته ناو ئهوهی ترهوه، توّش به زهرده خهنه سیحراوییهکانت به شیّوهیه که لیّم روانیت، وه ک ئهوهی تهواو نهبم یان جوّریّک له شیّتی لیّیدا بم، بوّیه بو ئهوهی مهسه له که بخهمهوه سهر باری خوّی باوه شم پیّدا کردیت و دهمم خسته ناو دهمتهوه

میلیسیا، من بیرم نهماوه، به لام پیم وابیت ئهوه دریزترین ماچ بوو له ژیانماندا کردبیتمان، سهیره ئهو ماوه دریژه بهبی ئهوهی دابنیشین به پیوه توانیمان ماچیکی ئهوهنده دریژخایهن بکهین. من به بینینی تو ههموو شتیکم لهبیرچووبووهوه، کاتیک یه کترمان ماچ ده کرد، بیرم نهمابوو ملوانکه که هیشتا لهناو دهستیکمدا بوو، له پر له پشتی توّوه به ربوویه وه، توّش پرسیت، ئهوه چی بوو کهوت؟. لهوه لامدا گوتم ئهوه ئهو پرسیاره بوو، که پیشتر لیم کردیت و دیارییه کهم

دایه دهستت.... پیم گوتیت؛ تا ئهوه نهکهیتهوه له مانای پرسیارهکهم ناگهیت، جا هیوادارم شتیکم کریبیت ئارهزووی توی لهسهر بیت، چونکه پیاوان به شیوهیهکی گشتی له دیاریکرینی ژناندا گیژن.

کاتێک پاکهتهکهت کردهوه ئهوهنده دڵخۆش بوویت، ئهمجاره تۆ شێتانه باوهشت بهمندا کرد، خودایهی، ئهوهنده بهتاسهو عهزرهتهوه باوهشمان بهیهکدا کرد، ههموو شتێکمان لهبیرچوو، تهنانهت خوٚیشمان، ئهوه یهکهم تێکهڵبوونی من و توٚ بوو، که شتێکمان لهبیرچوو به رووبدات، به لام چی له روٚحی مروٚق دهکهیت کاتێک تێکهڵ به پوٚحێکی تر دهبێت، مروٚق چوٚن ئهتوانێت مهی بخواتهوهو بڵێت هوٚش لهدهست نادهم، ئهو ماچ و باوهشهی ئێمهش وابوو، ئێمه لهدهرهوهی خوٚمان تێکهڵ بهیهکتر بووین، کاتێکیش ههردووکمان بهتاڵ بووینهوهو هاتینهوه هوٚشی خوٚمان پهشێوییهک پووبدات. به تهنیشتی یهکترهوه به رووتی پاڵکهوتبووین وههردووکمان چاومان بریبووه سهقفی ژوورهکه، بیرمان له چی دهکردهوه، نازانم...، بو ئهوهی ئهو بیدهن بیدهنم داوای لێبوردنم کرد، توٚش ههناسهیهکت ههڵکێشاو گوتت؛ نا بیدهنگییه بشکێنم داوای لێبوردنم کرد، توٚش ههناسهیهکت ههڵکێشاو گوتت؛ نا مروٚقیشدا نین، لهپرێکدا ههڵگهرایتهوهو وهک پشیلهیهک خوٚت خزانده ناو مروفشمهوه....

له ژیر سنگمهوه پرسیت، ههموو خهتای ئهو زنجیره نهفرهتییه بوو، منیش نازانم دلهکان کامیان له پیشدا رویشتووهته ناو ئهوی ترهوه، ئایا تو خوت وه لامهکهت لهلایه؟. منیش لهوه لامدا گوتم: نا، بو منیش جیگای پرسیاره، ئیستاش دوای ئهوهی روویدا پرسیارهکه زیاتر لهمیشکمدا قولبووهوه، که ئایا من و تو کاممان لهپیشدا پرویشتینه ناو ئهوی ترهوه؟. ئهو گوتی؛ بیگومان تو لهپیشدا هاتینه ناو منهوه، منیش گوتم: ئهی بو تو نهبیت، تو پیت وایه پیاو ئهگهر لهسهرهوه بیت ئهو ئهچیته ناو ئهوهی ژیرهوه ئهی ئهگهر پیچهوانهی بکهینهوهو ژنهکه بکهویته سهرهوه!. توش بیدهنگ بوویت و هیچت نهگور.

پاش ئەوەى خۆمان لەبەركردو ئامادەكارىمان بۆ رۆيشتن كرد، من بەدەستى خۆم زنجىرەكەم كردە ملت ئەوەندە جوان لىت دەھات يەكسەرى چاوى مرۆقى بۆ سەر سىنەت رادەكىشا.

لهناو ئهسانسۆرهكهیشدا كاتیک بۆ خوارهوه دهرۆیشتین، به بی ئهوهی شهرم له ئاوینهكان بکهین بۆ یادگاری چهند ماچیکمان کرد، بیرت دیت دوای سالیک هاتینهوه ههمان هوتیل، ئهو كاته ههردووکمان ههستمان ئهكرد هیشتا ناو ئهسانسۆرهکه بۆنی ماچهكانی ئیمهی لیدیت. ههموو كۆلان و شهقامهكانی بهرشهلونه بۆنی یادگارهییهكانی ئیمهیان لیدههات.

دوای ئهوهی رویشتنه خوارهوه پاتریک هیشتا له بارهکه به دیار پهرداخیک بیرهوه دانیشتبوو سهیری تهلهفزیونه ههلواسراوهکهی دهکرد، که نازانم یاری توپی پیی نیوان کام له تیپهکان بوو!. پاتریک لهو کهسانه بوو شهیدای سهیرکردنی یاری توپی پین، بویه دوو روزی دیکهش لهو باره دابنیشتایهت و سهیری توپتوپینی بکردایهت بیتاقهت نهدهبوو.

لهبهرئهوهی کاتهکان کهمی مابوو زوّر به خیّرایی تیّپه پئهبوو، ههردووکمان شپرزهی ئهوه بووین چوّن بتوانین ماوهیه کی تر لهیه کتر جیاببینه وه، توّ له گه ل کاریندا دهبوو کاتژمیّر نوّ لهبهرده م هوٚلی ئوّپیّرایه کدا بیت تا پیّکه وه بروّن بوّ سهیری سهمای فلامین کوّ، باش بوو هوٚله که زوّر دوور نهبوو دهمانتوانی به کاتیّکی کهم بگهینه ئهوی، به لام نه دهبوو کارین من له گه ل توّدا ببینیّت، چونکه وه ک بوّت باسکردبووم هیچ شتیّکت سهباره به پهیوه ندییه نوییه کانی خوّمانت پی خهرانت بی خهروه بوّیه بی خهمبوو لهوه ی چیتر من و توّیه کتر نابینینه وه.

ئای میلیسیا، چهند ناخوش بوو کاتیک گهیشتینه بهرامبهر هولای فلامینکوکه، لهبهرئهوه کارینمان ئهبینی لهبهردهم دهرگاکهدا راوهستابوو چاوهروانی توی دهکرد، لهبهر جهنجالی شهقامهکه ئهو نهیدهتوانی ئیمه ببینیت، به لام ئیمه بهباشی ئهومان دهبینی چاوی به چواردهوری خویدا دهگیرا، ئیتر کات بهرهو درهنگی دهرویشت و پینج دهقهش له ژووانهکهتان لایدابوو، دهبوو یهکتر بهجیبهیلاین، لهویشدا بو ماوهیهک باوهشمان بهیهکدا کردو به چهند ماچیك مالئاوایمان لهیهکتر کرد.

كاتنك تۆ بۆ شەقامەكەى ئەوبەرەوە دەپەرىتەوە من ھەر لە شوننى خۆم چەقىبووم، تاكە ھيوايەك ھەمبوو ئەو ئاوردانەوە كورتانەى تۆ بوو، بەدەست ماچت بۆھەلدەدام ئەويش زۆر تەمەن كورت بوون.

<u>11</u>

بۆ رۆژى دواى كاتێك گەيشتمەوە بەرلىن و بەتايبەتى گەيشمەوە ماڵەكەى خۆم، ئاى ھەستم بە چ ساردى و تەنھاييەك كرد!، چەندىنجار بىرم لەوە دەكردەوە يەكسەر بگەرێمەوە بۆ بەرشەلۆنە. من چىتر نەمدەتوانى لەو ماڵە ساردوسرەدا بژيم. مردنى دايك و باوكم ھاتنەوە يادم ئەوەندەى تر وێرانيان دەكردم، وامدەزانى ئەوەى لە بەرشەلۆنە دىبووم بەتەنھا خەوێك بوو بەس و ئێستا بێداربووبمەوە. من توشى نەخۆشىيەكى خراپ بووم، لەنێوان خەوو بێدارى تيامابووم. لەپڕ زنجيرەكەى ملى تۆم ھاتەوە ياد، كاميان لەناو ئەوى تردايه؟. خەريك بوو بىركردنەوە شێتم بكات، چونكە نەمدەزانى ئێستا خۆم لەناو كامياندام، لەناو خەودام يان بێدارى!.

دهبوو یهکیکیان راست بیّت، من ئیستا مروّقیکم و لهناو خهویکی قولدا ده ژیم و ئهم چیروّکی ژیانه به شیکه لهو خهوه، یان ئهوه ی لهچهند روّژی رابردوودا روویدا خهویک بوو وهک خهوهکانی تر....!.

بیرمدهکهوتهوه ههندیکجار لهو جوّره خهوانهم دیبیّت، میّلیسیا، کاتیّک بیرم لهو خهوه نهعله نه نهعله تییانه دهکردهوه ههستم دهکرد پیّشتر توّم لهخهونمدا دیوه، لهههمان شویّن، یان شویّنیّکی تر وه ک ئهو شویّنانه ی بهرشهلوّنه. بهلّی بوّچوونه که بهرشهلوّنه م راستبوو، پیّشتر توّم لهشویّنیّک دیبوو، ههمان دیمه ن، ههمان شویّن و روویدا رووداو، به لاّم بو لهبهرشهلوّنه ئهوهم بیرنه کهوتهوه، که ئهو شتهی بینیم و روویدا پیّشتر لهخهونمدا بینیبووم، ئهی بو ئیستا بیرم ده کهویّتهوه و لهگهل رووداوه کانی بهرشهلوّنه دا تیّکهل ئهبن؟.

ماوهیهک لهبهردهم ئاوینهی کانتورهکهدا راوهستام و سهیری خوّم دهکرد، روخسارم گوّرانیکی زوّری بهسهردا هاتبوو، خوّمم بهباشی نهدهناسییهوه، زیاتر له خوّمی ناو خهونهکهم دهچووم. ئاخر راسته ئهو کورهی لهناو رووداوهکانی خهونهکهمدا بوو ههرخوّم بووم، به لام هیچیش لهخوّم نهدهچوو، ئهو کهمیّک ریشی هیشتبووهوه و قهلهمی کردبوو، من قهت له ریشم نههیشتوّتهوه، جگه لهو روّرانهی مردنی باوکم و دایکم نهبیّت دوو روّر یان سیّ روّر جاریّک ریشم تاشیوه، ههموو بهیانییهک پیش ئهوهی بروّم بو سهر کار ریشم دهتاشم، کهچی ئیستا له ئاوینهکهدا لهو کوره دهچم، کوری ناو خهونهکهم... ههروا وهستابووم و سهیری خوّمم دهکرد رووداوهکان لهگهل ویّنهی توّدا بهبهرچاومدا دههاتن و دهچوون، لهکهسیّک دهچووم سهیری رووداویکی ترسناک بکات، ههندیّکجار بو ئهوهی لهبهرچاوم ونبن یان بمهویّت لهدهستیان ههلبیّم توند چاوهکانم دهنوقاند و بیرم له مردنی باوک و دایکم دهکردهوه، بیرم له خانهی پیرانی خوّری ئیّواره دهکردهوه، بیرم له خاتوو دوّرلاین دهکردهوه، بهلام زوّر سهیربوو، لهیادهوهریمدا کالبووبوونهوه، وام ههست دهکرد مالانیّکی دووروو دریّره روویانداوه، ئهگهر راستت دهویّت وامدهزانی ئهویش خهونیّکی تربووه لهخهونهکانم.

ئهو ئێواره من سهير لهنێوان به ئاگاهي و خهوندا نوقم بووبووم، ههموو پرووداوهكاني رابردووم دههێنايهوه ناو يادم، بهڵام ههر ههموويان وهك يادهوهرييهكاني مناڵي كاڵبوون، چۆن دهبوو مردني دايكم، كه هێۺتا دوو ههفته بهسهريدا تێپهرپيبوو تهمێک باڵي بهسهردا بكێشێت و بهجواني نهتوانم له يادهوهريمدا ههمووي ببينم. له بهردهم ئاوێنهكهدا چاوم دادهخست بو ئهووي ههموو هێزي بيركردنهوهم بو رابردوو بگێڕمهوه، كهچي وهك بيابانێک دوور زور دوور لهناو شهپولي سهرابهكاندا ديمهنهکان دههاتن و دهچوون، ئهمهش ماندووي دهكردم، جا چي ماندووي نهدهكردم، ههر ههموو شتێک به خهياڵمدا گوزهري کردبێت ماندووي کردووم، باشترين شتێک لهکاتێکي وادا جگه له گهرانهوهي بو لاي موسيقا هيچ

شتیک هاوکاریت ناکات، بۆیه گهرام بهدوای موسیقای "میدیتاتسیون"، تای شی یان زین " ئهمانه ئهو موسیقانهن لهکاتی دلتهنگی و بی تاقه تیدا هاوکاریت ده کهن، سهرلهنوی تریه کانی دل ریک ده خه نه وه و میشکت له جه نجالی و بیرکردنه وهی خراپ پاک ده که نه وه، ئهم موسیقانه راسته ئایینه کانی ابوزایی، هیندوسی و جایینسم "هکان وه ک وهرزشیکی روّحی گویی لیده گرن تا به "نیرقانا" بگهن، به لام خو به فه لسه فه کهی ئه وان بیت هه موو که سیک ده توانیت له دوای چوونه ناو خه لوه تیکی قوله وه به نیرقانا بگات و هه موو له ش و روّحی له هیزه خراپه کان پاک بیته وه.

نیرقانا دهمهویت ئهمشهو منیش ئازاد بم، ئازاد بم له روّحی وههمه بهدهکان لهو هیزه جادووییه خراپانهی میشکم ماندوو دهکهن و ئهندیشهی خراپ دهخهنه ناو میشکمهوه، دهمهویت ئهمشهو بگهریمهوه بو ناو خوّم، دهمهویت ببمهوه بهخوّم.... میسکمهوه، دهمهویت ئهمشهو بگهریمهوه بو ناو خوّم، دهمهویت ببمهوه بهخوّم.... میلیسیا، ئهو شهوه وهک ابراهما یهک لهگهل موسیقایه کی دووروو دریژی میدیتاتسیوندا روّیشتمه خهلوهتهوه، ئهو موسیقا ئهوهنده لهخوّم و دونیا دووری خستمهوه، ههستم دهکرد لهناو بوشایی گهردووندا مهله دهکهم، جیهانی زوّر سهیرو سهمهرهم بینی، درهختی سهوز و میوهدار، کیوی بهرز بهرز، روبارو دهریاچهی زوّر شین، که وهک حهوزیکی شوشهیی خر ههموو ههموو ماسییهکانی ناوی دیاربوون، دهشتایی پر لهگول و گولزار ملیونهها پهپوله بهسهریاندا دهفری، کارمامزی جوان، تاوس و مهلی بهههشت و ههزاران بالندهی رهنگاو رهنگ، من ئیتر له زهوی ناممابووم، له دونیایهکی تردا بووم... لهبوشاییهکی زوّر قولی گهردووندا، ههموو شتیکم ئهبینی مروّف نهبیّت، دهنگیک پیی دهگوتم: جوانی ئهو ئهم جیهانه پاک و شتیکم ئهبینی مروّف نهبیّت، دهنگیک پیی دهگوتم: جوانی ئهو ئهم جیهانه پاک و رهنگاو رهنگه بهوهوه ماوه، که هیشتا مروّف دهستی پیی نهگهیشتووه.

میلیسیا سهیر لهوهدا بوو جار جاریک تو لهوی دهردهکهوتیت، رووت و قوت، لهناو گولزارو چهمهنهکاندا، ههزاران پهپولهی رهنگاو رهنگ بهچواردهورتدا دهفرین، بالندهکان بهسهرسهرتهوه دهیانخویند، توش بیباکانه بهکهنار رووباره شینهکهدا، که مروّف به ئاسانی ماسییه جوراوجورو رهنگاو رهنگهکانی ناوی ئهبینی، بانگم دهکردیت گویّت لیّم نهبوو، دهنگهکه لهناو خوّمدا دهنگی دهدایهوه، هاوارم دهکرد و دهگریام و دهمقیژاند بو ئهوهی گویّت لیّم بیّت، بهلام تو زوّر بیباکانه بهناو گولهکاندا پیاسهت دهکرد، لق لق و تال تال گولهکانت بون دهکرد، لهپر نهدهمایت و کارمامزیّک له شویّنهکهت ههلّده توقیو دهستی بهبازبازیّن دهکرد، من له کوی بوو، نازانم! موسیقاکه دهیبردم، زوّر دوور دهیبردم، هیّنده دوور بهتهواوهتی ههموو کیشی خوّم لهدهست دهدا....

میٚلیسیا، روٚژانی دوای گهرانهوهی بهرشهلوٚنه، ناخوٚشترین روٚژیک بوون له ژیانمدا گوزهراندبیّتم، کاتهکان نهدهروٚیشتن، نهمدهتوانی لهسهر شتیک تاسهر بهردهوام بم، ههمیشه دڵهڕاوکێ و نا ئارامییهکی سهیر باڵی بهسهر بیرو هوٚشمدا کیشابوو. دهترسام ئهو رووداوو بهسهرهاتهی بهرشهلوٚنه به تهنها خهویٚک بیّت و بهس. روٚژانه دهیان و سهدان لهو جوٚره رووداوانه روودهن، کوڕو کچیٚک لهسهفهریٚکدا یهکتر دهناسن با ماچی دهمی یهکتریش بکهن و پیٚکهوه بخهون، خوٚ مهرج نییه ببنه هاورێ، رهنگه ههریهکیان خهڵکی وڵاتیٚک بیّت، لهدوای سهفهر ههموو شتیٚک کوّتایی دیّت، ژنان و پیاوان ههن لهو سهفهرانه خیانهت له هاوریٚی و میردهکانیان دهکهن، هموو شتیک ریّی تیدهچیّت، تاکه شتیک دلّی خوشدهکردم، تو لهبهرلین بوویت، دهمزانی ئهگهر بو کافی خواردنهوهیهکیش بیّت ههر جاریٚک پهیوهندیم پیّوه دهکهنتهوه.

پاتریک پیّی دهگوتم؛ تو سهیر میشکی خوّت به ههندیّک شتهوه ماندوو دهکهیت، ئهو كچه وهك دواجار من له هوتيلهكه بينيم، ئهوهى له روخسار و چاويدا خويندمهوه بهڵێنهکانی خوٚی دهباته سهر، لهو کهسانه نییه، تهنها ئهو ساتهی بوٚ گرنگ بێت تيايدا دەۋى، ئەو دێتەوە، بەلام نازانم كەى، ئەو وەك خۆى گوتى؛ ئەمساڵ خويندنى تەواو كردووەو سەرقالى كار دۆزىنەوەيە، بۆ ئافرەتىكىش ئاسان نىيە خويندن تهواو بكات و بيكار لهمالهوه دابنيشيّت، ئهو ئهوهشي گوت؛ لهگهل كاريندا يێڮەوە دەژین، چونکە نەپتوانیوە بەتەنھا خانووپەک بۆخۆى بگرێت، ماڵی باوکیشی لەدەرەوەى شارن، ھاتوچۆش ھەروا ئاسان نىيە، بۆيە پەلە مەكە، لەكارەكانى خۆت بەردەوام بە، ژیانی خۆت ئاسایی بكەرەوه، ھەموو شتیک بەدلى تۆ دەبیت، ئەو گوتى؛ با يەك شتيشت پي بڵێم، ئەوە چەند ساڵە من دەناسىت، ھەر بەتەنھام، وە دەمەونىت ھەر تەنھا بم، تەنھايى لەوە باشترە يەكنىك بكەمە ھاوبەشى ژيانم، مالهکهم لی بکاته دوزهخ، من نامهویت بههوی ئهوهی ههر دهبیت هاودهم و هاورییه کم ههبیت ژیانی خوم و کهسیکی تر تیکبدهم، بویه ئهوهندهش له خۆشەويستى گەشبىن مەبە، تۆ ئەزمونى من و ناتالى دەزانىت، ئىمە لە تەمەنى نەوجەوانىيەوە بېكەوە بووين، دواتر بە چ ناخۆشىيەك كۆتايىمان بە ھاورىيەتى هينا، ئهگهر راستت دهوينت هيشتا شوكي ئهو هاوريتييه بهري نهداوم، بويه هيچ پەلەم نىيە، پەلەكردن زۆرجار پەشىمانى گەورەى لەدوايە....

قسهکانی پاتریک مایه ی تیْرامان بوو، به شیّوهیه ک بیرکردنه وه ی گوْریم، کهمیّک له خوّشخهیالی هاتمه وه ده ره وه، چونکه من بو خوّیشم پیٚشتر چهند ئه زموونیکی سهرنه که وتووم هه بوو. له دوای ئه و قسانه باشتر ده متوانی بیربکه مه وه، پاتریک بویه باسی ئه زموونی سه رنه که وتووی خوّی کردو باسی رابردووی منی نه کرد، بو ئه وه بوو له ناو خوّمدا نه مشکینیی، ئه و زوّر ژیرانه خوّمی نیشاندام، ئه و ویستی به به باسکردنی ئه زموونی خوّی باسی ئالینای ها وریّم بیر بخاته وه، که چهند مانگیّک به با سکردنی با وکم له یه کتر جیابووینه وه، ئه ویش روّیشت و بوو به یادگاری، باشتره پیّش مردنی با وکم له یه کتر جیابووینه وه، ئه ویش روّیشت و بوو به یادگاری، باشتره

وا له شتهکان بروانین، ههموویان دهروّن و دهبن به یادگاری، تهنانهت من و توّش.....

ئهم قسانه ئهوهنده هیزو بویرییان پیدام بتوانم ژیانی ئاسایی دهستپیبکهمهوه، ئهگهرچی کهمیک قورس بوو لهگهل ئهو تهنهاییه نوییهدا رابیم، من هیشتا کهمتر لهمانگیک بوو هاتبوومه ئهو خانووه، ههندیک ورده کاری مابوو دهبوو تهواویان بکهم. بریارمدا لهدوای کارهوه کاتهکانم به داکوتینی تابلو و دانانی رهفهکانهوه تهرخان بکهم، ئهمهش هاوکارییه کی باشم ده کات بو ئهوه ی به هیواشی رووداوه کان فهراموش بکهم و وه ک خهلکانیکی ئاسایی ژیان بگوزهرینم.

ئيوارهي رۆژى هەينى لەدواى تەواوبوونى كار سەردانى چەند بازارىكى پيداويستى و كەلوپەلى خانووم كرد، ھەندىك شتى جوانكارى مالم لەگەل چەند گولدانىكى شوشهدا کری. تهواو سهرقالی دهستنیشانکردنی شویّنی شتهکان بووم، دوو له گولْدانهکان، که لهبلوری لهمپا دهچوون بۆ تهنیشت راست و چهپی تهلهفزیونهکهم كريبوو، ئينجانه گەورەكان بۆ گۆشەكانى ژوورەكە، بەديوارى سەرەوەى تەلەفزىۆنەكە دەبوو چەند رەفەيەك لە شۆوەى پەيۋە دابكوتم.... يەك بەيەك شتهكانم لهناو ميشكمدا تاوتوى دهكرد.... دۆلابيكى بچوكى دهرگا شوشهييم بۆ تەنىشت دەستشۆرى ھەمامەكە كريبوو، لەگەڵ شوينى كاغەزى تەوالىت، گۆشەيەكى ستیل بۆ دانانی شامپۆو پیداویستی خۆشتن له بانیۆکەدا.... ئەو ئیواره زۆر سەرقالْبووم ، بۆ من بيركردنەوەو برياردان له شوينەكان قورستر بوو له دانانيان، ههروا به ژوورهکهدا دههاتم و دهچووم گویم لهدهنگی زهنگی دهرگای خوارهوه بوو، سهرهتا وامزانی گویم دهزرنگیتهوه، به لام پاش ماوهیهک وهستان و گویگرتن جاریّکی تر لیّدرایهوه، بیرم کردهوه، ئهگهر پاتریک بیّت زوّربهی کات تهلهفوّن دەكات، سەيرى ساڵنامەكەم كرد كۆتايى ھەفتە ھىچ شتێكم ياداشت نەكردبوو، من لهبيركردنهوه دا بووم، بو سيههم جار ليدرايهوه، منيش رويشتمه لاى ئاميرى دەرگاكردنەوەكەو برسيم كێيه؟ كەس دەنگى نەبوو، چەند جارێكى تر برسيم كێيه...؟ ههركهس دهنگى نهبوو، ويستم بگهرێمهوه ژوورهوه بۆ چوارهم جار لندرایهوه، دیسان پرسیمهوه کنیه، کهس وه لامی نهدایهوه، ئیتر بو ئهوهی زیاتر بيزارم نهكات دهرگاكهم كردهوهو گهرامهوه بۆلاى كارهكانم.... چهند خولهكيكى پي نهچوو لهدهرگای ژوورهکه درا، لهکونی دهرگاکهوه سهیرم کرد ژنیکم بینی به چەپكىك گوڵ و شتىكى ترىشى بەدەستەوە بوو نەمزانى چىيە، ئەوەى لەو كونە بچكۆلەوە بىنىم نەمناسىيەوە، لەدڭى خۆمدا گوتم: رەنگە ھاورى يان دۆستىكى خۆم بنت بههوی مردنی دایکمهوه گوڵی هننابنت، بویه بهپهله دهرگاکهم کردهوه تو به دەنگى بەرز ھاوارت كرد سوپرايس...!، لەخۆشياندا وەك شيّت، بەھەمان شيّوەي ئەو بهیانییهی سهر پردهکهی 'رامبلا دیّل مار' باوهشم پیّداکردیت و هیّنامیته ژوورهوه، ئەوە چۆن بوو ھاتىت!، قەت بروام نەدەكرد، وامدەزانى وەك ئەو ئافرەتانەى لە سەفەرەكاندا پەيوەندى لەگەڵ پياوان دەبەستن و لەكۆتايى سەفەرەكەياندا ئەدرەس و ژمارەى تەلەفۆنەكانيان دەخەنە ناو تەنەكەيەكى خۆلەوەو بە فەرامۆشى ئەسپيرن.

ئاى ميْليسيا، ئەو ھاتنەى تۆلەو كاتەدا بۆ من چەند ييْويست بوو، من لە دۆخيْكى زۆر خراپدا دەگوزەرام، بۆيە ھىچ گلەيى ئەوەشم نەكرد، كە بۆچى لە دوو سى رۆژى رابردوودا زەنگىكت لى نەدابوو، تا خۆت باسى ھاتنەوەت كردو داواى لىبوردنت كرد، كه نهتتوانيوه زهنگيكم بۆ ليبدهيت، ههنديك باسى خراپبوونى پهيوهندى نیوان خوّت و کارینت کرد، باسی ئەوەشت کرد، که پاش گەرانەوە توشی حالهتیکی سهير بوويت، پيت وابووه ئهوهي روويداوه پيشتر له خهوتدا ديوتهو رووداوهكانت لي تهكهڵ بووه، كه ئايا ئهو رووداوه ههمان ئهو رووداوه بووه لهخهوتدا بينيوته.... منیش قسهکهم لهدهم وهرگرتیت و گوتم: بنگومان له رووداوی خهوهکهشدا کورهکه من بووم، به لام لهبه رشه لونه نهده هاته وه یادت و له دوای سهفه ره که بیرت كەوتەوە منت پيشتر له شويننيك ديوه ئەو شوينەش ناو خەونەكانته.... تۆ به چاوه تيژو گهشهكانتهوه دهمت كردبۆوهو بهسهر سورمانهوه پرسيت: تۆ ئهم شتانه چووزانیت...؟. منیش به پیکهنینیکی له خوباییانهوه گوتم: شتیک لهجادوو دهزانم، لهو کاتهدا دهستم گرتیت و وهک قاوهگرهوهیهک سهیری ناو لهپی دهستهکانم دەكردىت، كەچى لەپرىكدا ھەستم بەترسىك لەچاوەكانتدا كرد، بۆيە ھەموو قسهكانم راستكردهوهو گوتم: خۆشهويست منيش بهههمان نهخۆشى تۆدا تێپهربووم، بۆیه دەستم برد بۆ زنجیرهکهی سهر سینهت و دڵهکانم به دوو پهنجهم بهرزكردهوهو پرسيم: تو ئيستا پيم بلني كاميان لهناو كامياندايه؟.

لهو كاتهدا راديوكه گورانييهكي مايكل بولتوني پهخش كرد:

"تۆ مۆمىت، خۆشەويستىت ئاگرەكەيەتى

ئاگریک لهبهر باو باران ئهگریت

روناكييهكهت لهناو دلما تا ئهبهد ئهدرهشيتهوه

تۆ وەك ھەلھاتنى خۆر لەشەودا بۆلاى من ھاتوويت

تۆلەناو خەونەكان و ژيانمدا وەك خۆر ئەدرەوشييتەوە

تۆ تەنھا كەسى، تەنھا كەسى و بەس"

كاتيك گۆرانىيەكە تەواو بوو، بە پيكەنىنىكەوە گوتت: خۆ درۆم لەگەل ناكەيت! نا ھەرگىز، تا ئەبەد لە دلامدا وەك ئەو خۆرە پرشنگدارە ئەدرەوشىيىتەوە، تۆ وەك ئەو خۆرە تاقانە بى وينەيت.

میلسییا، دوای ئه و ههموو کارهسات و ناخوشی و دوورییه بهردهوام ههستم به و تینی ئاگری خوشهویستییهت کردووه لهناو دلمدا ده گریّت، تو روناکییه کی ئهبه دیت له روّحمدا هه لکردووه، بوّیه دوای گورانییه که ش و ئیستاش ههر ههمان ههستم بوّت ههیه، به لام ئیتر نازانم دواجار چاره نووسمان بهره و چ ریّگایه کمان ده بات!.

ئهو گولانهی هینابووت، ههمان ئهو گولانه بوون، ریکوراست ئهلیّی بو ناو دوو گولانه شوشه که ته هینابوو، ده لق خونچهی لاله (تولپ) پینج پینج بهسهر ههردوو گولادانه که دا دابه شمان کرد، رهونه قیکی تری دا به میزو ژووره که، تو پرسیت، لهوه ده چیت تازه هاتبیته ئیره، یان خانووه که تنوی کردوّته وه ؟. لهوه لامدا گوتم: ئهوهی یه که مراسته، که متر له مانگیکه گواستوومه ته وه، ئیتر نهرویشتمه ناو دریژه ی چیروّکه کانی رابردوو، توّش هیچ له سهری نهروّیشتیت.

هاتنی ئهو ئیوارهی تو ئهتموسفیری ژوورهکهی تهواو گوریبوو، ژوورهکهی له ژووریکی پردهنگ و رهنگ. ههروهها ژووریکی پردهنگ و رهنگ. ههروهها هاوکاری تو وهک ژنیکی به سهلیقه له دانانی شتهکاندا تهواو دلی خوشدهکردم. سهرم لهسهلیقهت سورمابوو ئهوهنده جوان دهتتوانی شتهکان لهگهل گونجانی شهرم لهسهلیقهت سورمابوو ئهوهنده جوان دهتتوانی شتهکان لهگهل گونجانی ژوورهکهدا ریک بخهیت، بویه داوام لیکردیت، ئهگهر بکریت کوتایی ههفته لهلای من بمینیتهوه، بهلام گوتت: بهداخهوه ناتوانم، چونکه جاریک ئهم پهیوهندییهم به نهینی هیشتوتهوه، دواتر بهردهوام بوویت؛ ئهمه تاکه شتیکه لهژیانمدا له کارینم شاردبیتهوه، بویه خهریکه شیت دهبیت و دهیهویت بهههر نرخیک دلنیا بیت لهوهی، که ئایا من لهگهلیدا راست دهکهم و لهدوای ئهو ئیوارهی باخچهی موسین و ساحلی ئی لوبیرا (jardins mossen costa i llobera) ئیتر پهیوهندی من و تو کوتایی هاتوهو پهکترمان نهبینیوهتهوه!.

ئهو بروا به هیچکام لهو قسانه ناکات من سهبارهت به خوّمان پیّم گوتووه، چونکه ده لیّت؛ لهدوای ئهو ئیّوارهوه من هه لسوکهوتم زوّر گوّراوه، تهنانهت بوّ ئهوهی ههموو شتیکم پی بدرکینیت دهیگوت؛ ئاساییه پهیوهندیت لهگه لیدا ههبیّت، خوّ من پیّم ناخوّش نییه ئیتر بوّ دهیشاریتهوه، من هیّشتا ههر حاشام لیّکردووه، به لاّم ئهو گومانی له ههموو هه لسوکهوت و تهنانهت پهیوهندییه کیشم ههیه، دهیهویّت بیزانیّت، منیش بریارمداوه تاتهواو لهگه ل توّدا ههموو شتیّک یه کلا نه کهمهوه پیّی نه لیمه نهروهها دهمهویّت ماوه یه کی تر له خانووه که ش لهگه لیدا جیا بیمهوه، چونکه له ئیستادا خویّندنم تهواو کردووه و بهدوای کاریّکدا ده گهریّم، ههرکاتیّک کاریّکم ده ست بکهویّت ئه وا خانوویه کی سهربه خوّ ده گرم، ئهویش بهههمان شیّوه ی منه، ئه و کاته پهیوه ندییه که شمان سنوردار ده بیّت....

من یهکسهر پیشنیاری ئهوهم کرد، که بیّت و پیکهوه لهم خانووهدا برین، به لام تو زور له من زیرهکترو دووربینتر بوویت، بوّیه بهو شیّوه وه لامت دامهوه، که هیشتا زووه بو ئهوهی من و تو پیکهوه له مالیّکدا برین، لانی کهم با سالیّک بهسهر پهیوهندییهکهماندا تیّپه ببیت پاشان بریار دهدهین، که ئایا ده توانین پیکهوه له مالیّکدا برین...!.

ئەو ئيوارە چاوەنوار نەكراوە يەكىك بوو لە يادگارىيە خۆشەكانى ژيانمان، تۆ تاكە ئافرەتىك بوويت بتوانم ئەوەندە كاتت لەگەلدا بەسەربەرم و بىتاقەت نەبم، كاتەكان لەگەل تۆدا ھەمىشە زوو تێپەپ دەبوون، ژنان بە شێوەيەكى گشتى پياو ماندوو دەكەن، يان ھيچ قسەيەكيان بۆ كردن نييە يان باسى شتى وا پروپوچ دەكەن پياو گێژو حۆل ئەبێت.

پیش تو ماوه ی سالایک زیاتر لهگه ل کچیکدا بووم ناوی ئالینا بوو، ئه و لهسه ریاری و تهلهفزیون ئالوده بووبوو، وه ک بهبهیه کی بچکوله ههموو کاتهکانی لهبه دهم تهلهفزیونه که دا بهسه ر دهبرد یان لهسه و قهنهفه کان پال ده کهوت، هیچ کات و تاقه تی پیاسه کردنی نهبوو. له جه ژن و ئاهه نگه کاندا ههموو که سیک به زور دلی خوی خوشده کرد، ئه و میشکی هه رله له لی ئهوه بوو که ی بگه پینه وه بو ماله وه . خه لک سه رقالی سه ماو گورانی و سه رمه ستکردن بوو، ئه و وه ک دار کونکه ره هه زارجار دهیگوت؛ که ی بروینه وه ... که ی بروینه وه ... حه زی له هیچ نهبوو، خه ریک بوو قسه کردنی له بیر ده چووه وه ، چونکه به س به 'ئا' و'نه ه' وه لامی ده دایه وه، له م دواییانه دا تهمه لی به شیوه یه کی سواری شانی بووبو و تاقه تی خوشتنیشی نهبوو، تاقه تی ماچ و سیکسی نهبوو، کاتیک لهگه لیدا ده خه و تم وامده زانی ژنیکه له پلاستیک، هه ردو و قاچی ده کرده وه و به ده ستی که نالی ته له فزیونه که ی ده گوری، زوو زووش ده یگوت؛ ئه وه ته واو نه بوویت!.

ئەوەبوو ھەرشتىكى لەلاى من ھەبوو ئىوارەيەك بۆم بردەوە بۆ مالەكەى خۆى، پىنمگوت؛ ئىتر دەتوانىت لەمرۆوە ئاسودە بىت، من چىتر ناتوانم لەگەل بوكەللەيەكدا بىزىم وەك ئەوەى ھىچ رووينەدابىت، پىلى گوتم؛ چۆنت پىخۆشە با وابىت، ئەم قسە زۆر ئازارىدام، چونكە ھىچ نەبىت من لە دلەوە خۆشم دەويست، پىم خۆشبوو كاردانەوەيەكى ترى ھەبىت، نەك وەك مردوويەك مامەللەم لەگەلدا بكات.

ئهو كاته باوكم له ژياندا مابوو زور ئاموزگارى كردم، كه دهبيّت دلّى من زور لهوه گهورهتر بيّت لهبهرامبهر ژنان، به لام دواجار گوتم: باوكه راسته خوشم دهويّت، به لام جگه له مروّقيّكى مردوو هيچى تر نييه، يارى و تهلهفزيون روّحى گوشيوه، خهريكه وهك ئهوان بيّگيان ئهبيّت، من چيتر ناتوانم لهگهل مروّقيّكى بيّ روّح و گياند ابريم....

لهدوای ئهو ئیواره نه بینیمهوه، نه تهلهفونیکی کرد، نهجاریک سهردانیکی کردین، تهنانه باوکم چهند خوشی دهویست بو تازییهکهی نههات، کارتیکی سهرخوشی نهنارد.... به لام تو لهو ژنانهی روّح دهخهیته گیانی پیاوهوه، مروّقی مردوو زیندوو دهکهیتهوه، پیاوهوه، کاتیک ئهتبینیت ئیرادهی بو ژیان بههیز دهبیت....

ئازیزم میلیسیا، تا ئه و شه وه به ته و اوه تی نه مده زانی کارین ژنیکی مه ترسیداره، هه روام ده زانی وه ک زوربه ی ژنان به رامبه ربه ها و پی و که سه نزیکه کانی پره له ئیره یی، وامده زانی وه ک مشه خوریک به ته نها به رهه می هیزه جوان و پوزه تیفه کانی تو بو خوی ده چنیته وه، به لام کاتیک پیشنیاری ئه وه م بو کردیت، که سبه ی ئیواره بینیت بو سه ردانم و شه و له لام بمینیته وه، به لام له لای کارین وا نیشان بده

سهردانی ماڵی باوکت دهکهیت. وه لامهکهی تو بزهیهکی تاڵ و بیدهنگییهکی خهمناک بوو... بهم وه لامه سهرم سورما، بویه دوام لیکردیت قسه بکهیت، توش ههناسهیهکی قولت ههلکیشاو گوتت؛ ئهو لهو کهسانهیه، ئهگهر کاریکی لهو جوّره بکهم، بیگومان سبهی شهو شتیک دهدوزیتهوه بو ئهوهی تهلهفون بو ماڵ باوکم بکات و دلّی ئهوانیش بخاته مهراقهوه، پیشتر شتیکی لهو بابهته پوویدا، بویه لهبیریی بکه، خوّم ههولدهدهم سبهی ئیوارهش سهردانت بکهمهوه، بمبوره ئهگهر نهتوانم شهو بمینمهوه، کیشهکهی من لهگهل ئهودا ههر ئهوه نییه، بهلکو ئهو ههموو نهینییهکی من ئهزانیت، من له دلّپاکی خوّمهوه ههموو شتیکم بو گیراوهتهوه، سهرلهبهری پهیوهندییهکانی من دهزانیّت، هیچ شتیک نییه له ژیانمدا ئهو نهیزانیّت، ئهو لهو کهسانهیه دهیهویّت ئاگای لهههلسوکهوتی ههموو کهسیّک بیت، ههموو کاریّک دهکات بو ئهوهی نهیّنی پهیوهندییهکانی چواردهورهکهی بزانیّت بیت، ههموو کاریّک دهکات بو ئهوهی نهیّنی پهیوهندییهکانی چواردهورهکهی بزانیّت هیچ کهسیّک بین بهرامبهرهکهی بخاته ژیّر کونتروّلی خویهوه، بهلام ناهیّلیّت هیچ کهسیّک هیچ شتیکی بزانیّت، زورجار بو به دهستخستنی نهیّنی کهسیّک دهست بوکاری زور هیچ شتیکی بزانیّت، ئهمهم ماوهیهک پیش ئیستا لهلایهن هاوپولیّکمهوه زانی لهگهل ترسناک دهبات، ئهمهم ماوهیهک پیش ئیستا لهلایهن هاوپولیّکمهوه زانی لهگهل ترسناک دهبات، ئهمهم ماوهیهک پیش ئیستا لهلایهن هاوپولیّکمهوه زانی لهگهل توهوشدا حاشای لیّدهکات و به بوختانی ناو دهبات...

ئهو شهوه دوای ئهوه روزیشتیت و منیش تا ناو میتروّکه لهگهنّدا هاتم، حهزم نهدهکرد بروّیت و به تهنها بوّ مانهوه بگهریّمهوه، به لام بوّ ژیانی داهاتوومان وا باشتربوو بروّیت، میتروّکه هات ئیّمه نهگهرمهی ماچدا بووین، بوّیه گوتم؛ بابروات ههموو چهند دهقه جاریّک دانهیهک دیّت، به لام تو کهمیّک نیگهران بوویت، که کارین نهمانهوه چاوهروان دهکات، نهتدهویست هیچ شتیّک سهبارهت بهم

پهیوهندییه بزانیّت، تو دهتگوت؛ نازانم بوّچی حهز دهکهم ئهم پهیوهندییهی لیّ بشارمهوه، ئهمه تاکه نهیّنییهکی ژیانی منه ئهو نهیزانیّت، من خوّم ههموو شتیکی بو باسدهکهم و رای وهردهگرم، به لام نامهویّت جاریّک بهم پهیوهندییهم بزانیّت. کاتیّک سواری میتروّکه بوویت ماچیّکم کردیت و گوتم؛ ههرکه گهشتیته مالهوه یهکسهر دهست و دهم و چاوت بشو با له بونی من پاکبیتهوه، با بههیچ شیّوهیهک

یه کسهر دهست و دهم و چاوت بشو با له بونی من پاکبیتهوه، با بههیچ شیوهیه که ههست نه کات بونی پیاویک بهله شتهوهیه، ئه گینا ئیرهیی هینده ی تر پری ده کات له رق، پیم گوتیت؛ بوچوونی من ئهوهیه بویه گومانی له تو ههیه، که له ژیرهوه پهیوه ندیت له گهل مندا هه بیت، وا ده زانیت من هی ئه و بووم و تو لیت دریوه، ئه و ئیستا وا بیر ده کاتهوه، که تو خوشه ویسته کهت لی دریوه توش قاقا پیده که نیت ده تگوت: هیچگار به و شیوه شنا

پاش ئەوەى مىترۆكە بەخيرايى لەناو تونيلە تارىكەكەدا بزربوو من ھەر وەستابووم و گويم لە دوا ھاۋەى دەگرت، لەخۆمەوە ھەستم دەكرد پاش كەميكى تر بگەريىتەوە، بەلام ئەوە بەتەنھا خەيالىك بوو بەس....

ئیمه ئیتر ئاوا دەستمان پیکرد، لەھەفتەيەكدا دوو بۆ سى جار يەكترمان ئەبىنى و كاتەكانى خۆمان بە دلخۆشى بەسەر دەبرد....

12

زۆرى نەبرد تۆ كارىكت دۆزىيەوە، ژوورىكت بەكرى گرت، كارىن ھەموو ھەولىكى دا لەھەمان شوينى تۆ كار بدۆزىتەوە، بەلام سەرى نەگرت. ئىتر باش نائومىدى لەشوىنىكى تر كارىكى دۆزىيەوە.

دوای سالّیک لهپهیوهندی نیّوانمان، کاریّکی ئهوهنده ئاسان نهبوو، بتوانین خوّشهویستی خوّمان به ئاشکرا دهرببرین. لهسهردهمه کوّنهکاندا مروّق ئهشق و خوّشهویستی لهترسی پیاوانی ئایینی و نهریّتپاریّزهکان دهشاردهوه، بهلام لهم سهردهمه نویّیهدا مروّق لهترسی ئیرهییبهرهکان، لهترسی ئهوانهی به دوای خوّشبهختی کهسانی تر ئهگهریّن و ههموو کاریّک بو تیّکدانی ئهکهن. مروّق لهم سهردهمهدا ئهوهنده کاتهکانی بو تیّکدانی بهختهوهری کهسانی تر بهفیرو دهدات، ئهوهنده ئهو کاتانه بو بهدهستهیّنانی بهختهوهری خوّیان سهرف ناکهن. سهردهمی ئیمه سهردهمیّکه پیویسته خوّشی و بهختهوهرییبهکانمان له چوارچیوهی مالهکانماندا زیندان بکهین و نههیّلین هیچ کهس پیّی بزانیّت، دهبیّت خوّشبهتییهکانمان بهدروی گهوره گهوره دابیوّشین....

میٚلیسیا، ئیمه سالٚیکمان زور به قورسی تیپهراند، بویه نهمانده توانی تا کوتایی بهم شیوه بهرده وام بین بویه بریارماندا بیکهوه له مالهکهی مندا برین، به لام بوتو

بریاریکی له و جوّره ئاسان نهبوو، چونکه نهتدهزانی چوّن چارهسهری ئه و دروّیه ی به دریّژایی ئه و ماوه لهگهل کاریندا کردبووت بکهیت. کارهساتیّکی گهورهیه لهم سهردهمه دا بژیت و نهزانیت دروّ بکهیت، به لام ههر دهبوو ئیمه ژیانی خوّمان لهبهر هیچ کهسیّک تیّک نهدهین، ئهوهبوو ژوورهکهی توّمان چوٚلکرد، ههموو شتهکانمان بوّلای من هیّنا.

چەند رۆژنک دوای گواستنهوه ی تۆ بۆ لای من به به کارینت گوتبوو، که ئیتر له گه ن ئه و پیاوه دا ده ژیم و رهنگه ژیانی هاوسه ری پیکبهینین، که چی سه رت له وه سورمابوو هیچ کاردانه وه یه کی خراپی نه بوو، به پیچه وانه وه هه رزور خوشحالی خوی ده ربریبوو. له وه ش زیاتر به شیوه یه ک وه لامی دابوویته وه وه ک ئه وه ی ئاگای له هه موو شتیک بیت! تو زور له مه سه رت سورمابوو، زور سه رزه نشتی خوت کرد، که ئه و ماوه دریژه سه باره ت به م پهیوه ندییه به هه له له کارین تیگه یشتبوویت، ده تویست له سه ردانه که یدا بو لامان داوای لیبوردنی لیبکه یت، که ماوه یه کی زور نهینییه کت لی شاردوته وه. هینده به وه لام و کاردانه وه که ی سه رسام بوویت رای منیشت له به رامبه ری گوری، له گه ل ئه وه شدا داوام کرد له روژ ی سه ردانه که یدا ده بی تا تا به به رامبه ری گوری، له گه ل ئه وه شدا داوام کرد له روژ ی سه ردانه که یدا ده بیت پاتر بیت، ئیتر بو خومان ده یکه ینه سوکه ناهه نگیک

ئەوەبوو ئێوارەى شەممەى داھاتوو كارىن بە باوەشێك گوڵ و دىارى جوان و گرانبەھاوە ھات، لەدواى چەند خولەكێك پاترىكىش پەيدا بوو، بەڵام ئەوەى سەيربوو كارىن ئەو ئافرەتە نەبوو، كە پێشتر لەبەرشەلۆنە ناسىبوومان، تۆش دەتگوت؛ لە مناڵىيەوە ھاورێمە جگە لە ھەندێك شتى بچوك نەبێت لە نێوانماندا روويداوە قەت بەو شێوەى بەرشەلۆنە نەمديوە، تۆ دەتگوت؛ ژنان بەشێوەيەكى گشتى ئىرەيىبەرن، رەنگە پێى خۆشبووبێت ئەويش وەك من جێى سەرنجى ئێوە بووبێت، بەڵام كاتێك ئێوە ھەردووكتان زياتر لەمن نزيك دەبوونەوە ئيتر تووشى ئەو حاڵەتە دەروونىيە بووبێت، ئەمەش بۆ ژنان زۆر ئاساييە، ئەوەتا دەبىنىت دواتر تێگەيشتووە ھەڵەيەو راى بەرامبەرمان گۆريوە.

ئهو ئيواره ئهگهرچى كهميكمان خواردبووه، بهلام كارين زور سهرنجراكيش و پپ موحيبهت بوو. تهنها كهسيك ئهو ئيواره بههيچ شيوهيهك بايهخى پئ نهداو خراپ مامهلهى دهكرد پاتريك بوو، ئهگهرچى زور قسهمان لهگهل كردو سهرزهنشتمان كرد، بهلكو مهيلى بهلايدا بروات هيچ سودى نهبوو، له كوتاييشدا پيش ئهوهى لهدهرگاكه برواته دهرهوه رستهيهكى گوت؛ تهنها يهك رسته، ئاگاتان لهخوتان بيت، ههنگ تواناى بهرههمهينانى ئهو ههنگوينه شيرينهى ههيه، بهلام نابيت شيرينى ههنگوينه كوت؛ شيرينى ههيه، بهلام نابيت شيرينى ههنگوينه كوت؛ شيرينى ههنگوينه شيرينهى ههيه، بهلام نابيت

دوای رۆیشتنی پاتریک بیرکردنهوه به شیوهیهک میشکی داگیرکردم ئیوهش ههستتان پیکرد، کارین به پیکهنینهوه گوتی؛ چییه بو رویشتنی ئه و پیاوه وشکه بیتاقهت بوویت!، دهبا بروات، ئه و کهی بهکه لکی ئه م جوره دانیشتنانه دیت، ئه و

ههموو قسهو نوکته خوشانهمان کرد بزهیه کنهیگرت، سهیرم لی دیّت مروّقی وا لهم سهرزهمینه دا ههیه، ئهوه به سبو به بهریّوهبهری ژمیّریاری باشه.... ئهم قسهیه رایچله کاندم، بهریّوهبهری ژمیّریاری! به پیّکهنینه وه گوتم؛ هیّشتا نهبووه به بهریّوهبه را جیّگره به لام روّژیک دیّت ببیّته بهریّوهبه را کارین یه کقاقای دریّژی لیّدا، ئا بزانه چوّم سهرناسیّکم....

میلیسیا، لهبیرت دیّت دوای روّیشتنی کارین ئیمهش روّیشتینه ناو جیّگا، توّ پرسیت؛ پاتریک چی پی گوتیت وا بهو شیّوه سهرودلّت گیرا؟. منیش قسهکهی پاتریکم بوّ گیرایتهوه، وهلامهکهی توّش ئهوهبوو، که پاتریک پیاویکی وشکی ره شبینهو ههموو شتیک به نیگهتیق ئهبینیت.... بهلام من دهمزانی پاتریک قهت لهخویهوه قسهیه کاکات، تا دلّنیا نهبیّت لیّی، ئهو راسته کهمدوو کهمیک موّنه، بهلام دل و دهروونی پره له قسهو ژیان، ههر ئهو شهوه دوای ئهوهی کارین روّیشت ئاگرهکهی خهریکبوو مالمان بسووتینییّت، چونکه به دریژایی پهیوهندی من و توّ جگه لهخوشهویستی نهبیّت بچوکترین ناخوشی له نیوانماندا رووینهدابوو، کهچی لهناو جیّگهکهدا خهریک بوو ببیّته شهرو ناخوشی، خوّ ئهگهر من دانم بهخوّمدا نهگرتایهت، ئامادهبوویت ئهو شهوه بروّیت. ئهوه یهکهم سهردانی کارین و یهکهم شهری نیّوان من و توّ بوو....

بو ئهوهی ناخوشیی له نیوان من و تودا روونهداتهوه و به خوشی ژیانمان پیکهوه به شبکهین من لهههر باسیک تایبه بوو به کارین خوّم بهدوور دهگرت. من ههموو شتیکم دهکرد، بو ئهوهی ئاسهواری گرژی ئهو شهوه نههیلم و به یهکجاری بیسرمهوه، چونکه دهمزانی خوّشهویستی نیوان ژن و میرد وهک گولدانه شوشهکه وایه، بگره لهویش ناسکتره، ئهگهر یهکجار درزی برد ههتا دونیا دونیایه ئهو درزهی پیوه دیاره و تادهستکاریشی بکهین درزهکه گهوره تر دهبیت، بویه باشتره به درزهکهوه بمینیتهوه و لهگهلیدا رابیین، نهک دهستکاری بکهین و بهیهکجاری بیشکینین.

له دوای ئهو سهردانهوه پهیوهندی تۆو کارین وهک جارانی لیهاتهوه، منیش سهبارهت بهو پهیوهندییه هیچ شتیکم نهدهگوت؛ قهت رینگای ئهوهشم لی نهدهگرتیت ههرکاتیک بتهویت بیبینیت، ئهو کاتانهش سهردانی دهکردیت و دههات بو مالهوه ریزی زورم دهگرت و دهمدواند، به لام توش ده تزانی ههموو ئهو شتانهم لهبهر دلی تو دهکردو هیچ بروام پییان نهبوو.

دوای شهش مانگ لهگهرمبوونی پهیوهندی نیوان توّو کارین پهیوهندییهکانی نیّوان من و توّ ساردی تیّ دهکهوت، هوٚکارهکهشی ئهوهبوو ئیتر توٚ زوٚر کاتت نهبوو بوّ من، ئهمهشت بوّ ئهوه دهگهراندهوه وا باشتره ژن و میّرد زوٚر پیّکهوه نهبن، بوّ ئهوهی کیشهو بهرکهوتن دروست نهبیّت، پیّویسته ژن و پیاو پهیوهندی تر بدوٚزنهوه، ههموو پهیوهندیهکهش بوّ من پاتریک بوو بوّ توٚش کارین بوو، ئهمهش زوٚر خراپ بوو،

چونکه هینده ی تو چاره ی پاتریکت نهده وسیت من بو کارین وا نهبووم. یه کیک له هه له گهوره کانی نیوان ئیمه ئه وهبوو، که ئیمه کیشه خه لکی ترمان ههبوو نه کخومان، ههرچهند بیرم لیده کرده وه نهمده توانی له وه تیبگه م بو دهبیت ئیمه کیشه کیشه که کم کی تر بکهین به کیشه ی خومان، زیاتریش کیشه کان له لای توه بوون، به تاییه تی دوای ئه وه ی کارین له هه مان بیرو له لای ئیوه دامه زرا ئیتر روز به روز تو دهبوویت به مروقی کی تر لهبهرچاوم، نازانم بو له گه ل ناوی پاتریک ده هات به شیره یه ک تو وه ده بوویت نه ته ده وی باتریک ده هات به رگریم له پاتریک ده کرد، بو نه وه نه بوو به رگری له و بکه مه لکو به رگریم له خوم به کو به رگریم له خوم نازانی و تاییه تی پاتریک ده کرد من نهمده زانی و قه تیش نهمده ویست بیزانم. ئه و ماوه شتی زور سه یر سه یر رویانده دا، هه ستم ده کرد چیتر له گه ل ژنیک دا ناژیم ئه وه نده ی له گه ل جاسوسیک دا ده ژیم، میشکم خه ریک بو و بته قیت، چون تو به و خیراییه گورایت!.

بیرم دیّت جاریّک لیّم پرسیت، دامهزراندنی کارین لهههمان بیرو لهلای ئیّوه ئنگهیه کی تیّدایه، چونکه سهره تا زوّری ههولداو ههر رهتکرایه وه، وه لامه کهی توّ ئه وه بوو، که ئیره یی ده به م، چونکه ئه و نیشانه یه کی خسته ناو قه ره ولّه که یه و ههر ده بیّت بی پیّکیّت، تو کاتی خویشی ئه م قسه ت له ده می کارینه وه به نیّگه تی کرد، که ئه و له و که سانه یه نیشانه ی له شتیّک گرت واز ناهیّنیّت تا نه یپیّکیّت، به لاّم ئه مجاره به پوره تی باستکرد و وه ک ئازایه تییه ک له و ژنه دا بینیت.

لهکاتی قهیرانهکانی نیّوان من و تو دوو کهس ههبوون دهمتوانی هانایان بو بهرم، ههردووکیان ههمان قسهیان دهکرد، بهلام نهمدهتوانی ئهو کاره بکهم، ئهو دوو کهسه دایکت و پاتریک بوون، پاتریک زوّری پی ناخوش بوو بهبی ئهوهی ئاگای لههیچ بیّت بوو بوو بهبهشیّک له کیشهکهی ئیّمه، دووهم کهسیش دایکت بوو دهمتوانی لهگهلیدا بهبی ترس دهرده دلّی خوّمی لهلا باس بکهم، ههردووکیان پیان دهگوتم؛ ماوهیهک لهیهکتر دوور بکهوینهوه، منیش دهترسان دوورکهوتنهوه ببیّته هوی مردنی خوشهویستی نیّوانمان، دهترسام کهسیّک لهو ماوهدا ئهو بوشاییهی نیّوانمان وهک ههلیّک بوخوی بقوزیّتهوه یهکیّکمان فریو بدات، یان رهنگه لهرقی ئهوی تردا وهک تولّهیهک توشی ههلهیهک ببین کوّتایی به ههموو خوّشهویستی و پهیوهندییهکهی نیّوانمان بهیّنیّت.

ئه و ماوه یه بۆ من زۆر قورس بوو، خۆشه ویستی تۆ بۆ من وه ک گری مۆمه که وابوو له ماوه یه بۆ من زۆر قورس بوو، خۆشه ویستی تۆ به منیوان ئیوه که س نییه جگه له کارین نهبیت، له ترسی توو په بوونی تۆ نهمده ویرا ئه مقسه یه تایی بلیم، ده مزانی هه رکه ناوی کارین بهینم یه کسه رئاگر ده گریت، سهیر ئه و ژنه کاری لیکر دبوویت، بروام به جاد و نییه، له گه ل ئه وه شدا هه ستم ده کرد جاد وی لیکر دبوویت.

ئهگهر ئهو شهوهت لهبیربیّت پیشنیاری ئهوهم کرد، که واز لهکارهکهت بهیّنیت و ببیته ژنی مالّهوه، من خانووهکهی مالّ باوکم ئهفروٚشم و خانوویه کی نویّی پیدهکرین، ئهگهر پیّت خوّش بیّت دهیکهم بهناوتهوه، به س بو ئهوهی پهیوهندی نیّوانمان چاک بیّتهوه، سهره تا کهمیّک دوودلّ بوویت، پاش کهمیّک رازی بوویت، کهچی سبهینی لهخه و ههستاین پهشیمان بوویته وه.

ئهو بهیانییه پیّش ئهوه بروّینه دهرهوه دیسان دوام لیّکردیتهوه باش بیر لهو مهسهله بکهیتهوه، چونکه پهیوهندی بهچارهنووسی ههردووکمانهوه ههبوو، دوا بریاری تو ئهوهبوو، که بیریی لیّدهکهیتهوه، من دهمزانی بیرکردنهوهکهی تو پرسکردن بوو بهکارین، ئهوهبوو ئیّواره هاتیتهوه گوتت؛ بههیچ شیّوهیهک واز لهکار ناهیّنم و خانوویشم ناویّت، ئهم وه لامهم پی سهیر بوو، چونکه دهمزانی پرست به کارین کردووه، به لام لهوه تیّنهدهگهیشتم مهبهستی کارین لهم مهسهلهدا چییه، ئهو کاته من بیرم بو ئهوه دهچوو کارین دهزانیّت وازهیّنانی تو لهکارهکهو مالگواستنهوه بو شویّنیکی تر له گهیشتن به مهبهستهکانی شکست دههیّنیّت، به لام دواتر له ریّگای قسهکانی توماسهوه مهبهسته راستهقینهکهیم بو دهرکهوت.

میّلیسیا، دلّنیام تو توّماس ناناسیت، بروا ناکهم ناویشت بیستبیّت، ئه و بهشیّکی سهره کی بوو له گهمه کهی نیّوان ئیّمه، رهنگه ئهمه ته لهلا سهیربیّت!، ئهوه پاشان به دریّری بوّت باس ده کهم....

ئیستا لهم درهنگی شهوهدا، که نامه بو تو دهنووسم، نازیلا لهگهل ئیلاریا له خهویکی زور قولدان، پیش کهمیک رویشتمه دهرهوه جگهرهیهکم کیشا، دونیا له تاریکیدا نوقمی بیدهنگی بووه، هینده دونیا خاموشه به ئاسانی جریوهی ئهستیره دوورهکانی ئاسمان ئهبیستیت. جگهرهم دهکیشا دوکهلهکهم دهکرد به ئاسمانداو سهیری قولایی گهردوونم دهکرد، لهپر لهناو ئهو ملیونهها ئهستیره چاوگهشهی ئهم تاریکهشهوه ئهستیرهیهک کشا، نهیزهکیک بوو لهگرو لهپر وهک یاری ئاگرینی دهستی منالان لهسهری سالدا هیلایکی لهدوکهلی سپی بهدوای خویدا جیهیشت، دوکهلهکه ههروهک دوکهلی جگهرهکهی من چهند پیچیکی خواردو خهرمانهیهکی کیشا، لهناو خهرمانهکهدا وینهی خاتوو کامیلیای دایکتم بینی، ئهو ژنه دلسوزهی قهت بو جاریک گویت لی نهگرت، هیوادارم لهژیاندا مابیت و جاریکی تر بتوانم بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینمهوه، ئای لهو ژنه میهرهبانهی چهند چاکهی توی دهویست و تو هیچ بیبینه

قهت ناتوانم ئهو رۆژهم لهبیر بچێت، که هانام بۆ بردو داوام لێکرد بۆ دواجار لهگهڵ تۆدا قسه بکات، بهڵکو چارهسهرێک بۆ کێشهکهی نێوانمان بدۆزێتهوه. پاش کهمێک بیرکردنهوه رۆژنامهکهی سهر مێزهکهی ههڵگرت و له ناوهندی رۆژنامهکه چهند لاپهرهیهکی دهرهێنا، که تایبهت بوو به ههلی سهفهر به نرخێکی گونجاو، گوتی: ئا لێرهدا بگهرێ سهفهرێکی گونجاو بدۆزهرهوه، من لهگهڵ مێلیسیا قسه

دەكەم بۆ خۆتان برۆن ھەفتەيەك ليرە دوور بكەونە، ئەگەر كيشەكان خۆتان بن ئەوا لەگەنتان سەفەر دەكات، ئەگەر كيشەكان وەك تۆ باسى دەكەيت خەنكى تر بن دەتوانن لەگەرانەوەدا چارەسەريكى بۆ بدۆزنەوەو لەو كەسانە دوور بكەونەوە دەبنە مايەى كيشەو سەرئيشە بۆتان.

ئەوە بوو تۆش رازى بوويت، ئەمە بۆ من مايەى دلخۆشى بوو، چونكە ھەستم كرد ھێشتا خۆشەويستى من له دلٚى تۆدا ماوە، راستت دەوێت من لهوه دەترسام چيتر تۆ ئامادە نەبيت ھەنگاوێك بۆ شوێنێك لەگەلٚمدا بێيت، خراپترين قۆناغى پەيوەندى نێوان ژن و مێرد يان دوو كەپڵ ئەوەيە چيتر ھيچ كاميان ئامادە نەبن ھەنگاوێك لەپێناو بتەوكردنى پەيوەندىيەكەياندا پێكەوە برۆن.

ئهو سهفهره بۆ دورگهی کرێتا لهماوهی دوو ساڵی پهیوهندیماندا دووهم سهفهر بوو، یهکهم سهفهر دوای ساڵێک لهیهکترناسینمان و بهو یادهوه گهراینهوه بۆ بهرشهلۆنه، بۆ ئهو شوێنانهی یهکهمجار یهکترمان بینی و دواتر یادگاری خۆشمان تێیدا بهسهر برد، ئهویش ئهو کاته بوو هێشتا پهیوهندییهکهمان لهلای کارین نهدرکاندبوو، ئهو کاته سهردهمی زێړینی خۆشهویستی نێوانمان بوو، ئای چهند دلخۆش بووین ئهو کاتانهی هێشتا شهیتان نهکهوتبووه نێوان پهیوهندییهکهمانهوه، چهند بههیوای ئهو رۆژهوه بووم....

سهفهری دورگهی کریّتا بهتایبهتیش شاری "خانیا" له کاتیّکدا بوو، که خوّشهویستی نیّوانمان لاواز بووبوو، به لام لهوی توانیمان دهست به بنیاتدانانهوهی بهشه ویّرانبووهکانی بکهینهوه، کهمیّک بگهریّینهوه بو دوّخهکانی رابردوو. لهوی جاریّکی تر ههردووکمان گهراینهوه بو باوهشی یهکتر، چونکه ئیتر کهسیّک نهبوو کاریگهری خرایمان لهسهر دابنیّت و توّوی خرایهکاری له نیّوانماندا بچیّنیّت، لهوی بووینهوه به خوّمان، چونکه کهسیّک نهبوو لهبنهوه دنهمان بدات، بو خویشت دهزانیت ئهو کهسه جگه له کارین کهسی تر نهبوو.

دوای دوو مانگ لهگهرانهوهمان لهو سهفهره ئارامتر لهجاران پیکهوه ژیانمان دهگوزهراند، ئهمه بوو ههمیشه من سوپاسگوزاری دایکت بووم، بهتایبهتی کاتیک تو پیت گوتم؛ سکم پربووه، ئای چ مژدهیهکی خوشبوو، چهند دلمان بهو ههواله خوشبوو، بویه بریاری هاوسهرگیریمان دا.

نازیلا پیش ئهوهی بیته دونیاوه ژیانی ئیمهی گۆری، خوشهویستییه راستهقینه کهی جارانی بو گهراندینهوه، من و توی کرد به ژن و میردیکی راستهقینه، بهشیکیش له هوکارهکان دوورکهوتنهوهی تو بوو له کارین، ئهو سهفهره ئهوهی نیشانداین، که کیشهکانی نیوانمان خومان نین، به لکو کهسانی تره، خویشت پیت لهم راستییه نا، به لام سهیره دواتر نه تتوانی سودی لی ببینیت، ئهو ژنه سهیر دهیتوانی بیرکردنهوهی تو لهسهر ههموو شتهکان بگوریت، ئهمهش هوکارهکهی ئهوهبوو بیرکردنهوه شتهکی نیوان ئیمهی ده زانی.

مرۆف ئەگەر بيەويّت ديواريّک بروخيّنيّت، پيويسته له درزهكانييهوه دهست پيبكات، ديوارى بى درز روخانى ئاسان نييه، ئەو درزى خاله لاوازهكانى ئيمهى دەزانى ئەمەش بەھۆى ئەوەوە بوو تۆ ھەموو شتيّک بۆ دەگيرايهوه. گەورەترين ھەلّەى ژن و ميرد ئەوەيە نهينييەكانى ژيانى خيرانى خويان بۆ كەسانى تر بگيرنەوە، من ھەمووجار ئەوەم پيدهگوتيت؛ كە پيويست ناكات ھەموو نهينييەكى ژيانى من و تۆ بو كارين بگيريتهوه، ئەو ژنانى ھەموو شتيكى پياوەكانيان بۆ ژنانى ھاورييان دەگيرنەوە لە كۆتاييدا پياوەكانيان لەدەست دەدەن يان دەيكەنە قوربانى....

13

میلیسیا، ژیانی ئیمه خهریکبوو به تهواوهتی دهکهوتهوه سهر هیلهکهی خوّی تا ئهو پوژهی دیسانهوه کارین به بونهی سهردانی لهدایکبوونی نازیلاوه سهردانی کردیت، بیگومان تو تا لهدایکبوونی نازیلا پهیوهندییه کی وات لهگهل کاریندا نهمابوو، چهند مانگیکیش بوو چیتر نهده پوژیشتیتهوه بو سهر کار، به لام ئیمه ههله بووین، که وامان دهزانی ئهو ئاگای له سکیری تو نییه، ئهو ئاگای لهههموو شتیک ههبوو، بهرده وام چاودیری ههوالی ئیمهی دهکرد، دواتر له پیگای پاتریکهوه ههندیک ههوالم بیست توشی شوک بووم!

یهکێک له سیفهته خراپهکانی تو ئهو دڵپاکییهت بوو، که ههموو شتێکت بهبێ مهبهست دهردهبڕی ئهمهش بهردهوام ناحهزی بو دروستدهکردیت، گهورهترین فهشهلی منیش له ژیانمدا ئهوهبوو نهمتوانی تو فێری دروٚکردن بکهم یان هیچ نهبێت فێری ئهوهت بکهم وهک مناڵێکی ساویلکه ههرچی لهدڵتدایه دهری نهبڕیت. سهردهمی ئێمه سهردهمیێکی هێنده خراپه وهک چوٚن پوٚلیس بهدوای ئهو کهسانهدا دهگهڕێت تلیاک و هێروٚیین له مالهکانیاندا ههیه ئاواش خهلکانیک ههن بهدوای ئهو کهسانهدا دهگهرێن لهمالهکانیاندا بهختهوهری و خوٚشبهختیان شاردوّتهوه مروٚقی ئهم سهردهمه ئهوهنده بهدوای بهختهوهری خفریانی ترهوهیه ئهوهنده بهدوای بهختهوهری خفریه و ییی وایه بهختهوهری بهختهوهری و خوشبهختی بو بهختهوهری کهسانی چواردهریان به پهوا نابینن و بهمافی خوّیانی دهزانن ئهگهر نهتوانن بهختهوهریییهکهی ئهوان بهدهست بهێنن ئهوا تێکی بدهن.

هاتنی ئهو رۆژهی کارین بۆ پیرۆزبایی منالبوونهکهت ههموو شتیکی تیکدا، چونکه بهدریزایی ئهو ماوهی بریارماندا پیکهوهو بۆ خۆمان بزین و نههیلین هیچ کهسیک

بكهويّته نيّوانمانهوه ئهو روّر كهوتهوه بهرههرهس لهدواى ئهوهى توّ زوّر گهمژانه باسى ئهوهت كرد، كه مانگى داهاتوو دهگوازينهوه بوّ خانووى خوّمان....

ئاخر چ پێویستی دهکرد تو ئهم نهێنییه بو کارین بدرکێنیت؟ بیرت دێت چاوێکم تێبڕیت بو ئهوهی باسهکه بگوڕیت، کهچی کارین زوٚر له تو زیرهکتر بوو گوتی؛ ئا بیستم ئادریان بهتهمای فروٚشتنی خانووه میراتییهکهی ماڵ باوکێتی، ئی خو کارێکی باش دهکهن، ئهو خانووه به کهڵکی چی دێت، ئهگهر خوٚتانی تێدا نهبن کهواته دهبێت ههر له ئێستاوه پیروٚزبایی خانووهکهشتان لی بکهم، توٚش گهمژه گهمژه سوپاست دهکرد لهبری ئهوهی بابهتهکه به شێوهیهکی تر بگوڕیت، یان بڵێیت نا خانوومان نهکریوه ههر شوقهیهکی گهورهترمان به کری گرتووه، تازه درهنگ بوو، تو وهک من نهتبینی به بیستنی ئهو ههواڵه چوٚن رهنگی تێکچوو، چاوهکانی زمقکردنهوه، خهریکبوو جهڵته بکات، تو ئاگات لێنهبوو، تو قهت ئاگات له هیچ

ئهو ژنه ئیریی چاوهکانی کویر کردبوو، جگه لهتو هیچ کهسیکی تری نهدهبینی، ئهو دهیویست تو بین، توش به دهیویست ههموو ئهو شتانهی تو ههتن هی ئهو بن، توش به زمانه شیرین و لوسهکهی ههرزوو فریوت دهخوارت و وهک ههموو جارهکان دهیتوانی بیتهوه ژیانت و وا نیشان بدات، که لهو زیاتر هیچ دوستیکت لهم دونیادا نییه.

گهورهترین ههنهی مروّف ئهوهیه لهدووجار زیاتر لهگهن هاورییهکیدا شکسی خوارد جاریکی تر وهک وهک یهکهمجار پهیوهندی دروست بکاتهوه، تو دهجار شکستی گهورهت خوارد بهلام ئهو ههموو جارهکان دهیتوانی بتگیریتهوه بو سهرهتای پهیوهندییهکان، ئهمهش له ریّگای فریودانی دنه پاکهکهتهوه.

ئاخ میّلیسیا، لهم سهردهمهدا دلّیاکی چهند زیان له مروّق دهدات، من قهت داوام نهدهکرد ببیته مروّقیّکی دلّ و دهروون پیس، بهلکو ههموو داوای من ئهوهبوو، که ههندیّک شت ههن پهیوهندییان به من و توّوه ههیه چ پیّویست دهکات خهلّکی تر بیزانیّت، بوّ دهبیّت کارین بزانیّت ئیّمه چوّن ئهخهوین، چوّن ماچ و دهستبازی ئهکهین ئهمه شتگهلیّکن تایبهت به من و توّ.

ئهگێڕنهوه جارێک دوو ژن هاوڕێ ئهبن، له تۆو کارین نزیکتر، سوێند بهسهری یهکتر ئهخۆن، ژنی یهکهم وهک تۆ ههموو شتێکی خوٚی بۆ هاوڕێکهی ئهگێڕێتهوه. هاوڕێی دووهم زوٚر حهزی له سێکسه به لام پیاوهکهی به و ڕادهیه نییه، که بتوانێت حهزهکانی ئهو تێر بکات. پیاوی ژنی یهکهم چوکێکی گهورهی بههێزی پێوهیه، به لام ژنهکهی زوٚر ئارهزووی ناکات، ژنی یهکهم ئهمه بو هاوڕێکهی دهگێڕێتهوه، ئیتر ئهو ژنه ئاگری تێبهردهبێت، بهبێ ئهوهی هاوڕێکهی ئاگای لێ بێت خوٚی له مێردهکهی نزیک دهکاتهوه، سهره تا مێردی ژنه دهڵێت ئهمه خیانه ته له هاوڕێکهتی مێردهکهی ناگار واز نههێنیت و بهردهوام بیت لهسهر ئهم ههڵسوکهوته ئهوا ههموو شتێک بو هاوسهرهکهم دهگێڕمهوه، ژنهش لهبهر ئهوهی کلیلی کردنهوهی ههموو

دەرگا نهێنىيەكانى پياوەكەى لەلايە، دەزانێت لە كام دەرگاوە برواتە ژووەرە، بۆيە زۆرى پێناچێت كێشە دەكەوێتە نيوان ژن و پياوەكە، ژنە بۆ چارەسەرى كێشەكانى روو لە ھاورێ نزيكەكەى دەكات، ئەويش ئەو رێگانەى نيشان دەدات، كە جيابوونەوەى لە پياوەكە مسۆگەر بكات، ئەمىش دڵپاك و ساويلكە ھەموو شتێكى بە گوێ دەكات، بەلام كاتێك دەزانێت ھاورێ ئازيزو نزيكەكەى لەباوەشى پياوەكەيدا دەبينێتەوە، بەمەش ھەم مێردەكەيى و ھەم ھاورێكەى لەدەستدا.

میلیسیا، هیچ شتیک نییه بو ژن و پیاو نرخ و بههای خوی نهبیّت، بویه ئهو شتهی تو ئهمرو ههتهو نرخ و بههاکهی نازانیّت ئهوا کاتیک لهدهستی دهدهیت ئهو کاته دهزانیت چ شتیکی بهنرخت لهدهستداوه، زوربهی ژنان توشی ئهم نهخوشییه هاتوون، بهردهوام گلهیی لهپیاوهکانیان دهکهن، بهردهوام پیاوهکانیان به پیاوی تر بهراورد دهکهن لهکاتیکدا ههموو پیاویّک وهک ئهوی تره، پهنگه پهیوهندییهکان جیاواز بیّت، هیچ پیاویّک له پیاویّکی تر باشتر و خراپتر نییه، پهیوهندییهکان باشی و خراپی پیاوهکان دهستیشان دهکات، ئهمهش تا پادهیهک بو ژنانیش پاسته. بیوو سهردانم نهکردبوو، پیم گوت؛ دیسان بهلاکه هاتوّتهوه پیگامان، خهریکه بوو سهردانم نهکردبوو، پیم گوت؛ دیسان بهلاکه هاتوّتهوه پیگامان، خهریکه شهیه، ئهو هییشتا زور مناله تا لهنیوان کیشهکانی ئیمهدا ببیّته قوربانی. جاران وامدهزانی ئیمهدا ببیّته قوربانی. جاران به ههیه، ئهو هیشتا زور مناله تا لهنیوان کیشهکانی بادهسه دهواه به لام ئیستا کهیکمان به ههیه کی گهوره بوو، نهدهبوو بهیلین منالمان ببیّت تا کیشهکان به تهواوهتی بنبپ ههگهین، منال گوناهی چییه له خیزانیکی کیشهداردا بیّته بوون!.

پاتریک گوتی؛ ماوهیه کی چاوه روان بکه نیه ههول بده میلیسیا به که مترین شیوه کارین ببینیت، رهنگه من بتوانم له داها توود اهه ندی زانیاری باشتان ده رباره ی کارین بده می بو نهوه ی به ته واوه تی رایگرن، به لام جاریک به لگه م له به رده ستدا نییه، هه ر ته نها هه ندیک قسه یه. نه بیت نیوه دان به خوتاندا بگرن، درو خرایه کاری خرایه کاری تا سه رناتوانیت به رده وام بیت، نه وانه ی ژیان له سه ردرو خرایه کاری بنیاد ده نین قه ت ناگه نه نه نجامی کوتایی، له به رئه وه ی له یه که شویندا شکستیکی بچوکی خوارد هه موو به سه ریدا ده روخین بویه ته له که بازی ناتوانیت بگاته بامان جه کوتاییه که ی کوتایی که که کوتایی که کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی کامان برا می کوتایی که کوتایی کوتای کوتایی کوتایی کوتایی کوتای کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی کوتایی

ئهم قسانهی پاتریک ههروا قسهی ئاسایی کهسیّک نهبوو لهخوّیهوه قسه دهربپهریّنیّت، من دهمزانی کاتیّک ئهو دهلّیّت، زانیاری تهواوم لهبهردهستدا نییه راست ناکات، چونکه ئهو لهو کهسانه نهبوو، که ههندی زانیاری بچوکیان لهلایه دهیکهنه ههلاو وا دهزانن ههموو شتیّک دهزانن، ئهو کاتیّک دهیگوت: ههندیّک زانیاری کهمم لهلایه، دهمزانی زانیاری زوّری لهلایه، بهلام ئهمه گرفتی من نهبوو، بهلکو گرفتی من ئهوه بوو ئهو زانیارییانه چین و سهبارهت به چین!

له میشکی خوّمدا ههر لیکم دهدایهوهو بو ساتیک نهمدهتوانی بیر لهقسهکانی پاتریک نهکهمهوه، ئهوه بوو دوای گهرانهوه بو مالهوه توش ههستت به گورانیک لهمندا كرد، بؤيه پرسيت هيچ شتيك روويداوه وا بهو شيوه بيتاقهتى كردوويت؟. نەمدەزانى چ وەلامىك بدەمەوە، دەمويست وەلامەكەم بە شىوەيەك بە كارىنەوە گرى بدەم، كە ھىچ نەبىت ئەوەندە كارىگەرى لەسەر تۆ دابنىت ماوەيەك لە كارىن دوور بکهویتهوه یان ریکهی نهدهیت وهک جاران پیتهوه بنووسیتهوه، نهمدهزانی چ درۆيەك رېكبخەم بۆ ئەو وەلامەى تۆ، لەخۆمەوە وەك شەيتان ھاتبيتە ناو مێشكمهوه گوتم؛ هيچ نييه بهس دهترسم، تۆش پرسيتهوه، لهچى دهترسم؟. وه لامه که ی من ئهوه بوو، که له نازیلا ئه ترسم، خهوی زورناخوشم پیوه دیوه، لهخهوهكهمدا بينيم نازيلا له باوهشى كاريندا شيريى دهكرد بهدهمييهوه، بهلام دوای کهمیک نازیلا لهباوهشیدا خهوی لیکهوت، ئهویش به پیکهنینیکهوه خستییه ناو جنگاکهیی و رویشت، به لام نازیلا ئیتر خهبهری نهبووه وه، منیش لهخهوه کهمدا دەمقىراند و كەسنك نەبوو بنت بە دەنگەمەوە، ئەمرۆ لەكارەكەم پرسيارى كەسنكم كرد، كه شارهزايى له شيكردنهوهى خهودا ههبيّت، ئهوانيش ناونيشانى دەروونناسیکیان پیدام ، که جگه له بواری دەروونیدا شارەزایی باشی له شیکردنهوهی خهودا لهلای عهرهب، هیندی، چین و ئهوروپاییهکان ههیه،، بوّیه درەنگ ھاتمەوە سەردانى ئەوم كرد، تۆش بينئەوەى گوى لە تەواوى قسەكانم بگريت پەلەت بوو بزانىت ئەو چى پێگوتم؛ منىش لەدڵى خۆمدا بەم كاردانەوەى تۆ زۆر دلْخوٚشبووم، چونکه دەمتوانى ئامانجەكەم بىپىكم، ئەو پرسى؛ كە پىشتر ئەو ژنەم ديوه يان دهيناسم؟ منيش راست و درووست پيمگوت؛ ئهو ژنه نزيكترين دوٚستى هاوسهرهکهمه، ئهوهشم پیکوت؛ که بووه به کیشه لهنیوان من و هاوسهرهکهمدا.... تۆ وەك ئەوەى گويت لەھىچ نەبيت ھەر پەلەى وەلامەكەت بوو، منيش گوتم؛ دەروونناسەكە گوتى؛ ئەو كەسەت چۆن لەخەوەكەدا ديوە لە راستىشدا ھەروايە، شیرهکه ئاماژهیه بۆ زمان و قسهکردن، ئهو کهسه زمانی وهک ئهو شیره شیرینه، مناله که ش ئاما ژه یه بو ئیوه، ئیوه ش وه ک ئه و مناله پاک و ساویلکهن، دهبیت زور ئاگاتان لهخورتان بنت و تا پنتان دهکرنت خوتانی لی بهدوور بگرن، چونکه لهناو شیرینی زمانیدا ژههریّکی کوشنده ههیه.

من بۆ ئەوەى درۆكەم لەناخىشمدا بشارمەوە ھەندىك دەستى خۆم گلۆفت و خۆم مر ومۆچ كرد، بەلام تۆ تەواو رەنگت تىكچووبوو نەتدەزانى چى بكەيت، چونكە ئىيوارەى داھاتوو دەبوو بىت بۆ ماللەوە بۆ لات، نەتدەزانى ئەمە چۆن چارەسەر بكەيت، لەدللەوە پىمخۆشبوو بۆ جارىك ببينم ھەست بە مەترسى كارىن بكەيت و بىر لەوە بكەيتەوە لىلى دوور بكەويتەوە. لەبەرئەوەى دەمزانى تۆ چەند شەرمن و لەرووداماويت، دوام لىكردىت سبەينى تەلەفۇن بۆ كارىن بكەيت و يىلى بلىيت، كە نازیلا زور ناساغه بویه با سهردانهکهی دوابخات بو روزیکی تر، ماوهیهکیش لهمالهوه وه لامی تهلهفون نهداتهوه، باشبوو بویهکجار له ژیانتدا بهگویت کردم.

لهماوهی چوارساڵی پهیوهندی نیّوانمان دهتوانم بلیّم ئهوه یهکهم ساڵ بوو بتوانین کهمیّک وهک خیّزان بژین، چونکه ساڵی یهکهم دوور به دوور ههرکهسهو له ماڵی خوّی ده ژیا، لهگهڵ ئهوهشدا لهههموو کاتیّک زیاتر دلٚمان خوٚشبوو، ساڵی دووهم دوای ئاشکراکردنی پهیوهندی نیّوانمان بو کارین ئیتر سهردانیّکی کردو لهدوای ئهو سهردانه پهیوهندی خوٚشهویستی نیّوان من و توٚ گوٚڕا بوٚ جوٚریّک له کیشه، ئیستاش کاتیّک بیر لهو کیّشانه دهکهمهوه پیّم سهیره مروّق دهتوانیّت به ناوی هاوریّتی و دلسوٚزییهوه ژیانی کهسیّکی تر پر بکات لهژههر، نازانم دهیان جار پیّم دهگوتیت؛ کاتیّک قسه دهکهیت ههست ناکهم توّیت، ههست دهکهم کهسیّکی تره قسه دهکات، یان کهسیّکی تر لهناو میّشکتدا لهجیاتی توٚ بیر دهکاتهوه.... دوا فرسهتی ژیانی یان کهسیّکی تر لهناو میّشکتدا لهجیاتی تو بیر دهکاتهوه.... دوا فرسهتی ژیانی ئیّمه دووهم سالّی پهیوهندیمان بوو سهفهری خانیامان کردو لهوی توٚ به نازیلا سکت پر بوو، ئهو روّژانه دهتوانم بلیّم لهدوای روّژهکانی بهرشهلوّنه، که یهکترمان تیا ناسی خوّشترین و جوانترین روّژهکانی ژیانی ئیّمه بوون، خوّزگه ههر ئهو کاته لهو دورگهیه نهگهراینایهتهوهو بو ههتا ههتایه لهوی نیشتهجی بووینایه، بهلام ئهمه دورگهیه نهگهراینایهتهوهو بو ههتا ههتایه لهوی نیشتهجی بووینایه، بهلام ئهمه بهته عهرون خورنیّک بوو بهس....

نازیلا خەریک بوو دوو ساڵی تەمەنی پپدەکردەوە، ئەمجارە بە پلانیکی زوّر توکمه و نویوه گەرایهوه بوّلای توّو لەجارەکانی پیشوو بەھیزتر پەیوەندىيەکەی لەگەلتدا گەرمکردەوە، بەوەی چەند باش و دلسوّزی نازیلا بوو، ئیتر توّ ئەوەت لەبیر چووبوو، کەمن لەخەوەکەمدا بوّم گیْرایتەوە، ناتوانم لەوەدا لوٚمەت بکەم، کاتیک ئەمبینی چەند دلسوٚزانه مامەللەت لەگەلدا دەکات و خەریکی نازیلا دەبیّت خەریک بوو خوٚم لەخوم بەرامبەری بکەومە گومانەوە، کە ئەو ژنیکی بەو شیّوەیە خراپ نییه.

تاکه شتیک لهو ژنهدا من لیّی تی نهدهگهیشتم، ئهوهبوو نازانم بو ههر کاتیک لهتو نزیک دهبووهوه ئیتر پهیوهندی نیوان ئیمه تیک دهچوو، من سهرم لهم نهینییه دهرنهدهچوو! نازانم جادووی لیّدهکردیت یان هوکارهکهی چی بوو، لهگهل ئهو لیّت نزیک دهبووهوه ئیتر ئیمه لهیهکتری دوور دهکهوتینهوه، ئهوهی سهیربوو زورجار کاتیک شهرمان دهبوو ئهو دهکهوته نیّوانمان، من بهتهنها بهزهییم به نازیلادا ده هاتهوه، که وهک کهرویشکیکی ترساو لهتاو هاوارو قیژهی تو خوّی گرموله دهکردو له پشتی یهکیک لهدهرگاکانهوه خوّی دهشاردهوه!

میلیسیا، کاتیک له نهینی کیشهکان تیگهیشتم درهنگ بوو، کاتیک بوو چیتر توش ئاماده نهبوویت گویم لیبگریت، ئهوهیه دهلین اسیچ کاتیک درهنگ نییه نهگهر تو بهتهنها ئامادهیی ده خولهک گویگرتنت ههبوایهت ژیانی ئیمه بهو کارهساته کوتایی نهدههات و نازیلاش لهباوهشی ههردووکماندا گهوره دهبوو. مروّف ئهگهر

لهکاتی تورهبوونیشدا بیهویت گوی بگریت توشی ههنه نابیت، ئهشیت مروّف بوّ ساتیک شیتگیر ببیت و عهقلی لهدهست بدات، به لام ئهگهر لهو کاته دا ئاماده ی گویگرتن بیت، که کهسیک دهیهویت ئاموژگاری بکات یان ئارامی بکاته وه توشی ههنه نابیت، به لام نازانم بو تو بهرده وام ئاماده بوویت کارین قسهت بو بکات و دنو به دنو به به ناموی به به به ناموی به به ناموی به به ناموی به به ناماده یا ده مولی کویگرتن به من نهبوویت، که من دهمویست به به به ناماده ی ده خوله که گویگرتن له من نهبوویت، که من دهمویست ههموو شتیکت بو روون بکهمهوه.

بمبوره کاتیک ئهم دیرانه دهنووسم توره دهبم، زوّر توره دهبم لهسهر ئهوهی ئاماده نهبوویت بهتهنها ده خوله کوی بگریت، چی دهبوو ئهگهر گویّت بگرتایه تا لهدنی دایک تیدهگهم به تایبه تیش دنی توّ، به لام دهبوو گوی بگریت، پاشان ههموو شتیکمان یه کلا ده کرده وه، بمبوره، که ئهوه نده توره م، چونکه توّ ههموو کات ئاماده بوویت گوی له کارینی هاوریّت بگریت و بروا به قسه کانی بکهیت، به لام هیچ کاتیک نه گویّت لهمن ده گرت نه برواشت پیده کردم، نازانم بوّ مروّقه کان ههمیشه پیّیان خوّشه گوی له دروّکان بگرن!

ئەو كۆتايى ھەڧتەى تۆ سەردانى خێزانەكەتت كرد، نەدەبوو بە كارين بݩێيت، نەدەبوو ئەو بزانێت، من ھەمووجار ئەم قسەيەم پى دەگوتىت، كە پێويست ناكات كارين ھەموو نهێنىيەكى ژيانى ئێمە بزانێت، ئەگەر ئەو لەوە دݩنيا نەبوايەت، كە تۆ لەماڵەوە نيت، رێك و راست لەو كاتەدا نەدەھات منيش فريو بدات، تۆ بروات بە من نەدەكرد، پێم گوتيت؛ كاتێك لەدەرگاكە درا دڵم خورپەيەكى كرد، لەدڵى خۆمدا دەمگوت؛ دەبێت كێ بێت بەم ئێوارەى رۆژى شەممە لەدەرگاى ئێمە بدات، كاتێك دەرگاكەم كردەوە بەبێ يەك و دوو بە عەلاكەيەكەوە خۆى بە ژووردا كرد گوتى؛ ببورە لەناكاوو لە ناوەختدا ھاتم، مێليسيا بۆ خۆى داواى لێكردم ھەندێك شتى بۆ بكرم، دەزانم لەماڵ نييەو تۆش ئەم ھاتنەت پێخۆش نييە، لەبەر ئەوە دانانيشم.... ئەوەى تۆ داوات لەئەو كردبوو داواشت لەمن بكردايەت ھەر دەمتوانى بۆتى بكرم، يان دەمانتوانى سەرلەبەيانىيەكەى پێش ئەوەى برۆيت بێكەوە بمان كريايە، ھەموو بەھانەكەى تۆ ئەوەبوو، ئەو ھەر بۆ خۆى دەرۆيشت بۆ ئەو بازارە ئىتر بۆچى من بە مناڵێكەوە زەحمەتم وەر بەر خۆم بنايە.

ئهو راستی نهکرد، نهیدهویست بروات بهس دهیویست من فهرمووی لیبکهم، وهک ئهوهی نهیدیبیت و یهکهمجاری بیت ههندیک سهیری مالهکهی کردو دهرگای حهوشهکه کرابووه، چونکه من لهوی دانیشتبووم کهمیک له حهوشهکه وهستاو ههناسهیه کی ههلکیشاو گهرایهوه ژوورهوهو بهرهو دهرگای دهرهوه روّیشت، پیش ئهوهی دهست ببات دهرگاکهی دهرهوه بکاتهوه به رووه خوّش و زمانه شیرینهکهیهوه گوتی؛ ئاساییه کهسیک یهکیکی تری خوّشنهویت، به لام خوّدهبیت

هۆكارىك هەبىت، پىم وايە جگە لەبى بەختى خۆم هىچ ھۆكارىكى تر نىيە، ئەگىنا چ زيانىكم بۆ تۆ ھەبووە

ئهو قسانهی کردو ویستی وای نیشانی من بدات، که دهیهویّت بروات، ئهمه بهتهنها فریودان بوو، چونکه هیچ کهسیّک ناتوانیّت بهو شیّوهیه رهفتاری لهگهلّدا بکهن و وهلام نهداتهوه، من دهمویست بو ئهوهی زیاتر نهبیّته دوژمن لهوه دلّنیای بکهمهوه، که من هیچ کاتیّک رقم لیّی نهبووه نابیّت، ئاخر گهورهتین ههلّه ئهوهیه زیاتر رقی ناحهزهکانت بهرامبهر بهخوّت بوروژیّنیت، باشترین چهکیّک لهبهرامبهر دوژمنهکانتدا نیشاندانی گهورهیی و بهخشندهییه، فریودانیانه به ریّزو خوشهویستی، ئهگینا زیانی گهورهترت لیّدهدهن.

لهو كاتهدا دهستى برد دەرگاكه بكاتهوهو بپواته دەرەوه، من ههر ئهوەندەم پيگوت؛ تۆ ههلهيت، ئهگهر پيت وايه ئيمه پقمان له تۆيه، به پيچهوانهوه ئيمه پيزى تايبهتمان بۆت ههيه، به تايبهتى ميليسيا زۆرى خۆشدەوييت، ئيتر بۆ دەبيت قسهيهكى لهو جۆره بكهيت.... ئهمه ههليك بوو بۆ ئهوهى دەست له كيلۆنى دەرگاكه بهربدات و كهميك بهرهو لاى من بگهپيتهوه، بهزمانيكى زۆر شيرين و به بزهيهك له چاوهكانييهوه خۆشييان دەردەدا، كه ئاماژه بوون به سهركهوتنى له پلانهكهيدا، گوتى؛ ئادريان تۆ پياويكى زۆر ميهرهبانيت، ئهو ميهرهبانييهى تۆيه ههميشه نيگهرانم دەكات، كهوا تۆ رقت لهمن بيتهوه، نازانم بۆ ههميشه ئهو ههميشه خراپهم بهرامبهر بهو پياوانه ههيه، كه خۆشم ئهوين، ئهگهر لهبيرت بيت من ههر لهبهرشهلونه، كاتيك يهكترمان ناسى له دلهو يهكسهر خۆشم ويستى، بهلام ئيتر بى بهختى من لهوهدابوو، كه تۆ زياتر مهيلت بهلاى ميليسيادا رۆيشت، ئهو همميشه له من زياتر بهختى له ژياندا ههبووه، بهلام خو دەتوانين هاورى بين، دلنيام بكهيتهوه، كه رقت ليم نابيتهوه، هيچ نهبيت ئيمه دەتوانين هاورى بين، دلنيام بكهيتهوه، كه رقت ليم نابيتهوه، هيچ نهبيت ئيمه دەتوانين هاورى بين،

میلیسیا، ئه و کاته به شیوه یه که و تبوومه ناو سیحری فریوه کانییه وه وه ک تو نهمه نهمده زانی ئامانجه راسته قینه که ی چییه تا ئه و کاته ی له گه لمدا ته قییه وه، ئهمه راستی و درووستی مهسه له که بوو، به لام هه رنه تتوانی باوه ربه من بکه یت، ژنان هه میشه وه هان، ئیره یی ناخیان ناهیلیت راستییه کان ببینن بویه به رده وام پییان خوشه گوییان له دروکان بیت و باوه ربه دروزنه کان بکه ن.

ئهو ئيواره من دهمويست زياتر لهگهنيدا نهنيم و برواته دهرهوه و ملى بشكينيت، بهلام نهدهبوو بهبي وهلامي تومهتهكاني بهينم برواته دهرهوه، ئهمه ههنهي من بوو، پيني لي دهنيم ههنهي من بوو، دهبوو وازي لي بهينم چون بيردهكاتهوه چيم پين دهنيت با بو خوي بيت، بهلام ئيتر توشي ئهو ههنه بووم و وهلامم دايهوه، ئهمهش ئهو ههلهي بو ئهو رهخساند به ئامانجي پلانهكهي بگات و ئيمهش باجيكي گهورهماندا.

من دهمویست لهوه دلنیای بکهمهوه، کهس رقی لیّی نییه و ههمووی خهیالی ناو میشکی خویهتی، دهتوانین پیکهوه هاوری بین، بهلام ئهو ههر لهسهر ئهوه پیّی دادهگرت، که دهبیّت من خوشم بویّت، ئهو سهره تا به هیّمنی و نازیکهوه قسهی دهکرد، که چی دواتر تونی قسهکردنهکانی گورا بو تورهبوون و له پر دهستی بهگریان کرد، که ئهو کهس خوشی ناویّت، تهنانه هاوری نزیکهکانی خویشی رقیان لییهتی، بهردهوام به گریانیکی لهکولهوه ئهو دیّرهی دهگوتهوه؛ که ئهو منی زور خوشده ویّت، بهلام من ههر رقم لیّیهتی....

میلیسیا، تو بیهینه پیشچاوی خوت، ئهگهر تو له جیگهی من بوایهیت چیت دهکرد؟ ده توانی بیکهیته دهرهوه؟ خو هیچ نهبیت ههر ئهوهت دهکرد، که من کردم، ویستم له گریانه کهی بیوهستینمهوه و پاشان درویه ک بو رویشتنه دهرهوه بدوزمه، ههرچهند ئهمه درو نهبوو، چونکه بهلینم به پاتریک دابوو سهردانی بکهم، بویه دهستم برد دهستیم گرت بو ئهوهی چیتر نهگری، که چی باوه شی پیداکردم و گوتی؛ تو پیاویکی زور خراپی، تو من ئهکوژیت، ههموو روژیک زیاتر ههلا ههلام ئهکهیت، پیم بلی بزانم میلیسیا چی لهمن زیاتره وا ئهوت خوشویست و منت به خوشهویستیهکهی خوم سزا دا، دهی پیم بلی؛ بزانم بو منت خوشناویت و ئهوهنده دلاره قی لهگهلمدا، دهزانیت لهو روژهوهی توم لهبهرشهلونه بینی ناتوانم بو ساتیک بیرت لینهکهمهوه، من به قهد ههموو ئهم دونیا رقم له میلیسیا دهبیتهوه، ئهو هموو شهمو و شتهکانی من دهبات، ئه و بهردهوامه له تیکدانی ژیانی مندا، بویه ئیستاش خومی لی نزیک ئهکهمهوه و ناتوانم دهستبهرداری بم، به ته نه به نوه هموه و خار به جاریک یاوم پیت بکهویت.

بهردهوام بوو گوتی: ئادریان، یهکجار بهس یهکجار ئهگهر بتوانم ماچیکی دهمت بکهم، ئیتر هیچم ناویت، واز لههموو شتیک ئههینم، تکا ئهکهم بهس یهکجار، ئاویک بکه بهم ئاگرهی لهناو دلمدایه، کاتیک میلیسیا باسی ئهو شهوانه دهکات، که چون پیکهوه جوت دهبن ئاگر دهچیته ناو گیانمهوه و تا بهیانی خهوت پیوه دهبینم، تهنانه تاسی جوتبوونه کهی بهرشهلونه یشی بو کردم ئهو چهند بهتامه زروییه وه باسی ئه و جوتبوونه کهی بهرشهلونه یشی بو کردم ئه و چهند به تامه زروییه وه باسی ئه و جوتبوونه که دهکرد من لهناوه وه دهکولام و ئهوه نده م و لیی دهبووه، قهستم بوو بیکوژم، چونکه ئه و لهلای من گوتی؛ کهمیک بی تاقه تم و دهمه ویت به ته نه بیاسه یه کی قه راخ ده ریاکه بکهم، که چی ها تبوو بولای بو تو نه خیانه تی له من کرد، ئه و ژنه جادوبازه، دهبوو تو ئه و خوشییه له گهل مندا به ش بکه یت، دهبو من و تو له و هوتیله جوتباین، بویه تکا ده کهم بویه کجار ئه و خوشییه ش لهگهل مندا به ش بکه، به لینت ده ده می نهینییه بزانیت. به س یه کجار منو و تودا، به لین بیت نه هیل مهیچ که سیک به م نهینییه بزانیت. به س یه کجار خهونه که م بهینه دی، ده ی نادریان ده مت بهینه، تکا ده که م، خوشم ئه وییت وه ک شیت خوشم ئه وییت، بروابکه زور باجی قورسم داوه له پیناو ئه وی به تو بگه م،

به لام تو نازانم دلّت لهبهرد درووست بووه یان چی! هیچ پیاویک نییه چاوم خستبیّته سهری و نهمتوانیبیّت به ئامانجه کهم لهگهلیدا بگهم، تو زور سهیریت له پیاوه کانی تر ناچیت، ههموو پیاوه کان لهبهرده م ژناندا ئهوه نده لاوازن، بروا ناکهم لهم دونیا نمونه یه که ههبیّت ئاوا ژنیک لهپیاویک بپاریّتهوه و لهگهلیدا هیچ نه کات و بییه ویّت لهخوی دووربخاته وه، تو چیت؟ پیم بلّی، من لهگه نجیّتییه وه ده مزانی میلیسیا جادوبازه، ئهگهر جادو نهبیّت، چون ئیستا تو بهم شیّوه لهگه ل ژنیکدا بوت دهگری ئهوه نده دلّره ق ده بیت و هیچ وه لامی ناده یته وه

میلیسیا، ئهو بهشیوهیه کلیم ئالوزکابوو نهمدهتوانی بههیچ شیوهیه کلهخومی دووربخهمهوه، دهترسام به هیزی خوم لهخومی بکهمهوه و شوینیکی بریندار ببیت و بیکاته به لگهیه ک، که من ویستومه دهستدریزی بکهمه سهری، خو ئهو کات پولیسه کانیش وه ک ژنه کان وه هان ههمیشه بروا به دروزنه کان ده کهن. تو ده روز حیکایه تبو پولیس و دادگا بخوینه وه ئهوان داوای به لگه ده کهن، چ چیروک و حیکایه تیک ده توانیت هینده ی برینی ژنیک له سهر جهسته ی ببیته به لگهیه ک بو دادگا!

لەقسەكانى ئەو ئيوارەيدا رقيكى ئەستورم لە ناخيدا بەرامبەر بە تۆ بۆ دەركەوت، ئەو بەردەوام باسى ئەوەى دەكرد تۆ ھەموو شتێكى ئەو تێك دەدەيت و دەيبەيت بۆ خۆت، ئەو باسى ئەوەى دەكرد دەبوو ئەم ماڵ و حاڵەى ئێستا ھى ئەو بێت نەك تۆ، ئەو تۆى بە سەرچاوەى نەھامەتىيەكانى ژيانى دەزانى و دەيگوت؛ ھەموو شتێكى من بو خوّى دەبات، لەوەش زياتر دەيويست؛ ئەو گومانەم لەلا دروست بكات، كە تو بهتهنها بو بهرژهوهندی لهگهڵ مندایت، گوایه تو لهلای ئهو گوتوته؛ دوو منداڵی لی دروست دهکهم و یهک شهقی تی هه لدهدهم و له مالهکهدهیکهمه دهرهوه، ئهو ده یگوت؛ بروام پیبکه هیچ که سیک وهک من میلیسیا باش ناناسیت، ئه و به ته نها ژنێکی جادو بازهو بهس، ئهو ناتوانێت هیچ کهسێکی خوٚشبوێت، بروام پێبکه هیچ تۆى خۆشناويت بەتەنھا بەرۋەوەندى لەگەلتدا ھەيە. ئەو ھەموو شتيك بۆ من دهگێڔێتهوه، دهيان جار باسي ئهوهي كردووه، كه تاسهر لهگهڵ توٚدا نامێنێتهوه، ئەو ھىچ خۆشەويستىيەكى بۆ تۆ نىيە، ئەو بە منى گوت؛ كە تۆ لەژىرەوە لەگەل پیاویکی تردا پهیوهندیت ههیه ناوی هانزه، لهسهر کار پیکهوهن، دهیگوت؛ لهسهر كار زۆر تاقەتى منىشى نىيە، نيوەروان پىكەوە دەرۆن بۆ نانخواردن، لە پشووەكاندا پێڮەوە قاوە دەخۆنەوە ويستى بەردەوام بێت، بەلام چيتر نەمتوانى رێگا له تورهبوونی خوّم بگرم، بوّیه بهسهریدا قیژاندم و گوتم؛ بهسه، ئیٚستا دهروٚیته دهرهوه باشه ئهگهر نا پۆلىس بانگ دەكەم.... كەمنىك ھنيواش بووەوه، پاشان وەك ھەرەشەم ليبكات گوتى؛ گويبگره ئادريان، ئەگەر بەردەوام بيت له ئازاردانم و بەو شيوە دڵرەقانە مامەڵەم لەگەڵدا بكەيت، ژيانت ئەكەمە دۆزەخ، بروام پێبكە ھەموو شتیک ئهکهم بو ئهوهی به مهبهستی خوم بگهم، تو هیشتا من ناناسیت، ئهگهر بمهویّت کاریّک بکهم بهههر نرخیّک بیّت ئهیکهم، بوّیه باشتره ئهو خوّشهویستییهی بوّ میّلیسیا لهدنّتدایه لهگهل مندا بهشی بکهیت.

له پرێکدا دیسان به توڕهبوونێکهوه گوتی؛ گوێ بگره ئادریان، من مێلیسیا وهک ئهڵقهیهک وایه لهدهستمدا، ههرکات بمهوێت لهم پهنجهمی دادهکهنم و ئهیکهمه پهنجهیهکی ترم، ئهتوانم چوٚنم بوێت یاری پێ بکهم و ههرکاتیش ماندوو بووم بوٚ کوێم بوێت توڕ ههڵیدهم، بوٚیه باشتره واز له کهلله ڕهقی بهێنیت، زوٚربهی پیاوو ژنهکانی ئهم ئهڵمانیایه خیانهت لهیهکتر دهکهن، خیانهت چییه، بهتهنها تاقیکردنهوهیهکی تره. ئهوه چوار ساڵ زیاتره توٚ ناتوانیت لهگهڵ ئهودا بهردهوام چوار ڕوٚژت بهخوٚشی لهگهڵیدا بهڕێ نهکردووه، توٚ ناتوانیت لهگهڵ ئهودا بهردهوام بیت، چونکه ئهو ئهموو یان سبهی ههر بهجێت دههێڵێت، توٚ زوٚر گێلانه دوای جادوی خوٚشهویستی ئهو کهوتوویت، ئهوهی توٚ بوٚ ئهوو لهگهڵ ئهودا دهیکهیت، نیو جادوی خوٚشهویستی ئه کهو کهوتوویت، ئیواران دهگهرێیتهوه پیێلاوهکانت له پێ جارهکی تر بوٚ ههر ژنێک بکهیت، ئیواران دهگهرێیتهوه بهخێرهاتنهوهت دهکات. بروام پێبکه ئادریان توٚ پیاونگیت قابیلی ئهو نیت، توٚ لهو پیاوانهیت ههر لهیهکهم نیگاوه ژنان دهکهونه ژیٚر کاریگهری شههامهت و قوزییهکهتهوه، توٚ کاریزمایهکی سهیرت ههیه، پێم سهیره کهوتویته ژیٚر کاریگهری ژنێکی جادوبازی وهک سهیرسیاوه!.

ئازیزهکهم میلیسیا، تاقهتم نییه بهم نیوهشهو به قسه پروپوچهکانی ئهو خهویش لهخوم بزرینم، بویه چیتر باسی ئهو ههموو قسهقورو فریودهرانهی ئهو ناکهم، که دهیوسیت بهههر نرخیک بیت من لهخشته بهریت و لهگهلمدا بخهویت، بویه کاتیک دهیزانی ئهو ریگایه دادی نادات ههولی شکاندنی کهسایهتی توی دهدا، دهیویست من بکاته پالهوانیک و توش بکات ژنیکی جادو باز، بویه دواجار ئهوهنده تورهو بیزاربووم ئاگام لهخوم نهما کاتیک پهلاماری ههردوو قولیمدا بو ئهوه بهخومی لهخومی دووربخهمهوه قولی هیلهکه تهنکهکهی بهدهستمهوه درا، ئهمه بو ئهو بهسبوو ئیتر کوتایی بهگهمهکهی بهگهمهکهی بهگهمهکهی بهگهمهکهی بهگهمهکهی بهگهمهکهی بهگهمهکهت دوورکهوتهوه و گوتی؛ ئهوه هیلهکهکهت لهبهرمدا دراند وا نییه، خو ناتوانی حاشای لی بکهیت.....

میلیسیا، کاتیک ئهم قسه یه ی کرد یه کسه ر چیروکه که ی یوسف و زلیخام بیرکه و ته ه کاتیک زلیخا ده یویست له گه ل یوسفدا بنویت، به لام یوسف ره تی کرده وه، که کاری وا به هیچ شیوه یه ک نابیت رووبدات، چونکه ناتوانیت خیانه ت له میرده که ی که خزمه تی کردووه بکات. له هه ردوو چیروکه که ی نیوان من و یوسفدا میوانه که کراسه که ی به ری درا، به لام خو نابیت هه رکه سیک کراسه که له به ریدا بدریت ئیتر مانای ئه وه بیت بیگوناهه!

من دەزانم ئەمەش ببەينە بەردەم ھەر دادگايەكى ئەم دونيا ناتوانيّت بيْگوناھى ژنيّک نەسەلميّنيّت، كە لەپيّشەوە پياويّک كراسەكەى يان ھيلەكەكەى دراندووە، بە

ههموو پێوهرو یاسایهک ئهگهر ژنێک لهپێشهوه کراسهکهی لهلایهن پیاوێکهوه بدرێنرێت واتا پهلامار دراوه، خو ئهگهر یوسفیش وهک پیاوێک له پێشهوه کراسهکهی بدرابا ههر تاوانباربوو بهوهی پهلاماری ژنی فهرمانرهوای میسری داوهو ئهویش لهکاتێکدا بهرگری لهخوٚی کردووه یهخهی پیاوهکهی دریوه.

تیگهیشتن و ترسهکهی من بو درانی هیلهکهکهی کارین له جیگای خویدابوو، چونکه ئه و به مهبهستهکهی خوی گهیشت، که من لهلای تو بهوه تاوانبار بکات لهکاتی هینانی شتهکانی تودا من پهلامارم داوه و ویستوومه بهزور لهگهلیدا بخهوم. کاتیکیش من بو روداوهکهی نیوان من و کارین داوای لیبوردنم لیکردیت توش وهک زوربهی خهلکی ئهم دونیا داوای لیبوردنهکهت بهوه لیکدایهوه من گوناهبارم بویه داوای لیبوردن دهکهم، ئاخر ئهمه کارهساتی مروقی ئهم سهردهمهیه کاتیک داوای لیبوردنی لیدهکهیت، یهکسهر خوی لی دهبیته قوربانی و ئهویش به تاوانبار!

میلیسیا، من زور به دله پاك و روده جوانه کهی تو ئاشنابووم، ههر له یه کهم ساتی بینیینه وه لهبهرشه لونه، کاتیک لهبهرده م پیره هونهرمه نده که دا دانیشتبوویت دلم خورپه یه کی کرد، که شتیک له تو به منه وه دهبه ستیته وه، به لام نهمده زانی ئه و شته چییه، تا بو روزی دوایی له سهر پرده کهی 'رامبلا دیل مار' لهسهر که ناله که توم بینییه وه ته ماشای ماسییه کانت ده کرد، ئیتر ههستم کرد قه ده ریک هه یه ئیمه به یه که که وه ده به ستیته وه، هیزیک هه یه ده یه ویت من و تو پیکه وه گری بدات. له خوم ده پرسی دوای ئه و هه موو کاره سات و ناخوشییه، که له ماوه یه کی که مدا خوشه ویسترین که س، که دایک و باوکه له ده ست بده یت، ئه بیت ئه و هیزه ی ئه م خرابترین هاری هار لی سه ندن و بردنیک شتیکت بداتی، که ئه مه خرابترین هزی ده مه ووی خرابترین هار دیت، ئه گه رئه وه نه بوایه ته مه ووی نی ده ده دایک و باوکه نو میشکی خومانه چونی پیخوش بیت نه ده دا به و شیوه تا یاک ئاسا ئازاره کانمانی پی سر ده که ین.

ئهوهی من له ژیاندا تیگهیشتم ئهوه نییه، که ئهگهر ئهوه روی نهدایهت ئهوا ئهوهی تر روی نهدهدا، به لکو ئهوهی مروّق چوّن بهرهنگاری خراپهکارییهکانی ژیان دهبیّتهوه، مروّق چوّن لهگهل هیّزه خراپهکاندا خوّی نادات بهدهستهوه، ئهمه کروّکی مهسهلهکهیه. سهرهتا من وامدهزانی ئهگهر دایکم نهمردایهت منیش نهدههاتم بو بهرشهلوّنهو توشی تو نهدهبووم و ئهو ههموو کارهساته روی نهدهدا، بهلام له بناغهدا مهسهلهکه ئهوهیه، ئهگهر دایکم له ژیانیدا وهک ژنیک ههموو تهمهنی لهگهل باوکمدا بهوه خهرج نهکردایهت، که دهبیّت سهرنجی ئهو زیاتر و تهمهنی لهگهل باوکمدا بهوه خهرج نهکردایهت، که دهبیّت سهرنجی ئهو زیاتر و زیاتر بو خوّی رابکیّشیّت و وهک یاری لیّگو تهماشای بکات، که دهتوانیّت چوّنی بویّت و چی بویّت لیّی درووست بکات، لهدوای مردنی باوکم ئهویش توشی ئهو شوّکه مهترسیداره نهدهبوو، که ژیانی دابنیّت، بوّیه ههله سهرهکییهکه لهوهدایه هیچ

مرۆڤنک یاری مندالآن نییه، که ههرکاتنک ویستت و چونت ویست یاری پی بکهیت و بنتاقهت بوویت وازی لی بهننیت و لنی دووربکهویتهوه

دایکم شهویک له خانهی پیرانی خوری ئیواران دانی بهوهدا نا، که غهدری زور گهورهی لهباوکم کردووه، ئهو وای دهزانی باوکم ههزاران سال دهتوانیت بهو شیوه یه بو ئهو بژی، دهیگوت؛ ئیتر ههموو ژنیک لهگهل پیاوهکهیدا بهو شیوه پهفتار دهکات، که سوزی پیاوهکهی بهلای خویدا پابکیشیت بو ئهوهی زیاتر سهرنجی بداتی و بایهخی پیبدات، ژنان قهت ههموو ههستیکی خویان بو پیاوهکانیان دهرنابرن و ههمیشه لهناخی خویاندا سهرکوتی دهکهن، بهلام کاتیک باوکم لهبپر کوچی دوای کرد، ئیتر دایکم توشی ئهو شوکه گهوره بوو، که ژیانی لهسهر دانا، لهبهر ئهوهی ههموو ئومیدیکی ژبانی به باوکمهوه گری دابوو.

ئەوەى دەمەويت ليرەدا بە تۆى بليم ئەوەيە؛ مرۆڤ پيويستە رووبەرووى نەھامەتىيەكان و هيزە خراپەكان بيتەوە، نەك بكەويتە ناو گەمەكانىيەوە. لەژيانى ھەر مرۆڤنيكدا ھەمىشە ھيزيكى خراپ ھەيە دەيەويت بە نىشاندانى چەند دىمەنيكى جوان و خۆشىيەكى كەم ژيانى بەرەو دۆزەخ ببات، بەلام سەركەوتنى ژيان لە گرتنەبەرى ريگە ناخۆش و سەختەكاندايە نەك ئاسان و خۆشەكان.

تو دهزانیت مروّف کاتیک تینوویهتی به فریوخواردنی سهراب چ زیانیک لهخوّی دهدات، بوّیه مهرج نییه لهکاتی تینویّتیدا ههر شتیک وهک ئاو خوّی نیشانداین ئیمه بروای پیّبکهین و خوّمانی تهسلیم بکهین، پیّویسته ئیّمه بروا بهو هیّزه خراپانه نهکهین، که لهکاتی لاوازییهکانمدا خوّیان به بههیّز و جوان نیشانمان دهدهن.

میلیسیا، ههزارجار ئهم قسه یهم دووباره کردهوه، که نهدهبوو تو ههموو نهینییه کی نیوان خومان بو کارین باس بکهیت، گهوره ترین هه آلهی ژنان ئهوه یه به بی ئهوهی بیربکه نه هه معوو رازو نیاز یکی دلی خویان بویه کتر ده گیرنه وه، ئهمهی، که هیزه خرایه کان کاتیک دهیانه ویت ژیانی یه کیک تیک بده ن، ده زانن له چ خالایکی الاوازه وه ده ست پیبکه ن. کارینیش ههروه های کرد، له و ده رگایانه وه دهستی به تیکدانی ژیانی ئیمه کرد، که خومان کلیله کانمان پیدابوو، ئه و له و کون و کله به رانه وه دهستی به تیکدانمان کرد، که خومان نیشانماندابوو، ئه و به شیوه یه شیوه یه گرانی توی کونتروّل کردبو و ده یتوانی وه کیاریزانیکی باش چونی بویت به و شیوه یه داریت له گه آلدا بکات، ئهمه شهمووی به هوی د آبیاکی و ساده یی خوت به و ماده یه خوی نه و ده شیوه یه داریک گوت؛ سهیره ئه و وه کی پشیله چون پیسییه که ی خوی ده شاریته وه و جاریک گوت؛ سهیره ئه و وه کی پشیله چون پیسییه که ی خوی ده شاریته وه وه که باسی ده کات، منیش پیم گوتیت؛ که واته پیویسته له ئه وه وه فیربیت رین له نهینییه کانی ژیانی خون له نهینییه کانی ژیانی خون له نهینییه کانی ژیانی خون به نهینییه کانی ژیانی خون له نهینییه کانی ژیانی خون له نهینییه کانی ژیانی خون به نهینییه کانی ژیانی خون باسی ده کات، منیش پیم گوتیت؛ که واته پیویسته له ئه وه وه فیربیت رین ده شینییه کانی ژیانی خون به نهینییه کانی ژیانی خون باله نهرنیت باله نهینییه کانی ژیانی خون باله نهرند باله شینی تر له ژیاندا

ههیه، بۆیه پیویست ناکات ئهو شتانهی به خوش و ناخوشهوه له نیوانماندا پروودهده ن بو ئهو باس بکهیت، ئهگهر ئیمه خوشییه کانمان ههبیت با به ته نها بو خومان بیت، ئهگهر ناخوشیش بیت با ههر بو خومان بیت، توش وه لامه که ئهوه بوو، ئاخر من پیویستم به وه یه که سیک ههبیت خهمه کانی خومی له لاباس بکه م، سینه ی من زور له وه بچوکتره جیگای خهمه کانمی تیدا بیته وه، ئهگهر له و کاتانه دا که سیک نهبیت هانای بو به رم و خومی له لا به تال بکه مه وه په رهنگه خوم بکوژم، ناتوانم و به رگه ی هه لگرتنی هیچ خهمیک ناگرم....

میلیسیا، کوردهکان پهندیکیان ههیه دهنیت؛ (ئهگهر مریشک خوّی خوّل نهکات بهسهری خوّیدا هیچ کهسیک ناتوانیت خوّل بکات بهسهریدا) زوّربهی ژنان وهک ئهو مریشکه وان، خوّیان خوّل ئهکهن بهسهری خوّیاندا، چهندین جار من پیّم گوتیت؛ سهگیکت بو رادهگرم بو ئهوهی لهگهنیدا قسه بکهیت و ههموو نهینییهکی دلی خوّتی لهلا باس بکهیت، سهگهکان زوّر له مروّقهکان به ههستترو بهوهفاترن، بروام پیبکه سهگهکان زیاتر لهههندیک له مروّقهکان گویمان بو رادهگرن و لیمان تیدهگهن، سهگهکان زیاتر لهههندیک له مروّقهکان گویمان بو رادهگرن و لیمان تیدهگهن، ملاههکهکان به به به بازارهکانتی بو دهکهیت، ئینجا به لالوتیکهوه دهنیت، کاتژمیریک باسی مهینهتی و ئازارهکانتی بو دهکهیت، ئینجا به لالوتیکهوه دهنیت، داوای لیبوردن دهکهم، که ناتوانم هیچت بو بکهم، ئاخر من داوای یارمهتی ناکهم داوا دهکهم بهتهنها گویم لی بگریت، بروام پیبکه هیچ مروّقیکی زیندوو لهم سهرزهمینهدا هیندهی باوکم لهناو گورهکهیدا گویی لی نهگرتووم، میلیسیا، مردووهکان زیاتر له مروّقه زیندووهکانی ئهم سهردهمه گوی دهگرن....

من پیم گوتیت؛ سهگیک زیاتر له مروّقیک دهتوانیّت گویّت لیّبگریّت و لیّت تیّبگات، پراسته به و ناتوانیّت قسه بکات، به لام خو قسه کردن هه رگوتن نییه؛ سهگیک کاتیّک ده زانیّت تو بی تاقه تیت خویت لی ده سویّت، وه ک منال پیّته وه ده نووسیّت و به چوارده ورتدا دیّت و سه رنجت بویاریکردن پراده کیشیّت، به لام تو به گویّت نه کردم، تو هیچت به گوی نه کردم هیچ، هیچ که سیّک نه وه نده ی من دلسوّزی راسته قینه ی تو نه بوو، هیچ که سیّک نه وه نده ی من توی خوش نه ده ویست، هیچ که س نه وه نده ی خومان دلسوّزی خومان نه بووین، ئیتر چون ده بیّت کیشه یه ک من خوم نه توانم چاره سه ری بکه م، خه لکانی تر بتوانن یارمه تیمان بده ن، مروّق خوی نه توانی کیشه کانی خوی چاره سه ر بکات، خه لکانی تر چون ده توانن!. ميّليسيا، لهدوای رووداوهکهی ئهو شهوه من روّيشتم سهريّکم له پاتريک داو بەسەرھاتەكەم بۆ گێرايەوە، ھىچ وەلامى نەدامەوە، خەرىك بوو دڵم دەوەستا، شتیک سهرسینهمی گرتبوو، نهمدهتوانی بهباشی ههناسه بدهم، بوّیه ئهوهنده توره بووم بهسهر پاتریکدا قیژاندم، چونکه له بیدهنگییهکهیدا ههستم دهکرد لهو پیلانه دا به شدار بنت، ئهوه یه که مجارم بوو له ژیانمدا به وشنوه شنتگیرییه تووره ببم، پاتریک ههناسهیهکی هه لکیشاو گوتی؛ من پیم نهگوتیت ماوهیهک خوتانی لی بەدوور بگرن تا ھەندىك بەلگەم دەستدەكەويت بۆ ئەوەى بۆ ھەتا ھەتايە لىتانى دوور بخهمهوه منیش بهم قسانه هیندهی تر توره بووم و گوتم: توش وهک ئهو پزیشکهت لیهاتووه، که نهخوشهکهی توشی نهخوشی دل بووه، کهچی پینی دهلیت؛ دەبنت خۆت لەو كنشانە بەدوور بگریت، كە دەبنە ھۆى خەم و ئازاردانت، ئەویش دهڵێت؛ جهنابي دكتور بو تو وا دهزاني من خوم به دواي كێشهدا دهگهڕێم، من چي بكهم كاتيك دهگهريمهوه بو مالهوه لهبهردهرگا چاوهروانم دهكات.... كهچى لهوه لامدا گوتى: تازه هيچ شتيك ناكريّت، تازه ئهو ژههرهكهى خوّى رژاندووه، تهنها شتیک تو دهتوانیت بیکهیت ئهوهیه، نههیّلیت ژههرهکه بهههموو لهشتدا بلاو بنتهوهو بتكوژنت بو ئهمهش پنويستت به هاوكارى منليسيا ههيه، بهلام ئايا ئهو وهک ژننیک ئهتوانیت یارمهتیت بدات، ئهمه یرسیارهکهیه؟.

میلیسیا، من زور دلم بهوه خوشبوو، که دهتوانیت لهم پیوهدانه ژههراوییهدا هاوکاریم بکهیت، زور گهشبین بووم بهوهی، که تو ژنیکیت دهتوانیت له من تیبگهیت، به لام راستییه که ئهوهیه هیچ کاتیک خوشخهیالی و گهشبینی ناتوانن به ئاسانی ئامانجه سهره کییه کان بینکن.

من ئهو شهوهم زوّر بهناخوّشی و سهختی برده سهرو نهمویست تهلهفوّنت بوّ بکهم و بهم ههواله ناخوّشه سهردانه کهت لی تیک بدهم، من دهمویست، ههرچوّنیک ببیّت چاوه پوانی ئهوه بکهم، پورژی دوایی بگه پیّیتهوه و ئیّواره کهی له مالهوه کاتیّک نازیلا خهوی لیّده کهویّت، به هیّواشی و لهسهرخوّ تهواوی پووداوه کهت وه ک خوّی بوّ بگیّرههوه، به لام نهمزانی ههر لهگهل دهرچوونی کارین له لای من یه کسهر وه ک قوربانییه کی بریندار تهلهفوّنت بوّ ده کات و به شیوه ن و گریان ههموو مهسه له کان به هه لگیراوه یی ده گیرپیتهوه، له ههمووی سهیرتر ئهوه بوو منه تیّکی گهوه ری کردبوو به سهرتا، که له به رخاتری توّو نازیلا تهلهفوّنی بو پولیس نه کردووه و نهیویستووه مهسه له که که و که و در بیریت، به لام ههموو ئه و قسانه ی کردبوونی ته و او پیچه وانه که مهسه له که را ستبوون.

ئەوەى من لە كاردانەوەى ئەو رووداوە چاوەروانم نەدەكرد، ئەوەبوو تۆ وەك كۆپەيەك لەئاگر بۆ مالەوە گەرايتەوە، من سەرەتا ترسى ئەوەم ھەبوو لەمالى باوكت شتيك روويدا بيت، بەلام دواتر، كە بە روومدا تەقىتەوەو ھەموو شتيكت

تیکدا من چیتر نهمدهتوانی بهرگریش لهخوّم بکهم، جگه لهوهی داوای لیّبوردنم لیّکردیت، به لام ئهوه ههنهیه کی گهورهی من بوو، نهدهبوو داوای لیّبوردن بکهم، به لکّو دهبوو بهرگری لهخوّم بکهم، چونکه مروّق دهبیّت بزانیّت داوای لیّبوردن له کیّ دهکات، ههموو کهسیّک لهمانای لیّبوردن ناگات وه کی چوّن ههموو مروّقیّک ناتوانیّت داوای لیّبوردن بکات، داوای لیّبوردکردن کاری مروّقه بهخشنده گهورهکانه، بوّیه بهتهنها مروّقه بهخشنده و گهورهکان دهتوانن لیّی تیّبگهن.

ئەوەبوو دواى ئەو رووداوە چىتر تۆ نەتدەتوانى بە ھىچ شيوەيەك من ببەخشىت و تەنانەت ئامادەى ئەوەش نەبوويت گويم ليبگريت و پيت وابوو ھەموو پياوەكانى دونيا بۆ تاوانەكانيان درۆ دەھۆننەوە، لەگەل ئەوەشدا من داوام ليكرديت ئەگەر ھەللەيەك روويداوە، ئەگەر گريمان ئەو سىناريۆيەش راست بيت لەبەرخاترى نازيلا مافى ئەوەم ھەيە بمبەخشىت، بەلام تۆ بەھىچ شيوەيەك نەتدەتوانى سەيرى جاوەكانىشم بكەيت....

خراپترین هه لهیه ک تو کردت ئهوه بوو بو پوژی دوایی ماله که ت به جیهیشت و پویشتیت بو لای کارین. من پیمخوشبوو له کاتیکی وادا برویت ههوایه ک بگوریت، برویت بو شوینیک به ته نها بیت، یان بو مالی باوکت چونکه ده مزانی ئه وان دلسوزی خوت و نازیلا بوون، به لام بو مالی کارین نا.

ئیواره ی روّژی دووشهممه کاتیک لهکار گهرامهوه تو لهمالهوه نهبوویت تو نازانیت چهند قورس بوو، چهند ههستیکی ناخوش بوو، سهرهتا وامزانی لهگهل نازیلادا بو پیاسهکردن روّیشتوویته دهرهوه، تا درهنگی شهو چاوهروانم کرد، کاتیک نهگهرایتهوه ناچاربووم زهنگیک بو مال باوکت لی بدهم، دایکت وه لامی دایهوهو گوتی: منیش تیناگهم، میّلیسیا دوا نیوهرو زهنگی دا و گوتی: ئهگهر ئادریان تهلهفونی بو ئیره کرد پیی بلی؛ هیچ خهمی نهبیّت لهگهل نازیلا لهلای هاورییهکمانین، ئهوهشی باسکرد، که ئایا ئهو رووداوه راسته له نیّوان توّو کاریندا پوویانداوه، منیش راستی و دروستی رووداوهکهم بو گیرایهوه، کهمیّک ههستم به ئاسوده یی کرد، که کهسیّک ههیه، کاتیک قسهی بو دهکهم گوییم لیدهگریّت، ئهویش گوتی؛ ههر له نهو جهوانییهوه حهزم بهچارهی ئهو کچه نهکردووه و چهندین جار گوتی؛ ههر له نهو جهوانییهوه حهزم بهچارهی ئهو کچه نهکردووه و چهندین جار به میلیسیام گوتووه لیّی دوور بکهویّتهوه، بهلام نازانم بو لیّی دوورناکهویّتهوه، ئهوهشی گوت؛ له سهرده می گهنجیّتیدا ئهوهنده کاریگهری خراپی لهسهر میّلیسیا ههبوو بهردهوام کیّشهی بو درووستدهکردین....

دوای تهلهفونه که کهمیک ههستم به ئاسوده یی کرد، که توانیم راستییه کان له لای که سیک باس بکهم و جوان گویم لیبگریت، له گه ل ئهوه شدا زور نائارامی تو و نازیلا بووم، ئاخر تو نازانیت چهند نازیلام خوشده ویت، چهند پهیوه ست بوو به منهوه، چون ده بوو هه روا به ئاسانی ده ستبه رداری ببم.

دوای داخستنهوهی تهلهفونهکه دلنیابووم جگه لهلای کارین بو هیچ شوینیکی تر نهرویشتوویت، تابیریشم لهم رویشتنه دهکردهوه زیاتر توره دهبووم، ئاخر بو بهبی پرسی من تو بروی بو شوینیک، که سهرچاوهی پلانی تیکدانی ژیانی نیوانمان لهوی بیت، من نهمده توانی لهوه تیبگهم، که ئهو نهینییه چییه وهک کارین پیی گوتم؛ که تو بو ئهو وهک ئهلقه یه کی له پهنجه یدا....

بهههرحاڵ لهههموو شوینیکی ئهم دونیا کاتیک کیشهکان کون دهبن بهرهوه ساردبوونهوه دهروّن، به لام کیشهی نیوان من و تو روّز به روّز زیاتر گهرم دهبوو، نوی دهبویهه، ناچار من بریارمدا بروّم و مالهکهتان بو بهجیبهیلم بو ئهوهی ماوهیه که لهیهکتر دوور بکهوینهوه، به لکو پهیوهندییه کهی نیوانمان کهمیک ئاسایی بیتهوه، به لام خرابیتر بوو باشتر نهبوو، چونکه روّیشتنی من ههلی زیاتری بو کارین رهخساند بهردهوام سهردانت بکات و پرت بکات له رق و کینه لهبهرامبهر مندا، ئهگهر راستت دهویت ئهو هینده رقی لهتو بوو رقی لهمن نهبوو، ئهوه تولهی تو بوو لهمنی دهکردهوه.

ئازیزهکهم میلیسیا، دهزانم بو چاککردنهوهی ئهو ههلانهی له ریانی ئیمه دا روویاندا زور درهنگه،، به لام من ده توانم چیم له دهست بیت له وه زیاتر شه وانه داخه دلی خوم له نامه یه کدا بو تو بنووسم....

ئەمشەو زۆر ماندووم لە رووى دەروونىيەوە ويران بووم، كاتيك بير لە رووداوەكانى ژیانی نیوانمان دهکهمهوه هیلنجم دیت، توشی سهرئیشهیهکی خراپ دیم، بویه تاقەتم نىيە ئىتر جارىك بۆت بنووسم، بەلام دواجار ھەر بۆت دەنووسم، ھەموو ئەو نهێنییانهی، که ویستم پێت بڵێم بوٚ ئهوهی بهر له رووداوه ترسناکهکه بگرم و توٚ هیچ گویّت لیّنهگرتم، ههموویت بو باس دهکهم. داوات لیّدهکهم ویژدانی خوّت بكهيته دادوهر، هيچ نهبيّت بو ئهوهى له دوا تهمهنى ژيانماندا به ئاسودهى بمرين، ئەگەر ئىمە ئەو بەختەمان نەبووبىت، كە ژيانىكى بەختەوەرمان ھەبىت ھىچ نەبنت خۆ شايستەى ئەوەين بە ئاسودەيى بمرين، ھيچ مرۆڤننک شايستەى مردننكى تراژیدی نییه. داوات لیده کهم، له دوای خویندنه وهی نامه کان بمبه خشیت، به جوانییهکهی خوّت، به بزهکانی سهرلیّوت، به روّحه پاک و بیّگهردهکهت، جوانترین دیاری له کوتایی ژیانی مندا بهخشینی تویه، پیمخوشه ئهگهر مردم به ئاسودهیی بمرم، وهک خاتوو دۆرلاین، که ههستم دهکرد دهمیک بوو دهبوو بمریت، بهلام چاوەروانى سەردانىكى ئىلاى كچى رىگاى لەمردنەكەى دەگرت، ئەو نەدەبوو بمرىت تا ئيلا نهيبهخشيّت، ئهوهبوو دواى سهردانهكهى ئيلا به خهندهيهكى پر لهخوٚشبهتييهوه چاوهكاني ليكناو خهوى ليكهوت، ئاي ميليسيا، تو نازانيت ئهو ژنه چەند بە ئازارەوە ژيا، بەلام دواجار چەند بەئاسودەپى چاوەكانى لېكنا..... میلیسیا، دوای ههموو ههولهکان بو چاککردنهوهی پهیوهندی نیوانمان ئهوهبوو، کهههریهکهمان له مالی خوی بری، تا روزی بریاردانی دادگا، دهبوو چهند مانگیکی تر چاوهروانی ئهوه بکهین، دادگا چی بریاریک دهدات، من هیچ شتیکم نهدهویست جگه له نازیلا نهبیت. من دهمزانی لهدوای بریاردانی دادگاوه ههموو شتیک دهدورینم، ئیتر ئهمه یاسایهکه من ناتوانم بیگورم، که لهههموو جیابوونهوهیهکدا پیاو دوراوی یهکهمه....

به بۆنهی رۆژی لهدایکبوونی سی سالهی نازیلاوه دهبوو نازیلا سی رۆژ لهلای من بینت. من ههمیشه سوپاسم دهکردیت، که دوای دوورکهوتنهوهشمان ئهوهنده بروات به من مابوو، ههرکات بمویستایه نازیلات بو دههینام، زوریک لهژنهکان کاتیک له پیاوهکانیان جیادهبنهوه، بو ئهوهی دهست بهسهر ههموو مال و مولکیکی بهجیماوی پیاوهکه بگرن، بیانووی سهیر سهیر دهدوزنهوه.... بو ئهوهی ریگای بینینی منالهکان له باوکیان بگرن کیشهی نوی درووستدهکهن، ئیمه روژانه بهچاوهکانی خومان ده بینینی، که ژنان ههموو شتیک دهکهن بو ئهوهی پیاوهکه نهتوانیت منالهکانسشی ببینیت، لهمهدا من ههردهم سوپاسم کردبوویت، که ریگات دهدا بیمه مالهوه، لهوهدا تو ژنیکی داوین و دهستپاک بوویت، که ههمووجار دهتگوت: ئهم خانووه هی تویه، له میراتی مالی باوکت بوت ماوهتهوه من چاوم لهسهری نییه، ههرکاتیش دادگا جیابوونهوهکهی قبولکردین من لهم خانووه دهرومه دهرهوه، وهلامهکهی من خادووه بو بوییه به بی تو نازیلا....

میلسیا، دوای ئه و ههموو کیشه و ناخوشییه ی نیوانمان و دواتر جیابونه وه ئیمه له دله وه یه کترمان خوشده ویست، ههردووکمان ههستیکی سهیرمان بویه کتر ههبوو، به لام ئه و هیزه خراپه چی بوو نهیده هیشت ئیمه پیکه وه بین نازانم، ئه گه ر لهبیرت بیت، ئه و ئیواره ی ههینییه ی ئاهه نگی سی ساله ی نازیلات ریکخستبوو منیشت بانگهیشت کردبوو، ئیواره یه کی خیزانی زورخوش بوو، به لام خوزگه کارین له وی نهده بوو، جارنا جاریک به نیگایه کی پهیامیکی ترسناکی بو ده ناردم، به لام تیی نهده گهیشتم، ئه و هیچ به هاتنی من بو ماله که ی خوم دلخوش نهبوو، وه قه ت چاوه روانی ئه وه ی له تو نه ده کرد به و شیوه یه له گه ل مندا هه لسوکه و تبکه یت.

ئیواره ئاههنگهکهی نازیلا ئهوهنده دلخوشکهربوو ئیمه ههموو شتیکمان لهبیرکردبوو، دایکه میهرهبانهکهت، قهت لهبیرم ناچیت گوتی؛ حهیف ئادریان ناگهرییتهوه بو ئهم ماله، چهند خوشه ههموومان ئاوا بهو شیوه پیکهوه کوببینهوه، بینینم یهکسهر تو چاوهکانت پربوون له فرمیسک، ئهمه بو من مانایهکی زور تایبهتی ههبوو، به لام کارین ئهگهر لهو کاتهدا دهسه لاتی ههبووایهت ملی ئهو پیره ژنهی دایکتی لیدهکردهوه، وا به رق و تورهبوونیکهوه تهماشای دهکرد وهک تاوانیکی

گهورهی ئهنجامدا بیّت، ههر هی ئهوهش بوو نهیتوانی زوّر بمیّنیّتهوهو لهههمووان زووتر ملی شکاند، چونکه نهیدهتوانی خوّشی ئهو ئیّوارهی ئیّمه به چاوهکانی خوّی بینیّت، ئیتر ئهمه سروشتی ههندیّک کهسه، که دلّخوّشی و خوّشبهختی کهسانی تر تورهو غهمگینیان دهکات، کارین لهو کهسانه بوو کاتیّک دلّخوّش و بهختهوهر دهردهکهوت، که بیبینیایه کهسیّک لهنزیکی ئازار دهچیّژیّت....

ئەگەر راستت دەويت رۆيشتنى ئەو منى لەناخەوە دلخۇشكرد، پاترىك لە تەنىشتمەوە بە گويمىدا چپاند، بىنىت! منىش گوتم؛ بە پىكەنىنىكەوە گوتم؛ ئا باشم بىنى، بروات بۆ دۆزەخ.

دوای تهوابوونی ئاههنگهکه من دواکهس بووم مابوومهوه، لهبهر ئهوهی نهمدویست ههموو ئهرک و ماندوو بوونهکه بۆ تۆ بهجی بمینیت، من جگه له هاوکاری کردنت له کۆکردنهوهی قاپ و شته بهجی ماوهکانداو گسکدانی هۆلهکه هیچ نیازیکی ترم نهبوو، کهچی چهند خوشبوو، چهند جوان بوو کاتیک هۆلهکهمان کۆکردهوهو ریکخستهوه به نیازی مالئاوایی دانهویمهوهو ماچیکی نازیلام کرد، کهچی به دهسته لاوازه بچوکهکانی دهستی گرتم، که نهروم، لهوکاتهدا توش هاتیت و دهستت کرده ملم و باوهشت پیدا کردم ئیتر هیچ کاممان نهمانتوانی ریگه له گریانه بهنگخواردووهکانی ناخمان بگرین....

چهند خوٚشبوو ئه و باوهشه گهرمه، باوهشی دوای شه پو تو په بوون، نازیلاش بچوک بچوک له خواره وه باوه شی به قاچی هه ردووکماندا کردبوو. من ئه و شه وه زوٚر سوپاسم کردیت، که نه تهیشت بروٚم و داوات لیکردم شه و له لاتان بمینمه وه، ئه و شه وه نه گهرچی دوا شه وی ژیانمان بوو، که پر به دل یه کتری له ئامیز بگرین و پیکه وه بنوین، یه کینک بوو له و شه وانه ی قه ت له بیر ناچنه وه، یه کینک بوو له و شه وانه ی پیکه وه میشه یی چاوه کانم لیک شه وانه ی په دوا ساته کانی ژیانمدا کاتیک بو هه میشه یی چاوه کانم لیک ده نیم هه ست بکه م له ناو جیگه که دا له باوه شی تودام و توند له ئامیزت ده گرم و له ته وقی سه رته وه تا یه نجه کانی پیت ده لیسمه وه

چەند ناخۆشە كاتىك ھەندىك روداوى چاوەروان نەكراو دىنە پىشەوە، كە نازانىت بە چىقىنىدىك مامەللەك لەگەلدا بكەيت، چونكە ھەلىكە رەنگە لەكىست بچىت بۆھەتا ھەتايە نەيبىنىتەوە.

ئهو شهوه ئيمه زوّر درهنگ نووستين، لهسهر جيّگهکه پيّکهوه قسهمان دهکرد، وابزانم لهماوهی ئهو پينج سالهی يهکترناسينماندا کهمجار ئهوه روويدابيّت ئهوهنده لهناو جيّگادا بمينينهوهو پيٽکهوه قسه بکهين، باسی يادگاره خوشهکانی بهرشهلوّنه، پاشان سهفهرهکهی خانيا و سکپربوونی به نازيلا.... ههستمان دهکرد ئهو شهوه هيزه خراپهکان نووستبيّتن، چونکه بهس باسی شتی جوان و خوشمان دهکرد و به هيواشی لهناو جيّگاکهدا پيدهکهنين و ماچی يهکترمان دهکرد....

کات درهنگی کردبوو، لهسهر دارهکانی ناو حهوشهکهوه مره رهشهکان دهیانخویند، له پهنجهرهکهوه سهیریکی دهرهوهم کرد دونیا شینیکی خوّلهمیشی دهینواند، سهیریکی کاتژمیرهکهم کردو پهردهکهم دادایهو گهرامهوه بوّلای توّ، ههستم دهکرد تهواو ماندوویت، منیش ماندوو بووم، به لام خهومان نهدههات....

میلیسیا، لهبیرت دیّت پیّم گوتیت؛ چهند ناخوشه لهم کاته دا به جیّت ده هیلّم، تازه نامه ویّت لهبه نیّنه کهم پهشیمان بیمه وه و دلّه بچکوله کهی نازیلا بره نجیّت. باشه بوّ مروّق ههند یّک بیروّکهی باش ههن له و کاتانه دا نایه نه ناو میشکییه وه، تو بلیّی ههر پهیوه ندی به نه و قه ده ره وه ههیه، که ده بیّت نه وه و رووبدات، که ده بیّت رووبدات!.

بهبۆنهی بوون به سی سائی نازیلاوه به نینم به نازیلا دابوو بیبهم بو "دیزنهی لاند" له پاریس، بویه نهمده توانی له و به نینه پاشگه زبیمه وه، که دهمیک بوو به نازیلام دابوو بیبهم بو لای سندریلا، بیل، یاسمین، ئارورا، ئاریه الی سپی به فرین و حهوت کورته بالاکه، ئاخر ئه و به رده وام له و خهیاله دا ده ژیا، که روزیک ده توانیت ئه م شازادانه ببینیت، ئه و به خهیال له گه نیاندا ده ژیا، چون ده کرا من له به خاتری خوم خهیاله کانی ئه وم تیک بدایه ت، هیچ دادوه ریی نه بوو من مناله که بخه مه ناو خه و خه و خهیالیکه وه و دواتر له به رئاره زوویه کی خوم لینی تیک بده م....

بهدریّژایی ئهو شهوه ئیّمه نزیکه سی کاتژمیّریّک خهومان لیّکهوت، نازیلا وهک ههموو بهیانییه ک زوو بیّداربووه و ئیّمهشی ههستاند، ههردووکمان ماندوو بوین، جگه لهماندوو بوونه که من خهمی ئه و ده کاژمیّر ریّگایه ی نیّوان بهرلین و پاریسم بوو. بیرم کردهوه هیچ نهبیّت تو ده تتوانی لهمالهوه بخهویتهوه و پشوویه ک بدهیت، رهنگه بیرکردنه وه له پشوودانی تو هوّکاری ئهوه بووبیّت بیر له و بیروّکهیه نهکهمه وه پیّشنیاری ئهوه تو بکهم توش لهگهلماندا بیّیت.

ئەزانىت مىلىسىا، ئەگەر تۆ لەگەلىمان بھاتىتايە ئەو كارەساتە رووى نەدەدا، ھاتنى تۆ ھەموو پلانە خراپەكانى تىكدەدا، بۆ ھەتا ھەتايە تىكى دەداو من و تۆو نازىلاش رەنگە منالى ترىشمان ببوايەو پىكەوە ژيانىكى بەختەوەرو خۆشمان دروست بكردايەتەوە، بەلام تازە دواى ئەو ھەموو ساللە ناتوانىن ھىچ بكەين، بەداخەوە....

میلیسیا، راسته ده نین: 'بهدهستی خوته برویت بو سهفهر، به لام گهرانهوه به دهستی خوت نییه' کی ده زانیت له کاتی سهفه ردا چی رووده دات، ئهوه ی من و تو بیرمان لینه ده کرده وه به بوو روویدا، به لام ده بوو تو ته نها ده خوله ک زیاتر نا گویت له من بگرتایه ت، کاتیک من ههموو شته کانم زانی کاتیکی زورباش و گونجاو بوو بو بو به نه وه و شتیکت تیکدا، به نوی ده ستی بیکه ینه وه، به لام تو تیکتدا، ههموو شتیکت تیکدا، ژبانی خوت و ئیمه شت ویران کرد....

ئهو بهیانییه پیش ئهوهی لهگهل نازیلادا بروّینه دهرهوه، چهند بهدل باوهشمان بهیهکدا کردو تیّر یهکترمان ماچ کرد، شهوی بریارمان دابوو بیر له ژیانی داهاتوو بکهینهوه، تو گوتت؛ من داواکهم لهدادگا دهکیشمهوهو بیروّکهی جیابوونهوه لهمیشکم دهردهکهم، بهلام ئهو کات واماندهزانی هیّزه شهرهنگیزو خراپهکان نووستون، نهمانزانی سهرقالی پلانیکی نویّن....

شتیک زورجار بیریی لیده که مه وه و ناتوانم به باشی لیّی تی بگهم ئه وه یه، وه ک من زور گه مرژانه نه متوانی پیشنیاری هاتنی تو له گه لماندا بکه م، ئه ی تو بو هزریکی وه ها به میشکتدا نه هات، که له گه لمان بیّیت، ده زانیت هاتنی تو هه موو پلانه کانی تیکده شکاند و بو هه تا هه تایه ژیانی ئیمه ی ده گوری

میلیسیا، بروام پیبکه کاتیک له "ویستگای تسوی بهرلین" (Garten میلیسیا، بروام پیبکه کاتیک له "ویستگای تسوی کرد، هیشتا شهمهندهفهرهکه له شاری بهرلین دهرباز نهبووبوو پهلهی گهرانهوهم بوو، خهیالی ئهوهم دهکرد، کاتیک لهگهل نازیلا دهگهریینهوه، کاتیک تو دهرگاکهمان لیدهکهیتهوهو وهک چون دواجار باوهشمان بهیهکدا کرد ئاوا توند یهکتری لهباوهش دهگرین و هیندهی دهریایهک ماچی تهری یهکتر دهکهین، بهلام ئهفسوس ئهمانه ههر بهتهنها خهیالنیک بوون و بهس، که به دریزایی ئهم چهند سالهی رابردوو لهگهل خومدا دهمگنران....

16

میلیسیا، دوا شهومان بوو لهگهل نازیلا له دیزنهی لاند بهسهربهرین، سهره رای ئهوهی بو ههر یارییهک دهبوو ماوهیه کی زور چاوه نوار بکهین، به تایبه تیش بینینی شازاده کان، کاته کانمان زور خوش ده گوزه راند. نازیلا ته واو رویشتبووه ناو دونیای شازاده کانه وه، دونیای چیروکه ئه فسانه ییه کانی به راستی ده بینی

درەنگانیّکی شەو بەتەواوەتی ماندووبوون برستی لیّبریبووین لەگەل نازیلادا گەراینەوە بۆ ھوتیّلەكە، كەچی كارگوزاریّکی بیٚشوازیکردن بانگی كردم و گوتی: ئەمرۆ ئەم بەریّزە چەند جاریّک زەنگی بۆلیّدایت و دەیویست قسەت لەگەلدا بكات، به لام ئیوه لیره نهبوون. هیچی پینهگوتین تهنها ئهوه نهبیت دهیگوت: زور زور پیویسته که قسهی لهگه لدا بکهم، ژمارهی خویشی نهداینی و گوتی: خوی ژمارهکهم دهزانیت....

ئهم ههواله هیچ دلخوشکهر نهبوو، که بوچی پاتریک پهیوهندیم پیوهدهکات، دواتر لهناو ئهسانسورهکهدا تا گهشمه ژوورهکه دلنی خوم بهوه دایهوه، که رهنگه شتیکی لهپاریس بویت بوی بکرم، به لام خو من له ناو شاری پاریس نیم...!. تا گهشتمه ژوورهکهی خوم ههزارو یهک خهیالی سهیر سهیر به میشکمدا هات.

نازیلا ئەوەندە ماندوو بوو لەناو ئەو عارەبانەی وەک یەدەک لەگەڵ خۆمدا بردبووم خەوی لیکهوتبوو، من و ئەو لە دوو دونیای زۆر جیاوازدا بووین. ئەو لەناو جیهانی شازادەکاندا بە خەیالی ئاسودەوە خەوی لیکهوتبوو منیش وەک پورەی ھەنگ ناو میشکم وروژابوو بە ھزری خراپ خراپەوە.

سهیره ماوه ی نیّوان ئهسانسوّره که له خواره وه بوّ نهوّمی ژووره که ی ئیمه له نهوّمی دووه می هوتیّله که به به به دوو خوله کی به سبوو، به لام بوّ من بووبوو به دوو کاتژمیّر. زوّرم پهله بوو بگهمه ژووره که و زهنگیّک بوّ پاتریک لیّبده م.... کاتیّک گهشتمه ژووره که به به به نازیلام له ناو عاره بانه که ده رکرد و خستمه ناو جیگاکه ی و تهله فوّنه کهم هه لگرت و تهله فوّنم بوّ پاتریک کرد، له وه ی هه رله به کهم زهنگه و هه لیگرت دیاربوو چاوه پوانی تهله فوّنی من بوو، به شله ژاوییه وه پرسیم؛ چی پووید اوه پاتریک میّلیسیا باشه؟.

من دەمزانى تۆماس پەيوەندى لەگەڵ كارىندا ھەيە، ئەمەبوو پيم گوتىت: ماوەيەك چاوەروان بن ھەموو شتيكتان بۆ باس دەكەم، چونكە چەند مانگيك پيش ئيستا شەويكى يەكشەمە لەلاى من خواردمانەوەو يارى شەترەنجمان كرد، ھەنديك شتى دركاند زۆرم لەلا سەيربوو، منيش بۆ ئەوەى زانيارى زياترم دەست بكەويت ھەنديك وردە پرسيارم ليكرد، كەچى ئەو ناجسنە بابەتەكەى گۆرى و لەقسەكانى پەشيمان بووەوە، بۆيە بريارم دابوو ئەمجارە ھەر باسى كارين و ميليسياى كرد بابەتەكە بگۆرم بۆ ئەوەى ئىتر ئەو لەو جۆرە

کهسانهیه، به لام دویننی شهو لهوه ده چوو پهتی سهبری به ته واوه تی بچ پابیت و ته واو ترسابیت، بویه ههموو شتیکی له لای من درکاند، چونکه ده یزانی ئه ویش بو پولیس بانگ ده کریت، ههرکه ناوی پولیس هات یه کسه و قسه کهم له ده می وه رگرت و گوتم: پولیس! بوچی چی پوویداوه؟. گوتی: ئادریان، تکایه قسه کهم پی مهبره با ههموو شتیکت بو پوون بکهمه وه، من ده بوو دوینی شهو پهیوه ندیت پیوه بکهم، به لام نه متوانی چونکه دوای بیستنی هه واله که یه کسه و پهیوه ندیم به مارکی هاو پیمانه وه کرد، ده مزانی تو له وی بلیت ده کریت، داوای ژماره ی هوتیله که یوم کرد، ئه و گوتی؛ به داخه وه له ماله وه کیشه ی کوم پوته و هوتیله که ده ده ده می سیر قه ره که مانه وه به لام بو سبه ینی ناوو ئه دره سی ئه و هوتیله تده ده ده که که دریان بوی پویشتوه ه

من ئەمرۆ بەبيانووى نەخۆشىيەوە نەرۆيشتم بۆ كار، بۆ ئەوەى سەرێك لە مێليسيا لەنەخۆشخانە بدەم، دەزانم ئەم كێشە ھەروا ئاسان نىيە و ھەموومان كەم تازۆر بەھۆى پەيوەندىيەكەمانەوە بۆ لێكۆڵينەوە بانگھێشت دەكرێين. ھەركە ناوى مێليسيا و نەخۆشخانەى ھێنا دڵم خەريك بوو بەربێتەوە، ھاوارم كرد تكا دەكەم چى بووە مێليسيا چى بەسەر ھاتووە؟ قسەكەى پێ بريم، ئارام بگرە، مێليسيا ئێستا لەنەخۆشخانە كەوتووە، مەترسى مردن لەسەر ژيانى نەماوە، بەلام ھەموو شتەكان ئەمە نىيە.

ئەوەى من لە دەمى تۆماسەوە بىستوومە چىرۆكەكە بەم شىوەيە؛ دوا نىوەرۇى رۆژى شهممه كارين سهرداني ميلسيا دهكات، ئهو دهيزاني، كه ميليسيا بهتهنهايهو نازیلا لهگهڵ تۆدا سهفهر دهکات. دهڵێت؛ ماوهیهکی زور لهدهرگا دهدات، ئینجا ميْليسيا دەرگا دەكاتەوە، دەڵيت؛ ميْليسيا له رەوشيْكى زور خراپدا بووە، لەناو جێگادا بووه که ئهم لهدهرگای داوه، به قسهی کارین دهڵێت؛ ئهگهر ئهو لهو کاتهدا نەرۆپشتاپەت و فرياى نەكەوتاپەت بېگومان لە مالەكەپدا دەمردو كەس ييى نهدهزانی، ههروهها کارین باسی ئهوهشی کردوه کاتیک دهرگاکهی لی کردمهوه دەموچاوى خراپ تێکچووبوو، ئەوەندە ماندوو بوو يەكسەر رۆيشت و لەسەر جنگاکهی پالکهوتهوهو داوای پهرداخنک ئاوی کرد، لهدوای خواردنهوهی پهرداخه ئاوهکه کهمیک وهک بیهوش بووبیت ماوهیهک چاوهکانی دادهخات. کارین دهلیت، من دەستم لەنيوچەوانى دا سەرى زۆرگەرم بوو چەندجارىك بانگم كرد ھىچ وەلامى نەدامەوە، لەپرىكدا دەستى بە ھىلنجدان كردو رشايەوە، ئىتر بەپەلە تەلەفۇن بۆ ئەمبولانس دەكات و دەيبەن بۆ نەخۆشخانە، لەدواى پشكنين و ليكۆلينەوە دەركەوتووە ژەھر لە خوێنەكەيدا ھەبووە، بە يێى لێكۆڵينەوەكانى يۆليسيش ئەو يەرداخەي لەسەر ميزي تەختى نووستنەكەي دانراوه، كە شوين يەنجەي تۆي ييوه بووه ئاسهواری ههمان ژههری تێدابووه، ئيتر جارێک ئهمه تهنها سهرهتايهكه، رەنگە لەداھاتوودا لىكۆلىنەوەكان بەلگەى زياتر بدەن بەدەستەوە.... دوای ئهو قسانه خوّم پی نهگیراو قیژاندم و بهسهر پاتریکدا هاوارم کرد، کهواته ئهو قهحبه ژههرخواردی کردووه، ئهمه پلانهکهی بوو، که له ئاههنگی روّژی لهدایکبوونهکهی نازیلادا له چاویدا خویّندمهوه، من دهمزانی نیازی شتیّکی ههیه بهلام نهمزانی دهگاته ئهو ئاستی درهندهییه.... ئهو بهدهمی خوّی پیّی گوتم؛ ئهگهر لهگهلیدا نهبم ژیانم پر دهکات له ژههر، کهواته ئهمه مهبهستهکهی بوو، من ههولدهدهم ئهمشهو بهههر نرخیّک بیّت بگهمه ناو شاری پاریس و بوّ بهرلین بگهریّمهوه، ههر ئیستا دوای ئهم تهلهفوّنه یهکسهر ههموو شتهکانم کوّدهکهمهوهو دهگهریّمهوه، سازی پاتریک قسهکهی پی بریم و گوتی: ریّک و راست من بوّ ئهمه تهلهفوّنم بو کردیت، که دلّنیابم لهوهی توّ ئهم کارهت کردووه یان نا!، من دهمزانی کاری لهو شیّوه له توّ ناوهشیّتهوه، بوّیه دهبیّت جاریّک توّ له پاریس بمیّنیتهوه تا بزانم من له ریّگای پاریّزهریّکهوه دهتوانم چی بکهم....

ئەمرۆ لەگەڵ ھێرمانى زاوامدا قسەم كرد، ئەو خۆى پىشەكەى دەرمانسازىيە، دواى ئەوەى چيرۆكەكەم بۆ گێڕايەوە، پرسيارێكى كرد، گومانێكى سەيرى لەلا درووستکردووم، که ئایا ریزهی ئهو ژههره لهخویندا چهنیکه و چهند کونه؟ من نەمدەزانى چ وەلامىكى بدەمەوە، چونكە ئەو دەيگوت: ھەندىك ۋەھر ھەن يان كاردانهوهكهى يهكسهر دهردهكهويت بهمردن بيت يان شيوهى تر، ههنديكيش ههن بەشننەيى كار لە ئۆرگانەكانى لەش دەكەن و پەكيان دەخەن، دۆزىنەوەى ئەمەيان ئەگەر كۆن بووبىت پىويستى بە لىكۆلىنەوەى ورد ھەيە، بەلام ئەوەى تۆ باسى دەكەيت پزيشكەكان بۆ خۆيان دەبيت بزانن لەكام جۆرە!، من تاقەتم نييە قسەكانى هيرمان بكهم، كه كاتيك قسه دهكات ناوى ههزارو يهك تيكهنهى كيمياوى ده هێنێت، وهک ئهوهی ئێمه بزانین باسی چی دهکات، تهنها سودێک لهقسهکانی هيرمان ئەوەبوو گومانيكى لەلا درووستكردم، ئەگەر ئەو گومانانە لەسەر تۆ راست بن بۆ دواى شەوو رۆژێک نیشانەي ئەو ژەھرە دەركەوت! بۆ تا كارین نەگەیشتبوو ئەو نەرشابووەوە، ئەگەرچى كارى قسەكەى گۆريوە بەوەى پێشترى رشاوەتەوە، ئيمه هيشتا بهتهواوهتي نازانين كارين له ليكولينهوهكاندا چوني تيچاندوه، چونكه لهو بوارهدا كهموينهيه، ئهوهى من له كارين تيكهيشتبيتم، ئهو ئهو قسانهى كردووه، سهد سال و من و تو دابنيشين ناتوانين بيريى لي بكهينهوه، بويه له ئيستادا ههموو بهلكهكان له درى تؤن، بؤيه باشتره ماوهيهك له پاريس بمينيتهوه تا شتیکمان بۆ روون دەبیتەوەو میلیسیاش دیتەوە سەرخۆی، بۆ ئەوەی بزانین چی ده لْنِت. چونکه قسهی میلیسیا بو ئیمه زور گرنگه....

میلیسیا، پاتریک له خوّم دلنیاتر بوو له بیکوناهی من لهو رووداوه دا، بویه خهمی ئه وه ی روزیک له و که سانه ی بیکوناهانه ده گلین به تاوانیکه وه و ده یان سال له زینداندا به سهر ده به ن به و پیی گوتم؛ تو که یسه که ی ئه ندری دافیس و ده یانی ترت له بیر چووه، که بیگوناهانه ده یان سالیان له پشتی ته لبه نده کانی

زینداندا بهسهر برد.... ئادریان پیویسته تو ماوهیه کدان بهخوتدا بگریت، من لیره ههموو شتیک ده کهم بو سهلماندنی بیگوناهی تو، بهس ته نها چه ند روزیک ئارام بگره و به س، نامهویت بو ئیره بگهرییته وه پولیس ده سگیرت بکات، چونکه مروق یه کجار خوی وه ک تاوانباریک له زینداندا بینی، ئیتر ناتوانیت له و تارماییه رزگاری ببیت، به سهر ههر شهقام و کولانیکدا بروات و یه کیک لیبروانیت له ناخی خویدا ده مریت، هیچ هینده ی ئه وه قورس نییه مروق به رده وام به ههستی تاوانباریکه وه بری، بویه تکات لیده کهم زور ئاگات له خوت و نازیلا بیت، من هه و نازیلا بیت، من هه و نازیلا بیت، من هه و نازیلا بیت، من

دوای تەلەفۆنەكەی پاتریک ئەو شەوە نەمدەتوانی بە ھیچ شیوەیەک بنوم، رەنگە یەكەمجار بیت لە ژیانمدا بەو شیوە ترسناكە ترسابم، دەنگی پیی ھەر میوانیک بە ھۆلەكدا دەرۆیشت لیم دەبوو بەدەنگی پیی پۆلیس و تارماییەكانیانم دەبینی، كە دین لەبەرچاوی نازیلا قۆلبەستم دەكەن و دەمبەن، دەنگی پیی ئەو خەلكانەی بەردەوام بە رارەوو ھۆلەكاندا دەھاتن و دەچوون فشاریکی دەروونی زۆر خراپیان بۆ ھینابووم، ئەگەر نازیلا نەبوایەت لە پەنجەرەكەوە خۆم ھەلدەدایە خوارەوە بۆ ئەومى ھەللىدەدايە خوارەوە بۆ ئوتۆمبیلی پۆلیسەكان، كە بۆ دەستگیركردنی من دین.

لهگهڵ بهرهبهیاندا نازیلام لهخهو بیدارکردهوهو بهپهله هوتیلهکهم له دیزنهی لاندهوه بو باو پاریس گواستهوه و هوتیلیکی نویم له تهنیشت ویستاگای شهمهندهفهری خورهه لات (Gare de l'Est) پهیداکرد، به و هیوایهی له ویستگاکهوه ئهوهنده نزیک بم، ههر که پاتریک داوای کرد بگهریمهوه پیویستم بهکات نهبیت بگهمه ویستاگاکه.

هەرچۆنێک هەبوو كاتەكانم لەگەڵ نازىلادا تا پاش نيوەڕۆ تێپەڕاند، ھەندێک پارەى زيادم له بانک راكێشا، چونكه دەترسام لەوەى پارەم لێببڕێت و بانكیش كۆنتۆكەم دابخات، پاش نيوەڕۆ لەيەكێک له مەكتەبى تەلەفۆناتەوە تەلەفۆنێكم بۆ

پاتریک کرد، زوّر نائومید دیاربوو، گوتم: هموالی تازه چییه، تکایه تهندروستی میلیسیا چوّنه، ئهوه لهههمووی گرنگتره؟. پاتریک به ههناسه ههلکیشانیکهوه وهلامی دامهوه، که ئهو دلنیایه ههموو پلانهکان له ژیّر سهری کاریندایه، بهلام ئیمه هیچ بهلگهیهکمان پی نییه، ئهوهی من له توٚماس تیگهیشتم ئهو ههموو کیشهکانی بهستوّتهوه بههوی ئهوهی، که تو ئهم کارهت له توٚلهی جیابوونهوهدا کردووه من ئیتر خوّم پینهگیراو باسی ئهو شهوهم بو کرد، که لهدوای ئهوان لهلای میلیسیا ماومه تهوه و بریارماندا، دوای گهرانهوهم لهسهفهره که مهسهلهی جیابوونهوهکه ههلبوه شینینهوه، پاتریک قسهکهی لهدهم وهرگرتم و گوتی: نازانم چی لهنیوان توّو میلیسیادا روویداوه، بهلام ئهوه کیشهکهی ئهوهندهی تر بالوده به شکاتکهرو ئاگای له وردو درشتی ژبانی ئیوهیه، ئهو خوّی باش دهزانیّت چوّن به شکاتکهرو ئاگای له وردو درشتی ژبانی ئیوهیه، ئهو خوّی باش دهزانیّت چوّن لهسهر ئهم کهیسه قسهبکات، ئهو زوّر به ئاسانی ده توانیّت خوّی بگهیهنیّته لای لیکوّلهوهری گشتی و چوّنی بویّت کهیسهکه بهو ئاراستهیهدا ببات، بوّیه ئیمه لیکوّلهوهری گشتی و چوّنی بویّت کهیسهکه بهو ئاراستهیهدا ببات، بوّیه ئیمه لیکوّلهوهری گشتی و چوّنی بویّت کهیسهکه بهو ئاراستهیهدا ببات، بوّیه ئیمه لیگه ههیه، ئهمه تیدهگهیت، لیکوّلینهوهکان و دادگا پیویستییان به بهلگه ههیه، ئهمه تیدهگهیت، لیکوّلینهوهکان و دادگا پیویستییان به بهلگه ههیه، نهمه تیدهگهیت، لیکوّلینهوهکان و دادگا پیویستییان به

پاتریک گوتی؛ ئهمرو سهردانی میلیسیام کرد، هیشتا باری تهندروستی زور باش نییه، گیژو بیناگایه، کارینم لهوی بینی، ههندی قسهی توانج ئامیزی تیگرتم، هیچ وه لامم نهدایهوه، چونکه دهمزانی دهیهویت بلیت چی و چاوه روانی چ وه لامیکه لهمن، بویه تاقهتم نهبوو زور بوهستم و بو مالهوه گهرامهوه.

تۆماس ئەمرۆ لەلاى من بوو، پیش ئەوەى تۆ تەلەفۆن بكەیت رۆیشت، ئەو دانى بەھەندیک ھەللەى خۆیدا نا، كە لەم كیشانەدا بەشداربووە، بۆیە ئیستا زیرەى لەوە كردووه لەم مەسەلەدا تیوە بگلیت، ئەو دەیگوت؛ كارین جادوى لیكردووم بە جادو تیکى دام، بۆیە منیش ھەموو شتیکم كرد، بۆ ئەوەى دلى ئەو رازى بكەم و لەگەلیدا بخەوم....

تۆماس دەيگێڕايەوە، كە ئەو بەردەوام پەيوەندى سێكسى لەگەڵ كاريندا ھەبووە لەمنى شاردۆتەوە؛ گوتى: لەم دواييانەدا وەك ئەوەى ئىشى بە من نەمابێت نەدەھات بۆ لام، ئەو پێى لەوە نا، كە كارين بەردەوام ئەمى بەكار ھێناوە بۆ دەستكەوتنى زانيارى لەسەر من، ديارە مەبەستەكەش بەتەنھا من نيم....

دهیگوت؛ کارین کاتیک دههات بو لام و لهگهنمدا دهنووست، ئهو کاتانه به س پرسیاری لهسهر تو لیدهکردم، پرسیاری لهپهیوهندی نیوان من و تو، دهیویست ههموو شتیک لهسهر ئیوه بزانیت. توماس دهیگوت: ئهو قهحبه جادوبازه ههموومانی فریودا، من وامدهزانی بهتهنها کهسیکم پهیوهندیم لهگهنیدا ههیه، به لام لهم دواییهدا ههندیک زانیاریم دهست کهوت، که پهیوهندی لهگهن ههموو کهسیکدا ههبووه بو ئهوه به مهبهستهکهی بگات.

چەند مانگیک پیش ئیستا ھانزم بینی، ئەوەی لەھەمان بیرۆ لەگەڵ كارین و میلیسیا كاردەكات، ھەواڵی كارینم پرسی كەچی بەسەر سورمانیکەوە پرسی تۆ ئەو چۆن دەناسیت، گوتم؛ ئەو ھاوریی منه، بۆ قەت باسی منی لەلا نەكردوون، قاقایەكی لیدا نیوەی شەقامەكە گویی لیبوو، دواتر زانی من تەریق بوومەوە گوتی: نا ببورە، بەراستی نەمزانیوە كارین ھاوریی تۆیە، ھەر بەراست ھاوریی راستی، منیش زۆر لەخۆم دلنیابووم، گوتم: بەلی، ئیتر ھیچی نەوت و سەریکی ھەلتەكاندو رۆیشت.

لەدواي رۆپشتنەكەي ھانز لەخۆمەوە كەوتمە گومانێكەوە، ئەوپش پەپوەندى بەوەوە ههبوو ماوهیهک بوو تهلهفونم بو دهکرد ههرجاریک به بیانوویهکهوه دهیگوت: ناتوانم، ئازيزهكهم خهمت نهبيّت با لهم سهرقالْييه رِزگارم ببيّت خوّم ديّم بو لات بیرت دهکهم، ماچیکی بو هه لُده دام و تهله فونه کهی داده خسته وه ههر ئه و روزهی هانزم بینی بو ئیوارهکهی تهلهفونم بو کارین کردو گوتم، دهمهویت بتبینم، بیرت دەكەم، ماوەيەكە نەھاتوويت بۆ لام، ئەگەر تۆ ناتوانىت من دىم بۆلات، ھەندىك راوهریوی هینایهوه زانیم درو دهکات، چونکه قسهکانی هانز لهناو گویچکهمدا دەزرينگانەوە، بۆيە بەھەلم زانى باسى ئەوى بۆ بكەم، گوتم ئا ئەوە لەبيرم چوو ئەمرۆ ھانزم بىنى، سلاوم بۆ ناردى بىنى نەگەياندى، ھەركە ناوى ھانزم ھينا، لەتەلەفۆنەكەدا ئاگرى گرت، تۆ چۆن ئەو بى ئەخلاقە ئەناسىت، چى يىي گوتىت، ئەوە درۆزن و بوختانچى وەك خۆى نييە، لەبەر ئەوەى داواى ليكردم لەگەلىدا بخهوم و رهتم کردهوه ئیستا دهستی به بوختانکردن کردووه، دهی پیم بلی بزانم تو چۆن ئەو دەناسىت، چ پەيوەندىيەكت لەگەلىدا ھەيە، ئىتر لەخۆيەوە باسى شتى سهیرو سهمهرهی دهکرد منیش ئاگام له هیچیان نهبوو.... توٚماس گوتی؛ پاتریک تاقەتم نىيە ھەموو قسەكانىت بۆ بگيرمەوە، بەلام دەمزانى شتىك لەئارادايەو من بى ئاگام لىيى، ھەستم دەكرد لە پشتەوە كلاو كرابىتە سەرم و بەخۇمم نەزانىبىت، راستی دەترسام لەسەر ئەم قسە بەزمیک بە ھانز بکات، ئەگەر لەبیرت مابیّت ماوەيەك ييش ئيستا داواي تەلەفۆنى كارەكەي مىليسىام لىكردىت بۆ ئەوە بوو لهگهڵ هانزدا قسه بكهم....

ئیواره یه ک لهگه ل هانزدا له کافییه ک پیکه وه دانیشتین، زیاتر خوّمان به یه کتر ناساندو هاتینه سهر باسی کارین؛ هانز گوتی؛ توٚماس من توٚ ناناسم، ته نها ئه وه نده ده زانم له گه ل پاتریک کارده که یت، پاتریکیش له قوتابخانه پیکه وه بووین، ئه گهر ده ته ویّت له کیشه دووربکه ویته وه له و ژنه دووربکه وی نه و ژنه ناتوانیت به بیته دوٚستی که س، دلّنیام کاریکی پیّت هه بووه، ره نگه کاره که ش په یوه ندی به پاتریکه وه هه بیّت. ئه و له و که سانه یه هیچ په یوه ندییه کی نییه بی مه به ستی پاتریکه وه هه بیّت. ناوی پاتریکی هیّنا یه که سه رخوّم پینه گیراو پرسیم؛ توٚ چوزانیت؟. هانز گوتی: تا ئه و نه ها تبووه ئه و بیروی ئیمه که سمان کیشه یه کی بچوک چییه نه مانبوو،

به لام لهوه ته ی نه و هاتووه هه رههموومان کیشهمان هه یه، هه رههمووی کردووه به دوژمنی یه کتر، ئه و ژنه نهخوشه به مانای وشه نهخوشه، دوژمنی ئه و ژنانه یه، که پیاوه کانیان خوشیان دهویت و ریکن پیکهوه، پیاویک ببینیت ژنه که خوی خوشده ویت و ریزی لیده گریت و به باشه پهسنی ده کات، ئیتر ناتوانیت به رگه بگریت، ههموو شتیک ده کات بو ئه وه ی پیاوه که لهخشته به ریت و پاشان نیشانی ژنه که ی بدات....

ئەو لىيى پرسىم ئايا دەزانم چۆن ئەو كارەى لەلاى ئىيمە دەستكەوت؟ مىيش ھەر ئەوەندەم بىستبوو، كە لە رىڭاى مىلىسىاوە توانىويەتى بەرىدەكەى بەوە رازى بكات، ھەركاتىك شوينىكى بەتال بوو ئەو بخاتە شوينەكەى.... بە بىككەنىنىكەوە گوتى: تەواو بىيچەوانەكەى راستە، ئەو بى دۆايەتيكردنى مىلىسىا شوينى خۆى كردەوە، ھەر ئەويش بوو بە ھۆى تىكدانى ژيانى خىزانى مىلىسيا، خەزدەكەم ئەوەشت بىي بالىم: لەلاى يەكىكى لە ھاورىكانى، گوتبووى مىلىسيا لە مىالىيەوە رىيانى منى بىر كردووە لە رق، بەردەوام بووە بەھۆى تىكشكاندم لەناوەوە، مىن ھەرچىم دەكرد، ئەو تىكى دەداو خۆى سەردەكەوت، ئەو ھەموو رۆژىكى بە شىيوەيەك ويرانى دەكردم رقم لەخۆم بىت، ئەوەندە خۆم لەلا بچوك، بىنىزخ و بىدەسەلات دەببو ھەمىيشە بەدواى ئەودا رابكەم، بۆيە بريارم داوە دەبىت رۆژىكى قاچەكانى بېرمەوە بى ئەوەى ئىتر بوەستىت و نەتوانىت يەكى ھەنگاو بىواتە يېشەوە، ئىنجا من خۆمى نىشان دەدەم....

پینی گوتم توٚماس گویٚبگره؛ ئهم چیروٚکه زوٚر کوٚن و دریزه؛ که کارین چوٚن گهیشته لای ئیٚمه. وه ک بیستومانه دوای دامهزراندنی میلیسیا، کارین چهندین ههولّی شکسخواردووی دابوو، چونکه شویٚنی بهتاڵ نهبوو، دامهزراندنی کارینیش ریٚکهوت یان بهختی خوٚی بوو، که لهکاتی خوّیدا نامهی نووسی، چونکه خانمیٚک لهلامان خانهنشین بوو، بیروٚکهمان پیٚویستی بهکهسیٚک ههبوو جیٚگای بگریّتهوه، ئهمهش ئاگری ئیرهیی بهردایه کارین، که ههر دهبیّت له شویّنیک کار بکات نزیک بیّت له میّلیسیاوه، خوٚی گوتهنی دهیویست ژیانی پر بکات لهژههر.

ئافرەتێكمان لەلابوو ناوى ئێلينا بوو زۆر كەسێكى داماو دڵڽاك بوو، ئەوەندە خۆشباوەربوو مناڵێك بەئاسانى دەيتوانى بيخەڵەتێنێت، ئيتر نازانم چۆن بوو، لە ژێرەوە پەيوەندى خۆى لەگەڵ ئەم ژنەدا توند دەكات، پاش ماوەيەك برواى پێدەھێنێت، كە ئەم كارە بەكەڵكى ئەو نايەت و ئەو دەتوانێت كارێكى باشترى بۆ بدۆزێتەوە.... لەولاشەوە پەيوەندى خۆى لەگەڵ بەرێوەبەرەكەماندا درووست دەكات، كە پياوێكى زۆرباشە، پێى دەڵێت؛ ئێلينا، زۆر لەكارەكەى نارازىيە، دەڵێت لە تواناى خۆمان زياتر ماندوو دەبين و بەرێوەبەرەكەمان تا خودا حەز بكات پياوێكى عەبوس و رەقە لەگەڵمانداو بەردەوام كێشەمان لەگەڵيدا ھەيە. بەكورتى بە بى ئەوەى بهێڵێت؛ ئەم دوانە بە قسە بگەن بەيەكتر خۆى دەبێتە خاڵى

پهیوهندی نیّوانیان و ههموو قسهکانیش بهو شیّوهیه دهگهیهنیّت، که له بهرژهوهندی خوّیهتی، بوّیه پلانهکهی به جوانی سهردهگریّت، له ماوهیهکی زوّر کهمدا بهریّوهبهرو ئیّلینا دهبن به دوژمنی یهک، بوّیه بهریّوهبهرهکه ناچار دهریدهکات، ئهویش بیّخهم دهرکردنهکه قبول دهکات.

لهوسهرهوه کارین بهریوهبهری کوٚمپانیایهک دهناسیّت، که زوٚر تهنهایه و بهدوای هاورییهکدا دهگهریّت دهستی ناکهویّت، کارینیش ئیلینای داماوی وهک نیّچیریّک پیّ دهناسیّنیّت....

لهسهرهتای چهند مانگی یهکهمدا هیشتا رووه راستهقینهکهی خوّی دهرنهخستبوو، به زمانه شیرین و لوسهکهی، که بهرد نهرم دهکات لهههموومان نزیک بووه، که سنهبوو هاورپیهتی پی ناخوّش بیّت، چهند ژنیک نهبیّت، ههر لهسهرهتاوه چارهیان نهدهویست، به لام ماسکه دروّزنانهکهی زوّر بهرگهی نهگرت و رووه راستهقینهکهی دهرکهوت. کهسیّکمان نهما لهو بیروّیه کیشهیه کی قولّی بو درووست نهکردبیّت، یهکهم کیشه بو منی درووستکرد، که گوایا من لهگهل میلیسیا پهیوهندی سیکسیم ههیه و یهکیکی تر لهگهل ئهوی ترداو تا دوایی....

کیشه کانی ئیمه به شیوه یه که وره بوو تیکدانی خیزانی لیکه و ته بویه هه موومان ئیمزامان کوکرده وه، که وا ده بیت ده ربکریت، که چی به ریوه به ره که داواکه ی ره تکردینه وه، دواتر بومان ده رکه و به به ریوه به ره که که شهره شهی نه وه ی که نه که رده ری بکات هه موو نهینییه کانی بو ژنه که ی ئاشکرا بکات، وه دواتریش هه رکردی و ژنه که ی به مناله کانییه وه لینی جیابوویه وه، بویه ئه مه کارتیکی به هیز بوو به رده وام له درثی به ریوه به ره که مان به کاری ده هینا، تا وای لیکرد واز له کاره که ی به پینیت، ده لین ئیستا حالی زورباش نییه

میلیسیا بهختی ههبوو لهم سالانهی دوایدا کاری نهکرد، ئهگینا بهزور توهه و کیشه کیشه کومهلایه تیبه وه ده گلا، لهگهل ئهوه شدا وازی نههینا تا به جیاکردنه وهی دا. میلیسیا یه کیک بوو له ژنه دلیاک و روّح جوانه کان ههموو که سیک لهگهل ده یبینی یه کسه رخوشی ده ویست، کاریزمایه کی سهیر له روخساریدا ههبوو مروّقی بو خوّی راده کیشا، لهگهل ئهوه شدا ئافره تیکی زوّر قورس و داوین پاک بوو. کارین له لای یه کیک له هاوریکانی گوتبووی، نازانم ئهو جادووه چییه لهگهل ههرکه سیک ئه بینیت یه کسه رسه رنجی بو خوّی راده کیشیت، ئهگهر ئهو هیزه ی ئه و به منه وه ده بو ده مزانی چوّن به کاری ده هینم و چی پی ده که م، به لام حهیف ئه و نازانیت

به کاری به یننیت، ره نگه دلّی به وه خوّش بیّت ئیتر ئه و خانوو، پاتریک و منالّیکی هه یه و له وه زیاتر هیچی له ژیانیدا ناویّت، به لام ئه وه ی لیّده که م به خه ون، ناهیّلم هه روا ئاسان به ئاسوده یی له خانووی خوّیدا له باوه شی پاتریکدا بخه ویّت میّلیسیا، کاتیّک پاتریک به ته له فوّن ئه م قسانه ی پی گوتم؛ خه ریکبوو سه رم ده ئاوسا، چوّن ده بیّت تو ئاگات له و هه موو رووداوه نه بووبیّت، که هانز بو توّماسی باسکردووه، ئه و ئیّواره تو له مال باوکت بوویت و به ملی شکاوی ئه و شمه کانه ی تو داوات کردبوو هیّنانی و داوای کرد له گه لیدا بخه وم و من نه مکردو دواتر ئه و شانو گه رییه ی درووستکرد بووه هوّی جیابوونه وه ی من و توّ، باسی ئه م هانزه ی بو کردم، که توّ په یوه ندیت له گه لیدا هه یه، بوّیه من شیّتگیربووم و په لامارمداو هی له که که که که که که که ده ستمه وه درا.

سهیره تو ئهوهنده گیژو ساویلکه بیت ئهو ههموو شته سهیرو سهمهرانه لهچواردهورت روودهدهن و توش بیخهم ئاگات له هیچ نییه، دلنیام ئیستا چیروکی دامهزراندنهکهی به شیوهیهکی تر لهلای تو گیراوهتهوه!، سهیره ئهو ههموو ماوه لهگهل ئهم کهسه دروزن و دوورووهدا ژیاویت، کهچی ههر باوه په قسهکانی دهکهیت، تیناگهم، قهت لهو دله یاکهی تو تیناگهم....

بمبوره، كاتيك بۆت دەنووسم تورە دەبم، چونكە ئەو چەندجارەى من تەلەفۆنم بۆ نەخۆشخانە بۆ دەكردىت دەمويست ئەم قسانەى پاترىكت، پى بلايم بۆ ئەوەى لە مەترسى ئەم جانەوەرە تىبگەيت، دەمويست ئەوەت پى بلايم؛ كە پاترىك دلسۆزى راستەقىنەى ھەردووكمانە، كەچى تۆ نەتدەھىنىت لە نەخۆشخانە سەردانت بكات، ئەوىش دەيوست ئەم قسانەت پى بلايت بەلام تۆ ئامادە نەبوويت گوئ لەھىچ كاممان بگريت، نازانم بۆ، نازانم كارىن چۆن توانى بەو شىوە لە ئىمە پرت بكات، تىناگەم....

<u>17</u>

ئازیزکهم میّلیسیا، چوار روّژ لهو هوتیّلهی نزیک ویّستگای خوّرهه لات مامهوه، بهرده وام پهیوهندیم لهگه ل پاتریکدا ههبوو، بهو هیوایهی ههوالیّکی خوّشم دهستگیر بینت و بگهریّمه وه، به لام نهمزانی ئهوه دهبیّته خهونیّک و بهس.

دوای نیوه رو پاش ئه وه ی له گه ل پاتریکدا به دریزی قسه م کردوو داوام لیکرد، به هه ر شیوه یه کی بیت بتوانیت چاوی به میلیسیا بکه ویت، ئه و گوتی: هه موو هه ولیکم داوه، به لام له نه خوشخانه رو شتوته ده ره وه و له ماله وه ش نییه، هه ول ده ده م له ریگای مالی با وکییه وه بید و زمه وه، منیش گوتم: دلنیابه کارین ئیستا خوی کردووه به دایک و خوشک و هه موو که سیکی، ئه و زوری حه زله و رولگیرانه هه یه له کاتی لاوازی و

تەنگانەدا هێزى خۆى بۆ بەرامبەرەكەى دەربخات و خۆى وەك دڵسۆزترين كەس نيشان بدات. ئەو گوتى: تۆ بەس ئاگات لەخۆت بێت، ھەوڵ بدە شوێنەكەت بگۆڕيت و بگوازيتەوە بۆ جێگايەكى تر، منيش لە وەلامدا گوتم: خەمى منت نەبێت لەناو جەنجاڵى شارێكى وەك پاريسدا كێ منى بەخەياڵدا دێت....

ههر ئهو دوا نیوهروّیه به لیّنم به نازیلا دابوو تا بیبهم بوّ باخچهی لوکسهمبوّرگ (jardin du luxembourg) بیّگومان ئهم باخچهیه تاکه شویّنی گونجاو بوو بوّ ئهم رهوشهی من، لهبهر ئهوهی ههم نازیلا دهیتوانی بوّ خوّی گهمه بکات ههم بوّ دلّتهنگییهکهی منیش ئارامبهخش بوو.

پیش ئەوەى برۆمە ناو میترۆكەوە ویستم رۆژنامەيەكى ئەو رۆژە لەيەكیك لە كيۆسكەكانى بان ميترۆكە بكرم، يەك بەيەك رۆژنامەكانم سوراند تا گەيشتە سەر رِوْژنامه ئەلمانىيەكان، بەلام چىم بىنى، قەت مەپرسە مىلىسىا، نازانم چۆن بوو دلم نهوهستا!. به پهله گهرامهوه بو هوتیلهکه و تهلهفونم بو پاتریک کردهوهو لیم پرسی، که ئایا ئهوه راسته من به چاوهکانی خوّم بینیم و خویندمهوه، لهوه لامدا گوتى: بەنى راستە، نەمويست زياتر ئازار بكيشيت، لەمەياندا من تاوانبارم، سبەى دەرۆم بۆ پۆلىس و دان بەھەموو ھەلەيەكى خۆمدا دەنيم، كە من بووم نەمھيشت تۆ بگەرێيتەوە، نەك تۆ خۆت بە مەبەستى فراندنى نازيلا نەگەرابيتەوە، پێى گوتم: ئادريان يلانهكان زور ئههريمهنييانه چنراون، من ييّم گوتيت ئهوهي من و توّ بيري لى ناكەينەوە كارىن ئەوە دەكات!، ئەم نەخشەيە كتوپر نىيە، ھەموو مەبەستەكەى ئەو ئەوە بووە، كە تاوانىكى لەو شىوە بەبەلگە بەسەر تۆدا ساغ بكاتەوە، چىتر ئيمه ناتوانين هيچ بكهين، تۆريكه تا زياتر تيايدا بجولنين زياتر له دهست و قاچەكانمانەوە دەئالنىت، بۆيە من بريارى خۆمداوە، ئەم تاوانە دەخەمە ئەستۆى خوّم، من بووم نهمهێشت توٚ بگهرێيتهوه، بهداخهوه ئێمه چاوهرواني رووداوێکي لهو شيّوه نەبووين، ئەمەبوو ئەمرۆ پيم گوتيت؛ ئاگات لە خۆت بيّت و شوينەكەت بگۆرە، بەتەنھا ئەمەش بەس نىيە، چونكە لە رىكاى تەلەفۆنەكەى منەوە بۆلىس بە ئاسانی دەتدۆزىد، بمبوره، كه بۆ دواجار بلنیم ناتوانم چیتر هیچ یارمەتىيەكت بدهم، نامهویّت ژیانت ئهوهندهی تر خرایتر بکهم....

میلیسیا، دەزانی دلم ئەوەندە پر بوو بوو، نەمدەتوانی هیچ بلیم، بەتەواوی گویم له قسەكانی كۆتایی پاتریكیش نەبوو تەلەفۆنكەم لەدەست كەوتە خوارەوە، كاتیک سەیری نازیلام دەكرد لەسەر رایەخەكە یاری لەگەل "باربی"یەكانی دەكردو ئاگای لەم دونیا ییسەی ئیمە نەبوو.

ئاخر دەبوو چى بكەم مىلىسىا! خۆت ويردانت بكە بەداوەر تۆ بىت چىت دەكرد، لەكاتىكدا بە تۆمەتى ھەولى كوشتن و منال فراندن تۆمەتبار كرابىت و زۆربەى بەلگەكانىش لەدرى تۆ بن؟.

نازانم، سەيرى نازيلام دەكرد بە باربىيەكانى يارى دەكرد نەمدەتوانى لەخۆمەوە برياريكي ئاسان بدهم، لهخومهوه بيرم دهكردهوه له ئيستا به تهنها توّم لهكيسداوه به لام نازیلام لهلایه، ئاخر بو دهبیّت به بیّتاوان بروّمه زیندان و وهک ئهندری داڤیس 32 ساڵ و جامیس باین 35 ساڵ له پشتی تهلبهنده کانی زیندانه وه به بی تاوان بهسهر بهرم. سى سال تهمهن لهناو ژووره تاريكهكانى زينداندا به بى تاوان ههروا كاريْكى ئەوەندە ئاسان نييه بۆ كەسيْكى وەك من، كە تەنھا چەند رۆژيْكە خوّم وهک تاوانباریّک دهبینم خهریکه ژیانم لی دهبیّته دوّزهخ، جا وهره سی سالٌ بهو شيّوهيه بگوزهريّنيت و تاوانبارهكهش لهدهرهوه ئازادانه بو خوّى بسوريّتهوه، ئەمە چ نادادىييەكە لەم دونيا خراپەى ئەمرۆدا، زۆربەى تاوانبارەكان لەدەرەوە دەسورينەوەو بنتاوانەكانىش ژيان لە زيندانە پىس و پۆخلەكاندا دەگوزەرينن!. ميّليسيا، توشى حالهتيّک بووبووم لهيهک كاتدا دهيان هزرى خراپ به ميشكمدا دههات، دهزانی ههندیّکجار بیرم لهچی دهکردهوه؟. بیرم دهکردهوه به نازیلاوه خوّم هه لْدهمه بهر يهكيْك له ميتروْكاني پاريس، يان دهمگوت: دهگهريْمهوه بو بهرلين و ههرهشهی کوشتنی خوّم و نازیلا دهکهم ئهگهر گویّم لیّ نهگرن، ههر بهراستی كاتيك ئهو خهيالانه به ميشكمدا دههات خوّم لهسهر يهكيك له پردهكاني بهرلين دەبىنى، كە نازىلام بۆ خوارەوە شۆركردۆتەوەو دەقىژىنىم و داوا دەكەم دەبىت گويم لى بگيريّت تا راستييهكان دەخەمە روو، بەلام ئەوانە بەتەنھا خەيالى جەنجالْ و پشیّوی ناو میّشکم بوون، لهپر وهک شهیتان به میّشکمدا بدات بیرم لهوه کردهوه بگهریمهوه بو خانیا، بو هوتیل پوسایدون و پهیوهندی به تووه بکهم بگهیته لام. بۆ ئەو كات و رەوشەى منى تىدا دەۋيام ئەوە گونجاوترىن نەخشەيەك بوو بە باشى بزانم كێشهكانماني پێ يهكلايي بكهينهوهو پێكهوه بگهرێينهوهو من خوٚم رادهستي پۆلىس بكەم. ئەوەندە بەو سەفەرە گەشبىن بووم، دەمزانى ھەر لەگەڵ پەيوەندى كردندا يهكسهر دهگهيته لام و گوئ له راستييهكان دهگريت.... به لام كاتيك بيرم لهو لاپهرهیهی روّژنامهی "بیلد" دهکردهوه، که ویّنهیهکی من و نازیلای کردبوو به مانشنت دلم دەئاوسا، نەمدەتوانى ئارام بگرم، چى ئەوەندەى ئەوە قورسە مرۆق بەزۆر تاوانبار بكريّت، يان لەناخى خۆيدا بەبى ئەوە ھىچى كردبيّت ھەست بكات تاوانباره. ئه ه بو من زور قورس بوو، چونکه بهردهوام تارماییهکی رهش به بهرچاوهکانمدا وینهی ترسینهریان نیشان دهدام و نه دهمان، هیچ چارهیهکم نهبوو دهبوو هه لنبيم، له هه لهاتن زياتر هيچ چاريكم ترم نهبوو، ههموو خهيالم لهسهر ئەوە جنگیر كردبوو كاتنك دەگەمە خانیا چۆن و بە چى شنوەيەك پەيوەندى بە تۆوه بكهم و بهوه رازیت بكهم بگهیته لام و ههموو مهسهلهكانت بۆ روون بكهمهوه. جانتاو كەلويەلەكانم كۆكردنەوەو نازيلام خسە سەر عارەبانەكە و يەكسەر بەرەو ويستگای شهمهندهفهر کهوتينه رئ.... له ويستگاکه بيرم کردهوه پيش ههموو شتيک پێویسته من ههندێک پارهی تر له ئۆتۆماتهکانی بانک رابکێشم، پاشان لهیهکێک له بیروّی سهفهرهکان سهیری چهند کهتهلوّگیّکی ئیتالیام کرد بو نهوهی بزانم کام پیگای روّیشتن بو یونان ئاسانتره، ئهوه بوو له بهختی مندا ئهمجاره 'ریّگاکان ههر ههمووی نهدهروّیشتنهوه سهر روّما' بهلکو دهروّیشتنهوه بو میلانوّ، بوّیه ناچار بووم بلیتیّکی شهمهندهفهر بو میلانوّ ببرم و لهویّوه گهشتهکانی ترم دهست پی بکهم.... ئهو شهمهندهفهرهی ئیمه گهشتمان پیّکرد شهمهندهفهری شهو بوو بوّیه کاتهکهی دوو هیّنده کاتی شهمهندهفهری ئاسایی بوو، لهوهش زیاتر ههلبراردنیّکی ترمان نهبوو. ئهمهش دهتوانین بلیّین باشییه کی خوّی ههبوو، که لهگهل نازیلادا له کابینهیه کدا بووین، جیّگای خهو و پشوودانی زوّرباش بوو....

ئیمه نزیکه ی کاتژمیر حهوتی بهیانی گهیشتینه میلانو، ههر لهویش به بی وهستان بلیتم بو شاری 'ئانکونا'بری. لهسهر ئهو نهخشهیه ی لهلام بوو ئانکونا نزیکترین لهنگهرگا بوو له میلانووه پنی بگهینه یونان. لهمه دا نازانم بلیم به ختیکی باش و یان به دبه ختییه کی باش، کاتیک ئیمه گهیشتینه لهنگه رگاکه یه ککاتژمیری مابوو بو به ریکه و تنی پاپوریک به ره و شاری پاترای یونان.

لهو مهکتهبهی بلیتی پاپۆرهکهم کری من داوای بلیتی خانیام کرد، که ئایا پاپۆریک راستهوخو ههیه بگاته ئهوی؟. ئافرهتیکی زورباش بوو، به ئه نمانی لهگه نمدا قسهی دهکرد، گوتی: وا باشتره له پیشدا برویته پاترا، پاشان لهویوه به شهمه نده فهر بگهیته پیریاس، له پیریاسه وه بو خانیا سه فهر بکهیت، چونکه ئهم ریگایه ئاسانترو ههرزانتره، سواری ههر پاپۆریک ببیت بو دورگهی کریتا ههر دهبیت برویته وه بو پیریاس... من زور سوپاسم کرد بو زانیارییه کانی، نه خشه یه کی هینی ئاوی پاپوره کانیشی پیدام، که زور سودم لی بینی....

میلیسیا، سهفهر کردن به ناو دهریادا تام و چیزیکی زور تایبهتی ههیه، سهره پای نهو ههموو دلتهنگی و ناخوشییهی ده روونمی گوشیبوو هیشتا به وه شادومان بووم، که نازیلام ئهوهنده به دلخوشی ده بینی. ئهگهر بیت بلیم زورجار پیکهنینه کانی ئه و لهناخه وه منی گریاندووه بروام پیبکه، چونکه لهناو کیشه کانی ئیمه دا ئه و قوربانییه راسته قینه که بوو، که چی وه ک یاریی تیده گهیشت، بو ههر جیگاو شوینیکی تازه ده رویشتین ئه و زیاتر دلی خوش ده بوو، ههموو هه لهاتنه ترسناکه کانی من به گهمه یه کی نوی و خوشتر ده هاته به رچاوی.

ئای لهو کاتانهی لهسهرهوهی پاپۆرهکه لهگهڵ نازیلادا دانیشتبووین و سهیری ئهو شارو ئاوهدانییهمان دهکرد، هیواش هیواش پاپۆرهکه لییان دووردهکهوته، چاوهکانم دادهخست و دهمکردنهوهو سهیری شهپوله بهجیماوهکانم دهکرد، که ئیتر ماندوو دهبوون و ئاسهواریان نهدهما، دوور سهیری ئهو تهپولکه قاوهییانهم دهکرد، که لهدورگهیهکی تهریکی چول و تهنها دهچوون، جوریک لهههستی غهریب بوون سینهمی دهگرت، لهدلی خومدا دهمگوت: تو بلییت جاریکی تر بگهمهوه بهرلین و

لهگهڵ مێلیسیادا ژیانێکی نوێ بنیاد بنێینهوهو سهفهرێکی وهک ئهم سهفهرهی ناو دهریا یێکهوه بکهین....!.

ئەو كاتانەى زۆربەى خەڭكەكان خۆيان بەسەر پەرژينە ئاسنىنەكەى پاپۆرەكەدا دەداو سەيرى ئەو شەپۆلە درێژە كەفاوييەيان دەكرد لەدواى پاپۆرەكەوە بە جێدەما، دڵم پێى دەگوتم؛ سەفەرى گەرانەوەم بەم رێگەدا لەگەڵ مێليسيادا دەبێت، بەڵێنم بەخۆم دابوو، ئەگەر تۆ بێيت بۆ خانياو رێكبكەوينەوە لەسەر ئەوەى ھەموو ئەم رووداوانە بە پلانى كارين بۆ تێكدانى ژيانى ئێمە كراون، ئەوا بەم رێگەدا بگەرێينەوە....

ئهو شهوه من و نازیلا بۆ یهکهمجار لهناو دهریادا نووستین. میلیسیا ژووری ناو ئهو پاپۆرانه بۆ ئهوه درووست نهکراون مروّف بهتهنها تیاندا بخهویّت، بهلکو بو ئهوه کراوه له باوهشی کهسیّکدا بنویت خوّشت دهویّت، خهوتن لهگهل ئافرهتیّکدا لهناو ژووری پاپورهکاندا بهدهم شهپولهکانی دهریاوه زوّر لهخهوتن لهناو جیّگایهکی سهرزهویدا جیاوازتره، بیّگومانم جیاوازتره، بوّیه خهونم بهوهوه دهبینی لهگهرانهوهدا پیّکهوه له ژووریّک له ژوورهکانی پاپوردا بهسهر بهرین....

دوانیوه روّی روّژی دوایی ئیمه گهیشتینه پاترا، لهوی سواری شهمهنده فه بووین بوّ ئهسیناو لهویشهوه بو پیریاس ههروه کو چوّن ئافره تی بیروّکه ی ئهنکوّنا بوّی روونکردمه وه و لهسه در نهخشه که ههمووی نیشاندام....

کاتێک گهیشتینه پیریاس ئێوارهبوو، سهرهتا لهیهکێک له بلیتفروٚشهکانی نزیک لهنگهرگاکه، که بهدرێژایی شهقاکهمه پاڵیان بهیهکهوه دابوو پرسی، لهوهڵامدا گوتی: ئهمشهو کاتژمێر دهو نیوی شهو پایوٚڕێک بهرهو خانیا دهجوڵێت، ئهگهرنا دهکهوێته بهیانی، منیش پهلهم بوو، چونکه هیچ پێویستی نهدهکرد ئهو شهوه له پیریاس بمێنمهوه، بو ئێمهش جیاوازی نهبوو له هوتێل بخهوین یان لهناو پایوٚردا بویه یهکسهر بلیتێکم کڕی، ئافرهتهکهش به دهست ڕێگای لهنگهرگاکهی نیشاندام و گوتی: به یی ههر نزیکهی بیست خولهکێک دهبێت....

باشبوو نزیکهی دوو کاتژمیریک کاتمان ههبوو بهناو بازارهکانی پیریاسدا بسوریینه وه ههندیک پیداویستی بو ناو پاپوره که بکرین. نازیلا ئهم شاره شی وه ک شوینه کانی تر له لا خوشبوو. دوای کرینی پیداویستییه کان ههموویانم له جانتاکان کردو له گه ل نازیلادا به که ناری ده ریاکه دا، که به شیوه یه کی بازنه یی بنیاتنرابوو به ره و له نگه رگاکه که وتینه ری بلیت فرقشه که گوتی: هه ربیست خوله که یک ده بیت، نه و راستی ده کرد، ئه گه رته نها بیت و به خیرایی برویت، نه ک وه ک من به منالیک، عاره بانه و جانتاوه، بویه نزیکه ی کاتژمیریکمان به و که نار ئاوه دا پیچوو تا گه پشتینه له نگه رگاکه

ئای میٚلیسیا، ئهگهر بیرت بیّت یهکهمجار، که گهیشتینه خانیا نیوه روّ بوو، توٚ گوتت: گهرمای ئیّره بوٚنی ههیه، منیش قاقایهکم لیّدا، ئهو کات منیش ههستم به چوزانهوهی لوتم کرد، به لام نهمزانی ئهوه بۆنی تیژی گهرماکهبوو، دوای ئهو ههموو ساله ئینجا له قسهکهی تو تیگهیشتم....

ئەو بەيانىيەى لە گەڵ نازىلادا لە پاپۆرەكە ھاتىنە خوارەوە، ھەوايەكى فينك لەدەرياكەوە ھەڵى دەكرد، بەئاسانى مرۆڭ ھەستى بە بۆنەكەى دەكرد، سەيربوو يەكسەر بىرى قسەكەى تۆم كەوتەوە، كە دەتگوت؛ گەرماى ئىرە بۆنى ھەيە، ئەو ھەوا فىنكەى بەيانىش بۆنىكى تايبەتى ھەبوو....

18

ئازیزهکهم میلیسیا، ئهوه ماوهی ده ساله من شهوانه لهگهل تو یادگارییهکانی تودا ده ژیم، ئهو نامانه شده دهینووسم ههر بو خومن، باسی تو بو خوم دهکهم، رهنگه بمهویت ویژدانم لهوه زیاتر ئاسوده بکهم، که منیش وهک تو قوربانیم، ئیمه ههموومان قوربانی دهستی ئهو هیزه خراپهکارهین، که خومان بانگیان دهکهین و دهرگای مالهکانمانیان بو دهکهینهوه تا خراپهمان لهگهلدا بکهن.

سهرهتا من که هاتم بو ئیره نیازم نهبوو زوّر بمینمهوه، به لام وا خهریکه ده سال تیپه ده دهات، لهگهل ئهوهشدا ده چرکه توّم لهیاد نهکردووه، به دریزایی ئهم ماوه تو لهگهلمدا ژیاویت، ئهگهر تو نهبوویتایه قهت نهمدهتوانی بهرگهی یهک روّژی ئهم ژیانه بگرم، ههمیشه خهنده و روانینهکانی تو هیزی زیاترم بو ژیان دهدهنی، بویه ناتوانم و نهمتوانیوه شهویک بهبی یادی تو بژیم، هاتنیشم بو ئهم دورگهیه، ههر لهبهر ئهوه بوو توّم لهیاد نهچیّت، ویستم ئهگهر ههزاران کیلوّمهتریش لیّتهوه دوور بم، ههست به دهنگی پییهکان و ترپهکانی دلّت بکهم، روّژانه لهسهر شهقام و بازارهکانی خانیا تو دهبینم و بونی ههناسهکانت دهکهم، زوّرجار دهروّمه بهردهم هوتیل پوسایدوّن و ماوهیهک لیّی رادهمیّنم و پاشان وهک عاشقیّکی نائومیّدی دلشکاو دهگهرییمهوه بو ناو شهقام و بازارهکان.

میلیسیا، لیره ههموو شتیک تا راده یه کی زور سروشتییه، لیره هیشتا سروشت زور دهستی خرابی مروقی بینه گهیشتووه، مروقه کان ساده ن، میوه کان بون و تامی تایبه تی خویان ههیه، ههست به بونی سویری ده ریاکان و شیرینی چهمه کان ده که یت. بو یه که مجار لیره باران باری، باران بونیکی تایبه تی خوی ههیه، چهندین ساله له ولاتی ئیمه باران ده باریت که چی بو جاریک ههستم به و بونه سروشتییه ی باران نه کرد....

لیره ههناسهی پاییز بونیکی تهزیوی ههیه، بویه شهوهکانی پاییز مروق به اسانی ههست به تهزیوی ئهستیرهکان دهکات. پاییز له بهرلین بهتهنها به چاوی زهردی

گه لا وهریوه کانی سهر شهقامه کاندا ده یناسینه وه، له به رلین دره خت قر و تاوه کان و شهقامه دایو شراوه کان به گه لای مردوو پیمان ده لیت نهمه وه رزی پاییزه نه ک پاییز خوی، لیره پاییز دهنگی هه یه، شه وانه به کو لانه کدا ده گفینی

میلیسیا، سهرهتا شتهکان لیره بو من زور نامو بوون، ههموو شتیک به من نامو بوو، ته نامو بوو، ته نامو بوو، ته نامو ناموییه پرزگارم بکات سیبهرهکهی تو بوو، که لهگهلمدا بو ههرکوییهک دهرویشتم دههات. بهدریژای ئهم چهند ساله ئهگهر تو نهبویتایه من نهمده توانی بهرگهی ئهو ههموو ئازاره بگرم.

میلیسیا، لهوه تهی نازیلا گهوره بووه و لهگهل ئیلاریادا لهسهره وه ده خه ویت ته نها هاوری و هاوده میکی شهوانه، که ههمه مشک و جرجه کانن، که دینه ژووره کهم و لوت لههمه و شته کانم ده ژهنن، ئه وه چهند سالیکه شهوانه بو ئه وهی به یاده کانی تو برثیم و نهمرم قسه بو مشک و جرجه کانی ئهم ژووره م ده کهم، ئه وان ته نها هاوری و هاوده میکن شهوانه دین و سهردانم ده کهن، ئیتر ئهمه ژیانه ئه گهر مروق دراوسینی گهوری به رازو ته ویله ی کهرو ئه سیه کان بیت ماله کهی له میوانی مشک بیبه ش نابیت، مروق ئه گهر له ژیانیدا نه زانیت پیوسیته هاورییه تی کی بکات ده بیت چاوه روانی ئه وه شبک بایت به هاوریی مشک و جرجه کان.

ئهگهر بلایم زورشهو ئیرهیی به مشکهکان دهبهم بروام پیبکه، هیچ نهبیت ئهوان و زوربهی ههرهزوری ئاژه لهکان چال بویهکتری هه لناکهنن، تو هیچ ئاژه لایکت دیوه هینده مروّف دوژمنی هاورهگه زه کهی خوّی بیت؟. تو قهت بیستووته مشکهکان ههموو میشک و بیرکردنه وهیان بو ئهوه بخه نه گهر، که چوّن بتوانن مشکهکانی تر لهناو بهرن! ئیمهی مروّف تاکه شتیک ده توانین به باشی بیریی لیبکه ینه وه و سهرکه و توو بین تیدا ئهوه یه چهکیکی نوی دا بهینین به جاریک توانای لهناو بردنی سهدان ههزار کهسی هه بیت. ئیمه ی مروّف زوّر دره نده ین، هیچ بوونه وهریک هینده ی مروّف دره نده ین، هیچ بوونه وهریک هینده ی مروّف دره نده نییه، لهگه ل ئه وه شدا جگه له ئازار چه شتن ده توانین چی بکه ین؟.

بمبوره ئهگهر بلّیم، ئیتر منیش لیّرهدا ماندوو بووم، زوّر ماندوو، ههست دهکهم مشکهکانیش له چیروّکهکانم تاقهتیان چوو، ئیّستا زوّرکهم دیّن بوّ ئیّره، ئهوانهشی دیّن ههر لهگهل قسهدهکهم به زیکه زیک ئیّره بهجیّدههیّلن.

میلیسیا، ئیستا من تاوانباریکی راستهقینهم، ئهوه ده ساله کچهکهتم لهگهل خوّمدا فراندووه و بهبی سزا دهرباز بووم، تهنانهت بویهکجاریش نهمتوانی لهوه دلنیات بکهمهوه، که نازیلا زیندووه و لهگهل مندایه، ئهمهش تاوانیکی تری من بوو لهم دهسالهدا به هیچ شیّوهیهک پهیوهندیم پیّوه نهکردیت، چهند دلّره ق بووم کاتیک بهو شیّوهیه لهگهل ئهو دلّه ناسکهی توّدا مامهلهم کرد، ئاخر توّهی ئهوه نهبوویت من بهو شیّوه دلّرهقه مامهلهت لهگهلدا بکهم، چهند خوّپهرست بووم، خوّ پهرستی وایلیّکردم پهیوهندیت پیّوه نهکهم و قهت نهگهریّمهوه، بمبوره هیچ کاتیّک به

مەبەستى ئازاردانى تۆم ئەم رېڭايەم ھەڭنەبژراد، ئەمە تەنھا قەدەرىكى بوو لەو قەدەرانەى بېرويستى بە قوربانىيەك... قوربانىيەكە ئىدە بووين، ھەموومان....

خۆ پەرستى واى لێكردم دڵى ژنێكى تر داگير بكەم، دڵى ژنێك لێوان لێوه له خۆشەويستى. من دەتوانم چۆن له سزاى خۆشەويستى ئێوە خۆم دەرباز بكەم.

ميّليسيا، تو ئيلاريا ناناسيت، هيوادارم روّژيّک لهنزيکهوه بيناسيت، دهبوو خوشکی تۆ بنت، ھەر زۆر لەتۆ دەچنت، پنكەنىن، روانىن و ھەلسوكەوتەكانى، ژننكە لە دوورهوه وهک هيزيکي خودايي بو خويت کيش دهکات، ژنيکه ليوان ليو له ژيان، رەنگە بەختى گەورەى نازىلا لە ژيانىدا ئەوە بنت لەدواى رووداوەكان و لەكىسدانى تۆ، ناسىنى ئىلاريا ديارىيەكى خودايى بنت، تۆ نازانىت ھەند ھنزى بۆ ژيان دەداتىخ. ئىلاريا لەو ژنانەيە بە ئاسانى دەتوانىت دلت داگىر بكات و بە خۆيەوەت گرى بدات، كەمن ئەو ژنانەى وەك تۆو ئىلاريا لەيەكەم نىگاوە پياو بخەنە ناو خۆشەويستىيەكى جاويدانىيەوە، بەبى ئەوەى بهيلن ئازارت يى بگات، ھيوادارم رۆژێک بێت وهک دوو خوشک یان وهک دوو دایکی نازیلا یهکتری له ئامێز بگرن.... ئازىزەكەم مىلىسىا، من نازانم كاتىك ئەم نامانە بۇ تۇ دەنووسم تۇ بىر لەچى دەكەيتەوە، من ويننەى تۆم وەك ئاوينەيەك بە ژوورەكەوە ھەلواسرابيت لهبهرچاوه، من جگه له تو شهوانه بير لههيچ شتيک ناکهمهوه، زورجار دهڵێم، ئيستا دەبيت؛ ميليسيا چۆن بير له نازيلا بكاتەوه، ئەگەر رۆژيك به ريكهوت بيبينيّت تو بلّنيت بيناسيّتهوه!. دلنيام ههركاتيّك نازيلا ببينيت يهكسهر دەيناسىتەوە، ھەر دەڵێى خۆتە، كتو مت كۆپييەكى خۆتە، كاتى خۆى بە شۆخىيەوە دەتگوت: ئەوە مىلىسىايەكى ترم بۇ درووستكردوويت، ھەركاتىك بمرم مىلىسىايەكت له شويّني خوّم بوّ جيده هيلم تهواو راستت دهكرد

ئاخ میلیسیا، نازانیت بی تاقهتیم گهیشتوته کوی، بویه چیتر تاقهتی نامهنووسینیشم نابیّت، لهههموو شتیک بیزاربووم. چی ئهوهندهی ئهوه ئازاردهره مروّق ههست به تاوانهکانی خوّی بکات، ههست بکات مروّقیّکی درهندهی خوّیهرسته، ئهو خوّیهرستیهشی بگاته ئاستیک ژیانی چهند کهسیّک به خوّیهوه ویران بکات....

به نی من مروّقیّکی خرایم، درهندهم، تاوانباریّکی گهوره و مهترسیدارم، من ژیانی توّو نازیلام تیّکدا، ههر بهوه شه نهوهستام ژیانی شوّخیّکی وه ک ئیلاریام ویّرانکرد، ئاخر دهبیّت وه لاّمی من بوّ ئیّوه چی بیّت؟. پاداشته که ی من بوّ ئیلاریا ئهوه بوو ژیانی ویّران بکه م و بوّ هه تا هه تایه سزای بده م. نازانم، وه لاّمی چیتان بده مه وه ...!. بیزاریم گهیشتوّته ئاستیّک چیتر نه تاقه تی نامه نووسینم هه یه نه تاقه تی قسه کردن بوّ مشکه کان، ده مه ویّت وه ک شهیوّلی به جیّماوی دوای که شتییه کان هیّواش هیّواش منیش خاوبیمه وه و وه ک بلقه کان دانه دانه بته قیّم و تیّکه ن به ورده شهیوّله کان

ببم، دەمەويت وەک شەپۆلەكان لەدواى ماندوو بوون بیدەنگییەک بەجی بهیلم، بیدەنگییهکی قول، چونکه چیتر تاقەتی ئەم ھەرایەی ژیانم نەماوه.... دەمەویت ھەموو شتیک بەرەو خامۆشبوون و لەبیرکردنەوە بچیت، دەمەویت ھەموو شتیک وەک خۆرئاوابوون بە ناخی بیدەنگی شەودا بروات....

سوپاس بۆ هاورێم، فهرهاد دهربهندی وێنهی بهرگهکهی درووستکرد